

॥ श्रीकाशीजीमेंमहाराजादिविष्णुस्वरपरंपांडेनदुर्गाप्रसादजीकरपरलोकस्थकेपुत्रपंडितकामता
प्रसादजीकरकेगणेशयन्त्रालयमेंविवाहदुर्गाकनदीकासंयुक्तछापीगइलिरवा कानु-राम का
पनेवालासिववरनजिसेलेनाहोयउसेचौदनीचौकमेंपंडितकामताप्रसादजीकरकेदुकानपरमिलेगी

वि. वृ. ॥ श्रीगणेशायनमः अथ विवाह वृंदावनं सव्याख्या नं लिख्यते तीर्थानामधिपः कुभृच्छित्तपदो संत्यक्तवेलास्थितिर्यत्पर्या ॥ भृ
 दी. सकल हि जाधियसमीक्षासोरुमुत्पूरभृन्लक्ष्मीशोखिलदानवारिसनतप्रस्तिग्धसद्यः सिनिर्घोषध्वस्तमलोजयत्युरुक्कपासि ॥
 १ धुर्गुरुः केशवः १ अर्थे चतुष्टयवाची तत्र प्रथमं गुरुपक्षे केशवो गुरुर्जयति सर्वोत्कर्षेण वनेने गृणात्युपदिशति शास्त्राणी।
 निगुरुः तमेव सर्वोत्कर्षेणोत्तयति तीर्थानामधिप इत्यादि विशेषणैः तीर्थो ध्वरे गुरोर्मार्ग इत्यभिधानात् तीर्थानां गुरुणामधि
 यः महागुरु रित्यर्थः तल्लक्षणा माह स्मृतिः पिता पुत्रमुत्पाद्य संस्कृत्य वेदान्वेदार्थाश्च ग्राहयित्वा वृत्तिकल्पयति समहागुरु
 भवतीति यद्वा तीर्थानां गंगादीनामधियः सर्वतीर्थमयोगुरु रिति स्मृतेः कुभृच्छित्तपदः कुभृन्नोराजानः तैः श्रितं सेविनं प
 दं यस्यासौ तथा असंत्यक्तवेलास्थितिः न संत्यक्तावेला सुपूर्वोक्ता दिकालेषु स्थितिर्विहिता चारोयेनासौ तथा यत्यर्था सकल
 हि जाधियसमीक्षासोरुमुत्पूरभृन् यस्मात्पर्यासाः प्रासाः कलाः पचनादयोस्तयत्यर्था सकलाः ते च ते हि जाधियाविप्रश्चे
 छास्तेषां समीक्षासदृशेन तथा आसाप्रासा उरुः अधिका मुद्रयः तस्य पूरत्नं विभर्ती नितया लक्ष्मीशः यशुधान्यादिधनवान्।
 यद्वा लक्ष्मीनाम्नीममजननी तस्या ईशः पतिः अखिलदानवारिसनतप्रस्तिग्धसद्यः सिनिः अखिलानी अनेकानि चतानि दाना
 नि च तेषां वारि उदकं तेन सनतमनवरत्नं प्रस्तिग्धा प्रकर्षेणार्द्रा सद्यः सिनिर्घोष भूमि र्यस्यासौ तथा घोषध्वस्तमलः घोषेण अ
 ध्ययनादि घोषप्रवरो न ध्वस्तो मलः पापं येन सनया जनानामिति शेषः उरुक्कपासिंधुः उरुः पृथुर्या कपातस्याः सिंधुः कपासा
 गरः अथ समुद्रपक्षे कथं भूतः सिंधुः तीर्थानामधिप स्तीर्थराजः कुभृच्छित्तपदः कुभृन् पर्वताः मैनाकादयः तैः श्रितमा

श्रितं पदस्थानं यस्यासौ तथा पदं व्यवस्थितिना रास्थानलक्ष्मांश्चिवस्तु चित्त्यभिधानात् असंत्यक्तवेला स्थितिः वेला समुद्रतीरे
 तस्याः स्थितिर्मर्यादा असंत्यक्ता वेला स्थितिर्येन स तथा यदि त्यव्ययं यत्तदा काले पर्याप्तकलः परिपूर्णकलो हि जाधिय
 चन्द्रस्तस्य समीक्षा समुदयः तेन आसा प्राप्ता उरु अधिकतरामुद्धर्षयेन स तथा तदा पूरभृज्जलयूरभृत्स्यात् चन्द्रोदये हि समु
 द्रस्य जलभरः अत्रापि पूर्णो चन्द्रोदये अधिकपूर इति भावः लक्ष्मीशः लक्ष्म्या ईशः पिता अखिलदानवारिसततप्रसिद्धस
 चक्षितिः अखिलादानवारयोदेवाः तैः सततं प्रसिद्धाशोभमाना स चक्षितिः स्थानभूमिर्यस्यासौ तथा यत्स्थाने विषावादिदेवानि वसन्ती
 त्यर्थः घोषध्वस्तमलः घोषरागर्जनेन ध्वस्तः मलः पातकेन स तथा सुग्रीवसफलं जन्मयेव सति महोदधौ अहन्यहनि घोषरा ब्रह्म
 हत्या विलीयत इति पुराणान् अथ विष्णुपक्षे केशवो नारायणो जयति गुरुः उद्धवार्जुनादीनां ज्ञानोपदेशा नीर्यानामधिपः गंगादीनां
 तन्यादजन्मत्वात् कुम्भच्छ्रितपदः कुम्भद्वरणीधरः शेषः तत्र श्रितं पदं यस्य स तथा शेषशायित्यर्थः असंत्यक्तवेला स्थितिः असंत्यक्तवे
 लायां समुद्रतीरे हारकादौ स्थितिर्निवसतिर्येनासौ तथा यत्पर्याप्तकलहिजाधिय समीक्षा प्रोरुमुत्पूरभृत् यस्मात्पर्याप्ताः शौर्यादिक
 लायेन सः यत्पर्याप्तकलः हिजाः पक्षिरास्तदधिपोगरुडः यत्पर्याप्तकलश्चासौ हिजाधियश्च तस्य समीक्षा संदर्शनं तथा असा उरु मे
 हती मुद्धर्षस्तस्याः पूरां विभर्ती नितथा लक्ष्मीशो लक्ष्मीपतिः अखिलदानवारिसततप्रसिद्धस चक्षितिः दानवारिदंतिनां म
 दजलं तेन सततं प्रसिद्धा आर्द्रकृता अखिला समग्रा दानवारिसततप्रसिद्धा स चक्षितिर्गङ्गा भूमिर्यस्यासौ तथा कृत्स्नमाच
 तारे यस्य गङ्गा राभूमिरेवं विधेति पुराणप्रसिद्धा घोषध्वस्तमलः घोषरागर्जजस्थितगोयादीनां ध्वस्तः मलो येनासौ तथा कृष्णाव

वि. सं.
दी.
२

नारेमसिद्धमिदं उरु कृपासिंधुः महासत्वगुरात्त्वान् अथसूर्यपक्षे केशवः सूर्यः केशारश्मयः प्रशस्ताः केशायस्यासौ केश
वः केशाहो न्यतरस्यामिति प्रशंसायां मतुवर्थे वः कथं भूतः केशवः गुरुः रोमकमयासुरादीनां ज्योतिः शास्त्रादिज्ञानोपदेश अ
नखवतीर्थानामधिपः तीर्थानां ज्योतिः शास्त्रादीनां अधिपः प्रवर्तकः तीर्थशास्त्राध्वरसेनेष्वित्यभिधानान् कुभृच्छ्रित
पदः कुभृदुदयाचलः तत्र श्रितं पदं येन तथा उदयशिरस्वरिष्मंगस्वर्णसिंहासनस्थ इत्युक्तः असंत्यक्तवेलास्थितिः वेलाका
लः तस्य स्थितिर्वत्सरः दिनादिनियमः असंत्यक्तावेलास्थितिर्येनासौ तथा यत्पर्यासकलहिजाधिपसमीक्षाकर्त्री आसौरुमृत्यूरभृत्या
न् यस्मात्सूर्यात्यर्थासाः प्राप्ताः कलायेनासौ यत्पर्यासकलः सचासौ हिजाधिपश्चंद्रस्तस्य समीक्षासंदर्शनं चंद्रस्य प्रतिदिनकलावृद्धिः
स्यश्च सूर्यकिरणसंसर्गाद्भूतिर्दृष्टिग्रहगणिते वासनाप्रसिद्धा आसास्तद्दर्शनलालसाः तेषां ऊरुमुत्सूरः महाहर्षभरत्नविभर्तिपु
ष्पातीति तथा लक्ष्मीशः लक्ष्म्योदीप्तयः तासामीशः अखिलतैजसाधीशः दानवारिसततप्रसिद्धसुदृष्टिनिः अखिलाश्चनेदा
नवारयश्चंद्रादिदेवाः तैः सततं प्रसिद्धाशोभमानासदृष्टिनिः स्थानभूमिर्यस्मासौ तथा इंद्रादिदेवैः सेवित इति तात्पर्यार्थः ।
घोषध्वस्तमलः घोषेण नामगर्जनेन ध्वस्तो मलः येनासौ तथा उरु कृपासिंधुः महाकृपासागरः स्थावरजंगमजगत इति शेषः
आदित्याज्जायते वृष्टिदेष्टे रत्नतनः प्रजाइत्याद्युक्तेः इत्येते मदुदितश्लोकस्यार्थाः अथ प्रकृतं वधातिस्मविवाहपूर्वकपदं वृंदा
वनं केशवादि तपोयत्कुटिलोक्तियुक्ति बहुलं बहुर्थगुह्यपदैः हेलागम्यमनल्यदृष्टसुधियांतनेतरेषां तथा तस्मान्न हि वृत्तिं विशेष
सहितामारब्धुमस्मत्सुकः २ नानाकलागमपदुर्भुविगीतकीर्तिः श्रीकेशवस्य तनयः कुरुनेगणेशः दीकां भर्मा धनमस्ता ।

राम.
२

पहरोविवाहचंद्रावनस्यकरपीडनदीपिकाख्यां ३ व्याख्यामानेराजपुत्रयेकेचोच्चावचाग्रह मृतिमंतस्तुसद्युक्तिविशेषरचने
 रपि ४ कृत्वादौगहलाघवारव्यकरणंतिथ्यादिसिद्धिद्वयंश्लोकैः श्राद्धविधिसवासनतयालीलावतीव्याकृतिं सप्रसेयमह
 नैतत्त्वनिवृत्तिं पर्वदिसत् निर्णयंतस्मान्मंगलनिर्णयाद्यथकृतावेवाहसदीपिका ५ श्रीभरद्वाजमुनिश्रेष्ठवंशोद्भवभौदो
 च्य ज्ञातिमंडनः सकलागमाचार्यवर्यो ज्योतिर्विष्णुलावतं सोनेककलाकलापचतुरः श्रीदेवज्ञाराणगननयः श्रीकेशवार्कः
 करणः कंदीरवाद्युत्कानिजांसत्कविताविशेषरचनासमेतावाक्यविचारचतुरींदर्शयन्संहितास्कंधैकदेशभूतविवाह

श्रीशार्ङ्गिणोः सजनुवोनवसन्निवेशः क्लेशव्यपंचलवलन्नयनांचलश्रीयत्रांचलग्नयनमंगल

माचचारमृंगारहारमणिकौस्तुभरश्मिगुंफः १॥

पदलचिकीर्षुर्जन्मजन्मान्नराजितदुरितोत्पन्नप्रत्यूहनिरासे
 नग्रंथसमास्यर्थसमासेपिग्रंथेतत्परिचयार्थं शिष्टाचारपरिपालनेन शिष्यशिष्यांश्च आशीर्लक्षणमंगलमाचरन् श्रीलक्ष्मी
 नारायणयोर्विवाहलक्षणं मध्यमसंनिवेशनं वसंतनिलकण्ठनेत्रवरी यनिश्रीशार्ङ्गिणीरिति श्रयते विश्वमेतांसाश्रीः शार्ङ्ग्यस्या
 स्तीति शार्ङ्गीतयोर्लक्ष्मीनारायणयोः सनवसन्निवेशः नवसंगमः संनिवेशस्तु सस्यायाप्रवेशे संगमेपिचेत्यभिधानात्तवः युष्मा
 कं क्लेशव्ययं सजनुकरोत्तित्याशीः नवसंनिवेशजानि विशेषराद्वारेणाह चलवलन्निनि चलनस्तौचलौवलनस्तौवलनौस्था
 नांतरगमनंचसनंतस्मात्परावर्तनंचलनंचलाश्चवलंतश्चचलवलंतः नयनानामंचलाः प्रांतानयनांचलाः चलवलंतश्चतेन

वि. टं. टी. ३ यनांचलाश्चलवलन्नयनांचलास्तेषां श्रीशोभायस्मिन्नवसंनिवेशे सतथा समासांतविधेरनित्यत्वात्कप्रत्ययाभावः सानुरागपरस्पर
 रावलोकनेनयनांचलौचंचलौवलंतौ चेतिजातिः लज्जाकुलनयानयनांचलाभ्यामेवावलोकनंयुक्तंसकः यन्नवसंनिवेशे शृंगारहा
 रमणिकौस्तुभरश्मिगुंफः अंचलग्रथनमंगलमाचचारआचीर्णवान् शृंगारस्यहारः शृंगारहारः नस्यमणिः शृंगारहारमणिः सूचकौ
 स्तुभश्चशृंगारहारमणिकौस्तुभौ तयोरश्मयस्तेषांगुंफः गुंफग्रथनेगुंफनेगुंफः ग्रथनमितियावत् अंचलयोग्रथनंनदेवमंगलं अंच
 लग्रथनमंगलंश्रियः शृंगारहारमणिः शार्ङ्गिणस्तुकोस्तुभः तद्रश्मीनांपरस्परंग्रथनं अंचलग्रथनभावंप्रापेत्यर्थः विवाहस
 मयेवधूवरप्रावृतवस्त्रांचलग्रथनमंगलत्वेनक्रियतइतिशिष्टसमाचारः सतुप्रागेवशृंगारहारमणिकौस्तुभरश्मि
 संबर्ग्यगर्गभृगुभागुरिरैभ्यगीभ्यः सारं वराहमिहिरादिमतानुसारं ॥

गुंफनेनैवनिष्पन्नइतिभावः अत्रमंगलार्थं गणादिदोषनिरासार्थंवा आदौश्रीशब्दप्रयोगः तदुक्तं देवतावाचकाः शब्दायेचभद्रा
 दिवाचकाः ते सर्वे नैवनिंद्याः सुलिपिनोगणानोपिवेनियथा श्रियः कुरूणामधिपस्येत्यादौ १ अथास्यग्रंथस्य आर्षमूलत्वे
 नप्रामाण्यंनथाप्राचीनग्रंथेभ्योवैशिष्ट्यद्योतयन् संबंधादिचतुष्टयगर्भतदारंभहेतुंवसंतनिलकयाऽऽहसंबर्ग्यइति अ
 हंविवाहंदावनं नामग्रंथं विरचयामि अन्वर्थं नामविवाहइवविवाहः स्त्रीपुरुषसमागमलक्षणाः तदर्थं वृंदावनमिव
 वृंदावनंविवाहं वृंदावनंकृष्णोहितन्नगोपीभिः सहपरस्परपाणिधारणापूर्वकरासक्रीडादिकंकृतवान् अन्येपिसूरसे

राम.
३

नमुषेणादयः वृंदावनं नामवनं यमुनातीरे प्रसिद्धं यद्वा विवाहानां च र्द विवाहवृंदंतदवतीति विवाहवृंदावनं अत्र हि सम्यक् सदस्य
लनिरूपणेन भक्तसमयपरित्यागसमयविवाहकरणपुत्राद्यभिवृद्धिद्वारा विवाहावनत्वं युक्तमस्य ग्रंथस्य कथं भूतं विवाहवृंदावनं
स्फारत्स्फुरत्यरिमुत्लाढ्यफलं स्फारंति नानि स्फारंति विस्तृतानि स्फुरस्फुरन्ति स्फुरंति नानि स्फुरंति विकसमानानि यरिगतो मलपरिम
लः दोषाभावः कुगनिप्रादयश्चेति तत्पुरुषः तेनाढ्यानि परिमलाढ्यानि स्फारंति स्फुरंति परिमलाढ्यानि फलानि नक्षत्रफलादीनि य
स्मिंस्तथापुनः कीदृशं विचाररम्यं नानाविधविरुद्धमुनिवाक्यानां पूर्वपक्षसिद्धान्तरूपसारासारविचारेणारम्यं किं कृत्वा गगीदिगी

॥स्फारत्स्फुरत्परिमलाढ्यफलंविवाहवंदावनंविरचयामिविचाररम्यं२॥

भ्यः सारं संवर्ग्य गार्गादयो यवनसितपुलस्त्यादीनामुपलक्षणं तेषामप्यत्र मनोपन्यासदर्शनात् गार्गादीनांगिरः वचनानि तेभ्यः एकदेशीयादिवाक्यपरिन्यागेन बहुमतस्वीकारात्मकं सारं संवर्ग्य मेलयित्वा न केवलं समत्वेनैव सारं संवर्गितं किं नु वराहमिहिरादिमतानुसारं आदिशब्देन लल्ल श्रीपति श्रीधरादीनां ग्रहणं वराहमिहिरादीनां मतमनुसरतीति तथा गार्गादिवाक्यानां सारासारपर्यालोचनया वराहमिहिरादिमतानुसारं विचार्य विरचयामीत्यर्थः अन्नः त्यागो महच्चनानामपि गार्गादिमुनिवाक्यमूलत्वेन प्रामाण्यमिति भावः एकारादित्यादिविशेषणद्वयेन पूर्वग्रथेभ्योऽप्येवैशिश्वर्योऽप्युच्यते अथ संबंधादिचतुष्टयकथनमंतरेण शास्त्रारभवेऽप्यर्थप्रसंगः तदुक्तं सिद्धिः श्रोतृमहृत्तीनां संबधकथनाद्यतः तस्मात्सर्वेषु शास्त्रेषु संबंधः पूर्वोच्यते किमेवात्राभिधे

वि. चं. यस्यादिति पृष्ठसुकेनचित् यदि न प्रोच्यते तस्मै फलशून्यं तु तद्वेत् सर्वस्यैव हि शास्त्रस्य कर्मणो वापि कस्यचित् यावत्प्रयोजनं नो
 कं तावत्तत्केन गृह्यत इति एवं वृद्धोपदेशं हृदि मत्वा अनेनैव पद्येन संबन्धः सूचितः परिमलाक्षयफलमित्यनेन अभिधेयं सूचितं तस्याः अ.
 म्यशास्त्रस्य च प्रतिपाद्यप्रतिपादकत्वेन संबन्धो वा प्रयोजनं तु शुभाशुभफलादेशः तज्जिज्ञासुरधिकारी एतदुक्तं भवति चतुरा
 ननमुखा हि निस्तुतस्यास्य शास्त्रस्य नारदवसिष्ठादिमुनिपरंपरयास्मिन् लोके प्रथितस्य ब्रह्मणो सहसंबन्धः उक्तं च नारदेन अस्य शा
 स्त्रस्य संबन्धो वेदांगमिति धातुत इति अस्य शास्त्रस्य वेदांगत्वमिति कृत्वा धातुतः संबन्ध इत्यन्वयः यदावस्यमाणाभिधेयस्य तत्र प्रतिपा
 दकशास्त्रस्य च प्रतिपाद्यप्रतिपादकत्वेन संबन्धः नक्षत्रशुद्धिकालमीमांसा राशि मेलकनवांशविचारग्रहगुणचंद्रनारावलं राहुलता
 तिथ्यादिलग्नशुद्धिगो धूलिकगोचरनिर्णयशुभाशुभयोगभावफलयोगवलसामुद्रिकलक्षणादिमिश्रफलवधूवरप्रश्नादिकप्र
 तिपाद्यत्वादत्राभिधेयं प्रयोजनं तु जन्मजन्मान्तरार्जितसदसत्कर्मविपाकरूपशुभाशुभफलसूचकनक्षत्रग्रहफलादिना जगतः
 शुभाशुभनिरूपणं तत्राशुभफलं ग्रहशान्त्यादिना ग्रहबलाद्युपेनः सत्समये विवाहादिसंपादने न वा सच्छकुननिमित्तादिना च च
 यिष्यत इति कृत्वा तथा तत्प्रतिकारनिरूपणं च उक्तं च नारदेन प्रयोजनं तु जगतः शुभाशुभनिरूपणमिति तज्जिज्ञासुरधि
 कारी सच हि जयवनतु श्रुद्धादि वेदांगत्वात् यतो हि जैरेव सागो वेदो ध्येत व्योच्चातव्यश्च उक्तं च तस्माद्भिजैरध्ययनीयमेव पुराणं
 रहस्यं परमं च तत्त्वमिति अध्यापने तु ब्राह्मण एवाधिकारी सत्रियवैश्ययोरध्यापननिषेधात् महाप्रयोजनं तु वेदांगाध्यय
 नेन धर्मपरिपालनत्वात् जगतोऽशुभनिराकरणेन च सुकृतसंचयद्वारा त्रिकालदर्शित्येन योगितुल्या वस्थागतस्य योगिव

अ.

१

राम.

४

निरनिशयानंदावासिलसरासोसावासिः उक्तं च श्रीमद्भाष्ये गङ्गे प्रतिनन्देने ज्योतिषामयनं साक्षाद्यन्त ज्ञानमर्तो द्वियं प्रणीते भ
 वतायेन पुमान् वेदपरावरमिति सिद्धातेऽपि योज्योतिषवेति नरः ससम्यक् धर्मार्थमोक्षानलभनेयश्चेति गङ्गे ग्रंथेन श्रार्थतश्चेत्
 त्कस्त्रजानाति यो द्विजः अग्रभुक् स भवेच्छ्राद्धे पूजितः पंक्तिपावनं इति अत्र सम्यक्पदग्रहणेन असम्यक्शास्त्रपरिज्ञानादय
 या शास्त्रविवाहादिफलादेशकस्य पंक्तिदूषकत्वमस्तीति गम्यते यत्तु उक्तं तेनैव अविदित्वैव यः शास्त्रं देवज्ञत्वं प्रपद्यते स पंक्तिदू
 षकः पापो ज्ञेयो न स त्रसूचकः न स त्रसूचको हि एवमुपवासं करोति यः स त्रजस्य धनामिश्रं सार्द्धं सृष्टविदं विनेति ऋष्टविदं विना न
 स त्रसूचकेन अतश्चायथा शास्त्रमादेशक एव न स त्रसूचकः न त्वत्कृत्वा शास्त्रपरिज्ञाता देवज्ञत्वं प्रपद्यत इत्युक्तत्वात् पूर्वार्जितस
 दसत्कर्मवियाको देवमित्युच्यते तज्ज्ञानातीति देवज्ञः तस्य भावो देवज्ञत्वं ब्रह्मस्यतिरपि देवज्ञैः शास्त्रतत्त्वं ज्ञेयं हर्तो न चिष्यते यदि स
 नुहर्तः समन्वेष्यो नान्येन स त्रसूचकैरिति अत एव कप्रयत्नेन वेदपारगसाहित्येनैव न स त्रसूचकस्य श्राद्धे पूज्यत्वं स्मर्यते अ
 रिर्विश्रं भहंता च व्यङ्गो न स त्रसूचकः कारणः कुंठश्च मंदश्च श्वित्री मूर्खः सुदृढवान् सर्वे श्राद्धेनियोज्यमिश्रिता वेदपारगैरि
 ति हे। षोपि स्मर्यते प्रायश्चित्तं चिकित्सा च ज्योतिषं धर्मनिर्णयं विना शास्त्रेण यो ब्रूयात्तमाहुर्ब्रह्मघातकमिति अतो सम्यक्शा
 स्त्रवेदनादयथा शास्त्रफलादेशको न स त्रसूचकः ननु शास्त्रैकदेशवेनेति सिद्धं अत एवोक्तं गङ्गादिभिः वनसमाश्रिता येपि नि
 र्ममानिः परिग्रहाः अपि ते परिहृन्ति ज्योतिषागतिको विदमुहर्तति थि न स त्रसूतवश्चायनेन तथा सर्वाण्येवाकुलानि सुर्नस्या
 त्सावत्संवत्सरायदि नासावत्सरिके देशे वस्तव्यं भूतिमिच्छता च सुभूतो हियत्रैष पापतत्र न विद्यते इत्यादि मुक्तावल्यादिष्व

वि. हं. दी. ५. विदशदिनकृतपापेहंनिसिद्धांतवेत्तात्रिदिनजनितमंहस्तंनवेत्तानिहंनिकरणाभगरावेत्ताचैकरात्रोत्थपापंजनयनिवहुपापंचैक
नक्षत्रसूचीति एकः केवलः नक्षत्रसूचकः अतोऽस्य शास्त्रस्यैकदेशाध्ययनेपित्रैव शिकस्येवाधिकारोस्तीति सिद्धं तत्राप्यार्ष
वाक्यानां पाठमात्रेणापि फलमस्ति स्मृत्यादिपठनवदिति ॥ २ ॥ अथ विवाहादिसर्वकार्येषु नारदादिभिः प्रथममुद्दिष्टत्वात्पंच
गशुद्धेः प्राधान्यं तत्रापि प्राधान्यं नक्षत्रशुद्धेः तथाचाहुः भावांशशुद्धोदयमय्यशुद्धं भशुद्धिहीनं प्रवदंति संतः तस्माद्विशेषेण
भशुद्धिमादौ विचार्य कार्यं शुभमाहुरापी इति अतः सैव प्रथममभिधीयते ॥ सानूक्तं नक्षत्राणामेव अतः प्रथमं शुभं नक्षत्रा
ण्युक्त्वा तत्संगेन शुभासौ रमासांश्चाहधुवेति वंशस्थवृत्तं ध्रुवाशिरोहिणीन्येतराणि अनुराधादीनि प्रसिद्धानि करोहस्तः

॥ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवती करं मघा स्वातिरदूषणोगराः ॥

तेषां समाहारे एकवज्रावः क्लीवत्वं च मघा स्वात्यौ प्रसिद्धे अयमेकादशनक्षत्रात्मको गराः चेददूषराः वक्ष्यमाणपापवेधा राम.
दिदोषरहितः तदा मृगीदृशां स्त्रीणां मृगजातिः स्त्री मृगीतस्याहगिव दृग्यासां तासां करग्रहे विवाहे मंगलकृत्स्यात् वक्ष्यति च ५
स्यूरददूषराभूषणो न्यादि कूरवेधादिदोषे त्वशुभफलं तत्र तत्र वक्ष्यति रवेरिति षण्णां गृहाणां समाहारः षड्रही मकरादि
र्यस्याः सौमकरादिः साचा सौषड्रही च मकरादिषेड्रही अमीनामीनरहिता मकरकुंभमेघवृष मिथुनस्थोको विवाहे मंगलकृदि
त्यर्थः नन्वनक्षत्रग्रहादीनां शुभफलकर्तृत्वं कथं युज्यते प्राचीनसदसत्कर्म विपाकरूपस्य देवस्यावस्यावश्यं भावि

त्वात् तथाच शौनकः येन तु यस्या सव्यंतस्य विधानं सुरेश सचिवोपियः साक्षान्नियतिज्ञः सोपिनशक्तो न्यथाकर्तुं न द्विज्ञानोपायं लग्नवि
धानेन संप्रवक्ष्यामि जन्मन्यथावा प्रश्नेन तस्य दृशफलं विवाहेपीति अतो यथोक्ता विवाहादिसमयाद्देवपाकज्ञानोपायाः विवाहादिषु या
वृशसमयावाप्तिस्मादृशं देवमस्तीति ज्ञेयं यत उक्तं तेनैव वरणाप्रदानपरिणायश्च प्रपूजाभिषेककरणानि सुश्रुमेति यो विलग्रे
न भवन्ति किलात्यपुरायानामिति अतो विवाहादिशास्त्रं देवज्ञापकमेवेति नैवं सद्युक्तं मन्यसे विवाहादिषु विहितशुभकालस्य
यन्त्रादिना प्रयत्नेन पुरुषसाध्यत्वात् सत्युभययोगे कर्मसिद्धिर्न केवलं देवेनेति तथाच वक्ष्यति फलेद्यदि प्राक्तनमेव तत्किं कृष्या
द्युपायेषु परः प्रयत्नः श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणां निषेधविध्यात्मके कर्मणि किं निषण्णेति यदि तु देवमेव फलेत्तदा सर्वोपि जनः कृष्या

रवेरमीनामकरादिषु ह्रीं करग्रहे मंगलकृन्मृगीदृशाम् ३॥

द्युपायेषु कथं प्रवर्तते किंच निषेधविध्यात्मकाः श्रुतिस्मृत्यादयोपि निरर्थकाः स्युः न वृक्षमारोहेन कूपमेवेक्षत न वा इभ्यां नदीं
तरेन संशयमभ्यापयेतेत्यादीनामाश्वलायनादिकल्याणां श्रीकामः पुष्टिकामो वाग्रहयज्ञसमाचरेदित्यादियाज्ञवल्क्यादिवच
नानांचिकित्सादिशास्त्रस्य च वैयर्थ्यप्रसंगः स्यादित्यर्थः तथाच याज्ञवल्क्यः देवे पुरुषकारे च कर्मसिद्धिर्व्यवस्थिता तत्र देवम
भिव्यक्तं पौरुषं पौर्वदेहिकमिति कर्मसिद्धिः फलावाप्तिरिष्टानिष्टप्राप्तिलक्षणा सा च केवलं देवेन व्यवस्थिता अपि तु पुरुषका
रेपि पुरुषकारः प्रयत्नः अपि च पुरुषकाराभावे देवमेव नास्तीत्याह तत्र देवमिति पूर्वदेहार्जितं पौरुषमेव देवमित्युच्यते न

वि. रं. च अल्पपुरुषकारादनंतरं महाफलोदयेन अभिव्यक्तं अतएवाहवसंतराजः पूर्वजन्मजनितं पुराविदः कर्मदैवमिति संप्रचक्षते
 उच्यते ननु दुर्पार्जितं तदा वाञ्छितं फलं नैव केवलमिति तस्मात्प्रयत्नाभावे देवनास्तीत्यनेन विवाहादिषु शुभकालावाप्तिलक्ष
 णोपलोविधातव्यः तथा च नारदः सर्वोऽप्रमाणमास्थेयं गृहस्थाऽप्रममुत्तमं यत्तदपि योषायां शीलवत्यां स्थितं ततः तस्याः
 सच्छीललब्धिस्तु सुलग्नवशतः खलु पितामहोक्तं संवीक्ष्य लग्नशुद्धिं प्रचक्षते हेतुः अतो देवयत्नयोरन्यतरेण फलसिद्धिर्न भव
 तीत्यत्र दृष्टान्तमाह याज्ञवल्क्यः यथा ह्येकेन चक्रेण रथस्य गतिर्भवेत् तद्वत्पुरुषकारेण विना देवं न सिद्ध्यतीति अतएव ग्रा
 थकारोऽपि वक्ष्यति प्राक्कर्मवीजं सलिलानलोर्वी संस्कारवत्कर्मविधीयमानं शोषाय पोषाय च तस्य तस्मान्महासदाचारवतां न
 हानिरिति यत्रा कर्म तस्य शोषाय पोषाय च अधुना विधीयमानं कर्म भवति किं वत्तवीजं सलिलानलोर्वी संस्कारवत् यथा स
 द्बीजं शुभैः सलिलादिसंस्कारैः सस्कृतं सदुदेति वर्धते च तद्वत्प्राक्कर्मोऽपि रोहितेन सत्प्रयत्नेन वर्धते अन्यथा क्षीयत इत्यर्थः
 तस्मात्कारणाच्छास्त्रविहितविवाहादिषु शुभकालग्रहशान्तिचिकित्सादिसदाचारवतापुरुषाणां सदानहानिः स्यात् अपि च देवं
 किल पुरुषनिष्ठं तद्देशकालवशतएव विपच्यते दुष्टमपि दुष्टान्तरसाहित्येनैव दुष्टकारियथा दुर्जनो रंध्रान्वेषणेन अतएवो
 क्तं श्रीपतिना अकालचर्यामृगयां च साहसं सुदूरयानं गजवाजिवाहनं गृहे परेषांगमनं च वजे ये ब्रह्मेषु राजा विषमस्थितेष्वा
 हेति वसंतराजोऽपि नैतदेव मिहयेन देहिनां पूर्वकर्मविहितं कुतोऽपि हि देशकालवशतो विपच्यते युज्यते व्यवहितं कथं नु तदि
 ति एतदेव देवप्रामाण्यं शेषं स्पष्टं अतश्च दुष्टमपि देवफलं विवाहादिसत्तमया वासिरूपयत्नेन निवर्त्यत एव यथाह स

राम-
 ई

एवसर्पवन्नि विषकंदकादिकं येन देवशरणोषिमानवः दूरतस्त्यजति पौरुषं सदा तेन नः स्फुरति देवतोधिकं पौरुषेण हृदये शिंतांग
 तिं प्राप्नुवंति पुरुषाः सुमेधसः यांति देवशरणं लयं यथापादयोर्ज्वलति दावपावके इति अतः शकुनगोचरादिना आवेदितं अशुभं दे
 वफलं शुभेन प्रयत्नेन संतो वंचयंत्येव तथा च स एवाह तन्निरूप्य शकुनेन दुःखदं वंचयंति नियतं समुद्यतं पौरुषेण पुरुषाः सु
 मेधसः संश्रयंति पुनरात्मनो हितमिति तद्देवफलं दुःखदं समुद्यतं शकुनेन निरूप्य पुरुषाः पौरुषेणा वंचयंतीत्यन्वयः अथानंत
 रोक्तेः सर्पवद्गपादिदृष्टान्तः पौरुषमेव फलसाधनं कथनस्यात् उच्यते समानभूमिषु समानसलिलादिसंस्कारे विफलवैचित्र्यं द
 र्शनात्कारणान्तरं कल्प्यते तद्देवदेवमिति अत उभययोगे सत्येव फलसिद्धिरिति अथ केचिदुद्धिः कर्मानुसारिणीति मन्यमाना प्रय
 त्नोपि देवानुरूपं दुर्तिकृत्वा देवमेव फलसिद्धेः कारणमिति मन्यन्ते तन्न चतुरस्तं अनवस्थारोपप्रसंगान् तथाहि प्राक्कर्माजितपौरुष
 मेव किल देवमुच्यते अत्रत्यः प्रयत्नः प्राचीनपौरुषलक्षणो न देवेन जन्यः तदपि पौरुषं तस्माच्चीनपौरुषजन्यतदपि तस्माच्चीनपौरुष
 जन्यमित्यनवस्था अतः प्रयत्नोपि देवप्रेरित इत्यनुपपन्नं नैतन्मन्यामहे न खल्वियमनवस्थादूषणं अनादिसंसारे बीजांकुरन्या
 यदृष्टान्तसद्भावात् न चैतद्युक्तं न हि बीजांकुरन्यायाद्देवमेव मूलं इति निश्चीयते नापि प्रयत्नः अतः सत्युभययोगे फलसिद्धिरिति
 यतं चतुरस्तं एवं चेत्तर्हि शो न कोक्तवाक्यानां पूर्वोक्तानां का संगतिः उच्यते देवं तु दृढकर्मरूपमदृढकर्मरूपं चेति द्विविधं तत्र
 दृढकर्मरूपं स्यावश्यं भावित्वा द्रुहशान्त्यादिरूपेण संपूर्णं प्रयत्नेनापि तन्नियारयितुं न शक्यते दृढमूलत्वात् खरतरवाना
 धातेपि दृढमूलपादपवत् अदृढकर्मरूपं तु प्रयत्नेन निवार्यते प्रशिथिलमूलपादपवत् तथा च जातके ये धर्मकमनिर

वि. हं.
टी.
७

जादत्यादि प्रयत्नाभावेन विपश्चत एव तथा च तत्रैव पापिष्ठायेदुराचारादेव ब्राह्मणनिन्दकाः अयं यथ भोजिनस्तेषाम कालमरणां
ध्रुवमिति अत एव चिकित्साशास्त्रेऽपि पूर्वजन्मकृतं पापं व्याधिरूपेण बाध्यते इति सर्वव्या वीनां साधारण्येन कर्मजन्यत्वेऽपि साध्या
साध्यत्वेनैवै विध्यमस्ति तत्रापि कृच्छ्रोपायः सुखोपायो द्विविधः साध्य उच्यते असाध्यो द्विविधो ज्ञेयो साध्यो यश्चाप्रतिक्रियः सा
ध्यासाध्यत्वमायांति साध्याश्चासाध्यता तथा घृतिप्रारणानसाध्यस्तु नराणामक्रियावतामित्यादिना अचिकित्सितव्याधेर्दृढक
र्ममूलत्वमन्येषामदृढकर्ममूलत्वं निश्चीयते अतो देवस्येदं शं द्वै विध्यमस्ति अतः शौनकादिवाक्यानां पूर्वपक्षरचिता नामयम
र्थः येन त्विति येन पुरुषेण यस्मात्तत्र व्यवस्यं भोक्तव्यं दृढकर्मोपार्जितमिति यावत् तद्दृढस्य निरप्यन्यथा कर्तुं न शक्तः अथोद
न्यददृढकर्मोपार्जितस्य तथा कर्तुं शक्त इत्यर्थः वरणाप्रदानेति तद्विज्ञानोपायमिति अत्रायं भावः यस्य परिणयनादिका लेदुष्टदृढ
स्यति चंद्रादौ दृष्टे सति तदेव पाकस्य तादृशमशुभफलमिति ज्ञातं उक्तं च विवाहपदलांते तेनैव एवं बुध्वा मतिमान् भविष्यफलमादि
शेत्समुद्गाहे इति अतो वै धायनादिविहितेन तच्छ्रान्तिरूपेण धर्मेषां प्रयत्नात्मकेन तन्निवर्त्यते धर्मेषां यापनमपनुदतीति श्रुतेः शुभ
कालेन तु अशुभदेवफलं निवर्त्यते शुभं तु बाध्यते अत एव तत्रैव तेनैवोक्तं सुपरीक्षितं विलग्नं धर्मार्थसुखाय भवतिदं पन्थोः तद्विषय
रीतं निमेषादनागतानां तत्कालेन अपरीक्षितं विलग्नं न हि देयं यद्विहितेन देवविदा अयं शोऽनुनिधौ मञ्जुनिशास्त्रमविज्ञाय यो दद्या
दिति दृढस्य निरप्याह ॥ स्वभावादेव कालोऽयं शुभाशुभसमन्वितः आनादिनिधनः सर्वाननिर्दोषाननिर्गुणः तस्मान्निर्दोषका
लोऽथो मुहूर्तमधिगच्छतां कालः शुभो गुरोर्युक्तो बलवद्भिः शुभप्रदः दोषैर्युक्तोऽपि च प्राणैर्वहुभिर्व्यत्ययद्वयोरिति अतः शुभ

अ.
१

राम.
७

कालवलेनपूर्वकर्मोपार्जितमशुभमपिनिवर्त्यतद्वनिसर्वमनवद्यं अतो न स आदीनां कालावयवत्वात्सर्वकर्मसु शुभाशुभफलराज
 त्वमसीतिमिदं ३ अथपूर्वाफाल्गुनीपुष्यौके श्रिदुत्तौ नमनिरासार्थमाह इंद्रवज्रोपेन्द्रवज्रामिश्रणान्मिकोपजातिकेयं प्रह
 रं चेनोयस्यासौ प्रचेताः तस्यापत्यं प्राचेतसो मुनिविशेषः समगर्हपूर्वाफाल्गुनीनक्षत्रं शिवं शुभमस्मिन्विवाहेयमाह तस्मिन्मन्त्रे
 कृष्णपरिणीतासीतासुरवंसिषेवे नसेवितवतीवनवासरक्षोहरणादिकंदुःखमेवाप अतो गर्गशौनकनारदादिभिर्नोक्तमिति ह
 त्वातन्नादरणीयमितिभावः ननुविवाहेभगर्हविधायकस्यमुनिवचनस्यकथमयंप्रत्यक्षबाधः उच्यते तस्यसौताविवाहात्प्राक्युग
 विशेषविषयत्वादितियोजनीयं पुष्यसु अनिकामं युष्यति बर्हयति एवंकारणादस्मिन्विवाहविषये सपुष्यः प्रजायते ब्रह्मणाः स

प्राचेतसः प्राह शुभं भगर्हसीतातदूढानसुरवंसिषेवे ॥

काशाच्छापे आपप्राप्तवान् पुष्पानिकार्योणीतिपुष्यः कथं नो निपातः ब्रह्मणः किल विवाहः पुष्येभूत् अनंतरं शंभुविवाहसम
 ये पार्वतीसौदेर्यदर्शनात्प्रचलितचेतसो ब्रह्मणाः परिहितवस्त्रांतश्चुतवीर्यस्य हस्तद्वयेन परामृष्टस्य तनुमध्यस्थितकणा सह
 स्नेह्यो निष्यन्ना अंगुष्ठप्रमाणाषष्ठिसहस्रमितो बालस्त्रिल्यानाममुनयो भूवन्निति ब्रह्मपुराणादौ प्रसिद्धं ततो नु तसो ब्रह्मज्ञानद
 स्पासम्यगवलोक्य पुष्यकृतविवाहनिमित्तमिदमिति कामोद्रेकरूपं वैकृतमिति निश्चिन्त्य विवाहविषये पुष्यं शप्तवानिति कृत्वा
 गर्गादिभिः सनिषिद्ध इति भावः तथा च शौनकः अद् चतुष्कात्कन्यागुरुकुलविदेधिरणी भवति पुष्ये कृपणापति संत्यक्ता ये धव्यं

वि. सं.
दी.
८

वासमाप्नोतीति अन्येपि ग्रहेण विज्ञेय्य शुभान्वितोपीति ४ अथ विवाहे प्राचट्कालादिकं कैश्चिदुक्तं नमनं निरस्यति इन्द्रवंशावे
शस्यमिश्रणात्मिकोपजातिका प्राचट्कालाः वसंतः प्रसिद्धः ऊर्जः कार्तिकः सहा मार्गशीर्षः तेषु करग्रहः परैरन्यैर्वात्स्यपराशरा
दिभिः उदाहरि उदाहृतः नमनं हारि नहरतीति हारिमनो हारि नचावित्यर्थः तत्र हेतुमाहरवेरिति यतोरवेरुत्तरायणं मकरा
दिषट्कं अवैसारिणं मीनरहितं मीनोवैसारिणोऽजइत्यभिधानात् पुरंधीरांस्त्रीरां पाणिग्रहणं परायणं अतिश्रेष्ठं ।
अमीनोत्तरायणस्य गर्गादि बहुसंमतत्वाद्दक्षिणान्तः पातिनां प्राचडादीनां ग्रहणमेकदेशीयमतो नादरणीयमिति भावः ।

पुष्यस्तु पुष्यत्यतिकाममेव प्रजापतेरापसशायमस्मात् ४ प्राचट्संतोर्जसहः करग्रहः परैरुदाहा
रितन्मनं रवेरवैसारिणमुत्तरायणं पुरंधिपाणिग्रहणं परायणं ५ याम्योत्तराः प्रागपराश्च पंचहेतवे चरे
तथा च ज्योतिः सारे वात्स्यो वर्षमनूनमिच्छति तथा रैभ्यो यनं चोत्तरं स्त्रीनामानमृजुं विहाय मुनयो मांड ॥ खैरचये हि दिक्षु ॥
व्यशिष्या जगुः चैत्रप्रोश्यं पराशरः परिराये योषचंद्रो भाग्यदंत्वा पादादि चतुष्टयं न शुभदं कैश्चित्प्रदिष्टं धैरिति स्त्रीनामा क
जुः प्राचट् शरच्च शौनकस्तु वर्णविशेषेण अतु विशेषमाह परिणयकालः शुभदः शरदि वसंते च विप्राणां राजन्यवैश्ययोरपि राम
शुभदो ग्रीष्मः समुद्दिष्टः च न समये शूद्राणां शिशिरे चान्यत्र संकरभवा नारदस्तु अप्रवृद्धो हवीकेशो यावन्नावन्नमंगलमिति ॥ शुभ
क्लैकादश्युत्तरकार्तिकं मार्गशीर्षं च विधत्ते अन्येपि नाषाढप्रभृतिचतुष्टये विवाहइत्यादिना तौ विधत्ते शौनकस्तु तौ निवेद्य निवृ

लदावैकार्तिके मासि सौम्ये परवेशमरता कलह परादुःख संतप्तेति शार्ङ्गः धरादिभित्तु तौ मध्यमौ उक्तौ एवं सति देशाचारानुव्यवस्थाज्ञे
 या देशे देशे या स्थितिः सैव कार्येति वराहोक्तत्वात् दक्षिणात्याहि मार्गं शीर्षे विवाहं कुर्वन्ति केचित् गुर्जराः कार्तिकेयीत्यादि अतो
 ग्रंथ कृतास्वदेशाभिप्रायेणोद्भूतं इति सर्वमनवद्यं ५ अथ नक्षत्रदोषान्विवक्षुर्वैधदोषस्य महादोषांतः पाति त्वेन प्राधान्या
 तमुपजातिकाद्वयेन तावदाह याग्योत्तराः प्रागपराश्वपंचरेखारचयेत् विदिक्षुकोरोषु हेरेरेखेरचयेत् इदं पंचशलाकार्यं
 चक्रं तत्रचक्रे सहाभिजिहि द्विदिहि तीयार्गलिताग्नितारः भवर्गः भवेत् अभिजिता सह वर्तते सौ सहाभिजित् तै न सहेति तुल्ययोग
 विदिहि द्वितीया र्गलिताग्नितारः सहाभिजित् न भवेद्भवर्गः ६ तस्मिन् अभिजाग्रगतं भिनत्तिग्रहो विवा
 हस्यं मशेषमेव स्त्रीपुंसयोरायुरसौम्यवेधः सौम्यव्यधो हन्ति सुखानि शश्वत् ७ वैश्वदेवतचतुर्लवः श्रवः
 इति बहु व्रीहिः तत्र सहस्यसादेशस्य वैकल्पिकत्वं विदिशि द्वितीयाया रेखा तयार्गलिता संबद्धा अग्नितारा कृत्तिकायस्य सतथा को
 रास्य द्वितीया रेखातः कृत्तिका दीनिसाभिजितिनक्षत्राणिसंवेन मार्गेण असंवेन वान्यसेदित्यर्थः अपसव्यमार्गस्य शिष्टगर्हित
 त्वात्सव्यमार्गो न श्रेयान् ६ तस्मिन् चक्रे अभिजाग्रगतं विवाहस्यं अशेषं समस्तमेव ग्रहो भिनत्तियस्या रेखायां ग्रहस्तदग्रस्य नक्ष
 त्रं वेद धयतीत्यर्थः विवाहग्रहं विवाहकृत्योपलक्षणं यथाह श्रीपतिः बधून् प्रवेशे दाने च चरणायाणि पीडने वैधपंचशला
 कार्वेन्यत्र सप्तशलाकके इति अशेषग्रहणा चरणावधनिरासार्थं तद्विषयं वैश्यति वेधफलमाह स्त्रीपुंसयोरिति असौम्य

वि. चं. टी. २५ वेधः पायग्रहवेधः स्त्रीपुंसयोरायुर्हनिस्त्रीचपुमांश्चस्त्रीपुंसौ अचतुरादित्वान्ताधुः सौम्यव्यधः सौम्यग्रहवेधः शश्वदनवरतंसुखा- अ.
 निहंति ७ अन्नसहभिजिदित्युक्तं अतोभिजित्यमारां तथा विवाहकृत्यादन्यत्र सप्तरेखाचक्रे वेध इत्याह रथोद्धता वैश्वदेवनसुतरापाठा १
 नस्यचतुर्लवश्चतुर्थोऽंतिमः श्रवः श्रवणास्तस्य पंच भूलवः पंचदशांश आदिमः इयं इह वेधादिविषये अभिजिन्मितिः स्यात् अय
 मनंतरोक्तो व्यधो वेधः विवाहात्कन्यावरणादिविवाहकृत्यादन्यतः अन्यत्र सर्वत्र वनबंधवास्तुयात्रादिषु सप्तरेखवलये सप्तरेखचक्रे वि
 लोक्यते तथाच श्रीपतिः वधूप्रवेशोदाने चेत्यादि अन्नविवाहपटले अन्यक्तन्योपयोगिवेधनिरूपणाद्देधादयः सर्वे वक्ष्यमाराणां दो
 पंचमूलवद्गहाभिजिन्मितिः अन्यतः परिणयादयं व्यधः सप्तरेखवलये विलोक्यते ८ सकिलवेधविधिर्हि
 तृतीययोश्चरणायोर्मिथ आदिचतुर्थयोश्च शुभविद्मशेषमुदुत्यजे चरणगं शुभवेधमसंपदि ९ यदशुभे
 षासाधारणेन सर्वशुभकृत्येषु ज्ञानव्याप्तिसूचिनं तथाच वक्ष्यति नदखिले पितृवलं शुभकर्मणीति ८ अथ पादवेधं न हिषयं चाह
 न विलंबितं सन्ननंतरोक्तो वेधविधिर्हि तृतीययोश्चरणायोस्तथा आदिचतुर्थयोश्चरणायोर्मिथः परस्परं स्यात् दौ चतुर्थयोश्चरणां पूरणं रासु.
 द्वितीयो जयोर्हितीयं तृतीययोरित्यर्थः आदिश्च चत्वारश्च आदिचत्वारः तेषां पूरणं आदिमचतुर्थयोरित्यर्थः प्रथमचरणास्थिते प्र
 हे विद्मस्तत्र स्य चतुर्थचरणो विद्मश्चतुर्थस्य प्रथम इत्यर्थः एवं द्वितीयतृतीयावपि किलेति प्रसिद्धार्थे न्यासक्रमेण प्रथमादिचरणा-
 स्थिते ग्रहे नद्रेखाग्रनक्षत्रचतुर्थं तृतीयद्वितीयप्रथमाश्चरणाः क्रमेण विद्धाः स्युरिति प्रसिद्धपादवेधविषयमाह अशुमेति अशु

भविष्यं पापग्रहविहसुडुनसत्रमशेषं समस्तं त्यजेत् शुभस्य शुभग्रहस्य वेधं चरणस्थितं असंपदि असंपत्तौ अन्यनक्षत्रालाभे सति
त्यजेत् अर्थादन्यनक्षत्रसंभवे सति शुभविहसपिनसत्रमशेषमेव त्यजेदिति तथा च श्रीपतिः ऋषिः सौम्यग्रहे विहसं पादं मानं परित्य
जेत् क्रूरैस्तु सकलं स्याज्यमिति वेधविनिश्चय इति यत् क्रूरैरपित्यजेत्यादं केचिदुच्यते नीषिण्डनिकेषां चिन्मन्त्रं तन्नारदादिवह
मनविरोधान्नादरणीयमिति भावः ९ एवं वेधदोषं निरूप्य दोषान्तराण्यहं द्रुतविलं वितं यन्नसत्रमशुभैः पापग्रहेर्गतं गम्य अ
धिष्ठितं च अशुभं च अशुभौ च अशुभाश्च अशुभाः हृदैकशेषः एकेन अशुभेन द्वाभ्यां त्रिभिर्वीगतं गम्य भुक्तं भोग्यं अधिष्ठितं य

र्गतं गम्य मधिष्ठितं यदपि च त्रिविधा द्रुतदोषितं तरणितारकतोपि चतुर्दशं तदखिले पितृवलं शुभकर्मणि १०
रविनखैर्मितमर्कं विधुं तु दौमुनिभिर्दुरखंडलमंडलः द्रुतवहाकृतिषड्भिनदंतिभिः क्षिति सुतादभिलक्ष्य
तं यदपि च नक्षत्रं त्रिविधं भौमांतरिक्षैरद्रुतैः दूषितं दिव्या द्रुतानि ग्रहसंज्ञितानि प्रत्यर्कादीनि भौमानि मूकपादीनि आंतरिक्षाणि उ
ल्कादीनि एषामन्यतममद्रुतं यस्मिन् दिननक्षत्रे जाते यदपि च तरणितारकतः सूर्याधिष्ठितं नक्षत्राच्चतुर्दशं संध्यो दिनमित्यर्थः तरणोक्ता
रकं नक्षत्रं तरणितारकं कनीनिकायां नक्षत्रे तारकं तारकेति चेति विश्वः कनीनिकानेन तारातनसत्रमखिले पितृवलं शुभकर्मणि विवाहव्रत
बंधयात्रादौ खलं पापं स्यादिति प्रत्येकं सवध्यते १० अथ लज्जादोषमाह द्रुतविलं वितं अर्कः सूर्यः विधुं तु दति व्यथयतीति विधुं तु
दोराहः तौ रविनखैर्मितं स्वाधिष्ठितं नक्षत्रात्क्रमेण द्वादशविंशतितमं अभिसंमुखं लज्जयतः खंडमेव खंडलं खंडलं भागः छेदश्चे

वि. दं. दी. १० निक्षीरस्वामीनखंडलमखंडलं नखंडलं यस्यासौ तथा संपूर्णमंडलं चंद्रः मुनिभिः सप्तभिर्मितं अभिलक्षयति यत्तदुक्तं भवति संपूर्णमंडलं
 लक्ष्मं चंद्रः किल पूर्णिमांते भवति तत्र यन्मन्त्रं न स्मात्सममचंद्रो भिलक्षयति तच्च कृष्णपक्ष्यासन्नं सदा स्यादिति हुतवहास्त्रयः। अ.
 आह निर्द्धा विंशतिः षड् सिद्धाः जिनाश्चतुर्विंशतिः दंति नोष्टौ ते स्तुल्यनक्षत्रस्वाधिष्ठितनक्षत्रात् क्रमेण क्षितिस्तुताज्ञो ममारु
 भ्यग्रहं अभिसंमुखं लेत्रयति भौमादयः क्रमेण आदीनिलक्षयतीत्यर्थः ११ अत्र सर्वेषां संमुखलक्षनमेवोक्तं पूर्वस्तु चतुरां
 पृष्ठलक्षनं चतुर्णां भिलक्षनं कथमुक्तं तत्र हेतुमाह हुतविलं वितं इत्येवं विधेयुः सदा ग्रहाणां अभिलक्षने संमुखलक्षने सति
 तिग्रहः ११ इति सति युसदामभिलक्षने यदनुलक्षनमुक्तं मृषिब्रजैः तदुदुपश्चिमपूर्वविभागयोरन
 धिकाधिकदोषविवक्षयो १२ उदु निनिर्देलितेषु भलक्षयानफलम स्तिवलस्य गलक्षया अशु
 यदनुलक्षनं पृष्ठतो लक्षनं मृषिब्रजैर्मुनिसंघैरुक्तं क्रजुमार्गेण सिध्यतीत्येव क्रमेण साधना योगादिति न्याये सत्यपि तत्तु
 दुपश्चिमपूर्वविभागयोः नक्षत्रोत्तरपूर्वार्धयोः न्यूनाधिकदोषविवक्षया हेतुना उक्तं एतदुक्तं भवति ग्रहनक्षत्राणि प्रादुर्गता
 निसंति तत्र पुरमेरितालना अग्रस्थस्य पृष्ठलगति पश्चात्परिता अग्रभागे अतः अग्रलक्षया लानितनक्षत्रस्य पूर्वार्धे अधिकदो
 षः उत्तरार्धे न्यूनः पृष्ठलक्षया तु पूर्वार्धे अल्पः उत्तरार्धे अधिकः स्यादिति अनेन हेतुना पृष्ठलक्षनं महर्षिभिरुक्तमित्यर्थः ग्रंथकृता
 नुलक्षितनक्षत्रस्य अखिलस्यापि निषिद्धत्वादभिलक्षनमेवोक्तं १२ अथ लक्षणायाः फलमाह हुतविलं वितं उदु निनक्षत्रेषु भ

अ. १

राम. १०

ग्रहलक्षणानिर्देशिते सति न स्य न स्य यद्विहितं शुभफलं तन्नास्तिकया हेतुभूतया बलस्य गलत्तया गलतीति गलत्तस्य भा-
 वो गलत्तानिर्देशिते त्वेनेत्यर्थः अशुभग्रहेण लक्षणं यद्विहितं न स्य न स्य तत्र ऊढयोः परिणीतयोर्देवयोः परमन्त्यर्थे असुतापकरणं प्रा-
 णनापदं सन् धनसुतानतिरवादयति अशुभलक्षणं न स्य तत्र उद्वाहितयोः प्राणनापो धनसुताश्च नश्यन्तीत्यर्थः १३ अथैकार्गल-
 दोषमाह वसनतिलका ऊर्ध्वगता एकारे स्वातिर्यक् स्थिता भिस्त्रयोदशरेखाभिर्विद्वासनी रवार्जूरिकं नाम चक्रं स्यात् इहा-
 स्मिन् चक्रे वक्ष्यमाणं शीर्षं नक्षत्रमारभ्य सहाभिजितिभ्यश्च न्यस्ते सति सह अभिजिता वर्तमानं तत्तथा बहुव्रीहिः प्राग्वत्त-
 भलनिजमति तदूढयोर्धनसुतानसुतापकरणं परम् १३ विद्वात्रयोदशभिर्ऊर्ध्वगतैरेकारवारवार्जूरिकं त-
 दिह शीर्षं भूतो भचक्रे न्यस्ते सहाभिजिति तारकराजभान्वोक्तस्य र्क्षगम्यगतयोर्नयनार्गलेयं १४ ॥
 रकराजभान्वोऽर्क्षसूर्ययोः कनीनिकायां नक्षत्रे तारकं तारकेति चेति विश्वः तारकाणां राजा तारकराजः यद्वा ज्ञापोः संज्ञायामि-
 ति ह्रस्वः स्वस्वनक्षत्रस्थितयोर्ऋद्रार्के यो रेकरे र्वागतयोरियं नयनार्गला स्यात् परं स्पष्टदृष्टिपान्तलक्षणाः एकार्गलः स्यादित्य-
 र्थः कथं भूतयोः तुल्यर्क्षगम्यगतयोः ऋक्षयोर्गम्यगते क्रक्षगम्यगते तुल्ये क्रक्षगम्यगते ययोस्तौ तथा एकतरस्य यावति
 नक्षत्रगते तावति अन्यस्य गम्ये सतीत्यर्थः अनेन पादवेधः सूचितः तद्यथा प्रथमचतुर्थचरणयोरन्योन्यं किल वेधः तत्रैकत-
 रस्य प्रथमचरणस्थस्य पादमात्रं गतमन्यस्य चतुर्थचरणस्थस्य पादमात्रं गम्यं स्यात् एवं द्वितीयतृतीययोरपि तथा च-

वि. हं नारदेन महादोषेषु पठितं स्वाज्ञूरिकं समाधिभमिति १४ अत्र शीर्षभन्तो न्यास उक्तस्तच्छीर्षभन्तये कार्गलं फलं चाह रथोद्धतादु अ.
 टी. ष्टयोगे सति तस्य दुष्टयोगस्य मितिः रूपसंयुता अर्धितासनी शीर्षभं भवति शेषमस्याः सा शेषिणी यदि सा शेषिणी भवति तदा सा द्वि १
 ११ च १३ ३० युक् शीर्षभं स्यात् दुष्टयोगाः व्याघातमूलपरिचयतिपातविष्कुंभगंडातिगंडवज्रवेधताः तत्र व्याघातसंख्या १३ रू-
 पसंयुता १४ अर्धिता जानं ७ शीर्षभं एवं मूलादिषु तथा गंडो दुष्टयोगस्तस्य संख्या १० रूपसंयुता ११ अर्धिता ५ ३० इयं शेषि-
 णी जाना अतः सार्द्धं नयोदशयुता १९ जानं शीर्षभं मूलः एवमतिगंडेपि १७ मंगलमिति सार्गले विधौ सति मंगलगलति अर्गलया
 शीर्षभं भवति रूपसंयुता दुष्टयोगमिति रर्धिता सति शेषिणी यदि च सार्द्धं विश्वयुद्धं गलंगलति सार्गले विधौ
 १५ त्यक्त्वा गतैष्यस्य परे तु हेतुसुजेति न सन्नमशेषमेव एकार्गलस्येव हि सा च भंगी संध्यागतं यद्गलहस्तयं
 वर्तमानः सार्गलः एकार्गलगतयोश्च द्वार्कयोः सतोर्मंगलं नश्यतीत्यर्थः १५ अत्रैकार्गलविषये परमतमाह इंद्रवज्रा परेश्रीपत्यादयः
 तुल्यसंगम्यगतयोरिति मंगलैष्यस्य हेतुः त्वा एकार्गलविद्धनसन्नमशेषमेवोक्तं नित्यजं नितेयामयमाशयः हियस्यात्कारणत्वं संध्या राम.
 गतं संध्योदितं न सन्नं सर्वमेव गलहस्तयं परि वर्जयंति सैव भंगी रचनायुक्तिः एकार्गलस्य गले हस्तेन नोदयंति गलहस्तयंति ११
 कल्यादिवाणिच यद्गलसंध्यागतं रविणा पादविद्धमपि सर्वमेव त्यजेत न हृदे कार्गलस्य मपीत्यर्थः निष्य पुनर्वस्वोर्न सन्नं
 हृदस्य न हृदरेतरयोगेपि पृथक्त्वं ज्ञापकान्सर्वे पिहं हो विभाषया एकवत्स्यात् अतो गतैष्यस्येत्येकत्वं अथ कैश्चिन्नूर

षट् भांतरितमृक्षमनिष्टमिति विशेषितं तच्चान्द्रजामित्रेपरिणतमित्याह १६ उपजातिका भार्द्वमंतरयस्पततथा क्रूरस्य षड् भांतरसु
 समनिष्टमेवेति केषांचिद्विशेषवादः विशेषोक्तिः असौ यस्मान्पापाद्वा धीतरमृक्षं अस्मान्पापाच्चतुः पंचलवेषु चतुः पंचाशदंशेषु चांद्र
 जामित्रं पर्याणं सीत् परिणामनिष्पन्नं चान्द्रजामित्रेण परिणतः नक्षत्रं हि चंद्रनिष्ठं प्रतिराशौ नवनमांशाः तस्माद्वा धीतरे स्थितः क्रूरश्च
 द्वाच्चतुः पंचाशदंश एव भवति अतः परिणामे चांद्रजामित्रं मेवेदमिति कृत्यानायं विशेष इति भावः यमिरमिनम्यानां सङ्केतिर्दे
 द्सगागमश्च १७ अथ कैश्चित्वादेव धेयुक्तिरुक्ता नाम नूद्यदूषयति उपजातिका विषादिनादिग्धेन परामृष्टेन शरेणा अ

नि १६ क्रूरस्य भार्धांतरमृक्षमेवमनिष्टमित्येष विशेषवादः पापाच्चतुः पंचलवेषु चांद्रजामित्रमस्मान्स्व
 लुपर्यणं सीत् १७ क्षताहतेदिग्धशरार्दितस्य शस्तं मृगस्यामिषमेवमन्ये क्रूरं घ्रिवेधाय पदं वदंति ते नैव
 र्दितस्य विद्वस्य मृगस्य आमिषं मांसं क्षताहते क्षतादन्यत्र शस्तं न हृद्यत्र पादे वेधः स एव पादोऽमुभद्विति एवमन्ये केचिन्क्रूरं घ्रिवेधाय
 पदं विषयं वदंति ते नैव पदेन तेषां स्वपक्षहानिः स्यात् १८ एतदेव स्पष्टं वक्ति उपजातिका यथैकदिशि एकस्मिन् प्रवेशे शरेणास
 नो विद्धोऽपि रणाः मृगः सैः असुभिः प्राणैर्विह्लेषं वियोगमायाति प्राणवियोगं प्राप्नोतीत्यर्थः तथा क्रूरस्यां घ्रिवेधात्तारकाणां व
 लरूपयोः संपन्नश्चेत् एतदुक्तं भवति यथा विषमदिग्धशरेणाविद्धमृगस्य मांसं क्षतव्यतिरिक्तं शस्तं न हृद्यस्मिन्पादे पापवेधः
 स एव दुष्ट इत्यन्ये वदन्ति न दयुक्तं यद्यपि विद्धमृगस्य क्षतव्यतिरिक्तं मांसं शस्तं तथापि तस्य मृगस्य गता सुखमापन्नस्य वलरूप

वि. १२. संपन्नश्च। एवं तस्य पापवेधनक्षत्रस्यपि एवं गले पादुका न्यायेन तेषां स्वपक्षस्थापकपदेनैव स्वहानिरिति अतो यदुक्तं अशुभः विदुम
 शेषमुदुत्यजेदिति तत्सम्पत् १९ अथ चंडायुधदोषमाह उपजानिका हर्षणादीनां घण्टायोगानां अवसानस्य यन्नक्षत्रं तस्मिन्नेव
 नक्षत्रे श्रेष्ठं शस्येदमैशं चंडमुग्रं अस्त्रपतेत् चंडीशं चंडास्त्रपातः स्यादित्यर्थः तत्फलमाह मंगलेति मंगलानां भंगस्तलस्मयस्य।
 तत्तथा मंगलभंजक मित्यर्थः २० अथ चंडायुधसंभवार्थं योगनिर्देशात् तत्साहचर्येणादुष्टयोगानां वर्ज्यविभागान् तत्संगेन ग्रह
 णादुष्टकालं चाह उपजानिका गंगंडः शूलः विविष्मं भः ववज्जः व्याव्याघातः अति अतिगंडः एतेषु योगेषु तेषामादिमात्क्रमे
 तेषां निजपक्षहानिः १८ विश्लेषमायानियथासुभिः स्वैरेणः शरैरौकदिशि हतोपि तथांघ्रिवेधादपि ना
 रकाराणां कूरस्वनश्ये हलरूपसंपत् १९ यदंतगं हर्षणासाध्यं शूलगंडं व्यतीपातकवैधतानां तत्रैव च।
 पाषट् शरत्रिजिनंदषट्का ६।५।३।३।६। घटिकास्त्यजेत् अत्राद्यक्षरग्रहणेनैव नामग्रहणं यथाहृत्ज्ञातके शकुबुकुशुचरा
 द्याहृत्तितोवीर्यवंत इति परिघस्येदं परिघं आदिमं द्वांशे अर्द्धं त्यजेत् कुत्रचिन्त्यंशमिति पाठः सतु बहुवाक्यविरोधान्नादरणीयः
 इंदुभान्वोः पर्वण्यतीते सति चंद्रार्कग्रहणानंतरं दिनसप्तकं त्यजेत् २१ अथ ग्रहणादिसंबन्धिनक्षत्रदोषमाह शालिनीयस्मि
 न् नृसैनक्षत्रे सैहिके योराहुर्दश्यते ग्रहणाभवेदित्यर्थः ग्रहणं सर्वोत्पातानामुपलक्षणं यदपि चित्रिविधोद्धतदोषितमित्युक्तत्वात्
 वादस्य यवात्तारखेटयोर्भौमादिष्वन्यतमखेटयोर्भेदः भेदयोगः स्यात् तन्नक्षत्रे आषण्मासं घण्टासं पथेनं लग्नं दुभाजितं

अ. १

राम. १२

येन दूमजनीनिलनेदुभाक्तस्मिन्लग्नेदुभाजिलग्नस्ये चंद्रेवासनीत्यर्थः किंचिच्छुभं कर्म भ्राजिष्णु भ्राजतेतत् भ्राजिष्णुशोभमा
 नेन स्यात् तद्यथा अश्विन्याग्रहणे जाते सव्यं शत्रुयोदश भागांतः मेषल ग्ने सति अश्विनीलग्नस्यः स्यात् एवं भरण्यादि
 ष्वपि चंद्रस्य नक्षत्रदिननक्षत्रमिति प्रसिद्धं उक्तं च व्यवहारतन्त्रे उत्पातैस्त्रिविधैर्हंतं ग्रहणं चामासषट्कं तथेति २२ अथोत्पा
 तादिदोषमुक्तं नक्षत्रस्य शुद्धिमाह उपजातिका उत्पातास्त्रिविधाः पापग्रहारविभौमादयस्तेर्मुक्तं नदुक्तं नदुत्पन्नदोषे स्युक्तं यत्र
 क्षांतं तत्र दास्युक्तं कलेषु सुभेषु कर्मसु अर्हं योग्यं स्यात् नदा कदायदिदं दुः आक्रम्य पुनर्भुजं किं दोषत्यागानंतरं चंद्रभोगे जाते सति
 शोडुनिचंद्रमैशमस्त्रं पतेन्मंगलभंगस्तस्म २० गंष्ट्रविवन्यानिषुषट्शरत्रिनिनंदषट्काघटिकाः
 क्रमेण ह्यमान्यजेत्यारिधिमिंदुभान्वोः पर्वण्यतीते दिनसप्तकं च २१ यस्मिन् नृदोषी द्यते सैहिकेयो
 द्वितीयचंद्रभोगे शुद्धं भवतीत्यर्थः अथेतत्प्रसंगेन पातदोषमाह त्यजेदिति रवींदोः समक्रांतिनक्षत्रसकलेषु सुभकर्मसु त्यजेत्
 क्रान्त्योक्तं नृस्वरूपे समेचने क्रान्तिनक्षत्रसमक्रान्तिनक्षत्रं चंद्रार्के योर्लवाद्ये क्रान्तीयावत्समेतावदित्यर्थः २३ अथ तत्संभवः
 कालमाह उपजातिका भ्रवनामा द्वादशयोगः तस्मिन्स्त्रिभागशेषे तृतीयांशावशिष्टे सति सेंद्रेषड्विंशे योगे च श्रेष्ठे गते च स
 ति चकारोवार्थे अस्य क्रान्तिसाम्यलक्षणस्य दोषस्य संप्रतीदानीं संभवः स्यात् नदा सने काले भवेदित्यर्थः ध्रुवे व्यतीपाता
 रव्यः सेंद्रे वैधतारव्य इति ग्रंथनिर्माणकाले द्वादश अयनांशा आसन् नदभिप्रायेणोदमुक्तं ततो यथायथा अयनांशा अधि

वि. वृ. दी. १३ कास्तथातथातयोर्योगो न्यूनाचिन्त्यानदानयनं श्रीगुरुणा केशवेनोक्तं त्रिधायनां शानखभाजितास्तदीनाश्च साहचर्यबोधोद्विपसाः ॥ अ.
 तत्तुल्ययुस्योर्गतयोर्विलोक्यः यातोव्यतीयातकवै धृताख्यइति चेदिदं भाव्योः क्रांत्यनरमानार्थयोगाधिकं नदाष्टदोषो न स्यात् चंद्रार्कयोः
 क्रांत्यनरपावआनेकपाद्वा न्यूनतावदेव चायं दोष इत्यर्थः तदानयनग्रंथकृताकरणकंठीरवेप्रदितं दिङ्मात्रमनोक्तं २४ अथ नक्षत्र
 शुद्धेः प्राशस्त्यमाह द्रुतविलंबितं मृगांकस्य मृगीदृक् तस्यामृगांकमृगीदृशः चंद्रनक्षत्रस्य यदि स्फुरद्दूषणभूषणक्रान्तयः स्युः अदू
 षणं पापवेधादिराहित्यं भूषणं शुभदृष्ट्यादिकं कानिः प्रकाशः अक्षीणत्वादिः स्फुरस्फूर्तौ स्फुरन्तिताः स्फुरन्त्यः परिपूर्णः ताश्च नाभ
 भेदस्तारारवेदयोर्यत्र वा स्यात् आपणमासंतत्रलप्रेतुभाजिभ्राजिष्णुस्यान्तो शुभं कर्म किंचित् २२ उत्पत्तपा
 पग्रहमुक्तमृसंयदौदराक्रम्य पुनर्भुनक्ति नदानदहै सकलैषुकर्मसुत्यजेत्समक्रान्तिनूरवीं होः २३ त्रिभा
 दूषणभूषणक्रान्तयश्च तास्तथा तदा सुतनोर्वध्वाः करंश्च वाप्यकरग्रहणं कृत्वावरः भरेण संभृतं परिपूर्णं शुभरसं शुभोपभोगं च श्रुते
 प्राप्नोति दोषरहितं नक्षत्रे पाणिग्रहकृद्दरः अतिशुभं प्राप्नोतीत्यर्थः २५ इति श्रीसकलागमाचार्यवरे श्रीकेशवसावन्तरात्मजगणे
 श्वरिचितायां विवाहवृत्तावनटीकायां विवाहदीपिकायां नक्षत्रशुद्धिप्रकरणं प्रथमोऽध्यायः १ अथ कालमीमांसाध्यायो व्याख्या
 यनेन नक्षत्रशुद्धेर्मुख्यत्वादादौतामभिधायेदायीं राशिघटितं विवक्षुस्तत्प्रसंगेन तावत्कालमीमांसानिरूप्यते तत्रादौ जन्मराश्यादेव
 घटितं तावत्लोकनेयुक्तिमाह रथोद्धता अंगमस्तीत्येषामंगिनः तेषां शरीरिणां द्वादं प्रसिद्धं जन्मलग्नं अंगं शरीरं पूर्वमुनयो मे निरेम

राम.
 १३

न्येनेस्म इंदुमंदिरं चंद्रगृहं जन्मनियश्चंद्राशिः समनइति मेनिरे तथा चाहः शौनकादयः शरीरं लग्नवशात्करवदुःखं मानसं शशांकव
 शादिनिहितस्मात्कारणात्सौहृदं मित्रत्वं मनसोरेव ननु देहयोः नकुलसर्पयोरपिसौमनस्येति सहवासित्वदर्शनात् न स्मात्कारणादयं
 मेलकः इंदुगेहयोश्चंद्राशयोरिव स्यात् जन्मराशयोरिव घटितयोगेन ननु जन्मलग्नयोरिति सुष्ठु हृदयं यस्य सुष्ठु चतुर्दशं चिन्तिता तस्य भा
 वः सौहृदं भावेऽग्रह हृदयस्य हृदादेशः पूर्वपदादेर्दृष्टिः यद्वा सुष्ठु हृदयं यस्यासौ सुहृत् संहृदुर्हृदौ मित्रा मित्रयोरिति निपातः सुष्ठु
 चतुर्दशं चिन्तिता तस्य भावस्तथाननुहृद्गसिं ध्वंते पूर्वपदस्य चेति पूर्वोत्तरपदाद्योर्द्विधा सौहार्दमित्येव स्यात् कुंदसितुमहते सौभगा
 गशेषे ध्रुवनाम्नि चैन्द्रेऽप्यशोगते संप्रति संभवोऽस्य मानार्थयोगाधिकमिंदुभावोः क्रांत्यन्तरं चेन्न तदैष दोषः २४
 स्फुरददूषणाभूषणकांतयो यदि भवंति मृगांकमृगीदृशः करमवाप्यवरः सुतनोस्तदाशुभरसंभरसंभृतमश्रु
 येत्यादयः प्रयोगाः कुंदस्येव तत्र सर्वविधीनां विकल्पविधानादिति प्रसादकारादयः यत्तु श्रीभागवते न तत्र सौहृदं धर्मसंतोषोभूतसौह
 र्दइत्यादिषु दृश्यते तदपि संदिग्धं पुराणानामपि कुंदसत्त्वात् विशेषेण श्रीभागवतस्य अतोभाषायां सौहृदमिति प्रयोगः कथं युज्य
 ते यदि तु ग्रंथकृता प्रयुक्तस्तर्हि कथं चिह्ननिमात्रं चिंत्यते आर्गुणद्वयनेन संज्ञापूर्वकस्य विधेरनित्यत्वस्य स्थापितत्वात् उभयपद
 वृद्धेरनित्यत्वमिति एवमुभयैव सौहृदयस्त्रयोद्वेषादिति वराहोक्तमपि निवेदितव्यं १ ननु चंद्राशयोर्मेलकस्तर्हितनवाशयो
 रपि कथं न मेलकइत्याह रथोद्धना सौहृदं मित्रत्वं चंद्राशिवशं चंद्राशयधीनमेवेति यदुक्तं तत्सूक्ष्मयोर्नवाशयोरपि कथं न

वि. द. स्यात् जन्मनिषदाशौचं द्रः सजन्मराशिरित्युच्यते तयोश्च नैले को विलोक्यते नर्हितं दंतर्गतयोः सस्मयो ध्वं द्रनवांशयोरपि कथं न मेल-
 टी- कइत्यासेपः अपिः समुच्चये अत्रोत्तरं एवमस्ति नि चेदित्यध्याहारः एवं चेदस्तु भवतु नर्हितं कर्कटे कर्कटराशिस्थे विधौ मकरांशगे म-
 १४ करनवांशस्थिते सति उत्तरायणं कथ्यन् स्यात् अयनं हि राशिवशादेव न तु नवांशवशादिनिप्रसिद्धं अतो राशयोरेव मेलकइति २
 अथ राशिवशादेवायनमित्यत्र प्रमाणमाह यस्मात्कारणान्मासषट्कं षण्मासपर्यंतं दक्षिणादक्षिणस्यादिशि दक्षिणादाच्च तदि-
 तश्चासर्वविभक्तिरित्यव्ययं आदित्यः सूर्यः एतिगच्छति तत्र स्मात्कारणान् इति एवं विधमयनं श्रुतिर्जगौ जगाद यस्मात्कारणा-
 ने २५ इति श्रीविवाहचंदावनेन क्षत्रशुद्धिप्रथमोऽध्यायः ९ अथ कालमीमांसाध्यायः जन्मस्वर्गनिर्दमंग
 मंगिनां मे निरे मन इती दुमंदिं सौ हदं हि मन सोर्न देहयोर्मेलकस्तदयमिंदुगेहयोः ९ चंद्रराशिवशमेव सौह-
 त्सूर्यो मासषट्कं दक्षिणादिशंगच्छति तस्मान्न त्वमाणा मयनं श्रुतिर्जगादेत्यर्थः एवं स युक्तिवत् मागमप्रमाणमुक्त्वा प्रमाणांतरमाह मूलसं-
 क्रमेति नवांशपेक्षया मूलराशिः विवस्वतः सूर्यस्य मूलसंक्रमो राशिसंक्रांतिः तत्समांतत्सदृशीं क्रतवो वसंतादयोऽपि स्वस्वमंगिस्वी-
 यस्वीयरचनां चिह्नमिति यावत् विभ्रतिधारयंति वसंते पुष्योद्गमादि ग्रीष्मे निहाद्यादि इत्यादीनि यान्यनुचिह्नानि तानि रवि राशि-
 संक्रमवशेषु तत्र दत्तं प्रत्यक्षं दृश्यते अतो राशिवशादेव मेलकइति सिद्धं ३ अथ युक्त्यंतरमाह रथोद्गतादिनर्हस्यदिवसनक्षत्रस्य
 विरहे वियोगे सति करग्रह नक्षत्रालाभे सतीत्यर्थः तस्य करग्रह नक्षत्रस्य उदये क्षणेषु मुहूर्तेष्वपि करग्रहः किनेष्यते धिष्येतस्मि

अ-
९राम-
१४

तस्यभस्योदयोवेति यस्मिन्धिष्येयचकर्मोपदिष्टनदैवत्येनमुहूर्तेपिकार्यमितिचकथितेपिदिननसन्नाभेसतिनदुदयेतमुह
 र्तेवाकरग्रहोमहद्भिः कथंनेष्यते अपितुनेष्यतइत्यर्थः अतोखिलं समस्तं जगतः फलं स्थूलमेवमिति एवं च तर्हि सूक्ष्मफलस्य ग
 तिमाह तद्विशेषयतीति तत्रस्थूलफलं सूक्ष्मतागतिः सूक्ष्मफलस्य गतिः विशेषयति विशेषं करोति सूक्ष्मफलस्थूलस्य विशेष
 नां करोतीत्यर्थः ४ तर्हि सूक्ष्ममेव फलं प्रमाणं कथं न स्यादित्याशंकायामाह स्वागता प्रतिवेलां तन्नुह न विकल्पे समूहेः अव
 वस्थितिः स्यादिति हेतोः मुनीन्द्रास्थूलमप्यनुसरंति केवलमणीयो न रमणीयमित्यन्वयः वेलां वेलां प्रतीतिप्रतिवेलां कीप्सा
 दं सूक्ष्मयोरपि न किं नवांशयोः एवमस्तमकरांशगेविधौ कर्कटेपिकिमुनोत्तरायणं २ मासषड्मय
 न च दक्षिणादित्यसति तदिनिश्रुतिर्जगौ मूलसंक्रमसमाविवस्वतः स्वस्वभंगिमृतवोपिविभ्रति ३
 र्थे व्ययीभावः तस्यास्तस्यावेलाया ऊहनं वितर्कस्तस्य विकल्पास्तु द्वादयः तेषां समूहास्तैः कृत्वा अव्यवस्थितिरव्यवस्था स्यादि
 ति हेतोर्मुनीन्द्रागर्गादयः स्थूलफलं वर्षमासतिथ्यादिकमप्यनुसरंति तत्र प्रवर्तते केवलमणीयः सूक्ष्मतं फलं न रमणीयं
 स्यात् अनिशयितमणु अणीयः सूक्ष्मफलस्यानवस्थानात् स्थूलेष्वपि प्रवर्तते तदिति भावः एतदपि स्यष्टयिष्यति ५ एवं चे
 तर्हि सूक्ष्मफलमकिंचित्स्यात्तत्राह स्वागता भुविष्टयि व्यावर्तमानं अयं भूयान् बहुतरो जनः जाता वेकवचने एकधि
 ष्यदिनः जोपि एकनक्षत्रनिधिजातोपि भिन्नफलभाक् विसदृशफलभागी भवतीति प्रत्यक्षं तेन कारणेन सूक्ष्मतापि

वि. दं. १५ गरिष्ठागरीयसीस्यात् अपिः समुच्चयेन हि स्थूलं न्याज्यं स्यात् तत्राह सा चेति सा च सूक्ष्मनामूलं स्थूलं अनुकुर्य्य अनुसृत्य विधेया स्यात् । अ-
 स्थूलानुसारेण सूक्ष्मतापि ग्राह्येत्यर्थः ६ कथं स्थूलमनुकुर्य्य सूक्ष्मता ग्राह्येत्येतदर्थं सूक्ष्मताया अनवस्थानं प्रकटयति उपजातिर्को
 सूक्ष्मयोरपि न किं नवांशयोरिति नवांशः किल सूक्ष्म उक्तः नवांशादपि द्विरसांशो द्वादशांशः सूक्ष्मः द्वौ चरसांश्चनैः अंशः आदौ द्वांशः
 तत्र तस्यासंशोदिति कृत्वा द्वादशांशस्य सिद्धः यथा सूर्यनंदैर्हृतं तस्यादायुर्मासादिकं स्फुटमित्यादिषु सूर्यहृतं सन्नं दहतमिति व्याख्या
 यते ननु द्वादशाधिकनवशतेस्तद्दत्रापि अतएव बृहज्ज्ञानके चंद्रोपगद्विरसभागसमानरूपमिति तद्वत्तत्तत्सा द्वादशांशाद
 किं दिनस्य विरहे करग्रहोनेष्यते तदुदयक्षणेऽपि स्थूलमेव मरिवलं जगत्फलं तद्विषेयमिति सूक्ष्मतागतिः ४
 अव्यवस्थिति रिति प्रतिवेलेन तत्र दूहनविकल्पसमूहैः स्थूलमप्यनुसरंति कृतींद्राः केवलं न रमणीयमणीयः
 पित्रिंशल्लवस्त्रिंशांशः सूक्ष्मः ततोऽपि लिप्ता कला सूक्ष्मा इतीत्यनेन प्रकारेण अवलि सवाचां अवलि सवाक्येषां नेतया एव मुक्त
 वनामित्यर्थः पुरुषाणां दृक्दृष्टिः कस्यानियतौ समस्या समाधानं एतद्गच्छन् समसूनं समस्या कपय एव सूक्ष्ममुक्तवतां दृष्टेर्न कुत्रा
 प्यवसानमस्ति सूक्ष्मस्य अपर्यवसाधनादिति भावः ७ एवं सूक्ष्मकालानां कलने सति सिद्धं तमाह इंद्वज्जासकिल कालस्यैक
 देशः अन्यं तसूक्ष्मः अतिदुर्लभः येन कृत्वा विलानां प्राणिनां फलार्द्धिः फलसंपद्भिर्दुराभेदेन शीला स्यात् भिन्नभिन्नेति यावत्
 किं दिविदिभिर्दं कुरः सः सूक्ष्मकालः अस्मादृशां वयमिव दृश्यं ते ते स्मादृशः तेषां चर्मचक्षुषां दृग्विषयो दृष्टिगोचरो न स्यात् ।

अ-
२राम-
१५

दुर्ज्ञेय इति यावत् तथा च नारदः स्वस्थे तरे सखासीनयावत्स्य दन्तलोचनं तस्य त्रिंशत्तमो भागस्तत्परः परिकीर्तितः तत्पराच्छतशो भाग
 स्तुतिरित्यभिधीयते अत्रेः सहस्रभागो यो लग्नकालः स उच्यते देवोपितं न जानाति किं पुनः प्राकृतो जनः सकालोप्यन्यकालो वापू
 र्वकर्मवशाद्भवेत् तिमितमानं देवस्तद्वशाच्च शुभाशुभमिति सिद्धांतयति तस्मादिदं तस्मात्सूक्ष्मकालस्यादृष्टिष्यत्वात् सर्व
 जनानां व्यवहारसिद्धिः मूलानुकूला स्यात् मूलस्यानुकूलामूलानुकूला स्थूलानुसारिणी वत्सरमारभ्य नवांशपर्यंतमित्यर्थः अ
 स्मात्साध्यत्वात् ८ अथानयोः स्थूलसूक्ष्मयोः समाधानमाह मालिनी इत्यनंतरोक्ते सति मूले स्थूलमध्ये यदि सूक्ष्मभावांशलः

भिन्नभिन्नफलभागभुवि भूयानेकधिष्यदि न जोपि जनोयं सूक्ष्मतापिननुतेन गरिष्ठासाचमूलमनुरुध्य
 विधेया ६ सूक्ष्मो नवांशाद्विरसांश एव त्रिंशत्तमस्तत्तत्ततोपि सूक्ष्मः ततोपि लिसेत्यवलिसवाचां द्दगे तु क
 ध्विर्लाभश्चेत्स्यात् न तदाखिलं सर्वमपि सिद्धं फलितं स्यात् एवं स्थूलतंतर्गतं सूक्ष्मं च विलोकनीयमित्युक्तं अन्यथा बाधकमाह
 नास्तीति चेन्मूलसंयुक्तस्थूललब्धिर्नास्ति तदा तदुभयलवनाशः स्यात् तस्य फलजातस्योभयलवौ स्थूलसूक्ष्मलक्षणौ यौ विभागौ
 तयोर्द्वयोरपि नाशः स्यात् कस्मान् अणूनामपि सूक्ष्माणां दुर्गमत्वात् दुःखेन गम्यंते ज्ञायंते तानि दुर्गमाणि तेषां भावस्तत्त्वतस्मा
 त् अतो नवांशपर्यंतं सूक्ष्मकालस्य मनुष्यगम्यत्वात् तस्य यंतं स्थूलतंतर्गतं सूक्ष्मं विचारणीयमिति सिद्धं अतो नवांशयोरपि
 मेलकः स्यादिति नवांशमेलकस्य जनैर्व्यवहारो नास्तीत्येतत्संप्रपञ्चवद्व्यति एतदुक्तं मयामनसि समाहितमित्याह परि

वि. नृ. णतिरिति इतीयं कालमीमांसायाः कालविचारणे न नोऽस्माकं परिणतिः रूढा स्फुरिता कालस्य मीमांसाविचारणं मानतेः स्वार्थे सन्नतं
 दी. नः प्रत्ययांताद्भावेऽश्च कालविचारणे क्रियमाणे अस्माकमयं बुद्धिपरिणामो रूढ इत्यर्थः १ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेश
 १६ वसावत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचंदावनदीकायां विवाहदीपिकायां कालमीमांसायां द्वितीयः २ एवं प्रासंगिकं का
 लमीमांसेन निरूप्य अधुना प्रकृतं मेलकाध्यायेन निरूपयति तत्रादौ राशिमेतत्कं सोपपत्तिकमाह उपजातिकावधूवराणां स्त्रीषु
 रुधाणां जन्मसंयोगजन्मराशयोद्दिष्टा दशः सख्यविधिः मैत्रविधिर्न दष्टः न लक्षितः पूर्वमुनिभिः दौ च द्वादश च द्विद्वादशतयोः पृ
 स्थानियतौ समस्यां ७ अत्यंतसूक्ष्मः सकिलैकदेशो येनाखिलानां भिदुराफलार्थिः नास्मादशां दृग्निषयः सत
 स्मान्मूलानुकूला व्यवहारसिद्धिः ८ इति सति यदि मूले सूक्ष्मभावां शलब्धिस्तदखिलमपि सिद्धं नास्ति चे
 न्मूलसंपत् न दे भयलवनाशो दुर्गमत्वादणूनां परिणतिरिति रूढा कालमासयानः ९ इति श्रीविवाहचं
 दणोद्दिष्टा दशः एकस्य राशेः सकाशादन्यराशिर्द्वितीयस्तस्मादप्यन्यो द्वादश इत्यर्थः अत्र हेतुः व्ययेन विज्ञेयमिति यतो व्यये सति
 विज्ञेयस्यात् व्ययो द्वादशस्थानं विज्ञेयं द्वितीयं यत्र व्ययस्तत्र कुतो धनमिति अनेनैवात्र द्रिद्वलमिति फलं च सूचि न भवति एवं
 न पसीत्यादि हेतुना पंचनवेत्यादि पंचचनवच अष्टचषट्च पंचनवाष्टषट् तेषां पूराः पंचनवाष्टषष्टः पंचमनवमोष्ठमष
 ष्ट इत्यर्थः न पसिसति अपत्यं न स्यात् तत्र ब्रह्मचर्यादि नियमविधानात् तपोनवमस्थानं अपत्यं पंचमं अतो न पंचमन

अ.
२राम
१६

वमः सरव्यविधिः अत्रानपत्यतेति फलमपि सूचितं द्विषति शत्रौ सति आयुर्नैव स्यात् शत्रुसंनिध्ये कथमायुरिति शत्रुः षष्ठं आ।
 युरष्टमं अतोष्टमवधौ न सरव्यविधिः अत्रनायुष्यमिति फलं च अर्थाच्छेषाश्चतुर्दशमनृतीयेकादशोभयसप्तमाः शुभाः सकाराणि
 त्वेविशेषवर्ण्यति १ अथास्यापवादंतरामैत्रं चाह स्वागतायदाशेनयोराशयोः सुहृदभिन्नपतित्वं दृश्यते ततदा अखिलेषु द्विद्वाद
 शादिषु अपि मेलः सरव्यस्यात् मेलनं मेलः किंपुनः शुभेषु चतुर्थदशमादिषु सुहृदौ अभिन्नौ च सुहृदभिन्नौ तौ च तौ यतौ च त
 यौ भीवस्तत्त्वं पत्योः सुहृत्त्वं एकत्वं चेत्यर्थः राश्यधिपास्तत्सुहृत्त्वचवश्यति तथा चोक्तं नवर्णशुद्धिर्न गणोनयो निर्दिष्टा द
 दावने कामीमांसाः ५ ध्यायो द्वितीयः २ अथ मेलकाध्यायः व्ययेन विज्ञेयं न तपस्य पत्युना युद्धिष्यत्येव
 धूवराणां द्विद्वादशः पंचनवाष्टवष्टौ जन्मर्क्षयोः सरव्यविधिर्न दृष्टः १ दृश्यते सुहृदभिन्नपतित्वं शत्रयो
 शोचैव षडष्टके पि वैरेपि दूरे यदि वा त्रिकोणे मैत्रीयदि स्याच्छुभदो विवाह इति २ अथ तारा मैत्रं भीरुभादिति भीरुः रूरी विशेषास्त्वं
 गनाभीरुः कामिनी वामलोचनेत्यभिधानात् तस्यानसन्नमारभ्य वरतारावरनसन्नं अचलपंचतृतीयाक्रमेण शोकवैरविपदे स्या
 त् द्वंद्वे कत्वे स्त्रीत्वं अचलाश्च पंच च चतुर्यश्च तेषां पूरणीतथा सप्तमी पंचमी तृतीया चेत्यर्थः सप्तमी शोकाय पंचमी वैराय तृ
 तीया विपदे इति एतत्प्रथमं नवके एवं पुनर्द्वितीये तृतीयेपि केचिदेव मुभय भाभ्यामपीच्छंति तथा चाहः पुंस्रस्याह्णयेद्या
 वत् कन्यस्यैकत्वभादपि वरमनवहच्छेषताराः सति परस्परमिति एतदन्यदेशेषु प्रसिद्धं ग्रंथकृतोक्तं तत्र देश एव २ अथै

वि.टं. कनसत्रे एकराशौ च विशेषमाह उपजातिकायदि नृनार्योर्वैरवध्वोः भिन्नराश्योः सतोर्न सत्रमेकं भवति अथवा अभिन्नराश्योः अ.
 टी. एकराशयोरपि भिन्नमृष्टं स्यात् अपिर्वाथे तदानिविडा भतिशयितानृनार्योः प्रीतिः स्यात् तत्र नाडी दोषोपि नास्तीत्याह चेत्कृतिके
 १७ तिचेत्कृतिकारोहि णिवन्नदानाडी न स्यात् यथा कृतिकारोहि ण्योरेकनाडी त्वेपि एकराशौ सति नाडी दोषो न स्यादित्यर्थः अनेनै
 वगण दोषोपि निरस्तः एवं शततारकापूर्वा भाद्रपदादिष्वपि तथा च गर्गः एकराशिं विना नाडी योगमादी विवर्जयेत् न दोषस्त्वे
 कराशिस्थे भकूटे न्येषु मृत्युद इति भृगुरपि दंपत्योरेकराशिश्चेत् पृथगृष्टं यदा भवेत् वसिष्ठोक्तो विवाहः स्याद्गणनाडी न चित
 स्तदखिलेष्वपि मेलः भीरुभाद्रचलपंचतृतीयाशोकवैरविपदे वरतारा २ न सत्रमेकं यदि भिन्नराश्यो
 रभिन्नराश्योर्यदि भिन्नमृष्टं प्रीतिस्तदानीं निविडानृनार्योश्चेत्कृतिकारोहि णिवन्ननाडी ३ पराशरः ॥
 येदिति ३ एतद्बहुमतमुक्तामतांतरमाह उपजातिकायकौचनौ कनसत्रे एकराशौ एकत्र सत्यपीति अपिः
 संभावनायां नवोशभेदान्न सत्रचरणभेदात्सौमनस्यं सुहृत्वं पराशरः प्राह एकनसत्रे एकराशावशुभमिति बहुमतं प्राणुक्तं तत्रा
 पि चरणभेदे सति शुभमिति पराशरमतमित्यर्थः तत्राप्येकाग्रत्वे चरणैकत्वेपि वशिष्ठः सौमनस्यं प्राह एतद्बहुमिष्यति अत्र
 न सत्रे केनाडी दोषो नास्तीत्याह नैकत्रे निहयोरपि न सत्रयोरेकत्र एकस्मिन् स्थाने पिंडे गोलके सति किल निश्चयेन नाडी वे
 धो न स्यात् दूयोर्व्यवहितयोः सत्येव वेधः स्यादेकत्वे तु न स्यादिति भावः नाडिरितीकारांतः कृदिकारादति न इति डीवन्तोप्य

राम.
 २७

स्ति ४ अथनाडीदोषाभावेन दृष्टान्तमाह उपजातिका यथा हि अग्निः आत्मननुस्वभूतिने जोरूपानदहति अपि च दर्शनीयो
 रमणीयः पुरुषः स्वदृष्टेर्द्रष्टानस्यात् कर्मणि यच्छी चक्षुष्मानपि दृष्टास्वदृष्टिं न पश्यतीति तथा एकत्र पिंडे नाडीवेधेन स्यादि
 ति पूर्वणान्वयः अथैकांशकत्वे दोषमाह एकांशकत्वे इति एकांशकत्वे चरणौ कत्वे सन्ति तु भर्तृभार्याव्यवहारसिद्धिर्न स्यात् कु
 तः समप्रभावात् समानसामर्थ्यात् अयं भावः नृनायोरेकांशकत्वात् समानसामर्थ्यं तस्मिन् सति अयं भर्तृनिदधेनेयं भार्येति स
 र्वव्यवहारो गार्हस्थ्यादिरूपो न संभवतीति अत एकांशकत्वे सौमनस्यं न स्यादिति भावः ५ अथनाडीवेधमाह वसंततिलका रु

प्राह नवांशभेदादेकैराशयोरपि सौमनस्यं एकांशकत्वेपि वसिष्ठशिष्येनैकत्र पिंडे किल नाडिवेधः ४

नाग्निर्दहत्यात्मेतनु यथा हि दृष्टास्वदृष्टेर्न हि दर्शनीयः एकांशकत्वेपि समप्रभावान् भर्तृभार्याव्यव
 हारसिद्धिः ५ रुद्राय मेन्द्रवरुणा ह्यमश्विनी च विश्वाग्निर्वायुः फणिनां युगमन्यभं च शेषाणि चेति नवक

द्राद्रौ अर्यमा उत्तराफाल्गुनी इंद्रो ज्येष्ठावरुणः शततारका एतानि च त्वार्यारभ्य प्रत्येकं द्दयं एवमष्टौ अश्विनी च एकाकिनी ए
 वमेको नवकः विश्वं उत्तराषाढा अग्निः कृतिका वायुः स्वाती फणी आश्लेषा एवमारभ्य प्रत्येकं युगं एवमष्टौ अंत्यभं रेवती च
 एकाकिनी एवं द्वितीयो नवकः शेषाणि पूर्वाफाल्गुनी चित्रा धनिष्ठा भरणी मृग पूर्वाषाढा तारा धातुष्योत्तराभाद्रपदाः अयं तृतीयो
 नवकः इति नवकत्रयं स्यात् वधूवरयोर्जन्मोदुनी जन्मनक्षत्रे एकपाते एकस्मिन्नवकमध्ये प्रासेतनाडी स्यात् किमर्थं वरव

वि. चं. धूनिधनायद्वयोरेकनाडपांमृत्युः स्यादित्यर्थः अत्ररुद्रादिदेवतानिर्देशेनतन्मन्त्रमाद्रादिगृह्यते लोकेहिस्वामिशब्दसे अ.
 ही. वंकेप्रयुजानादृश्यते अतोदेवताशब्दस्तन्मन्त्रनिष्ठ्यादिषूपचर्यते तथाविधवृद्धप्रयोगदर्शनाच्चनागोद्वादशनाडी ३
 १८ मिदिकंपंचदशभिस्तथा भूतौष्टादशनाडीभिर्दूषयत्युत्तरांतिथिमित्यादिनागः पंचमीदिग्दशमीभूतश्चतुर्दशीति ई. अ.
 यत्रिनोडिकाचक्राभिप्रायेण नाडीवेधउक्तः केचित्तुत्र्यंघ्रिभङ्गघ्रिभोत्पन्नकन्यायाश्चतुः पंचनाडीचक्रेवेधमाहः
 तन्मतंदूषयति उपजातिकात्रपश्चद्वौच अंघ्रयोयस्यत्रिंशंघ्रितच्चतन्मन्त्रतन्मन्त्रभवतीति त्रिंशंघ्रितमन्त्रभूतस्याः कुमा
 त्रयमेकयातेजन्मोडुनीवरवधूनिधनायनाडी ई. प्रमीयमाणोपिमनैर्मुनीनांत्रिंशंघ्रिनमन्त्रभुवःकुमा
 र्याः नाडीचतुः पंचतयस्यपक्षोनक्षोदवीथीविषयत्वमेति७ अश्वेभाजोरगाहिश्वरवनकरिपवोमेषवो
 र्याः क्रमानाडीचतुः पंचतयस्यचत्वारश्चपंचचतुः पंचतेवयवायस्यतच्चतुः पंचतयनाडीचतुष्टयं नाडीपंचकंचेति संख्या
 या अवयवेतयप् तस्यपक्षः मुनीनांहारीतादीनांमनैः प्रमीयमाणोपिप्रमाणं प्राप्नुवन्तपि आगमप्रामाण्यं प्राप्नोपि क्षोदवी राम.
 थीविषयत्वक्षोदस्यवीथीपदवौतस्याविषयत्वेविचारमार्गगोचरत्वं नैतिनगच्छति त्र्यंघ्रिभङ्गघ्रिभोत्पन्नकन्यायाश्चतुः पंचसुपर्वस्ति अ. १८
 र्यादिकं तथाचहारीतः त्र्यंघ्रिभङ्गघ्रिभोत्पन्नकन्यायाश्चतुः पंचसुपर्वस्ति अ.
 स्यविषयमाहवृद्धगर्गः जांगलेचतुमालापांचालेपंचमालिकात्रिमालासर्वदेशेषुविवाहेऽपि संमतमिति एवंक्षो

देक्रियमाणस्य सोमदेशे व्यवहारं न प्राप्नोतीत्यर्थः ७ अथ योनिमैत्रमाह स्मग्धरा अश्वस्तुरगः इ भो हस्ती अजो मेषः उरगः सर्पः
 पुनरहिः सर्पः आशुनकः रवनकरिपुमूषकशत्रुर्माजोरः मेषअजः पुनरोतुर्माजोरः द्विः द्विवारं आशुर्मूषकः गौर्धेनुः कालीम
 हिषी व्याघ्रः प्रसिद्धः पुनः कालीमहीषी पुनः पशुरिपुर्व्याघ्रः हरिणो मृगः पुनरेणो मृगः पुनः कीशो वानरः सिंहः प्रसिद्धः तुरगो
 अश्वः पुनर्मृगपतिः सिंहः आगो मेषः पुनर्मैत्रं गोहस्ती इ द्वै कलेल्ली वत्वं एवंक्रमेण अश्विनीतः अश्विनीमारभ्य योनिः स्यात्तस्मा
 योनिः सवैरा नेष्टा कयोः वरयुवनि नृपामात्ययोः वरश्चयुवनिश्च वरयुवती नृपश्च अमात्यश्च नृपामात्यौ वरयुवती च नृपामा

तुहिरारवुर्गो काल्यो व्याघ्रकाली पशुरिपु हरगौराश्वकी शाः क्रमेण ह्यैव भूकी शसिंहौ तुरगमृगपतिश्चाग
 मानं गमैवं नेष्टा योनिः सवैरा वरयुवनि नृपामात्ययो रश्चिनीतः ८ त्रियुग्मी रोहिण्या सह शिवयमर्क्षे नरिसु

तौ च नयोः पृथक् पृथक् द्वित्वविवक्षायां न बहुत्वं अश्विनीत इत्यत्र तसिलाः स्वाकृत्वसु च इत्यनेन पुंवद्भावे प्राप्ते उक्तं पुंस्कत्वा
 मावान्तरुप्राप्त्ययलोपः अत्र योन्योर्वैरं लोकाज्ज्ञेयं गोव्याघ्रगजसिंहमित्यादिना ८ अथ गणमैत्रमाह शिवरिणी त्रयाणां यु
 ग्मानां समाहाररूपी युग्मी फलानीदृयं आषाढादयं भाद्रपदादयं चेति रोहिण्या सह रोहिणी चेत्यर्थः शिवयमर्क्षे आर्द्रा भरणी
 अयं नक्षत्रनवको नरिमनुष्ये भवेत् श्रुतिः श्रवणः स्वाती प्रसिद्धा मित्रो नुराधा अदितिः पुनर्वसुः गुरुः पृथ्वीः करोहस्तीः अयं
 रिवती अश्वि अश्विनी शशि भंमृगशिरा अयं नवकः सुरेदेवे भवेत् परचित्रा ज्येष्ठा धनिष्ठा विशाखा मूलं कृत्तिका

वि. वं.
टी.
१८

शततारकामघाश्लेषादतीदं नवकंदैत्ये भवेत् एवं गणत्रयं अस्वप्रयोजनमाह मृत्युरिति दनुजमनुजानां राक्षसमनुव्याणां
मृत्युः नृनार्यो रक्षोमानुषगणयोः सतो मृत्युः स्यादित्यर्थः निर्ऋतिननयानां राक्षसानां अनिमिषैर्देवैः सहस्रैरमतिशयितं
वैरं स्यात् कपरिणये विवाहे अर्थाच्छेषाणां मित्रत्वं ९ अथ स्वाभाविकं राशिर्वैरं तथा वश्यमैत्रं चाह शादलविक्रीडितं
चापाजौ धनुर्मेषौ वृषभेण सह नित्यद्विषौ नित्यविरोधिनौ चापेन अजेन वा सह वृषभो नित्यं शत्रुरित्यर्थः एवं मुत्तरत्रापि कुं
भमिथुनौ कर्कं गमेषस्त्रियाशौ लाग्नीतुलामिथुने सविषेण वृश्चिकेन शौलाग्नी इत्यत्र संख्या संज्ञया तत्संख्यां राशीविवक्षितं
रे श्रुतिस्वाती मित्रादिति गुरुकरां त्याग्य शशिभं परं दैत्ये मृत्युर्दनुजमनुजानामनिमिषैः सहस्रैरवैरं नि
र्ऋतिननयानां परिणये ९ चापाजौ वृषभेण कुंभमिथुनौ कर्कं गमेषस्त्रियाशौ लाग्नी सविषेण कार्मुकह
तौ अतो नवहृत्वं यथा निगमचाक्रे युग्माग्नियुग्मभूतानां षण्मुन्योर्वसुरंधयोरिति षण्मुन्योः षष्ठीसप्तम्योः वसुरंधयोरष्टमीनव
म्योः एवमत्रापि कार्मुकहरीधनुः सिंहो न केन मकरेण तद्वन्नित्यद्विषौ कुंभतुले दूषेण मीनेन एते द्विर्द्वादशषडष्टकयोर्मध्ये नि
त्यवैरिण उक्ताः शेषाणां मैत्रं अत्रान्यहेतुमाह शत्रूमंदसिनौ इत्यादिसत्याचार्यमते यदधिपत्योः शत्रुत्वमस्ति त एवैते पठि
ताः शेषाः श्रेष्ठाः तथा च तद्वाक्यम् द्विर्द्वादशेषदूषौ वृषमिथुना वित्यादिषडष्टके च सिंहो मीनयुत इत्यादिग्रंथकारस्त
सत्याचार्यमते मैत्रमसहमानो मुहेतुं परित्यज्य राशयोरेव वैरं नित्यद्विषावित्यनेनावदत् नतुनदधिपतिवशेनेति ग्रंथ

अ.
३

राम.
१८

कारस्याशयः अथवैश्यमैत्रवशाद् इत्यादि सिंहं विनान्ये सर्वे राशयः नृणां मनुजानां तुलामिथुनादीनां वशाः स्युः वशमधीनं ग
 कुं निते तथा तेषां नृणां भोज्याः लभ्याः जलचारिणो मीनादयः स्युः हरेः सिंहस्य च श्विकं विना सर्वे राशयः वशाः स्युः शेषं वश्य
 वश्यं लोकप्रसिद्धे ज्ञेयं १० अथेषां गुणदोषाणां निर्णयं विवक्षुस्तान् वत्तत्र किंचित्स्वकौशलं दर्शयति उपजानिका धुरिभा
 रेशुर्येति यावत् कुंभहर्ष्योः कुंभसिंहयोः राशिमैत्री स्यात् समसंस्कृत्वात् तयोः राश्योः ग्रहौ स्वामिनोऽशनिर्वीतयोः वि
 रीनक्रेण नित्यद्विधौ तद्वत् कुंभतुल्येष्वेव वशाः सिंहं विनान्ये नृणां भोज्या जलचारिणो हरिवशाः सर्वे
 विना च श्विकम् १० स्याद् राशिमैत्री धुरिकुंभहर्ष्योः करग्रहस्तद्ग्रहविग्रहेऽपि तस्यामपत्यां मृगराजमीना
 वप्यादतौ तद्ग्रहयोः सुहृत्वे ११ पत्योर्विरोधे सति भृत्ययोः स्यान्मेतौ प्यमेतत्तदलंभमैत्र्या अत्रोच्य
 ग्रहे वैरेपि करग्रहः स्यात् तस्यां राशिमैत्र्या असत्यां षडष्टकत्वात् मृगराजमीनौ सिंहमीनावप्यादतौ करग्रहे गृहीतौ तत्र हे
 तुः कस्मिन् सति तद्ग्रहयोस्तस्वामिनोः गुरुसूर्ययोः सुहृत्वे मैत्रे सति ग्रहमैत्रे सुरगुरु रित्यादिनावस्यति राशिमैत्रग्रहमैत्र
 योरन्यतरलाभेषु भूमितिनात्यर्थः ११ अथाक्षिपति द्रवज्जापत्योः स्वामिनोर्विरोधे वैरे सति भृत्ययोस्तस्वैव कयोर्मैत्रे
 सत्यपि अमेतलं अमैत्रं स्यादिति लोकप्रत्यक्षं अतो ग्रहवैरे सति राशिमैत्रं न मुख्यमिति भावः अत्रास्मिन् विषये उच्यते उत्तरं द
 यते एकस्य राज्ञः सेनानरयोः सेनासंबन्धिपुरुषयोर्मिथः परस्परं विग्रं हादिरोधान् वधोघातः किं न स्यात् अपितु स्यात्

वि. चं.
टी.
२०

देव अतोराशिमेत्रं मुख्यमित्युक्तं १२ अथ प्रत्युत्तरं उपेन्द्र वज्रा स्वामिनि अपश्यन्ति तयोः सेनानरयोर्वधो मिथं स्यात् स्वामि समसं
न स्यादेवेति इति चेन्न हि गृहे श्वराणां गृह्य धिपानां किमदृष्टमस्ति अपितु नैः सर्वे दृष्टमेव देवतात्वात् यत्तु दशमं तृतीये इत्या
दिनादृशनादृशेन मुक्तं तत्फलार्थमेव वास्तवंतु गृहे श्वराणां किमदृष्टमस्तीति अतः कारणात्प्रभुसर्व्यं स्वामिमेत्रमेवा
धिकमिति चेत् नदासमसप्तकस्य कुंभसिंहा वित्यादिकस्य कागतिः प्रसंगमनिका कथ्यतामिति १३ सिद्धान्त रूपांगानि माह
उपजातिका स्वभावमेत्रादिषु चतुर्षु मध्ये पूर्व पूर्वगमे पूर्व पूर्वालाभे सति परः परः उत्तरोत्तरः गवेध्यः अन्वेषणीयः आदौ राश्योः
स्वभावमेत्री समस सकादिका विलोकात्तदलाभे स्वपत्न्योः तद्वाश्रयधिपयोः सखितानस्य गृहसख्यस्यालाभे वशित्वं राश्योर्वश्यत्वं च
ते किं न मिथो वधः स्यादेकस्य सेनानरयोर्विरोधात् १२ अपश्यन्ति स्वामिनि तद्दधश्चेद्गृहे श्वराणां
किमदृष्टमस्ति अतोधिकं चेत्प्रभुसर्व्यमेव ततो गतिः का समससप्तकस्य १३ स्वभावमेत्री सखि
श्यालाभे न्योन्यं भयोर्न सत्रयोर्यो निश्चिः यो निवैराभावः चेत् युगपद्युतिश्चतुर्णामपिलाभस्तदाहस्ते त्रिवर्गो स्यात् त्रिवर्गो
धर्मकामार्थैरित्यमरः धर्मादयः करगताः स्युरिति एवं पूर्वपूर्वस्यैकस्य अलाभे सति उत्तरोत्तरलाभेन तदपवादः उक्तः चतुर्णां
मपिलाभे सति शुभं त्रयाणां द्वयोर्वालाभेन तन्मयं कल्य १४ अथ स्वाभाविकगृहमेत्रस्यापितत्कालसख्येन न्यूनाधिक
तामाह इन्द्र वज्रा प्रसूतौ जन्मकाले यस्माद्गृहात्पार्श्वयोः केन्द्रद्वयं पार्श्व केन्द्रद्वयं तन्मयो दीकृत्ये त्यापार्श्व केन्द्रद्वयं तत्र
गच्छन्ति ते आपाश्व केन्द्रद्वयं गारवपाथाः ग्रहाः रवे आकाशे पथंति गच्छन्ति ते रवपाथाः तेन ग्रहेण सार्धं मिथो मित्राणि स्युः

अ.
३

राम.
२०

एतदुक्तं भवति जन्मकाले यस्मिन् राशौ योगग्रहः स्थितस्तस्मान्मृष्टवर्ति केन्द्रं शमस्थानं भवति अग्रतश्चतुर्थं तद्वधित्वेन तदन्तर्वर्ति ॥
 स्थानानि दशमैकादशद्वादशद्वितीयचतुर्थानि एष्वन्यतमस्थाने स्थितौ ग्रहौ तौ तत्कालं मिथो मित्रे स्तः अन्ये तु शत्रव इति तथा
 च वराहः तत्कालेन दशायवंधुसहजस्वात्येषु मित्रं स्थित इति प्रसूतिग्रहणं तत्कालं सरव्यस्य जातकशास्त्रोक्तेः अतो न्यत्रापि तदि
 लोकमिति ज्ञेयं तदेवाह न्यूनामपि स्त्रीनरौ च भृत्यराजानौ च तेषां स्त्रीनराणां भृत्यराज्ञां च गृहवशेन यास्वाभाविकी मैत्री तां एतत्त
 त्कालं सरव्यविशिनष्टि विशेषयति कथं भूतामपि न्यूनामपि किंपुनः संपूर्णां तथा हि स्वाभाविको यो मित्रं समः शत्रुर्वा स चेत्तत्का

तास्वपन्योर्वशित्वमन्योन्यभयोनिशुद्धिः परः परः पूर्वगमे गवेष्यो हस्ते त्रिवर्गी युगपद्युतिश्चेत् १४ ॥

आपार्श्वकेन्द्रद्वयगाः प्रसूतौ तत्कालमित्राणि मिथः स्वपाथाः न्यूनामपि स्त्रीनरभृत्यराज्ञां तत्कालं सरव्य

ले मित्रं भवति तदा क्रमेणाधिमित्रं मित्रं समः स्यात् चेत्तत्काले शत्रुस्तदा समः शत्रुरधि शत्रुरिति १५ अथ वर्णमित्रमाह इन्द्रवज्राय
 जनयाजनादीनि षड्भूतानि येषां ते षड्भूतानि विप्राः तेषां शासितदेवदैत्यौ अधिपौ स्तः शासिताः शिशिताः देवदैत्यायाभ्यां तौ ग
 रुशुक्राविन्यर्थः राजन्यानां क्षत्रियारणं समूहो राजन्यकं तस्याधिपती कुजाकोस्तः विद्वद्भूयोः क्रमेण चंद्रबुधौ विशाचंद्रः शूद्राणां बु
 ध इति संकीर्णानां संकरभवानां निषादादीनां पतिः शनिः स्त्रीनृषु बधूबरेषु वर्णमैत्री स्यात् तद्यथा राश्यधिपयोर्वर्णौ विलोक्यो
 तन्नोन्नमवर्णः पुरुषः शस्तः समवर्णो मध्यः हीनवर्णो धम इति एतदुक्तं ग्रंथकृतास्वदेशप्रसिद्धेः अन्यदेशे तु मीनाद्वाक्षणपूर्वाव

वि. हं. रोगो कन्योत्तमो वरः श्रेष्ठः मध्यस्थः समवर्णो नीचो हीनो दुःखः पुरुष इति इयं वर्णमैत्री केवलं गुणमात्राय न तु मेलकं निर्णयाय अतो मेल
 टी. क निर्णयानंतरमेवोक्ता १६ एवं राशिकूटमुक्त्वा ननु योगिग्रहमैत्रे जातकोक्तमत्राह एतदारभ्य श्लोकाष्टके द्रुतविलंबवितं रवेः रविमा
 २१ रभ्य एते सुहृदः अर्थादन्ये शत्रवः रवेः सुरगुरुर्मित्रं अन्ये शत्रवः चंद्रस्य बुधगुरुर्मित्रे शेषाः शत्रवः भौमस्य शुक्रबुधौ मित्रे अन्ये
 शत्रवः बुधस्य रविर्व्यतिरिक्ताः मित्राणि रविः शत्रुः गुरोः कुजव्यतिरिक्ता मित्राणि कुजः शत्रुः शुक्रस्य रवींद्रव्यतिरिक्ता मित्राणि रवी
 विशिनष्टि मैत्रम् १५ षट्कर्मणां शासितदेवदैत्यौ राजन्यकस्याधिपती कुजा कौविट् शूद्रयोश्चंद्रबु
 धौ शनिश्च संकीर्णयः स्त्रीनृषु वर्णमैत्री १६ सुरगुरुर्जगुरुकविकोविदौ चिरवयो चिकुजा चिरवीरवः
 अशशिसूर्यकुजाः सुहृदो रवेर्यवनयुक्तिरियं नयवीयसी १७ इदमुदीर्य वराहविरोचनो निजमतेपिन
 दृशत्रुशनेः शशिसूर्यकुजव्यतिरिक्ता मित्राणि शशिसूर्यकुजाः शत्रवः इयं यवनाचार्याणां युक्तिर्नयवीयसी न कनिष्ठास्थूलदूरयवेति
 यवादेशः यवनाचार्यमतमिदं महदित्यर्थः १७ कथमिदं महदिनि संस्थापयति विरोचनः सूर्यः मिहिरोपिसूर्यः अतो वराहमिहिरः
 इदं यवनमतं निजमते वराहज्ज्ञानकादाबुदीर्य उक्त्वापिन दूषितवान् पुनर्वाक्यालकारे अन्यमतं स्वमतेन हि निवेश्य यदि निवेशितं
 दूषितव्यं तर्हि नो चेत्तर्हि तत्संमतमेवेति न्यायविदः वेद्व्यतिचअतः कारणात्स वराहः इदं ग्रहमैत्रीशास्त्रं यवनेषु यथात
 थै सत्यं बहु अतिशयितं जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते इति मन्यत एव वराहो यवनशास्त्रं याथाार्थ्येन अतितरामन्यत एवैत्य

अ.
३राम.
२१

र्थः १८ एतदेव भग्यं तरेणाह यस्मात्कारणान्त्वमने स्वमतमध्ये निवेशितं निश्चिंसं परमतं यदि न दूषितं न दातुं न स्वी-
कृतमेवेति न्यायविदः तत्र स्मात्कारणात् नूनमित्यहं तर्के इतीति कथं सवराहः कलितं केवलसंत्यमतः कलितं लक्षितं
केवलं सा कल्येन सत्याचार्यस्य मतं येन सतथायवनपंक्तिषु यवनाचार्यवचनेषु अनिःस्पृहः निर्गतः स्पृहानिस्पृहः
न निस्पृहः अनिस्पृहः इति वराहोपि सत्याचार्यमतं सम्यगालोच्यपि यवनमतं स्पृहयत्येवेत्यहं तर्के इत्यर्थः १९ एवं चे-
त्तर्हि वराहो यवनमतं अल्पमतत्वं कथमुक्तवानित्याशंक्याह अयं मिहिरो वराहमिहिरः इदं यवनोक्तं ग्रहसु हृत्वं

दूषितवान्युनः सवहुमन्यत एव यथा तथं जयति शास्त्रमिदं यवनेष्वपि १८ परमतं स्वमते विनिवे-
शितं यदि न दूषितमाह तमेव तत् कलितं केवलसंत्यमतः सतद्यवनपंक्तिषु नूनमनिस्पृहः १९॥

ग्रहमैत्रमादिशान् सन्नबहुत्वं अवहूनामतमिति हृदि मनसि किं जगृहे धृतवान् यवनग्रहमैत्रमुक्त्वा केषांचिदेवं मतमिति कथं
उक्तवानित्यर्थः तथा च तद्वाक्यं जीवो जीवबुधौ सितेन्दुतनयो व्यर्का विभौ माः क्रमाद्दीर्घार्का वि कुजेन्दुवश्च सुहृदः केषांचिदे-
वं मतमिति अतो यवनमैत्रमवहुसं मतमिति वराहस्याभिप्राय इति भावः अत्रोत्तरं उभयथेति न तन्मतेन स्पृहस्य मतं
महति पृथुतरे सति उभयथा उभयपक्षेपि समंतुल्यस्यात् यतो यस्मात्कारणादयं केचन केपि भवेमस्याम वराहमतं
हृत्वे तर्हि वयमपि महांतो भवामेत्युभयत्र समं उभयोरपि मानुषत्वादिनि भावः २० एतन्निरस्य युनः संस्थापयति

वि. वृ. सहस्रतीकुशलोवराहः बहुतरैर्भूयिष्ठैर्यत्कृतं तदेव अनुससर्ति अनुसरति बहुमतानुसारमेव वक्तव्यार्थः सृगतौ अयं धातुपाठे वैदिकः अ.
 टी. धातुष्वेव न्हादिषु पठितः भाषायां न्हादिष्वेव अनुससर्ति निरुद्धस्ये वधवन्ते भाषायां न्हादिष्वेव अनुससर्ति न्हादयं कं ३
 २२ विप्रमादएव अतो चेदपठितं न व्यं अनुससारजदप्ययथा तथमिति इति चेत्तदपि अयथा तथं सत्यं न भवेति अत्र हेतुः पृथगित्युतः
 पृथगपि द्विगुणे त्रिगुणे प्राप्ते सकृन्निगुणमिति यदुक्तं सा अवहृक्तिः अवहृत्तासुक्तिः सा यथावर्गोत्तमस्वरुशिद्वेष्कारानवांशके
 सकृद्द्विगुणं वक्तुं च योस्त्रिगुणितं द्विगुणत्वं सकृन्निगुणमिति वर्गोत्तमादिष्वन्यतमगने वक्तुं च योऽन्यतरगने च गृहे सति
 किमवहुत्वमयं मिहिरोदिशन्ग्रहसु हृत्वमिदं जगृहे हृदि उभयथापि समंसति तन्मते महतिकेपि
 भवेमवयं यतः २० बहुतरैः कृतमेव कृती स चेदनुससर्ति तदप्ययथा तथं पृथमपि द्विगुणे त्रिगु
 नस्यायुषः पृथग्विगुणत्रिगुणस्य च प्राप्तौ एकवारमेव त्रिगुणं न दायुः कार्यमिति वराहेण यदुक्तं तन्न बहुसंमतमनोवराहोक्तमपि
 न बहुसंमतमिति भावः तथा चोक्तं कल्याणवर्मणा बहुतादिसं प्राप्तायां करोत्येकवर्गणां वराहे मिहिरोचार्यः सानदृष्टापुरातनैरि राम.
 नि अतो वराहोऽपि बहुसंमतमेव वक्तुं निन किं नु कदाचित् स्वमनोरुचितमपि वक्तुं त्यजो यव नोक्तं ग्रहमेव विषये के वाचिन्मतमि २२
 नि वराहेणोक्ते पितृवाक्यस्याप्रामाण्याद्यव नोक्तमेव ग्रहमेव न हृदित्यर्थः एतन्नवांशचिं नाव्याजेनापि सम्यक् संस्थापयिष्य
 नि एतद्ग्रन्थकृतः स्वपक्षस्थापनार्थं पाडित्यमात्रं वास्तवमेतदिति वयं ब्रूमः यत उक्तं वराहेण बृहज्ज्ञानके सत्योपदेशो वरमत्र

किंतु कुर्वन्त्ययोम्यं बहुवर्गणाभिः आचार्यकत्वं न बहु धनोयामेकं नु यद्भूरितदेवकार्यमिति अत्रैवं मतभेदे सति सत्योपदेशो वरंतर्हि
किंतु अन्ये स्वतंत्रगवक्रवर्गोत्तमस्वगृहादिगते प्रहे सति बहुवर्गणाभिर्यदायुः कुर्वन्ति तदयोग्यं अनवस्थादोषप्रसंगादिनिभावः आच
र्यस्य कर्म आचार्यकं तस्य भावः आचार्यकत्वं आचार्यस्य सत्याचार्यस्यायमभिप्राय इत्यर्थः बहुवर्गणायां प्रासायां सत्यां यदेक
मधिकं वर्गान्तदेवकार्यमिति तद्यथा उच्चगतस्य उच्चगणोरूपत्रयं वक्रगतस्य चैषागुणोपिरूपत्रयं तत् घातमूलस्फुटगुणोपि
रूपत्रयं वर्गोत्तमस्वगृहादिगते आश्रयगुणोपिरूपत्रया सन्नः तत्सु दगुणयोर्घातमूलकर्मगुणोपिरूपत्रयं अतः उच्चवक्र

रोसकृन्निगुणमित्यवहूतिरियं यतः २१ अभिदुरावधिपौसृजतः शुभं शशिनवांशकयोरिति देवलः

तदपि चारुनचारुधितैः सुरैर्व्यवहरन्ति तथा वितथाशयाः २२ लवदृष्टेर्वाहेलग्नदृशं विनाफल

वर्गोत्तमस्वगृहद्वेष्काणादिगतेपिसकृन्निगुणमित्येव अतो वराहेण गर्गसत्यादिमतानुसारेण यदुक्तं तद्युक्तिसुक्तं बहुमतं चेति अतो
ग्रंथकृता बहुतरैः कृतमेवेत्यादियदत्रोक्तं तन्न विचारणीयमिति २१ सुवराशिसरव्यं प्रसंगेनोत्काइदानीं नवांशसंख्यस्यापि ग्राह्य
त्वमतिपादिनत्वात्तत्कथं नोक्तं तद्विषयमाह जन्मकालेशशिनवांशयोश्च द्रगत्तनवांशयोः अभिदुरौ नभिदुरं ययोस्तावभिदुरौ
सुहृदौ भिदेर्भवेकुरच् अधिपौ शुभं सृजतः कुरुत इति देवलो मुनिः प्राह तदपि चारुमणीयं यतः कालमीमांसयैव प्रतिपा
दितं तथा तेन प्रकारेण जनाः वितथाशयानव्यवहरन्ति वितथमसत्यमाशयो येषां ते तथा असत्याभिप्रायाः कैः आर्षवत्

वि. वृ.
टी.
२३

रुषितैः कुपितैर्मुखैः अयुक्तं मनसि रवीकृत्य किंचित्कुपितमुखैर्न व्यवहरंतीत्यर्थः यद्वा अवितथाशयाः यथार्थमनोभावाः मन
स्यैवमेवास्ति परं तु तादृशैर्मुखैस्तथानव्यवहरंति लोके अप्रसिद्धिभयादिनिभावः २२ सर्वदेवलादिमते सत्यपियेन वांशसख्यव्यव
हारं न कुर्वन्ति तेषामनिष्टमाहये देवविदः करग्रहे लग्नदृशविनालबहृशानवांशदृष्टेव फलममंसतलुडिः मन्यते स्मने पिशशिन
वांशसखित्वपराङ्मुखाः किंसुः तथाहि उदयगतनवांशः स्वेशदृष्टोयुतोवानभवति यदि मृत्युः स्यात्तदानीं वरस्येत्यादीनि नवांशदृ
ष्टेव लग्नफलमन्यते लग्नफलनवभागे इत्यंशस्य सख्यत्वात् त एव मेलकार्थे चंद्रनवांशयोः सख्यकथनमन्यत इति तेषामनिष्टं अ
मंसतयेपि करग्रहे २२ श शिनवांशसखित्वपराङ्मुखाः किमलमस्तु गतानुगतं जगत् २३ इति विवाह
वृंदावने मेलकाध्यायस्तृतीयः ३ अथ नवांशचिन्ताऽध्यायः नवलवाधिपती उदयास्तयोरनिमिषार्चितत्वा
येदमलमस्तु दूरं तिष्ठतु तत्कथं जगद्दिश्वंगतानुगतं गतमनुगतं गतानुगतं गतानुगतिको लोको न लोकः पारमार्थिक इति कश्चिदि
सज्जानाद्व्यवहरन् तथैवान्यस्तद्दृष्टव्योपीत्यंधपरंपरावदिति भावः २३ इति श्रीसकलागमाचार्य श्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेशवि
रचितायां विवाहवृंदावन टीकायां विवाहटीपिकायां मेलकाऽध्यायस्तृतीयः ३ अथ सूक्ष्मलग्नादिफलं विवस्नुस्तावनवांशचिन्ता
निरूपयति तत्रादौ करग्रहोक्तनवांशोपपत्तिव्याजेन यवनोक्तग्रहमैत्रं संस्थापयति तथा हिलग्नं किल भर्तृस्थानं तत्रत्यो नवांशोपि
सप्तमं जायास्थानं तन्नवांशश्चतयोः सख्येवरवध्योः सख्यं अतः सूक्ष्मयोरुदयांशास्तांशयोः स्वामिवशात् सख्ये सति वधूवर

अ.
३

राम-
२३

योरपि मैत्रं स्यात् अतो येषां नवांशानामेवं घटने तस्य वनवांशास्तुलाध रादयः पूर्वैः पठितास्ते च यवनोक्तग्रहमैत्रस्यैव स्वीकारा
 त् घटने अतो यवनोक्तमेव ग्रहमैत्रं प्रमाणमिति सिद्धांतं मनसि मत्वा पूर्वोत्तरपक्षौ च यतिनवलवेत्यादिना श्लोकप्रद्वेन
 अत्राध्याये सर्वाणि द्रुतविलंबितानि उदयास्तयोर्लग्नतत्सप्तमगतयोर्नवलवयोरधिपतौ अनिमिषार्चितं चाद्रमसायनौ
 यदिस्तः अनिमिषा देवाः तैरर्चितो बृहस्पतिः चंद्रमसो नंतरापत्यं चाद्रमसायनो बुधः नैतच्चतुरस्त्रं अनंतरापत्ये फलक
 विधानात् केचिदपत्यमात्रेपि अणादौ निरुद्धं तितदपिन नडादिष्वपावात् पृथग्निधानादर्शनाच्च एवं सति तस्यैवमित्याद्य

द्रमसायनौ वरपतिं वरयोः समवैरिणौ यदि तदिष्टफलेष्वपि फलान्नतः १ तदुदयद्विपदांशानियाम
 को यवनसौ हृदमाद्रियतां जनः इतरथा कथमस्तु करग्रहस्तनुफलं हिलवानवलंबतः २ अथरिपू

पिनिरस्तं यत्तु प्रायश्चित्तस्मृतौ चांद्रायणमिति प्रयोगः तदेवं व्युत्पादितं चंद्रस्य अयनमिवायनं चरणायस्मिन्कर्मणि तच्चांद्रायणं
 संज्ञायाम् दीर्घः एवं सोमायनादि अतो ग्रंथकृता अनंतरापत्ये चाद्रमसायनमिति प्रयुक्तस्य गतिमात्रं चिंत्यते चंद्रमस इदं चाद्रमसं
 चाद्रमसं अयनं उत्पत्तिस्थानं यस्यासौ चाद्रमसायनो बुधः तौ गुरुबुधौ यदि समवैरिणौस्तः तत्तदा वरपतिं वरयोर्वैरवध्वोः पतिं व
 एते पतिं वरा संज्ञाया भृगुवृजिधारिसहितं पिद्रम इति खः खित्वानुमं इष्टफलेषु शुभफलेषु फलानिः फलता स्यात् एत
 दुक्तं भवति लग्ननवांशः किल वरस्पस्थानं तत्सप्तमं शो वध्वाः अतस्तदधिपयो मैत्रे सति तयोः शुभं तत्र यदालग्नधनुरशः तदास्त

वि. चं. २४
 समेमिथुनांशः अनयो रधिपती गुरुवधो नौ सत्साचार्यमनेशत्रुमंदसितावित्यादिनामिथः समवैरिणौ भवतः अतोत्रवरवध्वोः ॥ अ.
 शुभं न स्यात् तस्माद्भूतं शो न ग्राह्य इत्यनिष्टं प्राप्तं १ अतोयवनमैत्रं ग्राह्यमित्याह तत्रस्मात्कारणाज्जनः यवनसौहृदं यव
 नोदिनमैत्रमाद्रियतां स्वीकुरुतां दृगतौ तुदादिः कर्त्तरिलोट सौहृदमित्यस्य गतिः प्राग्वत् कथं भूतो जनः उदयद्विपदा
 शनियामकः उदये लग्ने द्विपदांशो न राश्यं शस्तं यत्कृतौ तितथा कर्त्तरि वृणा लग्ने द्विपदांशस्वीकारं नियममिव न मैत्रे
 ग्राह्यमित्यर्थः अन्यथा लक्ष्मणमाह इतरथेति इतरथा द्विपदांशानिगीकारे करग्रहः कथमस्तु अपि तु मास्तु तत्कथं द्विपदा
 यदि नोभयसप्तमौ तदपशः कलशस्य किमागतं द्विपदांशं दधनो यशुभं न स्यात् यदि दृष्टानि मिषौ कि
 मुपेक्षितौ ३ अमनुजा विनिचेत्किमुशोनको नवलवं क्षपमादृतवान्मुनिः शुभग्रहं द्विपदास्तुलवः
 स्मात्कारणात्तनुफलं लग्नफलं लवान् अवलं वते आश्रयते लवाधीनं लग्नफलमिति अयं भावः लग्नफलं नवभागे इत्युक्तत्वात्
 वांशो मुखः सच द्विपद एव भाव्यः तथा चोक्तं प्राग्लग्नद्विपदग्रहः कुर्यादिन्यांशको दयो नाशमिति अतो द्विपदांशादन्यनवांशे वरवध्वो
 र्नाशविधानात् करग्रहः कथं स्यात् अतो द्विपदांशानियमे सति उदयास्तांशधिपयोर्मे न्याभाव्यं साच धनुर्द्वारांशे यवनोत्पालभ्य
 ते अतोयवनोक्तमेव ग्रहमैत्रं आद्रियतामिति २ अत्राप्यन्यस्यांशं कामनूद्य दूषयति अथ प्रकारांतरे अथ उभयसप्तमौ न रि
 पूतः समसप्तकयोः सदा राशि मैत्री अस्त्येव चतुर्दशमवत् अतो धनुर्मिथुनयोर्मे न सदा स्तीनियदीदं तदा कलशस्य द्विपदांशं

अ.
४राम.
२४

नरनां दध तो विभ्रतो प्ययशः अशुभत्वं किमागतं कुं मेहिउतरार्धे मनुष्य उद्यास्तां शयोः सदा समसकत्वान्मैत्रं अतः कुं भोशः
 कथं न गृहीत इति अत्रोत्तरं अशुभस्यैतेपि अशुभस्यैतापापग्रह भवनत्वं कुं भोहिपापग्रह भवनमनो नोक्त इति अत्र प्रत्युत्तरं एवं
 चेत्तर्हि वृषानिमिषो वृषमीनौ किमुपैक्षितौ कथं परित्यक्तौ वृषमीनौ सौम्य भवन्तेपि कथं त्यक्ताविति ३ अत्रोत्तरं प्रत्युत्तरा
 णितौ वृषमीनौ अमनुजौ मानुषौ न भवतः तदुदयद्विपदांशं नियामक इत्युक्तत्वात् इति चेत्तर्हि शौनको मुनिर्ज्ञेयं मीनं नवलव
 कथं मादृतवान् स्वीकृतवान् ग्रहसित वदना च मीनांश इति मीनो हि जलचरः कथं शौनकेन गृहीत इति अत्रोत्तरं समीनः।

सचेद्भवतु तत्र किमस्तु तुलाभृतः ४ द्विचरणाः शुभभं च नवांशकस्तदयमेकतरः परिगृह्यते इदमसंग
 तमंगतवेरितं जगति नैकवशात्किल सौहृदं ५ रवचरयोः सखितायदिकारणं ध्वनितं सानितं रायव

शुभग्रहद्विपदास्तलवः शुभग्रहं द्विपदश्च अस्तलवो यस्य स तथा मीनस्यास्तांशः कन्या असौ शुभग्रहं द्विपदश्च अतो मीनांशः शौन
 केन आदृत इति अत्र प्रत्युत्तरं इति चेत्तर्हि तुलामृतः किमस्तु तुलाधारस्य हि अस्तलवो मेषः स शुभग्रहद्विपदश्च न भवति अतः क
 स्मानुलाधारः स्वीकृत इति ४ अत्रोत्तरं प्रत्युत्तरं यद्येवमुक्तं त्वया तर्हि अयमेकतरो नवांशो द्विचरणाः शुभभं च परिगृह्यते उदयनवा
 शास्तनवांशयोरेकतरो नवांशो मनुजः सौम्यग्रहं च गृह्यते न तु हावपीत्यस्माकमाशयः द्वयोरेकस्य निर्धारणेतरप तुलाभृतो हि अ
 स्ते शोमेषः न योस्तुलामेषयोरेकतरस्तुलाधारः असौ द्विचरणाः शुभभं चास्ति अतस्तुलांशो गृहीत इत्यर्थः अत्रोत्तरं अंगेत्यव्ययं संवा

वि. वं. धने हे अंगनवर्द्धे रितं उक्तमिदमसंगतमघटमानं कस्मात् किल यस्मात्कारणाज्जगन्नि लोके सकवशात्सोहृदं नास्ति सौहृदं हि उभयं अ.
 टी. यगो धर्मः सचैकस्मिन्नेव न घटते अत एकतरो गृह्यते इति नद्यदुदीरितं त्वयानतदंगमिति ईरितमत्र भावेन तवेति शेषविवक्षा ४
 २५ यां श्रीसौहृदमित्यस्य गतिः प्राग्वत् ५ एवं सर्वविकल्पान्परिहृत्य परिशेषात् कलितं सिद्धं तमाह स्वचरयोरुदयां शास्त्रांशस्वा
 मिनोः सुखितामित्रत्वकारणं वक्तव्यं विकल्पान्तराणां निरासात्सायदि कारणं स्यात्तर्हि सासखितायवनाध्वनियवनमार्गे नि
 तरां अतिशयेन ध्वननिशब्दायतेयवनशास्त्रे प्रसिद्धेत्यर्थः सत्याचार्यमते तु तयोर्मे अभवात् अतो यवनमैत्रमेव प्रमाणमिति
 नाध्वनि कलशसिंहनवांशपशत्रुतापरिरामत्युभयोरपि शास्त्रयोः ई अथ तयोः समससुहृत्पथः
 कथमसूक्ष्मगतिः सचनैकधा इह हिलग्नगता न्यनुमे निरेतदखिलैः खलखेदगृहाण्यपि ७ ॥
 इति तु लाजिनुमप्रमदाधनुः प्रथमखंडमखंडफलं जगुः सततमस्तपति द्विषदीश्वरं नवलंबं वल
 भावः ननु कुभांशपरित्यागः सत्याचार्यमते वैरसद्भावादिति चेन्न त्राह कलशेति कलशसिंहौ चतौ नवांशौ च उदयास्तनवांशौ तौ पा
 तसौ तन्यौ तदधिपती तयोः शत्रुतावैरत्वं उभयोर्हयोरपि शास्त्रयोः परिणमति परियाकं प्राप्नोति शनिसूर्ययौ वैरं यवनशास्त्रे
 सत्यशास्त्रेप्यस्ति अतो यवनमने शत्रुत्वासद्भावात्कुभांशरूपः ननु सत्यशास्त्रवैरसद्भावादिति भावः ई सबमं शेषग्रहमेत्रादि
 कं विचार्यते तर्हि राशावपिकथं नावलोक्यत इत्याशंकां परिहरति अथानंतरे हि यस्मात्कारणात्तयोर्वयनसत्यशास्त्रयोः सम

राम.
 २५

सससुहृत्यथः कथमसूक्ष्मगतिः अपितुसूक्ष्मगतिरेव समाश्चनेससचसमसससुहृदोपंथाः सुहृत्यथः ऋक् पूरक्यपथामित्यप्रत्ययः
 समससनांसुहृत्यथः समसससुहृत्यथः वरवधूस्येनराशयोः सदासमससकत्वादुभयमतेयिसमससकराशयोर्मित्रत्वमार्गः सू।
 द्मसवेत्यर्थः सचसुहृत्यथः सकधारकप्रकारोनास्ति तत्कालमैत्रादेरपिसद्भावात् उक्तं हिन्यूनामपीत्यादिनातत्तस्मात्कार
 णादिहास्मिन्निवाहे अरिवलैः यवनादिभिः सत्यादिभिश्चखलरेवदगृहाणिपापग्रहभवनानिमेषसिंहादीन्यपिलग्नगनानि।
 अनुमेनिरेअनुज्ञानानिअपिः संभावनायां पापभवान्यपि शुभानि किंपुनः शुभभवानीत्यर्थः ७ अथप्रकृतस्यसिद्धांतमाह इत्यु
 क्तहेतुभिः सिद्धं तुलाजितुमप्रमदाधनुः प्रथमखंडं सततमनवरतं अखंडं फलं पूर्णं शुभफलदं जग्यवनादयः तुलाप्रसिद्धा
 जितुमोमिथुनः प्रमदाकन्याधनुः प्रथमखंडं धनुषः पूर्वाह्णं द्वंद्वं कल्पं नखंडं फलं यस्य तत्रथातथाहि धनुः पूर्वाध्वं कुंभोत्तरा
 द्वं मिथुनतुलाधरकन्याद्विपदाः किलोक्ताः तत्र धनुषोक्ताशोमिथुनः तत्स्वामिनोर्गुरुवधयोर्यवनमतेमैत्रं अतो धनुरंशः
 शुभः सर्वमिथुनांशोपितुलाया अस्तांशोमेषः तत्स्वामिनोः कुजशुक्रयोः यवनमतेमैत्रमतस्तुलांशः कुंभः कन्याया अस्तांशो
 मीनः तत्स्वामिनोर्गुरुवधयोर्यवनमतेमैत्रमतः कन्यांशः शुभः कुंभस्यास्तांशः सिंहः तत्स्वामिनोर्मित्राभावात्कुंभांशोनशु
 भः अतएव नवांशः शुभा अरिवलैरुक्ताः तथाचाहुः प्राग्लग्नद्विपदगृहात्कुर्यादन्यांशकोदयो नाशद्विपदेष्वपिकन्यातो
 ल्मिथुनधन्वंशकाः शस्ताइति अयं ग्रंथरुक्तोभिप्रायः सप्रपंचमयाचर्णितः परमार्थिकत्वेन दर्वीचीनानां नयनावर्णमात्रं।
 नद्यथा यन्त्रयासिंहानितं तुलादिषूक्तनवांशेषु उदयास्तांशाधिपयोः खचरयोः सरिवताकारणमिति तर्हि मेषांशः तद

वि. २६ दी. २६ धिपयोः सत्यपि मैत्रे कथं त्यज्यते अशुभसंज्ञादिति चेत्तन् वृषां शस्यसत्यपि मैत्रे त्यागात् अमनुजत्वादिति चेत्तर्हि शौनकेन
 मीनांशः कथमाहतः शुभग्रहद्विपदास्तलवः सचेत्तदपि न तर्हि तुलांशः कथमाद्रीयत इति त्वयैवोच्यते उदयास्तांशयोरेकतरा
 स्तादृशोगृह्यत इति चेत्तदपि न जगति नैकवशात्किल सौहृदमिति त्वयैवोपन्यस्तत्वात् अथ चेत्तद्वेदमभिधेत्तं उदयद्विपदा
 शनियामक इति तदपि न जगति नैकवशात्किल सौहृदमिति त्वयैव स्मारितत्वात् अस्तांशोपि द्विपदाभाव्यः अथ परिशेषात्प्राप्त
 ने द्विपदगृहात्कुर्यादन्यांशकोदयोनाशमित्यागमवत्त्वादित्येव वक्तव्यं न ह्यस्माकं फलितं मनोभिलषितं आगमस्य वक्त
 यत्तुलांशादिषु कारणान्तस्वीकर्तव्यः किमर्थं कारणान्तरं ग्रहमैत्रं कल्पनीयं कल्पनालाघवात् शौनकेन मीनांशस्य अमनुज
 त्वेपि स्वीकाराच्च अनोनवांशोक्त्या यवनमैत्रशास्त्रस्य संस्थापनं न संयुज्यते किमनेन न बलवाधिपती इत्यादिना ग्रंथसंदर्भेण
 अतएव वराहः ज्योतिरागमसिद्धविप्रतिपत्तौ न योग्यमस्माकं स्वयमेव विकल्पयितुं किंतु वहुनां मतं वक्ष्यति अतो वराहेण य
 वनमने केषां चिदेवं मतमित्युक्तं सत्योक्तं ग्रहमैत्रं बहुमतमतः सर्वजनेषु प्रसिद्धतरं यवने मैत्रं स्वकदेशीयमतो महद्भिरुपे
 क्षितं किमर्थमत्र ग्रंथं कृतोभि निवेशः किमपराद्धं च सत्यादिभिः उच्यते ग्रंथकृद्भिः स्वगौरवार्थं किंचिदपूर्ववक्तव्यं वृथो वमहता
 मप्युक्तिः किंचिदुपणीयेत्यसंबद्धत्वा अथेषां मध्यं शानां विशेषमाह अस्तपतीति अस्तोस्तांशः तस्य पतिस्य द्विपदशत्रुः स ई
 श्वरो यस्य नवांशस्य स तथा उदयास्तांशाधिपयोस्तात्कालिकशत्रुत्वे सति स नवांशस्याज्य इत्यर्थः तुलादिषु हि उदयास्तांशा
 धिपयोः स्वाभाविकशत्रुत्वाभावात् विशेषान्तरमाह बलबंधेति बलेन बंध्यः पतिर्यस्य नवांशस्य स तथा यस्य शस्यपतिः ॥

अ.
४राम-
२६

स्थानादिवलैर्यदिहीनः तदा तमपित्यजेदित्यर्थः ८ अथोदयास्तशुद्धिमाह लवपतिः लवलग्नयोस्त्रिवसुव्ययविज्ञगः पतिमृतिंकुरु
 ने अंशाधिपतिरंशास्त्रग्राहानृतीयाष्टमद्वादश द्वितीयस्थितो भर्तृमृतिंकुरु तदित्यर्थः इयमुदयशुद्धिः अथास्तशुद्धिः नवलवेति
 नवलवादस्तसममेतस्यपतिः तदस्तभयोस्तयोर्लवलग्नयोरस्तभेसममभवनेतयोः तथा नद्वत्त्रिवसुव्ययविज्ञगः मृगदृशोव
 ध्वा असून्मृतिहंतिनवलवान्समाधीशोनवांशसमालग्नसममाहान्निवसु व्ययविज्ञगस्तदावधूहतीत्यर्थः ननु पूर्वैर्यवना
 दिभिर्नवांशाधीशस्यनवांशदृष्टौ लग्नदृष्टौ च सन्यामुदयशुद्धिरुक्ता कथमत्रौक्तं त्रिवसुव्ययविज्ञग इति उच्यते षष्ठं द्वितीय
 वंध्यपतित्यजेत् ८ लवपतिः कुरुते लवलग्नयोः पतिमृतिं त्रिवसुव्ययविज्ञगः नवलवास्तपतिः
 पतिहंत्यसून्मृगदृशश्च नदस्तभयोस्तथा ९ उभयदृक्फलदावलदा कर्पतो लवदृग्दृहने किय
 भवनं द्वादशमेकादशं न पश्यति स्वस्थानाद्दीप्त्यंते ग्रहास्तथान्यानि भवनानीत्यत्र ग्रहस्थानाद्युदेकादशं तस्माद्ग्रहस्तृतीयएव
 भवेत् सव्ययत्वञ्च तस्माद्ग्रहोष्टमएव यद्वितीयं तस्माद्द्वादशः यद्द्वादशं तस्माद् द्वितीय इति अतो यदुक्तं त्रिवसुव्ययविज्ञग इति तद्ग्रहा
 दृशनमेवेति न विरोधः अथान्यैः केवलमत्रादृष्ट्यैर्बोदयशुद्धिरुक्ता युतः स्वनाथेन विलोकि नोवानवांशको लग्नगतो नराणां
 निहंत्य निष्ठानितथापमृत्युं कलत्रसंस्थश्च निनं विनीनामिति तदलाभे लग्नदृष्ट्या वा पश्यद्यदांशाधिपतिर्विलग्नलप्रेषवासा
 दुदयांशशुद्धिः अस्तांशनाथः स्मरभं विलग्नान्पश्येत्तदास्तांशविशुद्धिरुक्तेति ९ अत्र नुलवलग्नयोरिति योगपद्यमुक्तं तत्क

वि. वं. शमित्याह उभयस्य दृक् उभयदृक् नवांशस्य लग्नस्यापि दृष्टिर्नित्यर्थः साफलदास्यात् कस्मात् बलदात्तः बलस्य दृष्ट्वात् अ-
 दी. लग्नं हि शरीरं अंशस्तु न दवयवरूपः उभयदर्शने सति सम्यक् फलमिति अतो लवदृक् अंशदृष्टिः कियदु नतामु द्दहते धारयति किं
 २७ परिमाणमस्येति कियत् कियच्च तदु न च न स्य भावः कियदु नता केवलमंशदृष्टिः किंचिन्मूनफलेत्यर्थः ततस्मादतः कारणादिहा
 स्मिन्निवाहे केवललग्नदृशः फलशकलितमर्थितयवने श्वरैः कलितं लक्षितं शकलं संजातमस्येति सकलितं अंशदृष्टिं विना केव
 दूनतां तदिह केवललग्नदृशः फलं शकलितं कलितं यवने श्वरैः १० स्पृशति किञ्च कदाचिद् दृश्यताम
 वयवो वयविन्यवलोकिते अमतकेवललग्नदृशानतन्मतमनर्कसहसमुपास्महे ११ ननु नवांशकमंशपति
 निर्जंकलयतीह विलग्नविलोकने यमवलोकयते सतनोः पृथग्यदि तदिष्ट फलाय जलांजलिः १२ अपृथग
 लाया लग्नदृष्टेः फलमर्थितं यवनेः प्रोक्तमित्यर्थः १० अमुमुक्तमेवार्थयुक्ताद् दृश्यति यस्मात् कारणात् अवयविनि विलोकि ते सति
 अवयवः कदाचिद् दृश्यतां किं न स्पृशति अपितु अवयविन्यवलोकिते पिकदाचिद् वयवोप्यदृश्यतां स्पृशत्येवेति द्वौ न श्रौ प्रकृता
 र्थव्रूतः दृष्टेः प्यवयविनि कदाचित्कश्चन न दवयवो न दृश्यत इत्यर्थः तत्र स्मात् कारणादमतकेवललग्नदृशानमता केवललग्न
 दृष्टेः पातेषां मतं न अतर्कसहं अपितु तर्कसहमेव तर्कसहने तर्कसहं वयं समुपास्महे अनुसरामः येषां केवललग्नदृष्टिर्न सं
 मता अपितु उभयदृक् संमतानेषां मतं तर्कसहं न दृश्यं मन्यामह इत्यर्थः यदुक्तमुभयदृक् फलदेति ११ तत्र केवललग्नदृष्टिं

अ-
४राम
२७

न्यमानः परासिपति ननु इत्यहोदह विवाहे अंशपतिर्लग्नविलोके सति निजं नवांशं कलयति यश्च तत्तस्य लग्नांतत्वात् अन्य
 थात्वे अनिष्टमाह यमवलोकयत इति नवांशपतिर्नवांशमवलोकयते स यदि तनोः सकाशात् पृथगस्ति तदा तदिष्टे फलायत
 स्य लग्नस्य दृष्टफलं तवापि संमतं तस्मै जलांजलिः स्यात् जलांजलिदानं मृतस्यैव अतो लग्नफलं गतमेवेत्यर्थः तनुफलं हिल
 वानवलंबने इति तवापि संमतं नवांशाधीनं लग्नफलमिति तस्य मज्जनमेव स्यादित्यनिष्टप्रसंजनं १२ अत्राप्यनिष्टमुभय
 दृष्टिमन्यमानः स्वयमाह ननु अहोसनवांशश्चेत् अपृथगस्ति लग्नांतर्गतस्य वास्ति तदा तनुं लग्नं पश्यता अवलोकयता अ
 स्ति स चेन्ननुपश्यता तनुमसावधि धेन निरूपितः हृदयहारदृशेव मृगीदृशः प्रणयिना तरलस्तरलद्युतिः १३॥
 तनुपतिस्तनुमस्तमथास्तपोयदि न पश्यति न श्यति तत्कृतं इति परः परमत्र मते पते स्त्रवते रोचत रोद्रइ
 धिधेन लग्नस्वामिना असौ नवांशो निरूपितो दृष्टव स्यात् रूपमवलोकने चुरादिः केन कद्रवप्रणयः प्रीणनं तदस्यास्तीति प्रण
 यी प्रियः तरलोहारमध्यमणिः कथं भूतेन प्रणयिना मृगीदृशः अंगनाया हृदयहारदृशा हृदयेहारस्तं पश्यतीति हृदयहारदृक्
 तेन तथा कथं भूतो मध्यमणिः तरलद्युतिः तरलाच्च चलाद्युतिर्यस्यासौ तथा प्रियेणांगनायाहारदृष्टे सति तदंतर्गतो मध्यमणि
 र्दृष्टव इति तथा लग्नं पश्यता न दधि धेन तदंतर्गतो नवांशोऽपि दृष्टव इत्यर्थः अतो नवांशपतिर्नानवांशो दृष्टव इति त्वयो
 च्यते तद्वर्धमित्यनिष्टप्रसंजनं अतश्च प्रागुक्त कालमीमांस नाच्च नवांशपतेर्लग्नदृष्टिस्तदंतर्गतं नवांशदृष्टिश्च विलोः

वि. वृं. कोनिसिद्धं १३ ननु लग्नपतिना लग्नं दृष्टव्यमस्तपतिना लग्नमित्येतदपिकेषां चिन्तनमस्ति नदपि दृश्यति यदि तनुपतिस्तनुं न पश्यति अथ अ-
 टी. अस्तपो लग्नान्समाधी शोस्त लग्नान्सममनपश्यति तदा तत्काले लग्नकृते अस्तलग्नकृतं च शुभं न पश्यति इति परः कश्चिदाह वतं अहो अस्मिन् ४
 २८ तेलवतरो लवस्तूरिव नरुस्तस्मिन्नौद्रः उग्रः शाणोद्धतः अशनिः खड्गः परपतेत्यरिमित्यव्ययमुक्तं शार्थे अस्मिन्मतेन वांश
 वृक्षोपरि अन्त्यर्थे रौद्राशनिपातो भवेन्नवांशफलोच्चेद इत्यर्थः एवं संयुक्तिः कामुदयास्तुष्टिमुक्ताः धुना जन्मराशिलग्नभ्या
 मंशसंयुद्धिमाह लग्नं च भंच लग्नभेजने लग्नभेजन्मलग्नजन्मराशी नयोर्मृति शां सितुः अष्टमस्थानाधिपतेः मृतिगतस्य ना
 भ्यामष्टमस्थितग्रहस्य चराशीनां नवांशकाः यद्विवाहकाले तनुगता लग्नस्थितास्युः तदा च धूरतिलका अभर्तुं कौसतीति
 वाशनिः १४ जननलग्नभयोर्मृतिशासितुर्मृतिगतस्य चराशिनवांशकाः तनुगता यदि तन्ननु तेव धूरतिलका
 तिलकाय जलांजलीन् १५ व्यलिवृषं जननर्हं विलग्नयोर्भवन्मष्टममभ्युदितं त्यजेत् सितपुलस्तिम
 लकाय भर्त्रे जलांजलीन् तनुते विस्तारयति ददातीत्यर्थः तिलकः शृंगार तिलकः नास्ति तिलको यस्याः सा अनिलका विधवे
 त्यर्थः तिलक इव तिलकस्ति तिलकः भर्त्रे नियावत् मृतभर्त्रे स्वयमेवांजलिदानेन वध्वा अनपत्य तापिसूचिता एतदुक्तं भवति राम.
 कस्यचिज्जन्मलग्नं वृषः जन्मराशिः कर्कः तयोरेष्टमभवने धनुर्धरकुंभौ तयोरेधियती गुरुशनी एतौ नित्यौ कदाचित्तत्र धनुषि कुं २८
 भेवाकश्च नग्रहः स्थितः स चेच्छुक्रः तेषां गुरुशनिशुक्राणां राशयो धनुर्मीनमकरकुंभतुला वृषाः एष्यन्त्यतमस्य नवांशो यदि म
 तस्य विवाहे लग्नगतो भवति तदा परिणीतास्त्री अनपत्या विधवा भावेति एवं वध्वा अपि जन्मलग्नाज्जन्मराशेश्च १५॥

अथाष्टमलग्नदोषं तदपवादं चाह जननसर्विलग्नयोजनराशिजनमलग्नयोरष्टमं भवनमस्युदितं उदयंगतं विवाहेत्यजेत् ।
 जन्मराशेर्जनमलग्नाद्वा अष्टमलग्नं त्यजेदिति तात्पर्यार्थः कथं भूतं व्यलिच्छं वृश्चिकवृषव्यतिरिक्तं वृश्चिकवृषावष्टमावपिन
 त्याज्यावित्यर्थः अनहेतुमाह सितपुलस्तोति तयोरलिच्छयोरौशता स्वामितानुसमायोहि लग्नाधिपतिः स एव अनयो
 रिति इति हेतोः सितपुलस्त्योर्मतेदृषणं न समेतिन संगच्छते तजुरितिराशेरप्युपलक्षणं सतंदुक्तं भवति वृश्चिकोष्टमेमे
 षस्यैव भवति यो वृश्चिकस्याधिपः स एव मेषस्य स वृषोष्टमस्तु लायाय वनयोरधिपतिरेक एव अत एकाधिपतित्वा
 त् वृषवृश्चिकयोरष्टमत्वेन दोष इति केचित्सुहृत्स्वपिन दोषमाहुः सषकुलीरवृषालिमृगांगनाजननराशिविलग्नगृहाष्ट

तेन तदीशतातनुसमेतिसमेतिनदूषणं १६ चरलवंचरवेशमगमुत्सृजेन्मृगतुलाधरगेमृगलक्ष्मणि युव

तिरन्नभवेत्कृतकौतुकामदनवत्यनं वजनोन्मुखी १७ ॥ १८ माः शुभफलाभृगुणाकथितास्तयोरधिपतीसहदौहिप

रस्परमिति १६ अथ चरनयसंनिपातदोषमाह चरलवंचरनवंशं चरवेशमगं चरराशिलग्नस्थितमुत्सृजेत् परित्यजेत् कस्मि
 न्मिति मृगलक्ष्मणिमृगतुलाधरगे सति मृगः राशः लक्ष्मलाक्ष्मनयस्यासौ तथा तस्मिन् च द्रेमकरस्थेतुलास्थेवेति चरामेष
 कर्क तुलामकराः तत्र कर्कमेव स्थिते चंद्रविवाहनसन्नाभावान् मृगतुलाधरगइत्युक्तं अत्र फलमाह युवतिरिति अ
 न्नयोगकृतकौतुकायुवतिः मदनवती सती अनवत्यजनोन्मुखी भवेत् कौतुकं विवाहकं करं कृतं कौतुकं यस्याः सानया

वि. चं. विवाहितेत्यर्थः ननवः अनवः पुरातनस्तस्य जननं त्रीन्मुखीत्सुकामदनातीसती पूर्वभर्तृपरित्यागे उत्कंठिता परपुरुषगा ॥ अ-
 टी. मिनीत्यर्थः केचिन्वर्गोत्तमेसमिनेषदोषद्वयाहः वर्गोत्तमेवरगृहेनचरोनवांशइति अतएवाहुरन्येपिकर्कलगनेष ॥ ४
 २९ वामेषेघदांशोयदिदीयतेतुलाग्रामकरेचंद्रवैधव्यंलभतेतदेति १७ अथचतुर्थद्वादशलगतस्यदोषतदपवादंचाह ॥
 ननुश्चजन्मचतनुजन्मनोतपोस्तनुजन्मनोः जन्मलग्नजन्मराश्योः सुखगृहचतुर्थंभवनंतनुगतमित्यनुवृत्तिः सुखहृत्सुख-
 नाशनस्यात्कैः सुखकर्तृभिर्गृहेः अवलताशवलैः कालाच्चैतिससम्यर्थे तृतीया अवलानांभावः अवलतातयाशवला
 सुखगृहंसुखहृत्तनुजन्मनोरवलताशवलैः सुखः कर्तृभिः अपितयोर्व्ययभंध्ययभंक्तुचेद्विगतवाधनकाधन
 कारिणः १८ अशुभकृत्वलगाः खलुयोशकोजनुनेहसिनेहसितांशुगे ॥ मलिनालैर्वलरहितैरित्यर्थः अर्थोत्सुख
 कर्तारोग्रहायदिवलिनः स्युस्तदाजन्मलग्नराशिभ्यांचतुर्थलग्नंनसुखहृत्स्यादितिअपीति तयोर्जन्मलग्नजन्मराश्योः व्ययभं
 द्वादशभवनमपितनुगतं तदाव्ययभंक्तुस्यात् व्ययभनक्तीतिव्ययभंक्तुव्ययनाशनंतदाकदायदाधनकारिणोग्रहाः विगत
 वाधनकाः स्युः विगतवाधनकंयेषांतेनया वाधारहिताः निर्दृष्टाद्व्यर्थः यदातारोग्रहाः दोषरहिताः स्युस्तदाजन्मलग्नराश्योः ॥ २९
 द्वादशलग्नं व्ययनाशकरंस्यादित्यर्थः अर्थोदेतेनिर्वलास्तदाएतद्व्ययकरंस्यादिति तथाचगर्गः चतुर्थद्वादशेकार्यं
 लग्नेवहुगुणान्वितेइति अपिचाकार्ययोगवलात् द्वादशचतुर्थेइति १८ अथजन्मगृहवशेननवांशस्यदोषानंतरंतदपवा
 दाधन ३

जनुषः अनेहाजनुर्नेहास्तस्मिन्जन्मकालेअंशकः अशुभकृत्वलगो भवति अशुभं करोतीत्यशुभकृत् स चासौख्यलश्च अ
शुभकृत्वलः तंगच्छतीति अशुभकृत्वलगः जन्मकालेदुष्टकारियापग्रहोयस्मिन्नवांशेस्ति सनवाश इत्यर्थः इहास्मिन्नवांशे
सितांशुगेसितांशुचंद्रंगच्छतीनिसितांशुगः तस्मिन्सितांशुगे तनुगते लग्नगतेपिअपि वांशे युवयोषितोर्वरवध्वोः शिवंशुभं
स्यात् वरवध्वोर्जन्मकालेदुष्टकारिपापग्रहोयस्मिन्नवांशेस्ति सनवांशो यदि विवाहकालेचंद्रगतोवा भवेत्तदा अशुभकृत्स्या
दित्यर्थः इत्यादिकस्याशजनिनदुष्टस्यापचाद्माह वलवत् इति वलवतः वलयुक्ता लवतोंशात् क्वचिद्वयनस्यात् चेज्जातको

तनुगतेपिशिवंयुवयोषयोर्वलवतोलवतोनभयंकृच्छित् १९ अनुजनुर्मृतिमोमृतिपश्चयः सतनुगस्त
नुतेन शिवंकृच्छित् इतिविविक्तिरियंफलदा सदा सद्दहसिध्यति चेत्समयः स्फुटः २० ॥ ॥ ॥

तेन अधिपयुतोदष्टोवेत्यादिप्रकारेण वलवानंशराशिसदा यस्य कस्याप्यंशजनिनस्यदुष्टस्य भयं न स्यादित्यर्थः १९ अथ
जन्मकालिकग्रहवशेन दोषांतरमाह जनुर्नुक्रम्य अनुजनुर्व्ययीभावः अथवा अनुगतोजनुः अनुजनुः अत्यादयः कानाद्य
र्थे द्वितीययेति नपुरुषः युवत् जनुर्जननजन्मान्तीत्यमरः जन्मकालानुक्रमेण योग्रहोमृतिगः जन्मलग्नादष्टमः यश्च जन्मल
ग्नमृतिपः अष्टमस्थानाधीशः सग्रहोयदिविवाहकालेतनुगतो लग्नगतस्तदा शिवंशुभं क्वचिन्नतनुतेन कदाचिच्छुभं क
रोतीत्यर्थः इतीयेजन्मकालवशेन या उक्ता विविक्तिः विवेकः विवेचनं विविक्तिः सा सदा तदा फलदा स्यात् नदा कदा चेत्सज

वि. वृ.
दी.
३०

नमकालो विवाहकालश्च इहकाले स्फुटः सिध्यति यदा घटीयलात्मिकः स्फुटो जन्मकालो विवाहकालश्च साधितः स्यात्तदैवेदं
सूक्ष्मफलविवेचनं स्यान्नाव्ययेत्यर्थः २० इति श्रीसकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवसावन्तरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचं
दावनेदीकायां विवाहदीपिकायां नवांशचिंताध्यायश्चतुर्थः ४ एवं लग्नेन वांशमुद्दिमभिधाया धुनाग्रहबलबुद्धिमाह न
त्रादौ लग्नाद्वेः शुभाशुभस्थानान्याह अत्रापि दुतविलंबितवृत्तानि अरिः पराक्रमस्तृतीयं लाभसकादंशविनाशोऽ
मंशुगच्छति तथा लग्नादिषु वर्तमानो रविः मृगदृशां ह्रीणां शयसंग्रहे पाणिग्रहे अविश्रमसौख्यसुतार्थदः स्यात् नास्ति
इति विवाहचंदावनेन वांशचिंताध्यायश्चतुर्थः ४ अथ लग्नबलाध्यायः अरिपराक्रमलाभविनाश
गौरविरविश्रमसौख्यसुतार्थदः मदनमूर्तिशयः शयसंग्रहे मृगदृशामशनिः शनिराहुवत् ॥१॥

विश्रमो विश्रान्तिर्यस्य तद्विश्रमं तच्च तत्सौख्यं च तददातीति तथा पंचशाखः शयः पाणिरित्यमरः शेषेष्वष्टसु स्थानेषु दु
ष्टद्वयर्थसिद्धं तत्राप्यतिदुष्टस्थानद्वयमाह मदनेति मदनमूर्तिशयः अशनिः स्यात् अनिदुष्टः स्यादित्यर्थः मदनः सप्त
नमूर्तिर्लग्नं तत्र शनौ मदनमूर्तिशयः सप्तमस्यो लग्नस्यो वेत्यर्थः अशनिरिवाशनिः खड्गः घातकद्वितीयावत् श
निराहुवत् यथेषु स्थानेषु शनिराहुतथैव विरिति शनिराहोरपीदमेव फलमिति भावः अनराहुशब्देन केतुरपि
गृह्यते तस्यापि तद्रूपत्वात् यतो वैश्यति च वृत्तपातमपरस्वपाततोरहुरेतीत्यादि अतएव स्पष्टमाह श्रीपतिः प्राग्लग्न

अ.
४

राम.
३०

इ विनंदनेन शिखिना स्वर्भोजना चंक्रमादिति १ अथ चंद्रस्य त्रयस्तृतीयं धनं द्वितीयं लाभस्य कादशं सुखं चतुर्थं सप्तशशीभः स्यात्तु
 वेष्टुमः तत्राप्यतिदुष्टान्याह निधनेति निधनमष्टमं मूर्तिर्लंगं रिपुः षष्ठं सप्तति गर्हितो निदुष्टः सप्तत्पसंगेन दोषांतरमाह अशुभदुति
 अशुभश्चक्रश्च अशुभश्चक्रौतयोः सरवासतथाराजाहः सखिभ्यश्च पापयुक्तः शुक्रयुक्तो वेत्यर्थः असूत्र्याणान्खनति प्राणना
 शको भवतीति अर्थादुधयुक्तो गुरुयुक्तो वा शुभः दोषांतरमाह दिनकरोति दिनकरो न करः शंसुखं न करोति दिनकरो ञ्जनाः
 करारश्मयो यस्य स तथा अस्तगत इत्यर्थः २ अथ भौमस्य अवनेर्जातो अवनिजो भौमः त्रिभवारिषु दृढये भवति शेषेषु न व

त्रिधनलाभसुखेषु शुभः शशीनि धनमूर्तिरिषु पृथ्वति गर्हितः अशुभश्चक्रसखः सखनत्यसूनुदि
 नकरो न करो न करोति शं २ अवनिजस्त्रिभवादिषु दृढये मृत्तिकरो मृत्तिमूर्तिमदाश्रितः ॥०॥ ॥

सुदुष्टः तत्राप्यतिदुष्टानि मृतीति मृत्तिरष्टमं मूर्तिर्लंगं मदः सप्तमं सप्तानि आश्रितः सप्तस्थित इति यावत् मृत्तिकरः स्यात् इहा
 स्मिन् भौमेन भोयु जिस्तिन भसायुनकीति न भोयुक्तस्मिन् भोयुजिदशमस्थे सति वधूश्च्युतन यासती न नयामिषभुक् स्यात्
 च्युतस्यक्तो न यो यया सा तथा अन्यायमार्गवर्तिनीतनयस्यामिषं मांसं भुनक्तीति तथा अस्यायवादमाह जीवदृशं विना तस्मि
 न्दशमस्थे मौमे गुरुणा दृष्टे सति नायं दोष इत्यर्थः ३ अथ बुधस्य हि मांशुजो बुधद्वादशगृहं विरहप्यष्टथे कृत्य शेषेषु सप्तमव्य
 निरिक्तेषु वेश्मसु स्थानेषु वेश्मगृहसु ताः पुत्राः अर्थाद्विणेतत्पदः सप्तमाष्टमयोस्तु अतिदोषमाह सनियतमिति सवधः म

वि. वं. करेगितमृत्युगः वधूवरंयमकरेनियतंविदधानिकरोतिमकरेणदंगितंचेष्टितंयस्यसमकरेगितोमदनः ससमंमृत्युररुमं
 टी. तत्रगतोवधूवरंयमहस्तेविदधानिमारयतीत्यर्थः ४ अथगुरोः अंत्यंद्वादशमदः ससमंताभ्यामन्यानिअनंत्यमदानि
 ३९ तेषुद्वादशससव्यनिरितेषुस्थितोगुरुः मुदंहर्षेष्ट्रियंलक्ष्मींचसृजतिददति तत्राष्टममहादोषमाह कालगृहइति का
 लोमृत्युः तद्गृहमष्टमं तत्रस्थितोगुरुगृहभंगदः स्यात् गृहभार्यातस्याभंगोमृतिस्तत्पदः सतत्प्रसंगेनगुरोर्दोषांतमाह अशु
 भकृदिनिमकरपिस्थितोगुरुः करग्रहेअशुभकृत्स्यात् नीचराशिस्थितत्वात् दोषांतरमाहनमृगेति मृगराजः सिंह स्तत्र
 इहनभोजिजीवदशंविना व्युत्तनयातनयामिषभुग्वधूः ३ व्ययगृहंविरहय्यहिमांशुजः सकलवेश्म
 सुखेममुनार्थदः सनियतंविदधानिवधूवरंयमकरेमकरेगितमृत्युगः ४ गुरुरनेत्यमदेषुमुदंष्ट्रियंसृ
 जतिकालगृहेगृहभंगदः अशुभकृन्मकरेपिकरग्रहे नमृगराजगतोजगतोहितः ५॥ ७ ॥
 गतोगुरुः जगतोविश्वस्यकरग्रहेनहितः नशुभः ५ अथशुक्रस्यसहसहजंतृतीयंरुकदेशग्रहणेननामग्रहरात् सपत्नः शत्रुः
 षष्ठं निमीलनंमरणमष्टमंमन्मथोमदनः ससमंराषुप्रथमदेवगुरुः गुरुभीतिक्त्स्यात् मथमादेवादित्याः पूर्वदेवाः सुरहिषः
 इत्यभिधानात् तेषांगुरुः शुक्रः गुरुभीतिर्महाभयंमरणादितत्कारीभवेत् शेषगृहेष्वष्टसुस्थानेषुमहोत्सवान्वाहयति
 प्रापयति ददातीत्यर्थः तत्रद्वादशेशेषः व्ययगतइति संपुक्रोव्ययगतोद्वादशस्थः मत्तांतरादन्येयामनसमनामध्य

अ. ५

राम ३९

त्वं वहति तथा च न ह्यकं केप्याहुरं त्ये शुभदौ सिने ज्या विनिश निराह के नूनां फलं रवि वदित्युक्तमेव एवं प्रातिस्विकं भावफलमुक्त्वा
 धुना कर्त्तरी लक्षणं विशेषफलं जामित्रफलं चाह ईतनुर्लग्नं रोहिण्या मित्रं रोहिणि मित्रं रोहिणी भर्ता चंद्रः ज्यायोः सज्ञाया
 मित्रिह स्वः तयोर्लग्नं चंद्रयोः खलु कृता पापग्रहकृता दुरधरा बंधूं विधुरां विधुतां कुरुते दुरधरा जातके प्रसिद्धा उभयम्
 स्थितेर्दुरधरे तिलगता च द्वाद्वा द्वितीयद्वादशस्थयोः पापग्रहयोः सत्तौः पापग्रहकृता दुरधरा स्यात् सान्न कर्त्तरी त्युच्यते सा
 बंधू वा कुरुते अथ जामित्रदोषः श्रुती नितयोस्तनुरोहिणि मित्रयोश्च निशरांशपचांशदशदंतं प्रा समपुण्यपापग्रहम्

सहस्रपत्ननिमीलनमन्मथे प्रथमदेवगुरुर्गुरुभीति कृत् वहति शेषगृहे शुभहोत्सवं व्ययगतः
 समतां समतां जरात् ई खलकृता तनुरोहिणि मित्रयोर्दुरधरा विधुरां कुरुते बंधूं ॥ ९ ॥ त्यजेत् किं किमिव

अपुण्यमिव लग्नं चंद्रो वायस्मिन्नवांशे स्तिनस्माच्चतुः पंचाशत्तमेन वांशे यदि पापो स्तिनं पापग्रहं पातकं तं दूरं त्यजेदित्यर्थः ७
 अथ गुरुशुक्रयोर्वाल्यादिदोषमाह सुरगुरुर्भृगुश्च गतेष्वयोरुदयास्तयोः सप्तदिनानि क्षिपति शुभमिति शेषः कालनैरंतये
 द्वितीया गुरुः शुक्रो वा स्वोदयादनंतरं सप्तदिना निवालः अस्ता आस्तसप्तदिनानि वृद्धः क्षिपति प्रेरयति नाशयतीत्यर्थः इहा
 स्मिन् युगे युग्मे गुरुशुक्रयुगले गलदोजसि स्थानादि बलहीने अस्तं गते नीचस्थिते चेत्यादिसूचितं ८ एवं समतां जरां साम्ये
 न बालत्ववृद्धत्वे उत्काहनादिकपरत्वेन तयोः संयुक्तिकं विशेषमाह अंगिरसो वृहस्पतेः शिशुजरत्वं क्रमेण दशचतुः

वि. वृ. देश अहानि स्फुटं स्यात् शिशुश्च जरच्च शिशुजरतौ जौनो जीर्णो जरन् पीत्यमरः तयोर्भावः शिशुजरत्वं दशदिनानि बालत्वं च
 तुर्दशवृद्धत्वमिति अत्र स्फुटमित्युक्तेः पूर्वसाधारण्येनोक्तमिति सूचितं उशनशः शुक्रस्य शिशुजरत्वं पश्चिमेष्वमदि
 शिक्रमेण दशपंचच अहानि स्यात् पश्चिमोदये दशदिनं बालत्वं अस्ते पंचदिनं वृद्धत्वमित्यर्थः अपश्चिमेष्वपूर्वदिशि त्रि
 दशाहं स्यात् त्रयश्च दशच त्रिदशच तानि अहानि त्रिदशाहस्तं कालं नैरतये द्वितीया अहः शब्दान् दत्तं चान्नाह
 श्रुतिशारांशमिति स्मरन् भेतयोर्ग्रहमपुण्यं मपुण्यमिव त्यजेत् ७ क्षिपति सप्तदिनान्युदयास्तयोः
 सुरगुरुश्च भृगुश्च गतौ व्ययोः दहयुगेऽपि युगस्य करग्रहस्फुटनमंगलदोगलदोजसि च शिशुजरत्वं
 महान्युदयास्तयोर्दशचतुर्दशचो गिरसः स्फुटं उशनसो दशपंचच पश्चिमेष्वमगतिवशाच्चिदशाहम
 हाः पुंसि त्रिदिनं बालत्वं दशदिनं वृद्धत्वमित्यर्थः कस्माद्गतिवशात् शुक्रस्य वक्रमध्यस्य पश्चिमास्तपूर्वोदयश्च भवति अतोर्कस्य प्रा
 गतित्वाच्छुक्रस्य पश्चिमगतित्वाच्च गतियोगेन तदंतरवृद्धत्वे सति अल्पदिनैरेव शुक्रस्योच्चलना स्यात् अतो न बालत्वं वृद्धत्वं
 मल्पदिनमुक्तं पश्चिमोदयपूर्वास्तौ नुमार्गगतावेव भवेनः अतस्तत्र गत्यन्तरेणांतरवृद्धौ सत्यावहुदिनैरुच्चलना स्यादतस्ते बहुदिन
 मुक्ते अतो न हेतुर्गतिवशादिति एवं लग्नाद्ब्रह्मलान्युक्तानि तत्र केषामवश्यकत्वं तदाह ९ शुभणिः सूर्यः जीवोगुरुः लवोदयो
 शिष्टस्तौ लवोदयशसिनौ अंशपतिलग्नपतीतेषां चतुर्णामुदयपतेष्वं द्रस्य इति पंचवर्ती विना चलभुवां फलानि विरिचिः

अ. ५

राम. ३२

कमलासनः तेन कृतान्यपि शुभविचिपरिणमंति पंचानां वलानां समाहारः पंचवलीचलाचंचलाभूर्यासांताश्चलभुवा-
 क्रियः तासां फलानि विचिः कमलासन इत्यमरः तेन कृतान्यपि शुभविचिचिनिता निशुभविचिचिनिशुभनाशकानि प्रथमाव-
 हवचनं रिचविरेकेकर्तृरिचिपरिणमंतिपरिच्यंते यत्र लग्नेद्युमणिजीवादीनां पंचानां वलं न लभ्यते तदा स्त्रीणां सर्वा-
 णि फलानि ब्रह्मकृतान्यपि शुभनाशकत्वरूपं परिपाकं प्राप्नुवंतीत्यर्थः १० अथ द्वादशबुधगुरुशुक्राणां मन्तान्तरमाह व्य-
 यग्रहं द्वादशस्थानं यदि बुधभार्गवजीवयुग्मभवति यद्येकोपिव्ययस्थानेन भवेत्तदा नरनीरजनेत्रयोः नरो वरः नीरजं कम-
 द्युमणिजीवलवोदयशासिनामुहुपतेरिति पंचवलीं विना परिणमंति फलानि चलभुवां फलविचि-
 विचिचिकृतान्यपि १० व्ययग्रहं बुधभार्गवजीवयुग्यदिनतत्कुलमित्रजनेष्वपि कृपणानो नरनीरजनेत्र-
 योरिति नशक्रमतेक्रमतेक्रमतेमतिः ११ ॥ ॥ संतहन्ते त्रेयस्याः सावधूः वरवध्वोः कृपणता स्यात्तर्केष्वपि कुलमित्रज-
 नेष्वपि कुलमित्राणिकुलपरंपरागतमित्राणि यद्वा कुलपुत्रभ्रात्रादिमित्राणिसुहृदः ते च तेजनाश्च तेष्वपि किंपुनरन्येषु इदं क-
 र्यमतमिन्याह इतीति इत्येवंविधेशक्रमतेद्रुमनविषये अस्माकं मतिर्नक्रमतेन चलति एवंविधेद्रुमने स्माकंबुद्धिः न प्र-
 वर्तते इत्यर्थः तथाच ऐंद्रविवाहपटले बुधभार्गवजीवानामेकोपियदिनव्यये तदौदार्येन दंपत्योः पुत्रपित्रतिथिष्वपीति
 ॥ ११ ॥ इति श्रीसकलाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचंदावनटीकायां विवाहदीपिकायां

वि. ३३ लग्नवलाध्ययः पंचमोऽध्यायः ५ एवं लग्नवलमुक्त्वा धुनावधूवरयोश्चंद्रवलविचार आरभ्यते तत्रादौ मतांतरमनूयदूष
 दी. यति अत्राध्यायेरथोद्धतवृत्तानिकन्यकायावितरणदानंतस्मै कन्यादानाय पुरुषोवरः पुरुषाः पुरुषानरादन्यमरः पात्र
 ३३ मानपात्रमेव पात्रमात्र इति हेतोरेव वास्येदं वलेदुहो रिदमैदं चंद्रवलं केचित्कोविदावुधाः संसुधीः कोविदोऽनुधृत्य
 मरः न वितरति न ददति चरः पात्रमात्रमिति हेतोरेव स्पष्टिवाहे चंद्रवलं नावलोकयमिति केषांचिन्मतं तद्वाक्यचनाधि
 कारेनराणांच विवाहे गर्भशोधन इति तेषामुपहासमाह कोविदामिति तेषां मनस्तन्मनः किलकः विदाकरोतु विचारयतु

इति विवाहचंद्रावने लग्नवलाध्ययः पंचमः ५ अथ चंद्रवलाऽध्यायः कन्यकावितरणाय पुरुषः
 पात्रमात्रमिति नैदं वलं केचिदस्पष्टितरं नित्कोविदोः कोविदो किलकरोतु तन्मनः १ इदं शयदि
 ततः प्रतिग्रहग्राहिणोऽस्य किमभिप्रपंचितैः सांशनाडिगणयोनिशुद्धिभिर्जन्मलग्नभवनव्ययाष्टमैः २

नकोपि तेषां मानसंत एव जानंस्वित्यर्थः विदां कुर्वस्वित्यन्यतरस्यामिति आमूलोदोलोपः लोडंतः कृजोतु प्रयोगश्च तेन विदा राम.
 मित्यामं तमव्ययं अतो न दोर्व्यवधानेऽपि प्रयोगो घटनेऽप्यथारक्षुकाव्ये तं पातयां प्रथममासपपातयश्चादिति १ एवं ये ३३
 मन्वानास्तेषामनिष्टमाह ततस्तस्मादुक्ते हेतोः यदीदृशं यात्रमिति हेतोरेव स्पष्टिवाहे चंद्रवलं दद्यादिति तदास्य प्रतिग्रहग्राहि
 णोवरस्य सांशनाडीत्यादिभिः अभिप्रपंचितैः सविस्तरं प्रतिपादितैः किंपचि विस्तारं प्रतिग्रहं गृह्णातीति प्रतिग्रहः

ग्राही अंशश्च नाडिश्च गणयोनिश्च तेषां शुद्धयः ताभिः सह वर्तमाना नितानितया जन्मनिलग्न भवने ताभ्यां व्यया घृणानित
 या अयं भावः यत्त्वयोच्यते वरः प्रतिग्रह ग्राहकस्य पात्रमात्रं अनोस्य नैदवं वलं एवं चेत्तर्हि वरस्य पराशरः ग्राहः
 नवांशभेदादित्यादिनां शुद्धिः नाडीयोनिगणनां शुद्धयश्च जन्मलग्नजन्मराशिभ्यां द्वादशाष्टमगतानिलग्ननवा
 शादीनि संप्रपंचकथं प्रतिपादिता निद्रत्यादीनि वरस्य त्वपापि गृह्यते तर्हि एकं चंद्रबलं कथं न गृह्यते इति तस्यानि
 श्च किंच २ अस्य श्लोकद्वयस्य एवमादीत्यनेन संबन्धः लग्ने भवेत्लाग्निकः नवलवो नवांशः यदि स्वामिनानि
 लाग्निको नवलवः पुमंतक स्वामिनाय दिनयुक्तवो स्थितः संगमं दिशति दीर्घं निद्रया पत्युर्दिदुतनुका
 मगो ग्रहः ३ चंद्रमस्य उपचयात्परिच्युते चारुगोचरचरैः परैरपि कर्तुं रायति शुभं सभं गुरं निर्दिशत्यसित
 जाधिपेन युक्तो वीक्षितो वा न स्यात् पुंसः अंतः पुमंतः अंतो वसानं किंच संगममिति इंदुश्च तनुश्च इंदुः शौनकादयः ४॥
 दुतनुताभ्यां कामगः सप्तमगः जाभिन्नस्थितो ग्रहः पत्युर्भर्तुं दीर्घं निद्रया मरणेन सह संगमं समागमं दिशति ददाति दिश
 दाने भर्तुं मरणं कुर्यादित्यर्थः ३ चंद्रमसीति चंद्र उपचयात्तद्वृद्धेः सकाशात्परिच्युते वलहीने सति कर्तुं वरस्य आयति
 शुभं उत्तरकालीनं शुभं उत्तरः काल आयतिरित्यमरः सभं गुरं सभं जनभं जे भी वे कुरः विनश्यदिति यावत् असित
 शौनकादयो मुनयो निर्दिशंति कथं यति कैरपि परैर्भौमादिभिर्ग्रहैश्चारुगोचरचरैरपि चारुश्चासौ गोचरश्च तत्र

वि. टं चरन्ति ते तथा गोचरे शुभस्थानस्थितैरपि अयं भावः चंद्रे क्षीणत्वादिनावलहीने सति अन्यग्रहाणां गोचरवललाभे सत्यपि वरस्योत्तर
 टी. कालीने सर्वशुभफलं नश्यतीत्यस्मिन् शोणकादयोजगः उक्तं च नैः न कुर्वीतास्तगे चंद्रे दुःस्थिते जन्म राशितः कूरग्रहयुतेन दुर्लभं ग
 ३४ लान्यस्मिन् लान्यपीति ४ इत्याद्यनिष्टप्रसंगेन तन्मते दुषयति नृणां एवमादिफलवादिनः एवमादीनि फलानि पुरुषाणां इच्छं
 ति न स कंचंद्रवलं कथं नेच्छंतीति नेषामनिष्टं अतस्तै रपि वरस्य चंद्रवलं स्वीकर्तव्यमित्यर्थः यदुक्तं नैः पुंसो रविवलं ग्राह्यमिति त
 त्स्वीकरोति भानुरपीति येषां मते यन्मते यन्मते उक्तं यः यन्मतोक्तं यः तासु यन्मतवचनेषु नृजन्मतः नरस्य जन्म राशेः सका
 शाद्भानुरूपचये भाव्य इत्यध्याहारः गोचरे हि भानुरूपचयस्यानवशस्तः तन्नोस्माकमपि इष्टं संमतमेव तथा च तद्वाक्यं
 एवमादिफलवादिनो नृणामैदवं वलमुशंति किं नते भानुरप्युपचये नृजन्मतो यन्मतोक्तिषु तदिष्टमेव नः ५
 योनिः स्त्रीणां शिशिरकिरणाश्चिन्नभानुश्च पुंसां इत्यादि अत्र यदुक्तं स्त्रीणामेव चंद्रवलं तन्निराकृतं यदुक्तं रविवलमिति तदस्मा
 कं न पीष्टमिति भावः यतो वरस्य वध्वा अपि गोचरेण चंद्रवलं च ग्राह्यमिति सिद्धं वक्ष्यति च योषितां गुरुपतंगोचर इत्या
 दि ५ एवमनिष्टप्रसंगेन तन्मते निरस्य युक्तं यतरेणापि पुनर्दुषयति त्रिवर्गपतिना नरेणाशिवलं न समाप्यते कन्यया च
 त्वा समाप्यते लभ्यते त्रिवर्गपतिनेति हेतुगर्भं धर्मार्थकामानां स्वामिना पुरुषेण कन्याद्वारा यदि चंद्रवलं प्राप्यते तर्हि दु
 हविबाहसमये यत् गोमहीमहिष्यादि दीयते तर्हि तद्दत्तं नैः प्रांगोमहीमहीष्यादीनां यच्चंद्रवलं ततस्य वरस्य दिशे हि गो

अ.
६राम.
३४

धेतुः मही सौत्रवाटिकादिमहिषीप्रसिद्धा आदिशब्देन दासीदासशय्यादीनां ग्रहणं यदि पानमात्रमिति हेतोः कन्यायाय चंद्र
 वलेन देववरस्य तर्हि गवादिकं यदीयते तस्यापि यच्चंद्रवलं न देयिवरस्य भवेदित्यतिप्रसंगः यद्वाः यमन्वयः चेन्निवर्गपति
 नानरेण शशिवलेन समाप्यते न प्राप्यते यदि कन्याया समाप्यते तर्हि इह विवाहे यद्गवादिकं दीयते तस्य चान्नहलं तस्य चंद्रस्य
 वलं दिशेत्यतिप्रसंगः ६ यच्च परमनेयोनिः स्त्रीणां शिशिरकिरण इत्यादि तदनन्दप्रयति इंदुश्चंद्रमाः इंदुवदुवदनानुगव-
 लं यच्छति ददाति इंदुरिव वदनं यस्याः सा इंदुवदनात् अनुगच्छतीति इंदुवदनानुगं अंगनानुसारं यत इंदुः युवतिग्रहः

नन्निवर्गपतिनानरेण चेत्कन्याया शशिवलेन समाप्यते दीयते यदि ह गोमहीमहिष्यादि तर्हि दिशतस्य
 न हलम् ६ इंदुरिंदुवदनानुगं वलयच्छतीह युवतिग्रहो यतः तन्नृणामपि कथं षडष्टगः खेडयत्ययमसू-

स्त्रीग्रहः तस्मात्तद्वलं स्त्रीणामेव न तु नराणामिति चेत्तर्हि अयंचंद्रमाः प्रसूनिषु जन्मकालेषु षडष्टमः ॥ असूनिषु ७ ॥
 सन्नृणां पुरुषाणामपि असून्प्राणान्कथं खण्डयति अयमर्थः चंद्रमा स्त्रीग्रह इति क्त्वा विवाहे स्त्रीणामेव चंद्रवलं ग्राह्यं
 तर्हि तेनैव हेतुना जन्मकालेषु षडष्टमे चंद्रेण नृणामपि खण्डनं कार्यं तच्च तेषामप्यस्ति अतो वरस्यापि चंद्रवलं ग्राह्यमि-
 ति सिद्धं ७ एवं न केवलं पुरुषं फले जातकेन चंद्रः स्वीकृतः किं त्वन्येष्वपीत्याह होरया जातकेन हि मरश्मिरादतः स्वी-
 कृतः केषु सुनफानफादिष्वपि पुंस्फलेषु योगेषु पुंसां फलेषु तांतेतथारविवर्जं द्वादशगैरनफाचंद्राद्वितीयगैः सुनफा

वि. वं. दूत्यादिषु चंद्रयोगेषु अन्येष्वपि चंद्रकृतेषु राजयोगादिष्वपि जातकेन पुरुषफले चंद्रः स्वीकृत इत्यर्थः अतो वरस्यापि चंद्र
 टी. वले विलोक्यमिति सिद्धं अथ कृष्णपक्षे के चित्रायां वलिपसीमा इति हिषयमुपन्यस्यति अत्रिरिति बहुले कृष्णपक्षे
 ३५ पितारकापते चंद्रस्य वले सति तारका वलीयसी अत्रिर्मुनिराह कृष्णपक्षेपिन के वलं तारा वलीयसी किंतु तारकापति
 वले सति अतः कृष्णपक्षे चंद्रवला लाभे सति तारा वलं न प्रमारा मिति मुनेरो शयः ८ अथ मतांतरं दृष्टयितुमुपन्यस्यति
 विकलं वर्ष्म शरीरं यस्य सौ विकलवर्ष्म शरीरं वर्ष्म विग्रह इत्यमरः तस्मिन् विकलशरीरे प्रोषिते प्रवासे प्राप्ते वा प्रियेभ
 होरयापि हिमरश्मिगदतः पुंस्फलेषु सुनफानपादिषु अत्रिराह बहुले पितारकां तारकापति वले वली
 यसीम् ८ प्रोषिते विकलवर्ष्मणि प्रिये तोलिलिः स्त्रियमियेषका र्थिणी अस्तु किंतु न पतिः प्रतीयतां
 त्रिरसति तोलिलिर्मुनिः स्त्रियं कार्थिणीं द्येयरोक्षत् कार्यं विद्यते यस्याः सा कार्यं सान्यथा घटयितुं पटीयसी ९॥
 णी कार्यं कर्त्री अत इति ठना विनिमत्यर्थे इतिः कृत्स्नत्ययां तस्य निषेधेपि क्वचिद्दिधानात् कृष्णपक्षे चंद्रस्य क्षीणशरीरत्वा
 न वनस्यन्यादिषु प्रोषितत्वाच्च तत्पत्न्यास्ताराया सवबलं मुख्यमिति भावः सत रभ्युपेन्यदृष्टति अस्तु किं त्विति तारकाका
 र्थिणी अस्तु तर्हि किंतु सा तारा अन्यथा प्रकारान्तरेण पतिप्रतीयतां भर्तुं रभिमेतादौ परीत्यं घटयितुं न पटीयसी न समर्था अ
 ति शयेन यदुः पटीयसी सा स्वयं कर्त्री भवतु परंतु भर्तृ प्रतिकूलकार्येन समेत्यर्थः अतः कृष्णपक्षे चंद्रवलाभावे तारा वलं

अ.

२५

राम.
३५

अथ अतिकृष्णपक्षेनष्टं द्रुच्यते तद्विषयमाह सचंद्रमाः बहुले कृष्णपक्षे केवलं कौर्यमेति अमावसन् स नैव न
 श्यति तमां कूरस्य भावः कौर्ये अतिशयेन नश्यति तमां आख्याता तमद् ग्रामे च तदेतमव्ययं कृष्णपक्षे चंद्रः कूर
 त्वमेव प्राप्नोति सीरात्वात् दर्शे तु वर्तमानं द्रोनातिनरां नश्यति किंतु अद्गोचरे सव अतो नष्टं द्रुच्यते यद्वा
 अमावसन्निति पाठः तत्र अमेत्यव्ययं सहाय्यं अमासाकं समं सहेत्यभिधानात् सूर्येण सहवसन्नित्यर्थः एष च
 द्रः तत्र अमायां अमासमीपे च यदि नास्ति अतिनरां नष्टो भवति तत्र राजविषुजन्मकोलेषु तत्कृता तेन चंद्रेण कृता
 कौर्यमेति बहुले स केवलं नैव नश्यति तमां मां वसन् नास्ति चैष यदि तत्र तत्कथं तत्कृता जनिषुरि
 ष्टरोद्रता १० पार्श्वगे निजपतौ कुटुंबिनी दुर्वलेपित दभीष्टं कार्यं कृतं तारकापिशशिनो नुकूलता
 रिष्टरोद्रता कथं स्यात् रिष्टस्य रोद्रता उग्रत्वं रिष्टस्य अतिशयिता यदि संभवे भवति पक्षपातिनी ११ ॥ ॥
 तत्र चंद्रस्य सर्वथा अभावस्तदा तज्जनि तमत्यग्रमरिष्टं कथं स्यात् अतोऽमायां नैव नश्यतीति किंतु प्रकाशहीन
 किं नृतीति ग्रहगणिते प्रत्यक्षमप्यस्ति यदि सूनरो भवति तदा तत्कृतं सूर्यग्रहणं कथं स्यादित्यादि १० अथेति
 द्वां न माह दुर्वलेपि निजपतौ स्वभर्तृ रिपाश्वगे समीपवर्तिनिसति कुटुंबिनी कुटुंबनिर्वीह का त्यतीत दभीष्टं का
 र्यं कृतं स्यात् तस्य भर्तु र्य दभीष्टं कार्यं तदेव करोति ननु तत्प्रतिकूलं एव तारकापिशशिनश्चंद्रस्यानुकूलं

वि. वृ. दी. ३६ लतासंभवेन कूलत्वालाभे सति पक्षपातिनी अनुकूलत्वं विलोक्यमित्यर्थः अतः कृष्णपक्षेऽपि चंद्रवलसद्भावेनाश्वलंग्राह्यमिति सिद्धं तथा चाहः चंद्रस्य सर्वदावलमसितेन रावलंग्राह्यमिति ११ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्ये श्रीकेशवसांवत्सराल्म जगरोशविरचितायां विवाहचंद्रावनेदीकायां विवाहदीपिकायां चंद्रवलाध्यायः षष्ठोऽध्यायः ६ अथ केचिद्ब्रह्मत्वेराहोनेम न्यते तदर्थं स्वकौशलं दर्शयन् राहुसतां ध्यायं वदति तन्नादौ वराहोक्तमार्गमग्रामाप्येन दृष्यति एतद्वारभ्य त्रयोदशस्थो दत्तवृत्तानि यद्ग्राहमिहिरोनराहु रित्याह राहुर्नास्तीति वृत्ते कथं भूतं उच्चैर्केस्तांडवितवाहुः उच्चैरेवोच्चैः अव्ययसर्वनाम्नामकच प्राक्टेरित्येकच तांडवं नृत्यविशेषः तांडवं जातं ययोस्तौ तांडवितौ तौ बाहू यस्यासौ तथा उच्चैर्नर्तितवाहुः

इति विवाहचंद्रावने चंद्रवलाध्यायः षष्ठः ६ अथ राहुसताध्यायः यद्ग्राहमिहिरोनराहुरित्याह तांडवितं सोपहासमिदं विशेषणं अत्रास्मिन् विषये नृत्यविमाथिनी संहिता स्मृतिसहायिनी श्रुतिर्वहति तस्य पंथास्त वाहुरुच्चैः त्वयः अकूपूरब्धुः पथामानस इत्यप्रत्ययः तं विमथानि तथा तस्य वराहस्य यो मार्गस्तस्य भगं क श्री संहिताश्च तयश्च ताः सहायाः संति अस्यासा तथा संहिता स्मृतिसंहिता श्रुतिर्वहति प्रसिद्धास्तीति यावत् राहुर्नास्तीति वराहेण यदुक्तं तसंहिता स्मृतिश्रुतिभिरागमैर्विरुद्धमिति भावः तद्यथा वराहेण वृक्षस्य स्वच्छायेत्यादिना एवमुपरागकारिणमुक्तमिदं दिव्यं रम्भिराचार्यैः राहुरकारणमस्मिन्नित्युक्तः शास्त्रसद्भावादित्यो सावसुरो राहुरित्यादिना च ग्रहणो राहुर्नकारणमिति प्रतिपादितं तद्विरुद्धः संहिताजिह्वाव

अ. ७

राम. ३६

लेष्टिपरितः स्तिमिरतु दोमंडलं यदि सलेह मिनि अशनिभयसंप्रदायी पाटलिकुसुमोपमो राहुरित्यादयः स्मृतयश्च सर्वभू-
 मिसमंदानसर्वैव ह्यसमाहिजाः सर्वगंगासमेतो यं राहुयस्ते निशाकोरे इति सर्वेषामेव वर्णानां सूतकं राहुदर्शनमित्यादयः श्रुतयश्च तत्र
 माध्यंदिनीश्रुतिः स्वर्भानुर्ह तो आसुरिः सूर्येन मसाविष्याधेति अथर्वश्रुतौ हं सोपनिषदि च सोहं घनमिति घनमिति किलिकिलिल-
 ह्यराहोः शिरमाक्कादयति भाक्किन्पाप्मावै छाया रजनीरूपा पाप्मानकरीदुराधर्षयति कर्षयति घृणी विशिं विरेचयति पृथ्वी
 माक्कादयति दीप्तिमाक्कादयति द्युतिमाक्कादयतीत्यादयः सतत्त्वकौशलदर्शनाय ग्रंथकृतः पांडित्यमात्रयतो राहुर्नस्तीति वरा-

संहितास्मृतिसहायिनी बहस्यत्र तत्पथविमाथिनीश्रुतिः १ नैर्ऋतीदिगियमस्य दिक्पतेर्ध्यानदानवलिभिः

फलाप्तये वेश्मचास्य शश भृद्धिमंडलक्रांतिमंडलं मिथश्चतुष्पथं २ ॥६॥ होनब्रूते किंतु ग्रहणोत्तानकारणमिति न

क्कादक इत्यर्थः अस्य स्मृत्यादिविरोधोपि नैव परिहृतः योसावसुरो राहुस्तस्य वरो ब्रह्मणा पुराज्ञसः आप्यायनमुपरागे दत्तहुताशे
 न तेन भविता तस्मिन्काले सान्निध्यमस्य तेनोपचर्यते राहोरित्यादिना च अथ वराहोक्तिः सम्यगेव १ अथ राहोरस्तित्वे प्रमाणं
 तत्राण्यहं अस्य राहोर्दिक्पतेर्दिशाधिपतेरियं प्रसिद्धानैर्ऋतीदिक् अस्ति प्राच्यादिशारविसिनेत्यादि नाराहो नैर्ऋतीदिक् प्र-
 सिद्धा किंच अयं ध्यानदानवलिभिः फलाप्तये अभीष्टफलसिद्धये भवति तत्र ध्यानं ब्रह्मयामलादौ करालवदनः खड्गचर्ममा-
 लीवरप्रद इत्यादि दानं गोमेदादिवलयः पूजा कृष्णपुष्पोपहाराद्यैस्तैः फलाप्तये भवति सभिः प्रमाणैराहु रस्तीति भावः ननु

वि. वृ.
टी.
३७

यथान्येषां ग्रहाणां क्रान्तिवृत्ते मेषादिग्रहेषु भ्रमणमस्ति तद्दृश्यनास्तीति चेन्न बाहोः वेश्मचेति अस्य राहोः शशभृदि मंडलक्रान्ति
मंडलमिथश्चतुष्यथं वेश्मचास्ति चत्वरः पंथानः समाहृता इति चतुष्यथं हि गोः क्लीवत्वं पूर्ववदप्रत्ययः विमंलं विक्षेप
मंडलं नामैकदेशेन नामग्रहाणां शशभृतः विमंडलचक्रान्तिमंडलं चेतयोर्मिथः परस्परचतुष्यथं शशभृदि मंडलमिथश्चतुष्य
थं चंद्रस्य शरच्चक्रान्नृत्ततोयः संपातश्चतुष्यथरूपस्तदेवास्य स्थानमित्यर्थः तच्चलनेन अस्यापि चलनं सिद्धं तदेव चंद्र
स्य शर्यातस्थानग्रहगणिते प्रसिद्धं ननु दिक्देशकालावरणादिभेदान्न ह्यदकोराहु रिति ब्रुवंतीति ग्रहगणिते प्रत्यक्षं त
द्विरुद्धाः स्मृत्यादयः सन्ति २ अतस्तत्समाधानमाह सराहुरंधकारचरतां वहन्सन्महीच्छायया सहसोममंडलं विशति अंधा
सौधकारचरतां वहन्महीच्छायया विशतिसोममंडलं दीपितापरदलेंदुमंडलच्छायया सहचसूर्यमंडलं ३॥

कारेचरतीति अंधकारचरस्तस्य भावस्तथा भूच्छायकिलां धकाररूपिणी सोप्यंधकारचरः अतस्तत्साहित्येन चंद्रमंडलं विशति
आच्छादयतीत्यर्थः दीपितेति अंधकारचरतां वहन्सं दीपितापरदलेंदुमंडलच्छायया सहसूर्यमंडलं च विशति दीपि तमप
रदलें उपरिस्थितदलें यस्य तत् दीपितापरदलें तच्च तदिदुमंडलं चेतस्य छाया तथा दर्शयति किल चंद्रस्योर्ध्वदलं प्रकाशं अतो
धकाररूपस्य चंद्रमंडलां धोभागस्य छायाया सहसोप्यंधकाररूपः सूर्यमंडलं प्रविश्य छादयतीति अनेन गोलगणितस्य
स्मृत्यादीनां च विरोधः परिहृतः तथा चोक्तं गोलाध्यायः राहुः कुंभमंडलगः शशांकशशांकगः छादयतीति विविचमिति ३॥

अ.
७

राम.
३७

ननु शरत्तृत्तं क्रान्तिवृत्तयोः संपातो कथं राहुरस्तीति तत्राह पतनं पातः वृत्तयोः शरत्तृत्तं क्रान्तिवृत्तयोः पतनमेव पात इत्याहुर्गालविदः य
 तो वृत्तयोः संपातस्ततः पात इत्युच्यते अत्र पाते स्थितो राहुः आपतं तं आगच्छं तं अमृतद्युतिं चंद्रमसमीक्षते गृहीतुं मवलोकयते किलेत्याग
 मेतमेवागमं विशेषणद्वारेणाह सुधेति सुधा अमृतं सुधा च स्नानदानहवनं च तेषामंशो विभागस्तत्र लालसस्तत्परः अत्र संपाते स्थितो
 राहुरमृतांशो ग्रहणानिमित्तस्तीनादीनां मंत्राश्च ब्रह्मवरप्रदानान्ममभविष्यतीति चिंतयन् अमृतद्युतिं गृहीतुमीक्षत इति भावः
 चंद्राहि अमृतद्युतिः राहुश्च सुधालालसः अतस्तं गृहीतुमीक्षत इति युक्तं रविग्रहेऽपि चंद्रकायासां निध्यमस्त्येव ब्रह्मवरप्रदा

वृत्तयोः पतनमेव पात इत्याहुर्न किल राहुरीक्षते आपतं तममृतद्युतिं सुधास्नानदानहवनां शलालसः ४
 सैहिकेयगृहतामुपेयुषोर्दूरगोवियतिवृत्तपातयोः ग्रासमेति न रविर्न चंद्रमा गृह्यते सत्त्वलुपार्धगस्तयोः ५॥

नादिकं ब्रह्मपुराणादौ प्रसिद्धं अत आगमात्तत्र संपाते राहुरस्तीति भावः सतदेवोक्तं वराहेण योसावसुरो राहुस्तत्र वरो ब्रह्मणा पुराज्ञसः
 आप्यायनमुपरागे दत्तं हुतांशेन तेन भवितेत्यादि ४ एवं चेन्न हि प्रतिपर्वणि ग्रहणं कथं न स्यात् तत्राह सिंहिकाया अपत्यं सैहिकेयोराम्
 हस्तस्य गृहं तस्य भावः तां सैहिकेयगृहतां उपेयुषोः ग्रासयोः उपेयुः रित्युपेयिवां सौतयोरुपेयुषोः दूणगतौ उपेयिवाननाश्चा
 नेनूचानश्चेति क्व संतो निपातः वृत्तपातयोः शरत्तृत्तं क्रान्तिवृत्तसंपातयोर्दूरगोरविर्वियति आकाशे स्थितः ग्रासं नेति न प्राप्नोति न च
 चंद्रमा ग्रासं एति तयोर्वृत्तपातयोः पार्श्वगः समीपवर्ती सरविश्चंद्रश्च खलु निश्चितं गृह्यते राहुरिति शेषः यद्वा कर्मकर्तारिरूपं

वि. वं. ३८
 टी.
 सतदुक्तं भवति शरवृत्तक्रांतिवृत्तयोर्हौ किल संपातौ एकश्चंद्रपातस्थानं द्वितीयस्तस्मिन्मंचेति ते द्वे अपिराह स्थाने एकं राहो अ
 रपरं केनोश्चेति तयोर्दूरगोरविश्चंद्रो वाप्रासनेति शरवाहुल्यात् शरोहिराहचंद्रविवमध्ययोरंतरं अतोमानेक्यं धादने।
 शरसत्येवग्रहणानन्वधिके सतद्वहगणिते प्रसिद्धं ५ एवं गणितेन राहुसंज्ञां प्रतिपाद्य अधुना संहिता जातकाभ्यामप्या।
 ह सराहः सूर्यवद्भावगोचरफलेन हीयते यतो सो राशि वृत्तवसतिः राशि वृत्ते क्रांतिवृत्ते वसतिः स्थाने यस्य स तथा सूर्यो हिका
 तवृत्ते स्ति तत्र राहुरपि चंद्रपातत्वात् अतः संहितासु सूर्यस्य यादृशानि भावफलानि तादृशानि राहोरप्युक्तानि अतो रा
 राशि वृत्तवसतिः स सूर्यवद्भावगोचरफलेन हीयते रिष्टभंगजननैकनायकौ हौरिकैरपि स कैर्न की
 त्यने ई सषशेषखगपाततुल्यतां नैति चंद्रविपर्वगर्वितः जातकादिषु यथेदुमंदिरान्क्तिनथानफलम
 होर्भावगोचरफलसंज्ञावाद्वाहुरस्तीति भावः एवं जातकेपिरिष्टभंगे निराहुः रिष्टभंगजननैकनायको भं न्यराशितः ७
 गश्च जननं च भंगजनने रिष्टस्य भंगजनने तयोरेकश्चासौ नायकश्च स तथा होरां विदंति ते हौरिकाः तैः कैः कीर्तितः अपि तु रा
 हुः सर्वजातकविद्धिः रिष्टभंगस्य रिष्टजननस्य च एकस्य वकर्ता कीर्तितस्तथा राहुश्चतुष्टयस्थो मरणाय निरीक्षितो
 भवति पापैरित्यादीनां रिष्टजननानां अजवृषभकं किल गेहसु निराहुः समस्तपीडाभ्यः इत्यादीनां च कर्ता गृहांतरानपे
 क्षसकस्य कीर्तितः अतो सावपि जातके नापि स्तीकृत इति भावः ई नन्वसौ किल चंद्रपातस्तस्य चेद्ग्रहत्वं तर्हि मा मादिया

अ ७

राम ३८

तानामपि कथं न ग्रहत्वमिति तत्राह स चंद्रपातः शेषरवगानां भौमादीनां ये पातास्तुत्यतां नैतिन प्राप्नोति यतो यं चंद्रविषय
 वर्गवितः चंद्रविषयवर्गागर्वितः चंद्रविषयवर्गाकर्तृत्वेन गर्वप्राप्तः यतस्तस्य संनिहितावेव चंद्राकौ प्राप्तां प्राप्नुतः नृत्ति
 तरेषां अतो सावन्वपातसाम्यं न प्राप्नोतीत्यर्थः किंच जातकादिषु जातकसंहितास्वरशास्त्रायामलादिषु यथा इदं
 मंदिराच्चंद्राशेः फलनेषां भौमादीनां राशितः फलनास्ति अतो यथा सर्वत्र फलानि चंद्रराशस्तथा तस्यानराशे राशि
 अतश्चासौ शेषपातसाम्यं नैति ७ एवं प्रथमे संपाते राहु स्थितिमुक्त्वा द्वितीयेपि तन्स्थितिमाह चंद्रस्य शरवृत्तकोति
 वृत्तयोः संपात एव चंद्रपातस्तद्वाहो स्थानमिति किलोक्तं तस्मात्तद्वृत्तं नरे द्वितीयः संपातस्तमपरं वृत्तपातं राहुरेति गच्छ

वृत्तपातमपरं स्वपातनो राहुरेति समयात्स्वयं भुवः मंदिरं तदपि तस्य तद्गतस्य ज्यते जगति दिव्यरिषु वत्
 ति तत्राप्यस्ति तल्लोके केतुरुच्यते तदपि राहोः स्थानं कस्मात्स्वयं भुवो ब्रह्मणः समयात् वरस्य संकेतात् समयाः शश्याचा
 रकालसिद्धांतसंविद् इत्यमरः संपातद्वयस्यासंभवेति नोश्चंद्रार्कयोर्ग्रहणसंभवः अतो ब्रह्मवरप्रदानात् संपातद्वयेपि राहोर्
 वस्थितिरागमसिद्धा तद्गतस्तस्मिन् द्वितीयसंपाते गतो राहुर्जगति इह लोके दिव्यरिषु वत् ज्यते दिवि भवं दिव्यं तच्च तद्विषु च
 तद्गतदिव्यान्परिष्ठा निनक्षत्रजानि तेषु मुख्यदिव्यं केतुः अतो तद्विषु शब्देन केतुर्गृह्यते हितापसंपाते गतो राहुरेव लो
 के केतुना म्नात्यज्यत इति भावः यतो ब्रह्मपुराणादिषु विष्णुना सुदर्शनच्छिन्नराहोः शिराराहुरपरं केतुरित्युक्तं अत एकमे

वि. वृ. चशरीरे हि धाभूतं राहुकेतुसप्तमिति ननु एष शेषरवगेत्यादिना यदुक्तं सर्वग्रहेषु मध्ये फलदातृत्वे चंद्रस्य मुख्यत्वात् तस्यापि
 टी. फलदातृत्वं तर्हि तदुच्चस्यापि तत्कथं न भवेदित्यनूद्य परिहरति शीतगोः उच्चफलदं किलास्तु किं वत्पातवत् केन हेतुना
 ३५ गतिवशेन यथा प्रागुक्तं चंद्रस्य फलदातृत्वमुख्यत्वात् तस्यापि फलदातृत्वगति सद्भावात् तद्वत्तदुच्चस्यापि गति सद्भावा
 त्फलदातृत्वं किलास्ति निभावः इति चेदस्तु तर्हि किं नु हियस्मात्कारणात् तदुच्चविरिचिना ब्रह्मराग्रहपदे ग्रहपंक्तौ न निवेशि
 तं न स्थापितं उच्चस्य ब्रह्मवराभावान्न फलदातृत्वमिति भावः ५ एवं चंद्रोच्चस्य फलदातृत्वमागमाभावान्निरस्य गोलयुक्त्यापि
 पातवद्गतिवशेन शीतगोरुच्चमस्तु फलदं किलेति चेत् अस्तु किंतु न हित निवेशितं राहुबद्ग्रहपदे विरिचि
 ना ५ किंच गोलगणितानि यन्मही मध्यकेंद्रमधिकृत्य ते निरे ॥ ५५ दूषयति किंच युज्यंतरेणापि दूषणमस्ति
 यत् गोलगणितानि कक्षावृत्तादीनि मही मध्यकेंद्रमही मध्ये वृत्तस्य मध्यं किले केंद्रमुक्तमिति सिद्धान्तोक्तेः तत् अधिकृत्य
 प्राथम्येन धृत्वा ते निरे विस्तृतानि कर्मकर्तृरूपं यतः सर्वेषां कक्षावृत्तनाडिकावृत्तादीनां मध्यं भूगर्भस्य सततं तत्तस्मि
 न् भूगर्भे स्थितो नरः पातवर्त्मनि पातमार्गे स्थितं स्फुटं शिनिनं व्युच्चहेतुमीक्षते पश्यति अपिरेवार्थं विगतः उच्चहेतुर्यस्या
 सौ तथा उच्चस्य हेतुं विना पीत्यर्थः सतदुक्तं भवति फलभंग्या कक्षावृत्तस्य भूगर्भे मध्यं प्रतिवृत्तस्य मध्यं भूगर्भादित्यफल
 ज्यांतरे तत्र प्रतिवृत्ते मध्यमचंद्रस्तदुच्चचतन्मध्ये चंद्रकेंद्रं कक्षावृत्ते तु स्फुटं चंद्रः तत्रैव तत्पाताः श्युक्तं च चंद्रस्य कक्षा

अ.
७राम.
३५

बलयेहि पातइति अतो भूगर्भस्थो द्रष्टा कसावृत्ते स्फुटचंद्रे पश्यति तत्रैव न स्यात् अतो न योरेकवृत्तचारित्वाच्चंद्रवशेन न स्यात् स्यापि
फलदातृत्वं न नृच्चस्य अनउक्तं व्युच्चहेतुमिति सततग्रंथकृतोक्तं जनानां व्यामोहनमात्रं वास्तवंतु नैतत् तथा हि यद्यपि प्रतिवृ
त्तस्य नीचोच्चवृत्तस्य वायुदुच्चस्थानं तदेवोच्चमित्यस्ति तथाप्युच्चहेतुं विना कसावृत्ते स्फुटचंद्रदर्शनं कथं स्यात् स्फुटचंद्रस्य का
रणमुच्चं भवत्येव उक्तं च सूर्यसिद्धांते अदृश्यरूपाः कालस्य मूर्तयो भगवणश्चिन्ताः शीघ्रं मंदो न यानां च ग्रहाणां गतिहेतव इत्यादि
अतो व्युच्चहेतुमिति यदुक्तं तन्न चतुरस्रमिति प्रतिभाति अतएव ये तपतरे वस्यति अर्कमर्कजेत्यादि १० अथ यदुक्तं गतिवशेन

तद्गतः शशिनमीक्षते स्फुटं व्युच्चहेतुमपि पातवर्त्मनि १० अत्र येन विकलादलार्धमप्यन्हियांति फ

लमस्तु किंततः तावदेव फलगौरवं गिर्यावती न्यधिफलः कलानिधिः ११ ॥ ॥ नदृढयन अन्यपातानां फलदातृ

त्वा संभवं प्रतिपादयन् चंद्रस्य फलगौरवं दृढयति अत्र ये भौमादीनां पाताः विकलादलार्धं विकलायादलं नर्धमपि अन्हि दिवसेन
याति न गच्छति तेभ्यः फलं किमस्तु अपि तु तास्तु न हिते वर्षशतेनापि कलामात्रं चलंति अतो यावती गतिस्तावदेव फलगौरवं यथा
यथा गतिरधिकान्ता तथा फलगौरवं अल्पकालेनैव फलवैफल्ये चिन्त्यात् इति हेतोः कलानिधिश्चंद्रमाः सर्वग्रहेभ्यो धिफ
लः अधि अधिकं फलं पस्यासावधिफलः अन्यग्रहाणां गतियोगोपि चंद्रगतिं समो न स्यादतो सावधिकफल इति भावः तथा
चोक्तं एकनस्तु ग्रहाः सर्वे एकतः शशिलाक्षनः ततो धिकतरश्चंद्रस्तस्माच्चंद्रपरीक्षयेदिति ११ अत्रयः संपातः स एव रा

वि. च. हरित्यर्थे प्रमाणान्तरफलमाह किंच प्रमाणान्तरमप्यस्ति जिष्णुजो ब्रह्मगुप्तः सोमः प्रसिद्धः रोमको मुनिः मयो मया सुरः आदिश
 दी. ४० क्त्वनपिता महवसिष्ठादीनां ग्रहाणां ननु एते तां त्रिकाः शास्त्रप्रणेताः राहुपातयोर्नामनी पर्यायेणैव विदधुः पातपर्याये राहुश
 व्दं प्रयुजते घटकलशवत्तथा चोक्तं कुमुदिनीपतिपातो राहुमाहु रिहैके पितमेवेति अतो यः पातः स एव राहुरिति सोमरोमकादीना
 मुक्ते च तस्य पात एव राहुरित्यर्थः १२ ननु पात एव राहुर्भवतु उच्चस्य फलदानत्वाभाक्किमायातं तत्र ह्युच्चहेतुमिति कारणा मुपन्यस्तं
 तदपि सूक्ष्मदृष्ट्या विचार्यमाणे संदिग्धमित्याशंका मनसि धृत्वा तन्निरासे युक्त्यन्तरमाह ननु उच्चयदि पृथग्भवेत्फलदानत्वे स्वतंत्रं
 किंच गोलगणितेषु जिष्णुजः सोमरोमक मया दयोपि च पर्यायेण ननु राहुपातयोर्नामनी विदधुरेव तां त्रि
 काः १२ अर्कमर्कजकुजार्थं तु गतां किं नयं नित्यदिनं पृथग्भवेत् ॥ ११ भवेत्तर्हि सोमरोमकादयः अर्कजकुजार्थं तु गता अर्कः ।
 किं नयं नित्य आर्योगुरुः अर्कजकुजार्थाणां तु गतस्य भावस्तथा शनिभौमवृहस्पतीनां शीघ्रोच्चसूर्य एवेति कथं वदतीति यद्येषां सूर्य
 एव शीघ्रोच्चतदा तस्य फलदानत्वे पृथक् न स्यात् ततस्मात्कारणादियं कल्पना उच्चहिकल्पना मात्रं मंदफलानि साधनायेति
 उक्तं च गोलाध्याये यः स्यात्प्रदेशः प्रतिमंडलस्य दूरे भुवस्तस्य कृतोच्चं स ज्ञासोपि प्रदेशश्च लनीति तस्मात्प्रकल्पितानुगतिर्ग
 तिज्ञैरिति अत उच्चस्य कल्पना मात्रं नान्न फलदानत्वं तर्हि पातोपि शरसाधनाय कल्पना मात्रं कथं तस्यापि फलदानत्वं भवेदित्या
 शंकायामाह उच्चमुच्चरन्निति उच्चोपि फलमुच्चरन्नकथयन्नकोपि न भुजः शिपितं फलं यस्मिन् तत्र तथा उच्चस्य फलं कुत्रा

अ. ७

राम. ४०

पिनश्रुतं तस्यफलश्रवणाभावात्कल्पनामात्रत्वमितिभावः अतःपातस्यग्रहत्वंयुक्तं उच्चस्यफलदातृत्वाभावेग्रंथकृताकिम
 र्थमेतावत्प्रपंचितंपर्यवसानंनुआगमस्यवत्प्रतः प्रथमतएवतत्रागमाभावः कारणंकथंनवक्तव्यमिति १३ ननुदिनादेशधि
 पत्यंनस्यपातस्यकथंनस्तीति नत्राह शालिनीवृत्तंअहोराहोरात्रवर्षाधिपत्यंनस्ति अहोरात्रवारःवर्षवत्सरःनौमा
 सहोरादीनामुपलक्षणंतेषांस्वामित्वंराहोर्नास्तीतिसत्यंनसत्यमेवेति व्यंग्योक्तिःतथापिसर्वव्योमगानां अधीशोपुष्यवंतौ
 चंद्राकौ यस्यराहोः क्वापिनष्टिचूरीयति पिषपेभजेनस्यराहोः स्वामितायाविनष्टिःविनाशःक्वास्तेनकुत्रापीति सकयो
 कल्पनातदियमुच्चमुच्चरनकोपिरोपितफलंनचश्रुतः १३ राहोर्नाहोरात्रवर्षाधिपत्यंनसत्यंसर्वव्योमगानाम
 धीशो यस्यक्वायापुष्यवंतौपिनष्टिक्वास्तेनस्यस्वामितायाविनष्टिः १४ प्रतिदिनंरवचरःप्रचरनफलंकिम
 न्यापुष्यवंतौदिवाकरनिशाकरावित्यमरःग्रहाधीशोचंद्राकौ यस्यक्वायामात्रंविह्वलयति न १५ पियच्छेतिचारफलोहिंसः
 स्यस्वामित्वंनस्तीतिवक्तुंनशक्यतेअतःपारंपर्येणदिनवर्षादीनामप्याधिपत्यंनस्यास्येवेतिभावः १४ अथगतिवशात्फलमिति
 प्रतिपादयन् राहोर्गतिसद्भावेप्रमाणमाह दुनविलंबितंरवचरःप्रतिदिनंप्रचरनसन् किमपिफलेयच्छति हियस्मात्कारणा-
 त्सरवचरः चारफलचारेणागत्याफलंयस्यासौतथायस्मात्प्रचरः चारफलइत्युच्यते तस्माद्यथायथायोग्रहःकिंचिच्चलति
 तथाफलंयच्छतीत्यर्थः सराहुःग्रहणक्रसगस्यवास्तिग्रहो नसन्नेस्थितस्यवास्तिःकृत्यकइतिप्रकृतिकत्वं विषयेप्रत्यसबाध

वि. त्रं माह सचेदिनिसराहुः चेद्ग्रहणसंगोनास्तीति हि उपपन्नवः किंचित् किंचलति उपपन्नवोग्रहणं सतदुक्तं भवति ग्रहणोराहुसान्निध्यमस्ये अ.
 टी. वेति प्राक्प्रतिपादितं ग्रहणो हि किंचित्प्रतिमासं सार्धं कभागप्रमाणेति षण्मासे नैव भागैः पृष्ठतश्चलत्येव न स कं ग्रहणं यस्मिन् स
 ४१ त्रेहृत् तत्परं तत्पृष्ठनस्य चेतत्परमपि तत्पृष्ठनस्य त्रेहृत् प्रत्यक्षं दृश्यते अतो ग्रहणचलनस्यैव राहुगतिः ग्रहणोचश्यते
 त्सान्निध्यात् अतश्च राहोर्गतिः सद्भावात् ग्रहत्वं फलदानत्वं च सिद्धं १५ एवं राहोर्ग्रहत्वादि कं संस्थाप्या नयेव युक्त्या केतोरपि ग्र
 हत्वं संस्थापयति दुर्नविलंबितं यदादिवि आकाशे तत्परं तस्य राहोः परं पश्चिमकोयः उदयमेति तदा केतुरपि प्रतिवासरं चरतीति
 ग्रहणक्रसगस्य सचेन्न किंचलति किंचिदुपपन्नवस्य वतत् १५ उदयमेति यदादिवितत्परं चरति
 केतुरपि प्रतिवासरं भवति न ग्रहस्य वगतिं विना जगति कर्मविपाकवदावदः ॥ १६ ॥ ६ ॥
 स्यात् सतदुक्तं भवति वृत्तपातमपरमित्यादि नाराहोः षड्भांतेरेयो द्वितीयः संपातस्तस्य ग्रहसंकेतुरिति प्रतिपादितं तत्संनिधावपियद्
 हणतदपि प्राग्वच्चलति अतः केतोरपि गतिः सिद्धा गतिः सिद्धौ सत्यां ग्रहत्वं फलदानत्वं च साधयति भवतीति गतिविना ग्रहस्य वनभा
 वति कथं भूतः जगति इह जनैकं कर्म विपाकवदावदः कर्मणो विपाकस्तद्वदतीति कर्मविपाकवदावदः पचादित्वादच्च चरिचलि
 पतिवदीनां चादित्वमन्याक्लाभ्यासस्येति हित्वमभ्यासस्यात्वं च यस्य हि गतिरस्ति स एव ग्रहो भवति अतो सौ पूर्वकर्मविपाकजनि
 तस्य शुभाशुभस्य सूचको भवेत् तस्मात् केतोरपि ग्रहत्वं फलदानत्वं च सिद्धं १६ ननु ग्रहणो न स एव प्रत्यक्षं दृश्यते स कथं ग्रहो भवे

राम.
 ४१

दिनिपरमताशंकाभोजराजेनदूषितेत्याह द्रुतविलं वितं उपरागेग्रहणेपरागतं प्राप्तमउपप्लवोरिष्टमेवेति परिहरंतित्यजंति सकिं
 ग्रहः सग्रहएव न भवतीति तथाहि चंद्रार्केयोर्ग्रहणे स्वाभाविकदीप्ते रवोर्धकं प्रत्यसंयत्तमोदश्यते तदुत्पातएव प्रकृतेरन्यत्वं
 मुत्पात इत्युक्तत्वात् परिवेषादिवत् अतस्तत्तमउत्पातएवेति परिहरंति आचार्या इति यन्मतं तत्तमणि स्थवचासि विवृण्वता
 मणि स्थवाक्यानां विवरणकुर्वता भोजमहीभुजा भोजराजेन अतस्तत् अक्षिद्युत तत्सूतनुकरणो कर्मणिलड् सतन्मतं मणि स्थ
 वाक्यविवरणे भोजराजेन निराकृतमित्यर्थः तद्यथा उत्पातो हि गणितागतान्नोपलभ्यते ग्रहणं हि सम्यगुपलभ्यते अतो नोत्पातः

परिहरं स्युपरागपरागतं तमउपप्लवसवसकिं ग्रहः इति मणि स्थवचासि विवृण्वता मतमतस्तत् भोजमहीभु

जा ९७ अथाप्यसौ केवलवासनायां नायानि सिद्धिं तदपि प्रियं नः अवासनं किं न सुरद्यु रात्रमर्कायुनाभ्यां भव

किंच उत्पातो हि दोषविशेषेण यत्र च न दृश्यते चंद्रग्रहणं तु सर्वदेशे अतश्च नोत्पात इति गणितागतप्रत्यक्षं ॥ तैव भेजे ९८ ॥

आगमश्च ब्रह्मणो वरप्रदानादिग्रह चारे तत्फलकथनं च लोकप्रसिद्धिश्च राहु कृतं ग्रहणं स्यादा गोपालां गनादि सिद्धमिदमिति ब्रह्म
 गुप्तः अन्यापि पुरस्तादुक्ता युक्तयश्च इत्यादि प्रमाणैस्तन्मतं भोजराजेन निराकृतमिति भावः ९७ नन्वागमप्रामाण्येन राहोः सिद्धिर
 स्ति परंतु दिग्देशकालावरणादिभेदैर्गोलवासनायां सिद्धिर्नास्तीति तत्राह उपजातिका अथापि यद्यपि असौ राहुः केवलायां स
 कस्यामेव गोलवासनायां सिद्धिर्नायानि तदपि नोस्माकं प्रियं मास्तु गोलवासनायां सिद्धिः तत्कथं अर्कायुनाभ्यां सूर्यस्योत्तर

वि. वं. दक्षिणायनाभ्यासुराणां देवानां द्युरात्रमहोरात्रं। अवासनं वासना बाह्यं भवता त्वयैव किं न भेजे किं न स्वीकृतं अपितु स्वीकृतमेव द्यु
 टी. इत्यव्ययं दिनवाचकमिति क्षीरस्वाम्यादयः सतदुक्तं भवति मरुगतां देवानां नाडिकामंडलं क्षितिजं तस्मादुपरिस्थिताः क्रांति
 ४२ वृत्तं मेघादयः षट्शराशयोदश्याः तुलादयः षट् अधः स्थिताः अदश्याः अतो मेघादिषट्शरास्थितेर्के देवानां दिनं तुलादिस्थिते
 रात्रिरिति द्युरात्रं गोलवासनासिद्धं शिशिरपूर्वमृत्तुत्रयमुत्तरं हयनमाहुरहश्चतदापरमित्यादिना पुराणादिषु उत्तरायणं
 दिनं दक्षिणायनं रात्रिरित्यागमस्य विरोधभयादि देवासना बाह्यं मपि द्युरात्रं त्वयापि स्वीकृतं मनोस्माभिरप्येकमिदं अ
 सिद्धान्तपक्षस्तु परं दिनार्धांश्चानिशांश्च त्वत्परतो दिनश्रीः एवं पुराणोगणिते च साम्यमकार्यनाभ्यां स
 दसत्फलैः १९ कर्क गतेर्के हि सुरायराहः फलं पुराणत्रिवदाहुरस्य ९९ वासनमागतभयात् स्वीकृतमिति भावः
 ॥१८॥ अथानयोर्विरोधं परिहरति उपजातिका सिद्धान्तपक्षस्त्वयं सिद्धान्तस्यायमाशय इति दिनार्धांश्चानिशांश्च त्वत्परतो दिन
 श्रीदिनलक्ष्मीदिनमेवेति यावत् एवं सत्यकार्यनाभ्यां सकाशात् सदसत्फलैः विषये पुराणोगणिते च साम्यस्यात् सतदुक्तं भवति
 गणिते किल कर्क संक्रमे दिनार्धं तत्परं रात्र्युत्तरवत्त्वाद्वा त्रिरित्युच्यते एवं मकरसंक्रमे निशांश्च तत्परं दिनोत्तरवत्त्वादिनमेवेति त
 याच सिद्धान्ते विरोधपरिहारः दिनं सुराणामयनं यदुत्तरं निशेत्तरत्वाद्वा हि निशेः प्रकीर्तितं दिनोत्तरवत्के दिनमेव तन्मते निशात्
 यातत्फलकीर्तनयत इति १९ अथैतदेव स्पष्टयति उपजातिका व्याख्यातप्रायमेतत् हियस्मात्कारणात् कर्क गते अर्के

अ.
७राम.
४२

सतिसुराणां देवानां अपराहः स्यात् अहः अपरं अपराहः दिनोत्तरार्द्धं अस्य फलपुनः फलं तुरात्रिवराहः नक्रं मकरं गते अर्के
 सति एषां देवानां अपररात्रे स्मरंति रात्रेः अपरं अपररात्रः अहः सर्वे कदेशेऽप्यत्र रात्राहः पुंसीति पुरुषं एतत्परं एतस्मात्परं वास
 रवत्स्मरंति संहिताकारादयः अस्य दृष्टीकरणार्थं एतदृष्टान्तं मन्यत्राप्याह २० उपजानिका किलेन्यहं तर्के अतश्च हेतोः दशमीष्व
 पि प्राक्पूर्वका पालिको वेधविधिरुक्तः निशार्धादिनार्धपर्यंतं प्राक्पाले दिनार्धं निशार्धपर्यंतं पश्चिमकपालं ग्रहगणिते प्रसिद्धं
 तयोः कपालयोर्भवः कापालिकः अयं भावः दशमीशेषसंयुक्तो यदि स्यादरुणोदयः वैष्णवैस्तु न कर्तव्यतद्दिनैकादशीव्रतमित्यादि

नक्रगते चापररात्रमेवामेतत्परं वासरवत्स्मरंति २० अतश्च कैश्चिद्दशमीष्वपि प्राक्कापालिको वे
 धविधिः किलोक्तः मासोन्यस्य वन्नियमव्रतादौ पितृभ्यो निशार्धे सति पूर्णिमास्या २१ ॥ ७ ॥

वाक्यैररुणोदये दशम्याविद्धैकादशीयथा वैष्णवैस्तु ज्यते तद्वत्कैश्चिन्निवादिन्यसंप्रदायिभिरर्धरात्रे दशम्याविद्धैकादशीत्य
 ज्यते अर्धरात्रादुपरि उत्तरदिनप्राप्तेः तद्वाक्यं च अर्द्धरात्रेऽपि केषां चिद्दशमीवेध इष्यते अथ धर्मशास्त्रेऽपि न्याशौ चार्तवा
 दिषु केचिदर्थरात्रादुपर्युत्तरदिनमिच्छन्ति अतश्च विष्टिरंगारकश्चैव व्यतीपातश्च वैधृतिः प्रत्यरिर्जन्मनश्च व्रतमध्याह्ना
 त्परतः शुभमित्यादि वाक्यानामवकाशः अपि च मासोन्य इति एवमनेनैव हेतुना पोर्णमास्यापि न्ये निशार्धे सति निय
 मव्रतादावन्यो मासः स्यात् पितृणामिदं पितुर्यत्नं नियमाः चातुर्मास्ये शाकदधित्यागादयः व्रतानि कार्तिकव्रतादी

वि. च. निनेषामारंभः पूर्वमासस्य पूर्णमासीमारंभे च यतस्तत्र पितृणां निशां धृतथाहि चंद्रस्योर्ध्वभागे वसंतः पितरः स्वमस्तकोपरि द
 टी. श्रीसूर्ययशयेति अतस्तत्र दिनां धृतं सर्वपूर्णमास्यासूर्यस्य अधोर्ध्वस्थितत्वादधरात्रः कृष्णपक्षादसूर्योदयः शुक्लपक्षादधरात्रमय
 ४३ इति पित्र्यमानस्य वासनायासिद्धान्तप्रसिद्धं २१ अथ राहुसद्भावे प्रमाणांतरमाह द्रुतविलंबितं तत्र स्मादिति हेतोः सराहुर्विद्यतस्य
 परैरन्यैर्हेतुभिः किं अन्ये हेतवस्तिष्ठन्तु तमेव हेतुमाह रुधिरैति रुधिरविंदुवपुर्नैथानथायेतामसकीलककेतवो विलसन्ति ते स्व
 पितृराहुसमर्थनहेतवः स्युः रुधिरस्य विंदवो यस्मिन् तद्रुधिरविंदुतच्च तद्रूपं श्रुतं तथा वपुः शरीरेतामसकीलकाश्च ते केतवश्च
 तदिति विद्यतस्य स किंपरैरुधिरविंदुवपुर्विलसन्तिये तद्रुतामसकीलककेतवः स्वपितृराहुसमर्थनहेतवः २२
 यः पर्वगस्तस्य गतिर्न दृष्टा स्येव ग्रहत्वेपिमहत्प्रमाणे विलोमगामी विधुपातसवनस्माद्गोराहुरिति प्रतीतः २३
 तेन तथा स्वश्चासौ पिता च स्वपिता तस्य समर्थनं संस्थापनं तत्र हेतवस्तेन तथा तामसकीलकारख्याये केतवस्ते राहुसुता इत्युक्तत्वात्तेषां
 केतूनां पिता राहु रस्तीत्यर्थः तथा चोक्तं वराहसंहितायां सप्तजानलानुरूपाः त्रिभूलताराः कुजात्मजाः षष्ठिः नाम्ना च कौकुमारस्ते
 सौम्याशा संस्थिताः पापाः त्रिंशत्त्रिधिकाराहोस्ते तामसकीलका इति रव्याताः रविशशिगादृश्यं ते तेषां फलमर्कवच्चोक्तमिति
 ॥ २२ ॥ राहोर्ग्रहत्वं प्रागुक्तप्रमाणेन भग्यंतरेण दृढयति उपजातिकायः पर्वगो ग्रहणगोराहुस्तस्य गतिः साक्षान्न दृष्टा किं
 त्वनुमानेन ग्रहणक्रस्रगएवेत्यादिना अतोगतिरस्तीत्यनुमानसिद्धं सैव गतिर्ग्रहत्वे महत्प्रमाणं हियस्मात्कारणादेव विधुपा

अ. ७

राम. ४३

तोराहु विलोमगोमीसदावक्रचारी अस्ति यथा चंद्रा कौंसदानुलोमगामिनौ तथैवायंसदाविलोमगामीति तथाचभूपालः राहुकेतु
 सदावक्रौशीघ्रगौशशिभास्कराविनि तस्माद्गहोराहुरितिप्रतीतः प्रत्ययप्राप्तः सतदावक्रग्रथकृतेनभवतीतिप्रतिभाति प्रतिदिने
 खचरइत्यादिनापौनरुक्त्यापत्तिः नदिनि विद्यतइत्यनेनाध्यात्ममाप्तिप्रतीतिश्च ३३ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवसांच
 त्सरात्मजगणेशदेवज्ञ विरचितायां विवाहवृंदावनदीकायां विवाहदीपिकायां राहुसन्नाध्यायः सप्तमः ७ अथषडुर्गादिफला
 नि विवक्षुस्तावन्नन्वादिभावानयनं जातकशास्त्रीयमप्यत्रसौकर्यार्थमाह नवशालिनीवृत्तानि लग्नादर्कचद्रात्रिरवंडंक
 इति श्रीविवाहवृंदावनेराहुसन्नाध्यायः सप्तमः ७ अथषडुर्गाध्यायः कृत्वालग्नादर्कचद्रात्रिरवंडंभू
 योव्यक्षेस्तद्वृत्तिभिर्विलगने चक्रार्धेनेतेचतत्कालसंबंजाये यातामस्तमध्यान्हलग्ने १॥ ६ ॥
 त्वातस्यघटी भिर्भूयः पुनर्व्यक्षेर्लग्नंकार्यं तद्यथा लग्नमेवसूर्यप्रकल्प्य अयनांशान्दत्वातस्माच्चरं कृत्वारान्निदलंकार्यं
 तमिष्टकालं प्रकल्प्य तस्मात्सायनांशलग्नात् लंकोदयैर्भोग्यादिकं कृत्वालग्नंकार्यमिति अर्थान्चतुर्थलग्नेस्यात् तदेतलग्नेच
 क्रार्धेनेषडान्युनेकार्ये एवंतेतत्काले अस्तमध्यान्हलग्नेक्रमेणजायेयाता उत्पन्नेभवेतां १ लग्नंतुर्याच्चतुर्थलग्नाच्छोध्यं
 तुर्यमस्तात्समेलग्नच्छोध्यं अस्तमध्याह्नमलग्नाच्छोध्यं मध्यमैंद्रीविलग्नच्छोध्यं इंद्रस्ययमैंद्रीपूर्वादिकं तत्रवि
 लग्नंतदेवलग्नमित्युच्यते तस्मान्मध्यंशोध्यं शेषाणांचतुर्गामिपि पृथक् पृथक् व्यंशान् आद्येषुलग्नादिषु हि द्विवारदयः

वि. हं. एवमुनाप्रकारेण भावाः स्युः तद्यथा लग्नं चतुर्थ्यादिशोध्यतस्य त्र्यंशं लग्नं दत्त्वा द्वितीयभावो भवेत् पुनरपि तमेव त्र्यंशं द्विती- अ-
 दी- यभावेदत्त्वा तृतीयभावो भवेत् एवंतुर्यमस्ताद्विशोध्यतस्त्र्यंशेन त्र्यंशं द्विदत्त्वा पंचमषष्ठौ भावौ स्तः एवंमष्टमनवमा- ८
 ४४ दयः सप्तयोः दलैक्यसंधिः स्यात् तद्यथा द्वादशभावलग्नयोरेकं दलं तन्मध्यवर्ती संधिः स्यात् एवं लग्नद्वितीययोर्द्वितीयनृती-
 ययोरित्यादि २ अथग्रहफलानां भावकल्पनवशात्तारतम्यमाहसंधौ स्थितोग्रहो निःफलः शुभफलोऽथ शुभफलोऽपि भा-
 वभागैस्तुल्यखेटः सम्यक्परिपूर्णा भावपंक्तिं भावफलं व्यनक्ति प्रकटयति ददातीति यावत् संधेः सकाशाद्नाधिक्यमाप्तः
 लग्नं तुर्या तुर्यमस्ताद्विशोध्यं मध्यादस्तं मध्यमैर्द्वी विलग्नान् शेषं त्र्यंशान् द्विर्द्विराद्येषु दद्यादेवं भावाः संधिरे-
 तद्दलैक्यं २ संधोखेटो निःफलो भावभागैस्तुल्यः सम्यक् भावपंक्तिं व्यनक्ति संधेरूनाधिक्यमाप्तो गतैष्यवाधी।
 नांसं दधाति स्वपाकं ३ नांगीकारो भावजानां गुणानां तद्दोषाणां न त्वत्तस्यागसवः॥ प्राप्ताखेटगतैष्यभावाधीनां स्त-
 पाकंसं दधाति संधेरूनां गतभावजं फलं अधिकस्त्वेष्यभावजं फलं ददातीत्यर्थः तत्पदं पादोर्ध्वमिति त्रैराशिकेन कल्प्यं रा-
 मनेन विधिना यत्र भावे स्थितो ग्रहस्तत्फलं भावजं लग्नराशेः सकाशाद्यावति राशौ स्थितो ग्रहस्तत्फलं स्वाभाविकं ३ अनयोर्वि-
 भेदे सति निर्णयमाह भावेन भावकल्पनायां ये जाना गुणस्तेषां गुणानां गीकारः न स्वाकारनस्माद्भावकल्पनवशाद्ये दोषास्तेषां
 दोषाणां न त्वत्तः सा कल्पेन त्यागसव अत्र प्रथमस्योदाहरणं भावेति स्वाभाविके लग्नान्त्समः समससिः सूर्यो भावव्यक्तौ स।

अ-
८राम-
४४

त्याभावकल्पनया अष्टमंगतोपित्याज्यस्य सप्तसप्तयोश्चाः यस्यासौतथासतदुक्तं भवति सूर्यः किल सप्तमोदुष्टः अशुभः
 शुभः स्वाभाविकेन सप्तमः सूर्यः यदि भाववशादष्टमो भवेत्तदासौ शुभोपित्याज्यस्य ४ अथ सयुक्तिके द्वितीयोदाहरणमाह ।
 यस्मात्कारणादोषः पाक्षिकोपि प्रत्याख्येयस्या गुणस्तु यः सम्यग्व्यापी सोऽनुगम्यः अनुसरणीयः सम्यग्व्याप्नोतीति सम्यग्व्या ज्यः
 पी सर्वसंमतः पक्षान्तरगतोपि दोषस्त्याज्यो गुणस्तु सर्वसंमत एव ग्राह्य इत्यर्थः तस्मात्कारणान्त्वचमोपि भार्गवः ॐ शैर्भीर्गेर्गेह
 भावाद्गृहभावभागेभ्यः अधिकः सन् भूत्यै शुभाय न स्यात् अयं भावः पंचमः शुक्रः किल शुभः षष्ठो शुभः भावादुभयतोऽपि संधीत
 भावव्यक्तावष्टमत्वं गतोपित्याज्यो लग्नात् सप्तमः सप्तसप्तिः ४ प्रत्याख्येयः पाक्षिकोपीह दोषः सम्यग्व्या
 पी योगुराः सोऽनुगम्यः यस्मादंशैर्गेह भावाधिकः सन् न स्याद्भूत्यै भार्गवः पंचमोपि ५ ॥ ७ ॥ ॥ ॥

दंतवर्तिनोऽंशास्तेन जावस्य अतः पूर्वसंधेः सकाशादंशैरधिको ग्रह उन्नतभावस्थितो भवेत् अतः स्वाभाविकेन पंचमः शुक्रो य
 दि भाववशेन षष्ठो भवेत्तथापित्याज्य सवेति अथ लग्नात् द्वदिकाज्ञानं विवक्षुस्तदर्थं तावत्संक्रान्तिज्ञानमात्रेण सूर्यज्ञानं लग्नं
 शज्ञानं चाह ५ अंतर्मध्ये वासराः अंतर्मध्ये वासराः संक्रान्त्योरंतरा रास्ते तथा नैद्युर्दृष्टादिनगणाद्यद्वादि राश्यादिलब्धं त
 न् मेषादि राशिभिर्भिर्युक्तं भानुः स्यात् तद्यथा संक्रान्तिमारभ्य दृष्टदिनपर्यंतं योगतो दिनगणः स पूर्वसंक्रान्ति मार
 भ्य उन्नतसंक्रान्तिपर्यंतं ये मध्यवर्तिनो दिवसास्तैर्भक्तः तस्माद्वाश्यादियल्लब्धं तत्संक्रान्तिवशेन गतराशिभिर्युक्तं रा

दि ४

वि. सं. टी. ४५ श्यादिको भानुः स्यात् अथ लग्नां शज्ञानं भक्ता इति लग्नस्य भुक्तायेन वांशास्ते दिग्भिर्निघ्नारामैर्भक्तास्त्रिंशदंशाभागा भवेयुः नद्यथा अ-
यथोक्तविधिना लग्नशुद्धिं न वांशशुद्धिं च विचार्य अजमृगाननतौलीत्यादिवक्ष्यमाणोक्त्या लग्नादिमंशमारभ्य दृष्टनवांशात्पूर्वं
नवांशाभुक्तास्ते दशघ्नास्त्रिभक्तास्तत्तन्नाश्याधोभागाः स्युरितिराश्यादिलग्नस्य स्यात् ६ अथ भ्यां कालमाह रात्रौ भानुर्भाधयुक्
षड्वाशियुक्तः दिवानु यथा स्थित एव सायनाशः अयनांशसहितो वारात्रौ च अथ लग्नं च सायनांशं कार्यं नन्वर्कांशाः क्रमेण भुक्ता
भोग्याः पृथक् स्वोदयघ्नाः त्रिंशद्भक्ताः फलादि स्यात् अथ द्भुक्तं भोग्यं च नद्यथा तनोर्लग्नस्य भुक्तभागालग्नोदयेन गुणिताः त्रिंशद्भ
संक्रांत्यं नवी सरेर्यद्युचंदास्त्र्यं भानुर्भादिमेषादिमिश्रं भक्तारामैर्लग्नभुक्तानवांशादिग्भिर्निघ्नारामैर्भक्तास्त्रिंशदं
शा भवेयुः ६ रात्रौ भानुर्भाधयुक् सायनांशस्तत्त्वर्कांशाः स्वोदयघ्नाः पृथक् त्रिंशद्भक्ता भुक्तभोग्याः फलादि
तादृक्कालो मध्यगः स्वोदयादयः ७ तत्कालार्कन्यूनलग्नां शपिंडो भक्तः पंचशोणिभिर्भुक्तहोराः ॥ ६ ॥

ताः फलादिभुक्तं स्यात् सवमर्कस्य भोग्यभागाः अर्कोदयेन गुणितास्त्रिंशद्भक्ताः फलादिकं भोग्यं स्यादिति तादृक्कालः स्वोदयादयो म
ध्यगः स्यात् नदि वदृश्यते सौ तादृक् सचासौ कालश्च तादृक्कालः फलादिभुक्तभोग्यकालः स्वोदयेर्मध्यवर्तिभिरुदयेरादयः म
ध्यगः लग्नार्कयोर्मध्यवर्ती कालः स्यात् ७ अथ लग्नकालमुक्ता लग्नात्कालहोरा माह सचासौ कालश्च तत्कालः तत्कालेर्क
तेन न्यूनतच्च लग्नं च तस्य अंशाः तेषां पिंडः समूहः पंचशोणिभिः पंचदशभिर्युक्तः भुक्तहोराः स्युः तदीशाः तासां होराणां मी

अ-
८राम-
४५

शाभास्वदाहयोवरमारभ्यसंख्यायेरनगणयेरन् कर्मरिगलिङ्. भास्वानसूर्यः शुक्रः प्रसिद्धः शोभः इन्द्रश्चन्द्रः शौरः शनिः आर्योण
रुः भौमः प्रसिद्धः ८ अथ पापहोराभंगमाह सौम्यग्रहहोराशुभोपापहोराशुभेतिस्पष्टमर्थसिद्धं च सौम्यवर्गैः अधिकतस्मिन्सौम्य
वर्गाधिके लगेन सति क्रूराः पापहोरामोघानिः फलाः स्युः गृहादीन् षड्गोन्वस्यति तत्र चतुरधिकाः सौम्यवर्गोऽश्वेत्सुस्तदा सौम्यवर्गाधि
कमिति स्पष्टं किंच वारे रात्र्यां च क्रूराहोरामोघाः स्युः सौम्यवारे सदा रात्रौ क्रूरवारे सत्यपीत्यर्थः तथा च गर्गः क्रूरवारे क्रूरहोरान्
शस्ताद्ग्रहमंगले नानिदुष्टाशुभे वारे रात्रौ खल्वप्यफलामतेति वैद्यनाथः न लग्नं सच्चतुर्वर्गदुष्यते कालहोरयेति सतत्प्रसंगेन

भास्वच्छुक्रज्ञेन्दुसौरार्यभौमाः संख्यायेरन् चारतस्तेतदीशाः ८ होराः क्रूराः सौम्यवर्गाधिकेऽप्युल्लेखने मोघाः
सौम्यवारे च रात्र्या पापारिष्टं निःफलं शक्तिभाजां स्यात् षड्गो लगेन सद्ग्रहाणां ९ ॥ ६ ॥

अन्यस्य पापजनितस्याशुभफलस्य भंगमाह पापारिष्टमिति पापारिष्टं पापग्रहजनितमरिष्टं अशुभं निःफलं स्यात् कस्मिन्सति
शक्तिभाजां बलिना सद्ग्रहाणां सौम्यग्रहाणां षड्गो लगेन सति ९ एवं कालहोराणां मन्तान्तरमुक्त्वा सर्वसंमतं वक्ष्यन् तदर्थं तावद्वा
रप्रवृत्तिमाह उपजातिका चरार्धदेशान्तरं च ग्रहगणिते प्रसिद्धं तत्र चरार्धमेव चरमुच्यते देशान्तरयोजनानि स्वचतुर्थी शोभि
नानि तत्पलानि स्युः तेषां चरार्धपलानां देशान्तरपलानां च क्रमेण युग्वियोगो कार्यो कस्मिन्सति याम्योत्तरगोलगे अर्के सति या
म्यगोले योगः उत्तरगोलगो वियोग इत्यर्थः तत्र योगे सति तैः पलैर्दिनवारकर्तुः प्रवृत्तिं रव्युदयात्सुरापूर्वस्यात् वियोगे सति प

वि. र. ५६
 आद्रवेत् अतोदक्षिणगोले सदा पूर्ववारप्रवृत्तिं उत्तरगोले पश्चादिति दिनस्य दिवसस्य वारस्य कर्ता वारस्य वेतियावत् इय
 मुक्तावारप्रवृत्तिरसंगता वासना वास्यत्वात् सप्तर्षि वाराहादिवचनविरोधाच्च तथा हिलकायां सूयोद्यात्सर्वदेशे किल वार
 प्रवृत्तिः लकायां यत् क्षितिजतदन्त्यदेशे उन्मंडलं उत्तरगोले स्वक्षितिजादूर्ध्वमुन्मंडलं दक्षिणे त्वधः तदंतरं चरमेव अत उत्त
 रगोले मध्यरेखायां स्वाद्यादुपरिचरपलैर्वारप्रवृत्तिः दक्षिणे तु पूर्वमध्यरेखायां वेदशोदययोरंतरं देशान्तरपलामितैः पलैः रेखा
 याः पश्चिमदेशे उर्ध्वमुदयः पूर्वदेशे त्वधः अतोनेन विधिना चरदेशान्तरयोः संस्कारवशादूर्ध्वमधोवाचारप्रवृत्तिरिति अतए
 चरार्धदेशान्तरयुग्वियोगो क्रमेण यास्योत्तरगोलगेर्के योगे पुरारब्धुदयाद्वियोगे पश्चात्प्रवृत्तिर्दिनवारकर्तुः १०
 वीर्यसिद्धांते अर्कोदयादूर्ध्वमधश्चेत्यादि तथा च संहितायां सप्तर्षिभिश्च उत्तरदक्षिणचरदलहीनयुतानाङ्गिकारवेरुदयात् प्राक्पश्चा
 नरदेशान्तरयोजनस्वाष्टांशकेनाप्येत्यादि अन्ये च सौम्ये गोले सविनुरुदयादित्यादि अत उक्तमनेन न होलवासनो विरुद्धं सप्त
 र्षिप्रमुखवचनैर्विरुद्धं अथ वक्तव्यमस्य पाठान्तरमस्तीति चेत्तन्न यतः सर्वत्राप्ययमेव पाठः अथ च वक्तव्यमस्यार्थान्तरमस्ती
 ति चेत्तदपि न उक्तानार्थत्वे सत्यर्थान्तरमभवान् अर्थान्तरं भविष्यति चेद्दिचारयंतु नास्त्येवार्थान्तरं अथ वक्तव्यमसौ मध्य
 रेखायाः पश्चिमदेशनिवासी भविष्यति अतस्तेन स्वदेशाभिप्रायेणोदमुक्तमिति तदपि न उत्तरगोले देशान्तरपलैर्भ्योही
 नैश्चरे सति व्यभिचारान् तथा हि तदा वयोः संस्कारे क्रियमाणे पश्चिमदेशान्तरस्यावशेषत्वात्तनुत्यैः पलैः पूर्वमेव वारप्र

अ
८राम
५६

रालहोराः ३

वृत्तिर्भावा असौतुवदति वियोगे पश्चादिति अतः कुत्रापि नासंवने सती दंबकृत्यं अनेन पश्चिमदेशे निवासित्वा स्वदेशा
भिप्राये रोदमुक्तं यत्तत्रैरगोले अल्पचरे सति व्यभिचर्यते तत्कदाचित्कृत्यानेनोपेक्षितमिति मंतव्यं १० अथ होरा नयन
इदं वज्रा वारप्रवेशो द्वारप्रवेश सारभ्यद्विघ्नाश्च ता इष्टना ड्यश्च ताभ्यः शरैः पंचभि यल्लभ्यते न तु स्याः कालहो
रेशः स्युः अपि सतां तर्द्योतने प्रागुक्तहोराः स्युरता अपि भवन्तीत्यर्थः तासु होरासु संख्यागणना उक्तवत्स्यात् भास्वकु
कज्ञेत्यादिना अनयोर्मतयोः फलितमाह यदीति यद्युभाभ्यां प्रकाराभ्यां कूरा होरा भवेत् कुवर्गः पापवर्गाधिक्यं च

द्विघ्नेष्टनाडीशरलब्धतुल्या वारप्रदेशादपि कालहोराः संख्योक्तवता स्वयं यद्युभाभ्यां कूरा कुवर्ग
श्च तदातिदोषः ११ गंडांतेष्वपि वैधृतावुभयतः संक्रान्तियामहयेया सार्धं व्यतिपातविष्टिकुलि

॥ कैर्भग्नविलग्नजगुः ॥

तदातिदोषो महादोषो भवेत् तदा तल्लग्नं सर्वथा त्याज्यमेवेत्यर्थः ११ अथैतत्प्रसंगेन
न्याश्च महादोषानाह शादूलविक्रीडितं गंडांता निन्निविधानि शूलवैधृतवरीयसामित्यादिना वक्ष्यमाणानि वैधृतः स
सविंशो योगः संक्रान्तेः सकोशाद्यामहये उभयतः संक्रान्ति कालात्प्राक् पश्चाच्च षोडशघटिकास्वित्यर्थः यामार्धं अर्धया
मः सतु शास्त्रांतरोक्तः मनीषिणोर्ध्वप्रहराद्वितीयादित्यादिना व्यतिपातः सप्तदशो योगः विष्टिर्भद्रासप्तमं करणं कुलि
कोनंतरमेवोक्तः एतैर्गंडांतादिदोषैर्भग्नविलग्नजगुर्मुनयः सध्वन्यतमे दोषे सतिलग्नभगः स्यादित्यर्थः अत्र कुलिक

वि. वृ. माह हि द्यूना इति द्वाभ्यां द्वाभ्यामूना द्वि द्यूनाः मनवश्चतुर्दश अर्कतः सूर्यमारभ्य कुलिकिनो मुहूर्तो भवन्ति कुलिको स्तियेषां
 दी. ते कुलिकिनः रवौ चतुर्दश मुहूर्ते कुलिकश्च द्वादश भौमे दशमे इत्यादि निश्चित्यैकाः रवौ त्रयोदश च द्वादशैकादश इत्यादि
 ४७ दिनस्य रात्रेर्वापेच दशांशो मुहूर्तः प्रसिद्धः अथेतत्संगेन अन्येषां वारादिदोषाणां विषयमाह त्याज्या इति ये मयान्न उक्ता
 दोषाः तेभ्यः परे येति श्युडु वारजा दोषाः रवशादीन् चिना न त्याज्याः आदिशब्देन हूणवंगानाग्रहानि स्थिश्च उडुश्च वारश्च तेभ्यो
 जातास्ते तथा तत्र तिथिजादयः नक्षत्रजा उपग्रहादयः वारजाः कंदक कालवेलादयः ते रवशादिष्वेव वर्जनीयाना
 द्वि द्यूना मनवोर्कतः कुलिकिनो व्येका मुहूर्तानि शित्याज्यास्ति श्युडु वारजाश्च न परे दोषाः रवशादीन् चिना
 १२। राश्यंशाः राशिभूगुणे क्षणहता स्तिथ्यभ्रभूदिक शरैर्भक्ता भार्धकाणनंददिन कृद्वा गागृहं
 न्यत्रेत्यतो नोक्ता इति येन चोक्तास्ते सर्वदेशे त्याज्या इत्यर्थः उक्तं च तिथ्युडु दिनपतिजाता योगाग्राह्यास्तु हूण रवशं व
 गइत्यादियद्वा तिथिश्च उडु च तिथ्युडु तिथ्युडु च वारश्च तिथ्युडु वाराः तेभ्यो जातास्ते तथा तिथि वारजा नक्षत्रवारजाश्चेत्यर्थः उ
 क्तं चे श्रीपतिना विरुद्धयोगास्ति तिथि वारजाः संवर्तकादयः उडु वारजाः मृत्युयोग कालदंडादयः तत्र के मृत्यु
 योगं सर्वदेशे त्यजेति तद्वाक्यं च सर्वदा सर्वदेशेषु मृत्युयोगं विवर्जयेदिति १२ अथ लघुपदुर्ग शुद्धिमाह शादूलविक्रीडित रा
 शेः अंशाः राश्यंशाः राशिभूक्ताः राशीन्सत्यज्यं अंशाग्राह्या इत्यर्थः ते चतुर्षु स्थानेषु क्रमेण राशीभूगुणे क्षणहताः १११३

अ. ८

राम. ४७

ई सणे द्वौ शेषास्यष्टाः तिथ्यभ्रभूदिकशरेर्भक्ताः १५।१०।१०।५॥ अत्र भुवोदशशेषाः प्रसिद्धाः लब्धानिभार्थादयोवर्गोः स्युः
 भार्थहोरादृक्काणोद्रेष्काणः नंददिनरुद्रागोनवांशद्वादशांशौ एवं चत्वारोवर्गोः यस्य गृहस्य यद्गृहं तत्स्यैव अयमेको गृहा
 रव्यः अथ त्रिंशोशः समराशौ सितादीनां पंचादयस्त्रिंशोशः त्रिंशतः पूरणास्त्रिंशः शदंतविंशतेति उप्रत्ययः त्रिंशाश्चते
 अंशाश्च त्रिंशाशाः तद्यथा समराशावाद्याः पंचभागाः शुक्रस्य ततः सप्तबुधस्य ततोष्टौ गुरोः ततः पंचशनेः ततः पंचभौमस्येति ओ
 जर्षेषु विषमराशिषु व्युत्क्रमात् भागानामधिपतीनां चतस्रश्चाद्याः पंचभौमस्येति ओजर्षेषु विषराशिषु व्युत्क्रमात्

त्रिंशोशः सितसौम्यजीवरविज ह्माजन्मनां व्युत्क्रमादोजर्षेषु शराश्च संयमरुतः पंचेति षड्गुणिका १३॥
 कुजकवींदुजचंद्रवींदुजाः सितकुजे ज्ययमाकैजसूरयः भवनपालवपाश्च तदादयस्त्वजमृगाननतौ लि
 «कुलीरकाः १४

भागानामधिपतीनां च तद्यथा आद्याः पंचभौमस्य ततः पंचशनेः ततोष्टौ गुरोः ततः सप्तबुधस्य ततः पंचशु
 क्रस्येति अत्र सितादीनामेवोत्क्रम इति न व्याख्येयं गर्गादिव च न विरोधात् इतीयं षड्गुणिका स्यात् षण्णां वर्गोणां समाहारः
 षड्गुणी सैव षड्गुणिका १३ अथ सौम्यपापवर्गज्ञानाय राश्यधिपानाह इत विलंबितं कुजादयो भवनपाराश्यधिपाः स्युः मेघादी
 नां द्वादशराशीनां कुजादयो द्वादशक्रमेणाधिपाः स्युरित्यर्थः एवं गृहीतोऽंशः अथ नवांशस्य एते लवपानवांशपतयश्च स्युः
 नवांशराशेरप्यधिपाः स्युरित्यर्थः तमेव नवांशराशिमाह तदादय इति तस्य नवांशस्योदयः प्रथमाः अजमृगाननतौ लि

वि. चं. कुलीरकाः स्युः मेषराशौ प्रथमनवांशो मेषराशौ वृषभमकरः मिथुनेतौलीः कर्के कर्कटस्य वृषभं पुनः सिंहे मेषः कन्यायां मकरः
 दी. ४८ त्यादि सव प्रथमनवांशं ज्ञात्वा तमारभ्य प्रागानीत भुक्तनवांशान् गणयित्वा वर्तमानो नवांशराशिः स्यात् तदधिपोनवां
 ४८ प्राधिपतिरिति १४ अथ होरादीनाह वसंतनिलका समे समराशौ अज्रखगयोर्होरेस्तः अज्रश्चंद्रः खगः सूर्यः खगः पूषा
 गभस्तिमानित्यभिधानात् विषमराशौ क्रमेण होरे रतः प्रागानीत लब्धवशात् समराशौ प्रथमा होरा चंद्रस्य द्वितीया सूर्यस्य
 विषमे प्रथमा सूर्यस्य द्वितीया होरे रित्यर्थः अथ द्वे क्राणधीशाः द्वे क्राणका इति स्वगृहात्प्रथमपंचनवेश्वराणां द्वे क्राणाः स्युः
 होरे समे अज्रखगयोर्विषमे रवीं होरे द्वे क्राणकाः प्रथमपंचनवेश्वराणां स्युर्द्वादशांशपतयः स्वगृहा
 च्छुभानिभानिग्रहाश्च निजमित्रशुभांशभाजः १५ भजेत भुक्तं तत्र भुक्तियोगैः ॥ ॥ ॥
 तद्यथा यदा भूत्यं लब्धं तदा प्रथमो वर्तमानः यदा सकंतदा द्वितीय इत्यादि अनेन विधिना प्रथमो द्वे क्राणो राश्याधिपस्यैव
 द्वितीयस्तस्माद्राशेः पंचमाधिपस्य नृतो यो मवमराश्याधिपस्येति अथ द्वादशांशः स्वगृहात् द्वादशांशपतयः स्युः स्वीयलब्धव
 शां द्वे क्राणचतुर्त्रिंशांशानां स्वामिन एवोक्ताः सवंपदुर्गाधीशा उक्ताः अथेषां शुभत्वमाह शुभानीति शुभानां सौम्यग्रहाणां
 भानिराशयः शुभानि स्युः यद्दुर्गस्य राशेरधिपः शुभः सवर्गः शुभः स्यादित्यर्थः न केवलं राशिः किंतु ग्रहाश्च निजमित्रशुभांश
 जः शुभः निजश्च मित्रं च शुभश्च तेषां मंशोनवांशः तं भजति तेन तया स्वसुहृच्छुभानां नवांशस्थिता इत्यर्थः वर्गराशेरप्यधि

अ. ८

राम. ४८

यः एवंविधस्तदैववर्गः शुभइति भावः १५ अथ तिथ्यादीनां संधिकालमाह उपजातिकाषष्टिगुणान्गुणाग्नीन् पृथक्पृथक्
 भुक्त्यन्तरभुक्तियोगैः भजेत्क्रमेण तिथीभयोगान्तरनाड्यः स्युः भुक्त्यन्तरं च भुक्तिश्च भुक्तियोगश्चेतत्था चंद्रार्कयोर्भुक्त्यन्तरभु
 क्तिश्चंद्रस्यैवयोगश्चंद्रार्कभुक्तियोगः नद्यथात्रयस्त्रिंशत्तपष्टपासंगुण्यत्रिधा संस्थाप्यक्रमेण चंद्रार्कभुक्त्यन्तरेण चंद्रभुक्त्या च
 द्वार्कभुक्तियोगेन च विभज्यति यिनस्रत्रयोगानां संधिनाड्यः स्युरित्यर्थः तिथिशब्दस्य रूपांलिंगेपि सत्त्वात्कृदिकारात् डीषिकृतेति
 थीतिसिद्धं उक्तं च सिद्धांते शशितनुविकलाभ्यइति सतासवमध्यगत्या आनीयवक्ष्यति न सत्रयोगेत्यादिना चंद्रार्कयोः संक्र

पृथक्पृथक् षष्टिगुणान्गुणाग्नीन् तिथीभयोगान्तरनाड्यद्वंद्वोः पुण्यारवेः पुण्यतमास्त्विमास्युः १६

कुजादिकानामपि विं वलिमाः खषड्गुणाः स्वस्वजवेन भाज्याः १७

मणकालमाह द्वादशेति इमां न्येनैव प्रकारेण साधिता
 अंतरनाड्यः द्वंद्वोः पुण्यारवेः पुण्यतमाः स्युः सत्तदुक्तं भवति रवेः चंद्रस्यपि विं वत्रयस्त्रिंशत्कलाः अतो न ये वरीत्यात्रयस्त्रिंशत्तपष्टपा
 संगुण्यस्वस्वगत्या विभज्य अंतरकालः स्यात् सचंद्रस्य पुण्यः रवेरुच्यति शयितपुण्यः अयं कालो न सत्रयोगाश्रयोर्वा अंतराले भवेत्
 संक्रमेण काल इत्यर्थः १६ अथ भौमादीनामपि संक्रमणकालमाह उपजातिका कुजादिकानां भौमादीनामपि प्रागुक्ता विं वलि
 माः खषड्गुणाः स्वस्वजवेन स्वस्वगत्या भाज्याः संक्रमणांतराल कालो नाड्यादिको भवेत् अत्र विं व निमध्यायेवोक्तानि तेभ्यः
 कृतोयं संक्रमणकालः सोपि मध्यो भवेत् तत्स्फुटभुक्तिविं वैः स्फुटः स्यात् तेषां भौमादीनां ग्रहगणितोत्तपास्फुटभुक्तिभिः स्फुटविं

वि. वृ. वैश्वस्फुटकालः स्यात् एषां संधिकालादीनामर्धतदंतादुभयत्रेत्यर्थे सिद्धं १७ अथ क्रत्वादिसंधीन्विषुः क्रत्वा नयनं तावद्वा
 टी. ह उपजातिका एकगृहाधिकस्य एकराशियुक्तस्य सायनांशस्य अयमांशसहितस्य रवेर्यदंशवृंदं भागमसमूहो भवेत् तद्वा
 ४२ शिद्वयभागैः षष्ठिभिस्तदं भक्तं यल्लब्धं तेव संतादु संतमारभ्य क्रतवो भवन्ति मृगादिराशिद्वयभोगादित्युत्तमासीनादौ वसं
 नारंभः अत उक्त एकगृहाधिकस्येति यावद्भिरंशैर्यनं च्युतिः स्यादित्युक्तत्वात् सायनस्येत्युक्तं एवं केचिद्वयनादीनि सा
 यनाकीदिच्छन्ति तदभिप्रायेणोदमुक्तं केचिन्नुकेवलादेव उभयादपिकेचित्कालनिर्णायकारादयः १८ अथ क्रत्वादीनां संधिः

नाड्यादिकः संक्रमणांतरालं कालः स्फुटस्तत्स्फुटभुक्तिविंवैः १७ रवेर्भवेदेकगृहाधिकस्य यदंशवृं
 दं खलु सायमस्य यदत्र राशिद्वयभागतल्लब्धं वसंतादु तवो भवन्ति १८ तत्संध्ययोगांगघटीसमाः
 स्युर्हि संगुणाश्च द्विषुवायनीयाः ससंधिसंधिः खलु यत्र शेषः शून्यं भवेदेषविशेषपुण्यः ॥ १९ ॥

कालमाह तेषां क्रतूनां संधयः अंगांगघटीसमाः षट्षष्टिघटिका तुल्याः स्युः तदंतास्त्रयस्त्रिंशद्घटिकाः पूर्वपश्चाच्चेत्यर्थः चे
 द्विषुवायनीयास्तर्हि द्विसंगुणाः द्वात्रिंशदधिकशतघटिका इत्यर्थः विषुवच्च अयनं च विषुवायने तयो रिसा विषुवायनीयाः वि
 षुवं मेघतुलासंक्रमौ अयनं कर्कटमकरसंक्रमौ तत्पूर्वपश्चाच्च षष्टिघटिका इत्यर्थः यत्र कालिशेषशून्यं भवेत् राशिद्वयभाग
 तदभिनिमित्तं यमारोयदाशून्यं शेषं भवेत् एकस्यानोन्यस्यादित्यर्थः ससंधिसंधिर्भवेत् संधेरपिसंधिः संधिसंधिः सषका

अ. ८

राम. ४२

लोविशेषपुण्यः अतिशयितपुण्यः अत्रसंधिसंधिः पुण्योविशेषग्रहणान्तसंधिकाले सा चारणपुण्यमस्तीति सूचितं १९ अथवा
 फलमाह उपजातिकासंधौ निधिनक्षत्रादिसंधिकाले पुरंधीस्त्रीशोकं रनिप्राप्तेति यदि संधिसंधिस्तदा पुरंधीवध्यामृतप्रजावाभवे
 त् अथैतत्प्रसंगेन मध्यरात्रसंधिकालयोः फलमाह वदन्तीति निशीथमध्यंदिनसंधिषु ऊढां विवाहितां क्रतुना विमूढां आर्तव
 हितां वात्स्यामुनयो वदन्ति वत्सस्यापत्यानि वात्स्याः निशीथोर्द्धरात्रः मध्यंदिनस्येति मध्यंदिनेषां संधयः तत्परिमाणमुक्तं ग्रंथांत
 रे मूर्तेः कालो निवसति महानिशायां च दिनदलेयस्मात् दशपूर्वं दशपरतस्तस्माद्द्वयानि च यत्नानीति २० अथ मूलादियो

संधौ पुरंधी शुचमेति वध्यामृतप्रजावायदिसंधिः संधिः वदन्ति वात्स्या क्रतुना विमूढां निशीथमध्यंदि
 नसंधिमूढां २० मूलवैधृतवरीयसांचयत्पंचमेषु च निधिष्ववांतरं रेवतीद्रफणिभोद्वं वतदध्यागताहि

गसंधीनां विशेषमाह रथोद्धतं मूलश्च वै धृतश्च वरीयांश्च एषां योगानां यत्प्रागागतं अवांतरं ॥ गुणमुत्सृजेत्संधीः २१
 यच्च पंचमेषु निधिषु पंचमीदृशमी पंचदशीषु यच्च रेवतीं द्रफणिभोद्वं रेवतीज्येष्ठा मूलेषोद्वं वतदपि आगता देवांतरा द्विगुणं सु
 धीः उत्सृजेत्पंचेन एतेषां मनादेतत्तुल्यं पूर्वः पश्चाच्चेत्यर्थः एतद्गंडांतसंतं २१ अथ निध्यादीनां संधिव्यवहारार्थं मध्या
 गत्यानीय पठति वसंततिलका नक्षत्रयोगतिथीनां संधिषु एकानाडिका क्रमेण निश्चयं विप्रतिपलैः सहिता उभयत्र पू
 र्वं पश्चाच्चत्वार्या एका नाडिका पंचदश पलैः सहिता उभयत्र पूर्वं पश्चाच्चत्वार्या एका नाडिका पंचदश पलैः सहिता

वि. चं. नक्षत्रसंधिः अष्टपलैः सहितायोगसंधिः विंशतिपलैः सहितानिथिसंधिरित्यर्थः लग्नसंधिमाह कर्कोलीति कर्कोलिमी अ.
 टी. नतनूनोर्कर्कवृश्चिकमीनलग्नानां संधिषु दिक्पलानि दशयलानि उभयत्रत्याज्यानि एषां अंतात्पूर्वपश्चाच्चेति शेषाणां ८
 १० वृषादेर्लग्नानां विवरेषु संधिषु पंचपंचपलानि उभयत्रत्याज्यानि एषां संधिरंशानामपि ज्ञेयः लग्नोपलक्षणात् २२ अथा-
 माससंधिमाह उपजातिका अमावास्यातिथिः पार्श्वयोस्तिथिद्वयेन समं सहसा दैसाकं समं सहेत्यमरः चतुर्दशी प्रतिपत्सहि-
 तेत्यर्थः मांगल्येन उपादधाति नधारयति अत्र हेतुमाह लोकमिति यस्मात्कारणान्न तत्र नस्मिन्तिथिर्न ये लोकं पृणश्चंद्रमाः
 नक्षत्रयोगतिथिसंधिषु नाडिकैकानिथ्यष्टविंशतिपलैः सहितोभयत्र कर्कोलिमीनतनुसंधिषु दिक्प-
 लानित्याज्यानि शेषविवरेष्वपि पंचपंच २२ अमातिथिः पार्श्वतिथिद्वयेन समं न मांगल्यमुपादधा-
 तिलोकं पृणस्तत्र तिथेः प्रणेता यस्मान्न पीयूषवपुर्वपुष्मान् २३ ॥ लोकपृणानि असौ लोकं पृणः पृथालनपू-
 रणयोः कर्तारि शः शिवात्तना लोकस्य पृणे इति मुम् तिथेः प्रणेता प्रवर्तकः पीयूषवपुर्मृतशरीरः वपुष्मान् प्रशस्तं वपुये राम-
 स्यासौ वपुष्मान्नास्ति चतुर्दश्यादिषु कृष्णपक्षे सवंधिषु चंद्रस्य अस्तगतत्वादित्यर्थः चंद्रो ह्यमृतकिरणो लोकाप्याय ५०
 कस्तिथिप्रवर्तक इति अन्यैश्चंद्रवाल्पत्वात् द्वितीयानिषिद्धा २३ तन्मतं निषेधयन् किंचिदिदं शेषमाह उपजातिका।
 अयं चंद्रमा प्रतिपत्समासौ प्रतिपदं ते उदेति च समीप्ये स समी प्रतिपदं ते तत्समीप्येत्यर्थः इक्ष्मादि सं-

सउदितश्चंद्रः कशोपिवर्धिष्णुतयाहेतुनाप्रशस्तः वर्धनशीलोवर्धिष्णुः तस्यभावस्तथायथाशिशुर्वर्धमानतयाप्रशस्त्य
 तेतद्वच्चंद्रोपीत्यर्थः अतोस्यबालत्वदोषोनास्तीतिसूचितं तस्यापिविशेषमाह द्वीयेति द्विर्गता आपोयस्मिन् तद्द्वी
 पं तस्मादन्यद्द्वीपं द्वीपांतरं तन्नतिष्ठतीति द्वीपांतरस्थः देशांतरदृष्ट्यर्थः देशांतरदृष्ट्यावद्विफलः तावत्क
 यंयावत्पृथ्वीनयनाध्वनीनोनास्तिपृथ्वी शब्देनतत्रस्थजनालस्यते तेषांनयनानिपृथ्वीनयनानि तेषामध्वामाग
 स्तस्मिन्नलंगच्छतीति पृथ्वीनयनाध्वनीनः अध्वनोयत्वावित्यलंगाम्यर्थेखः आत्माध्वानोखेदितिअतः प्रकृतित्वय

उदेतिचायंप्रतिपत्समाप्तौकशोपिवर्धिष्णुतयाप्रशस्तः द्वीपांतरस्थोविफलोपितावद्यावन्नपृथ्वी
 नयनाध्वनीनः २४ नोजन्ममासतिथिभेषुनचाधिकोनेमासेतिथौचपृथुमंगलमामनंतियज्ये
 षुगर्भजमपत्यमुपेतमेतज्ज्येष्ठे महोत्सवभवश्यमियान्नवृद्धिम् २५॥

॥ हापृथ्वीनयनाध्वनिर्दनसम
 र्थः पृथ्वीनयनमार्गेश्चमदिति एतदुक्तं भवति शास्त्रेणाहं पृथ्वीदेशांतरदृष्ट्यादंलंकापुरेकस्ययदोदयः स्यात्तदादिना
 र्धयमकोटिपूर्यामित्यादिगोलवासनयाप्रसिद्धं अतः स्वदेशभूमिस्थितेयावन्नदृष्टावद्विफलद्व्यर्थः अत्रा
 दिनातु अदर्शनेनदोषइतिप्रसिद्धमेव २४ अथजन्ममासादीनांनिषेधमाह वसंततिलकाजन्मनिमासतिथिभा
 नितेषुजन्ममासिजन्मतिथौजन्मनक्षत्रेवेतिपृथुमंगलचौलोपनयनविवाहदिकेनो आमनंतिनकथयेति नचअ

वि-
 टी.
 ५१

धिकोनेमासे अधिमासेस्यमासेचेति अधिकोनेति थौचदिनरहौदिनस्येवेति ज्येष्ठमासस्यविशेषमाह यज्येष्ठेनियज्येष्ठगर्भज-
 मपत्यपुत्रः कन्यावातज्येष्ठेमासेमहोत्सवंचौलोपनयनविवाहादिकंउपेतंप्रासंतदवश्यंचद्विंशतंयातनप्राप्तुयात्तज्येष्ठापत्यस्यज्ये-
 ष्ठमासे मंगलंशुभनेत्यर्थः २५ अथैवांगुणदोषाणां विवेककर्तुः प्रशंसामाहरथोद्धतं इति यदुक्तं गुणागुणमयंगुणाश्च अगुणा
 अगुणागुणाः तैः प्रचुरंगुणागुणमयं अतींद्रियदृशो दिव्यद्रष्टारो मुनीश्वराः निरुचिरे निजगदुः विदितजन्मतन्मतः लग्नलग्न-
 धीः देवविक्तीर्तिभागभवति तच्चतन्मतं अस्य तच्छब्दस्य पूर्वण्यच्छब्देनान्वयः जन्मचतन्मतं च जन्मतन्मतं ते येनासौ तथा स
 इत्यतींद्रियदृशो निरुचिरे यदुगागुणमयं मुनीश्वराः देवविद्विदितजन्मतन्मतः कीर्तिभागभवतिल-
 ग्नलग्नधीः २६ इति विवाहवृंदावनलग्नषडुर्माध्यायोऽष्टमः ८ ॥ अथ गोधूलिकाध्यायः प्राचीं कुं-
 कुंमचर्चितामिव दिशं मुक्ताफलस्त्रिग्विणीकौ सुभां शुक्रभासिनीमिव दिशं प्राचेन सीं दर्शयन् ॥ ९ ॥
 वं विधगुणदोषविचारचतुरंगोलग्ननिहितैकबुद्धिः कीर्तिमानभवतीत्यर्थः २६ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मज-
 गणेशदेवज्ञविरचितायां विवाहवृंदावनदीकायां विवाहदीपिकायां लग्नषडुर्गादिशुद्धधिकारोऽष्टमोऽध्यायः ८ एवं सर्वलग्ना-
 नां शुद्धिमभिधायैतानीं गोधूलिकलग्नविशेषशुद्धिरारभ्यते तत्र तावत्तस्य कोलं दर्शयन् स्वकविताकोशलं दर्शयति शार्दूलविक्री-
 डितं तावत्पर्यंतं मंगलग्नसुरभीरेणोः कुमार्याः करं पाणिगृह्णतः स्वीकर्तुः पुरुषस्य मंगलं भवति सुखीणां धेनूनां रेणुः धूलिः

अ-
 ८
 राम-
 ५१

सुरभीरेणः अंगेषु लग्नाः संसक्ताः सुरभीरेण वीर्यस्याः सा तथा धेनु धूलिधुसराया इत्यर्थः तावत्कथं यावद्दिविः सूर्यः संध्याकुरंगी
दृशा सहकरग्रहं याति कुरंग्या दृगिव दृश्यस्याः सा तथा मृगलोचना संध्येव कुरंगी दृक् संध्याकुरंगी दृक् तया अत्र संध्यासायं संध्येव तत्र
सुरभीरेणूनां संभवात् किं कुर्वन् सन् कुंकुमचर्चितामिव प्रार्चीं दिशं प्रति आत्मानं दर्शयन् इवोत्प्रेष्यायं कुंकुमेन चर्चितामंदितातां दृशेति
जैतन्वाहिकर्मकत्वं सायंकाले प्राच्यां कुंकुमसदृशः स्वाभाविकः संध्यारागः स कुंकुममिवेत्युत्प्रेष्या कथं भूतां प्रार्चीं मुक्ताफलस्र
ग्विणीं मुक्ताफलानां स्रक् मुक्ताफलहारः सोऽस्ति यस्याः सामुक्ताफलस्रग्विणीतामन्वर्थी यो विनिः अर्थान्नक्षत्रमालेव मुक्ताफल
स्रक् कामिव दर्शयन् प्राचेतसीं दिशं मिव प्राचेतसो वरूणस्येयं प्राचेतसीतां प्रतीचीं इव यथार्थे यथा प्राची तथा प्राचेतसी मि

यावद्यानिकरग्रहं सह रविः संध्याकुरंगी दृशान्तावन्मंगलमंगलम् सुरभीरेणोः करंगृह्णतः १ उत्कर्षा
तर्णिका विलोकनवत्सु वल्गात्पीनस्तनोद्धृषितदुर्धरधेनु धूलिः ॥ ९९ ॥ तितेन प्राचीं दिशं प्राचेतसी च दिशं दर्शयन्ति
तिभावः कथं भूतां प्राचेतसीं कौसुभां शुक्रमासिनीं कुसुंभ्याः पुष्याणिकुसुंभानि ते रक्तं कौसुभं तच्च तदंशुकं च तेन भासते सा तथा अर्था
संध्याराग एव कौसुभां शुक्रमिति यद्वा कौसुभां शुक्रमिव भासते सा तथा यावन्सायं संध्याकाले सतादृशः संध्यारागः सुरभीरेण व
श्वदृश्यं ते तावत्काले करग्रहकर्तुं मंगलं स्यादिति तात्पर्यार्थः १ अथ गोधूलिकप्रशंसां तदधिकारिणश्चाह वसंततिलका पंच
श्लोकाः उद्धृष्टौ कर्णौ येषां ते उत्कर्षाः ते च ते तर्णिकाश्च तर्णिकावत्साः तेषां विलोकनं तेन वल्गावः शोभमानाः वल्गानि तावत्सायः

वि. वृ. बलानंगतिविशेषः पीनामां सलास्तनायासांता पीनस्तनाः उदुत्कर्षणाह धिताः संतुष्टा उद्धृषिताः हृषेर्निष्ठायां वेङ्कत्वेदुःखेन ध
 दी. तुं शक्यते ताः दुर्धराः उत्कर्षणार्थं क विलोकनेन वलावश्चता वलान्यः पीनस्तना उद्धृषिताः दुर्धराश्चता धेनवश्चता सो धूलय
 ५२ स्तास्तथा ताः कर्मगोधूलिकलगेन कर्तुं गोप पृथग्जनानां सृजत्युत्पादयति ददातीत्यर्थः गवां धूलयस्तत्र भवत इत्यलक्षितका
 लेजातं लग्नेतद्गोधूलिकं गोपाः पशुपालकाः पृथग्जनाहीनवर्णाः गोपादीनां गोधूलिकलगेन रावे विधधेन वो भवन्तीति भा
 वः अस्य प्राशस्त्यमाह दोषैरितिकथं भूतलग्ने अन्येर्महद्भिर्दोषैः अनूनं सहितमपि अयं भावः गोधूलिकलगे सदा सप्त
 गोधूलिकं सृजति गोपपृथग्जनानां दोषैर्महद्भिर्पिलग्नमनूनमन्यैः २ गोधूलिकेपि विधुमष्टमष
 षमूर्तियस्मोचयंति तदयं स्वरुचिप्रपंचः ॥ ९९ मः सूर्यो स्येव अयं महादोषः मदनमूर्तिशय इत्युक्तत्वात् सतदन्ये
 र्महादोषैरष्टमभौमादिभिः सहितमपिलग्नं शुभं भवेदिति यद्येवं तर्हि केचित्पञ्चाष्टमचंद्रैः सहितलग्नस्य भंगमाहुस्तन्निरस्य
 ति २ ॥ गोधूलिकेपि अष्टमषष्टमूर्तिविधुं यत्केचिन्मोचयंति न्याजयंति तत्तस्मात्कारणादयं स्वरुचिप्रपंचः अष्टमचषष्ट
 च अष्टमषष्टतयोर्मूर्तिर्देहो यस्यासौ तथा अष्टमषष्ट स्थित इत्यर्थः तद्वा क्यचजामित्रं न विचिंतयेद्ब्रह्मयुतमित्यादि हित्वा
 चंद्रमसं षडष्टमगतं गोधूलिकं शस्यते इति अयं स्वरुचैः स्वस्याभिरुचैः प्रपंचो विस्तारः यद्वा स्वरुच्या कृत्वा प्रपंचो व्या
 मोहनं जनानां तस्मात्कुतः यस्मादिदं गो धूलिकं विवाहधिष्ण्यैः सह पंचांगशुद्धिमयमेव पंचांगशुद्ध्या प्रधानं पंचांग

अ-
८राम
५२

शुद्धिमयंगो धूलिके विवाहनसन्नेषु सत्सु पंचांगशुद्धिरेव मुख्यं न त्वन्यत् लग्नशुद्ध्यादिकमिति पंचांगादीनि तिथ्यादीनि प्रसि
 द्धानि तेषां शुद्धिः स्वाभाविकदोषविरहः यथा रोहिण्यादिषु विवाहे हितत्वात् तर्हि विवाहधियेति योनिरुक्तं तन्न सन्नस्य प्राधा
 न्यात् उक्तधियस्य अधिकृत्य पंचांगशुद्धिर्विलोकेत्यर्थः सतदग्रे प्रपंचयिष्यामः सतत्कथं यस्मात्कारणादिदंगो धूलिकं सतते नि
 त्यं अस्तगते सप्तमगते पतंगे सूर्ये सति भवेत् सतादृशे महादोषे गृहीते सति किं त्वन्येषां चंद्रादय इति भावः अनेनैव अष्टम
 भौमादयोऽपि निराकृताः किंच ३ इहास्मिन् गो धूलिके अंशे नवांशः स्वभर्त्रा स्वस्वामिना दृष्टयुतो नास्तु लग्नं च स्वभर्त्रा दृष्टयुतं मास्तु

पंचांगशुद्धिमयमेव विवाहधियेति यस्मादिदं सततमस्तगते पतंगे ३ नांशे न लग्नमिह दृष्टयुतं स्वभर्त्रा
 नाकारसौरतमसामपि सगमंगः किंच द्रचारभयमेकमिहास्तु किंचिन्नान्नप्रमाणवचने किमपि श्रुतं

अकारसौरतमसामसूर्यभौमशनि राहणां संयोगस्तेन भंगो लग्नभंगः सोयितास्तु सर्वसत्येकं चंद्रचारभयं किमस्तु चंद्रस्य चारस्तस्मा
 द्भयं हित्वा चंद्रमसं षष्ठाष्टमगतमिति सतदेकं कथमस्त्विति अपि तु तदपि नास्तु न त्वन्नागमस्य प्रमाणमिति चेन्न त्राह किंचे
 ति किंच अन्यच्च अत्रास्मिन् चंद्रचारविषये बोधुष्माकं प्रमाणवचने किमपि न श्रुतं अस्मिन् विषये यद्वा क्व प्रमाणीकर्तव्यं
 तादृशं महर्षि संमतं वा क्व नास्तीति भावः ४ तर्हि त्रकिं विलोक्यमिति आहतं हो धूलिकं शनौ शनिवारे सार्कं कार्यं दृश्ये रवौ
 सतीति चित्रशिरवे दिनः सूनौ गुरुवारे विरविकार्यं विगतोरविर्यस्मिन् तद्विरवि अस्तगते के सतीति कस्मात्कुलिकयाम

वि. ४. दलोपलंभात् कुलिकश्चयामदलं चतयोरुपलंभः प्राप्तिः शनौ हिरत्रौ प्रथममुहूर्ते कुलिकः अतः सार्कं गुरौ तु अष्टमयामार्धं अ-
 टी. अतो विरचीति केवलमिदमेव पंचांगमध्ये वारदोषसद्भावात् न त्वन्यदिनिगूतत् किं तत्राह प्रायेणेति संकरेण जाति संकरेण भ-
 ५३ वंति ते संकरभुवः तेषां हीनवर्णानां करपीडनं प्रायेण बाहुल्येन अशुभक्षयक्षकूरक्षणे शुभक्षत्स्यात् कसंचपक्षश्चक्र
 सपक्षौ अशुभौ चतौ क्रक्षयक्षौ चतौ तथा क्रूरश्चासौ क्षणश्च स तथा अशुभक्षयक्षौ च क्रूरक्षणाश्च ते तथा एतदुपलक्षणा
 दृष्टवारयोगादिष्वपि एष्वपि विहीनवर्णानां पाणिपीडनं शुभं किं पुनः पंचांगशुद्धाविति भावः तथा च शौनकः अंत्या
 नाम शुभक्षयक्ष्यादि ५ यदुक्तं सार्कमित्यादितत्परिमाणमाह अत्रास्मिन् गो धूलिकेयस्मात्कारणादुभयत्र अर्धस्ति
 सार्कं शनौ विरविचित्रशिरवंडिसूनौ तत्केवलं कुलिकयामदलोपलंभात् प्रायेण संकरभुवामशुभक्षय
 मयान्त्रागपश्चाच्च घटिकादलमिष्टमाहुः तत्रास्मात्कारणादंवरमणेः ॥ स क्रूरक्षणे शुभक्षत्करपीडनं स्यात् ५
 सूर्यस्य अर्धविंशोपिकालो न ग्राह्यः अर्धविंशकाले यस्मिन् स तथा तर्हि तद्वाचकवाक्यानां अर्धोदिते धीस्तमिते सूर्ये विवेहः
 शंगत इत्यादीनां गतिमाह कालार्गलेति इयंतपनार्धविंशवेला व्यवस्थितिः कालार्गलानियतये मुनिभिः रचयौ बभूवे अ-
 रचिणिजंताद्रचतेः कर्मणिलिटि भुवोनु प्रयोगः तपनस्य अर्धविंशतस्य वेलाकालः तस्य व्यवस्थितिरवस्थानं काल-
 स्य अर्गलात् तस्या नियतिर्नियमः इयमर्धविंशान्मिका वेला व्यवस्थितिः कालमध्यनियमाय रचिता किंतु तत्पूर्वतम

अ-

राम-
५३

तथाच्च कालान्तरमस्ति अर्धघटिकात्मवाक्यान्तरदर्शनादिति भावः तथाचाहुः दिनान्ते सूर्यविंवार्यपूर्वपश्चाद्दृष्टं कालार्गलेखे
 लायां धात्रो ह्यहयनिर्मितेति अत्र गोधूलिकेपिविधुमेषमेषेत्यादियदुक्तं ग्रंथे कृतातत्सम्यग्विचारपदवीनाधिरोहति तथाहियदु
 क्तोत्रहेतुः पंचांगशुद्धिमयमेव विवाधिष्येरित्यादिना तत्र एव कृते केयं पंचांगशुद्धिरिति पंचांगानिति श्रुत्यादीनि प्रसिद्धानि नारदव
 सिष्टादिभिः पंचांगशुद्धिरिह दोषरूपाद्यः इत्यादिनामहादोषप्रकरणेभिहितानि तेषां शुद्धिर्दोषविरहः दोषोद्धिर्धैव प्राकृतिक आ
 गंतुकश्चेति यस्मिन्कर्मशियदभिहितं नति श्रुत्यादिकं तस्मिन् प्राकृतिको दोषः यथा विवाहे दर्शयति पातभरण्यादौ आगंतुको ग्र
 हाधिजनितः यथा तिथौ दग्धत्वं नक्षत्रे पापवेधादिकमिति अतः पंचांगानां प्राकृतिकदोष एवात्र शुद्धिः नत्वा गंतुकदोषविर

अत्रोभयत्र घटिकादलमिष्टमाहुर्ग्राह्यस्तदं वरमगोरपिनार्धविंशः ॥

हः तस्य योगकरणायोरनभिधानात् अपि च शुद्धिशब्देन आगंतुकदोषविरहे उच्यमाने वारदोषः खार्जूरिकसमांघ्रिभमित्या
 दिनारदादिपठितेषु दोषेषु यौनरूपापतिः एकविंशतिपरिगणनाया असंभवे च तस्मात्पंचांगानां प्राकृतिकदोषविरह एव
 शुद्धिरिति स्थितं अतएवं विधाया पंचांगशुद्धिस्तन्मयमेव गोधूलिकं इत्युक्तं भवति उत यदीदृशं ब्रूषे पंचांगशुद्धिमयमेव विवा
 ह धिष्येरिति वदतो यमाशयः विवाहविहितनक्षत्रे सति पंचांगानां ग्रहादिजनितदोषाभावलक्षणा शुद्धिर्विवक्षिता तद
 पिनयोगकरणायोस्तस्यासंभवात् यथा संभवमिति चेन्न दपिन पंचपदस्य वैयर्थ्यात् अतः शुद्धिशब्देन प्राकृतिकदोषाभावः ।

वि. ८ स्वीकर्तव्यस्तर्हि यंचांगशुद्धिवाहोः सार्धं शनावित्यादिना कुलिकार्धयामौ कथं त्यजेते वारदोषादिति चेन्न नारदवसिष्ठा । अ-
 दी. दिभिः पंचांगशुद्धि विरह इत्यादि पठित दोषेषु वारदोषस्य एव ग्रहणात् तर्हि कुलिकं कान्तिसाम्यं चेत्त्यागमवलात् कुलिका ९
 ५५ ध्यामौ त्यजेते यद्येवेषाष्टमचंद्रेण किमपराह सोप्यागमवलात् त्यजेते नात्र प्रमाणावचने किमपि श्रुतमपि चेत्तदपि न य-
 नभागमप्रमाणावाक्यानि संत्येव अष्टमे मूर्तिगते च चंद्रेण धूलिके मृत्युमुपैतिकन्या कुजेष्टमे मूर्तिगते श्वास्तेवरस्य नाश-
 प्रवर्द्धनिगर्गोः धिष्यं कूरपुते न्याज्यमूर्तेषाष्टमे चंद्रे कुजं रंध्रास्तलग्नं विनारं धंशुभैर्युक्तं गोधूलं शुभं भवेदित्यादीनि एता-
 न्येव बहुसंमतातीति चेन्न दपिन प्रत्यारव्येयः यासिकोपाह दोष इत्युक्तत्वात् किमुत बहुतेः अतः षष्ठाष्टमचंद्रादयो गोधूलिके ।

कालार्गलानियतयेन पनार्धविंशवेलाव्यवस्थितिरियं रचयां वभूव ई इति विवाहचंद्रावने गोधूलिका

उक्तदोषास्तेपित्याज्या इति सिद्धं ई इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांचत्सरात्मजगरोशदेव ॥ १॥
 इति विरचितायां विवाहचंद्रावनदीकायां विवाहपिकायां गोधूलिकाध्यायोनवमः ॥ अथ विवाहे मासगोचरविचाराध्यायो
 रख्यायते तत्रादौ सौरचांद्रमासयोर्विचारमाह मंदाक्रांतायस्मात्कारणाच्चैत्रे मासि शुक्लप्रतिपदि तिथौ रवेर्वासरैर्वैरगन-
 गतिभिः रव्यादिग्रहैः सौम्यादौ स्थितैर्भूभुवः स्वः प्रवृत्तिः आसीत् भूभुवः स्वमित्यव्ययानि क्रमेण लोकात्रयवाचकानि तथा
 चोक्तं भूलीकारव्योदशिरोव्यसृदेशात्तस्मात्सौम्योयं भुवः स्वश्च मेरुः इति अतः पृथिवी सप्तलोकत्रयाधिष्ठिता सप्तलोका

अ- ९

राम- ५५

नां प्रवृत्तिः प्रथमनिर्माणं सृष्ट्वा भवक्रं क मलोद्भवेनेति लंकानगर्यामुदयाच्च भानोरिति च यदुक्तं तत्तौषमासे मृगमुख
 गते मकरादि स्थिते भास्वति भास्करे नासीत् तस्मात्कारणा न्यरिणाय विधौ द्वादशमासश्चाद्रमासः श्रेयान् श्रेष्ठ उक्तः अयं
 भावः लंकायां स्थितिजगतयोर्मेषादि स्थिति चंद्रार्कयोः किल लोकत्रयस्य युगयत्प्रवृत्तिः नत्र चंद्रार्कयोः समकलत्वाच्चाद्रम
 सादिः स एव मेषगतार्कत्वात्सा एव चैत्रमासः तदानीमादित्यस्येव होरा अतोर्कवारः इत्यादिसर्वेषामकरादि स्थितेर्क न घ
 टते येन सौरवर्षमासादेः प्रवृत्तिः संहिताकारैर्मकरादेरेव स्वीकृता उक्तं च मृगादि राशिद्वयभानुभोगादिति अतश्चाद्र एव स
 अथ मासगोचरविचाराध्यायः चैत्रे मासि प्रतियदिति यौवासरेर्कस्य सर्वैर्मेषादि स्थैर्यगनगतिभिर्भूम् ८
 वः स्वः प्रवृत्तिः एवं यौषे मृगमुखगते भास्वति स्यान्मेषासायुक्तः श्रेयान्यरिणाय विधौ विदुमासो स्तितस्मात्

रव्य इति ग्रंथकारोक्तिः नैतच्चतुरस्रं प्रवृत्तिकाले मेषादिगतार्कत्वात्सौरमासस्यापि प्रवृत्तेः साफलकीर्तनायैव वास्तवं तु मेषा
 देरेव ग्रहगणिते प्रसिद्धा तथा चोक्तं दिनसुराणामयनं यदुत्तरमित्यादि किंच प्रवृत्तिकाले चाद्रदिने वर्षादेरपि प्रवृत्तेस्तस्यापि
 मुख्यत्वं कथन्नुक्तं व्यतस्मादनया युक्त्या चाद्रमासस्य श्रेष्ठत्वं वक्तुं मनुचितं किंतु युक्त्यंतरसंहितागमवलात् तदुच्यते न सत्रे
 ण युक्तः कालः सास्मिन्यौर्णमासीतिसंज्ञायामिति च याणिनेरनुशासनात्तौषीत्यादिसंज्ञासौरादौ नोपपद्यते तस्माच्चाद्रमास
 एव मुख्य इति अतस्त्वाह नारदोपि यस्मिन्मासे यौर्णमासीयेन धिष्येन संयुता तन्न सत्राहूयो मासः यौर्णमासीतदाहूया

वि-
 टी.
 ५५

तत्पक्षौ शुक्लकृष्णार्यो देवपि त्र्यौ च तावुभाविति अभिधानं च पक्षौ पूर्वोपरौ शुक्लकृष्णो मासस्तु तावुभाविति अतसंवसि
 द्धान्तेषुक्तं मासास्तथा च निश्चयस्तु हि नो शमाना तदिति अतः सौरादौ मासप्रयोगो गौरावृत्या योजनीय इत्यस्माकं सिद्धान्तः
 तर्हि रवेरवैसारणमुत्तरायणमिति विवाहे सौरमासाः कथमुक्ताः नाषाढप्रभृतिचतुष्टये विवाह इत्यनेन चोद्रमासाग्रंथान्
 रे उक्ताः १ अनयोर्विरोधे सति सयुक्तिकं निर्णयं वक्तुं पूर्वपक्षमाह मंदाक्रांता सुंदरीणा मुपयामे विवाहे मृगयुजिमकर
 गते रवौ पौषो नेष्टः मकरगता र्कस्य शुभत्वपि अशुभपौषयोगात्संनेष्ट इति भावः ननु विपरीतं कुतो न स्यादित्यत्राह आह
 नेष्टः पौषो मृगयुजिरवावा दतश्चेत्प्रवीणौ श्वारुश्चेन्नोप्यजसहचरे भास्करे सुंदरीणां मांडव्याद्यैः
 स्मृतशुभफलस्यास्य किं नोपयामे मीनोपि स्यादविकृतफलः फाल्गुनस्य प्रसंगात् २ ॥ ॥
 तदिति प्रवीणैः पंडितं मन्यैः मृगयुजिरवौ पौषश्चेदादृतः स्वीकृतः मकरार्कस्य शुभत्वात् तदा चैन्नोपि अजसहचरे मेषग
 ते भास्करे सति चारु शुभं स्यात् न चैवमस्ति किंच अस्य प्रसिद्धस्य फाल्गुनस्य मांडव्याद्यैः स्मृतशुभफलस्य प्रसंगाद्योगा
 त् मीनो मीनगता र्कोपि अविकृतफलः किं न स्यात् अपितु अविकृतफल एव न विकृतं फलं यस्यासौ तथा यथावत्क
 ल एवेत्यर्थः शुभस्यापि फाल्गुनस्य योगात् दुष्टोपि मीनो दुष्टफल एवेति भावः न चाप्येवमस्ति एवं सौरप्राधान्यं स्वीकर्तुं
 रनिष्टद्वयं २ एवं सति सिद्धान्तमाह उपजाति कायदि फाल्गुने स पौमीनगता र्कस्तदानिंद्यः चाद्रस्य मुख्यत्वात् सत

अ.
 १०

राम.
 ५५

असंगेन वत वं धेयि निर्णयमाह मेष इति मेषो मेषगता र्कस्तु यदि वैशाखगतस्तदा न निंद्यः मेषे र्के च व्रतं न हीत्युत्तरे शुभ
 स्यापि मेषस्य शुभवैशाखयोगाच्छुभत्वमिति भावः प्रकृतमाह मध्याश्रितेति मध्याश्रितौ चैत्रमासगतौ हौमीन मेषग
 ता र्कावपि वर्जनीयो चैत्रस्य दुष्टत्वात् मीनस्तु स्वरूपतएवां शुभः मेषस्तु चैत्रयोगादिति चंद्रस्य मुख्यत्वादिति सर्वत्र
 हेतुः इत्यादिवाचां च त्र्यादिवशिर्गां युक्तिरियमेव इत्यादिकमुक्तवतां युक्तिरियमुक्तैवेत्यर्थः ३ यदि हि चैत्रे मुख्यत्वं त
 दाप्येकसौरमाने कथमुक्तमित्याशंकाह शालिनीयदि प्रायोवाहुल्येन सौरमानं विवाहे स्वीकृतं तत्र तदा फलेन चोद्रे

द्वयो न निंद्यो यदि फाल्गुने स्यादजस्तु वैशाखगतो न निंद्यः मध्याश्रितौ ह्यवपि वर्जनीयावित्यादि
 वाचामियमेव मुक्तिः ३ प्रायः सौरमानमिष्टं विवाहे तत्किं चोद्रे मासमाहुः फलेन यस्मात्सम्यक्
 तत्फलसिद्धिर्देवो सौरमासः केवलः किंचिदूनः ४॥ ९९ मासं किमाहुः शौनकादयः धनमानपरिभ्रष्टा चै

त्रे चातृसमैशुनात्वं सतीत्यादिना यस्मादेतौ सौरचंद्रमासौ विवाहे उक्तौ तस्मात्तदेकैतयोः सौरचंद्रमासयोरेकत्वे सति फ
 लाप्तिः सम्यक् परिपूर्णा स्यात् केवलः सौरमासः चंद्रावेष्य किंचिदूनः चंद्रस्य मुख्यत्वादित्यर्थः ४ एवं सौरचंद्रयोर्व
 लावलमुक्ता गोचराष्टकवर्गीयोर्वलावलमाह रथोदतानि ३ योषितौ स्त्रीणां गुरुपतंगयोः गुरुसूर्ययोगो च रे शोभने स
 ति गोचरविधिना गुरुवले रविवले च सतीत्यर्थः करग्रहः शुभकरः स्यात् तदप्यये तस्य गोचरवलस्याप्यये अलाभे स

वि. वं. ति अष्टवर्गविधिनागुरुपतंगवले सति मतांतरमाह सूर्यशुद्धि मिति अपरे नृणां पुरुषाणां सूर्यशुद्धिं जगुः ननु गुरुशुद्धिं गोचर
 टी. विधिना तदलाभे अष्टवर्गविधिनेति उक्तं च प्राक् भानुरप्युपचयेति पुरुषाणां गुरुशुद्धिस्तु व्रतबंधस्य अतो न विवाहे श्रुद्र
 ५६ दीनां तु व्रतबंधाभावाद् विवाहस्य गुरुशुद्धिः सूर्यशुद्धिश्चेति ५ नन्वत्र गोचरस्य कथं मुख्यत्वं तत्राह जातके अष्टवर्गफलं
 मेवास्ति तन्नयच्चंद्राशिफलं तदेव गोचरफलं संहिता सुपठितं अतोऽस्य अष्टवर्गफलस्य परिणयेति मुख्यता किं न स्यात्
 गोचरफलं हेतुस्माच्चंद्राशौरेव अष्टवर्गफलं त्वष्टराशिभ्यः अतोऽस्याधिक्यात् परिणयेयितव्या धान्यं कथं न स्यादिति
 योषितां गुरुपतंगगोचरे शोभने शुभकरः करग्रहः अष्टवर्गविधिना तदत्यये सूर्यशुद्धिमुपरे नृणां ज
 गुः ५ अष्टवर्गफलमेव जातके नास्य किं परिणयेयि मुख्यता सत्यमुद्धहमजन्मशास्त्रयोरन्यतामुनि
 भिरेव संस्मरे ईकूरमष्टममरिष्टमिष्टदंससमं शुभमुशंति जन्मनि नेयमुद्धहनरीतिरित्यसावत्र गोच
 भावः सतर्धंगीकारेण परिहरति सत्यमिति जातके अष्टवर्गफलं मुख्यमिति मन्यामहे यदि ९९ रपथोरथोद्धतः ७१
 रायेपि मुख्यतेति न सहामहदिति कथं उद्धहनजन्मशास्त्रयोः विवाहशास्त्रजन्मशास्त्रयोरन्यता अन्यत्वं मुनिभिरेव सं
 स्मरे स्मृता विवाहशास्त्रस्य जन्मशास्त्रस्य च भेदो मुनिभिरेव स्मृता इति ई अत्रोदाहरणमाह जन्मनि जन्मकाले अष्टमं
 कूरमरिष्टमशुभमुशंति ससमं शुभं शुभग्रहं इष्टदं शुभप्रदमुशंति कां संति मुभयः द्वयमुद्धहनरीतिर्विवाहमार्गे न भवति

अ.
१०राम.
५६

तथाहि जन्मकालेष्टमः क्रूरग्रहो शुभः विवाहे शुभः जन्मकाले सप्तमः शुभग्रहः शुभः विवाहे त्वशुभः अतो न योः शा
 क्रूरयो रन्यथात्वे इति हेतो रत्र विवाहे गोचरपेथो गोचरमार्गः रथोद्धतरथैरुद्धतः अतिघृष्टः अस्वमार्गे श्लेषः गोचरमा
 गः पारंपर्यगतः स्फुट इत्यर्थः रथोद्धतं इति क्लृप्तं सोपि नाम सूचितं ७ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवसावत्स
 रात्मजगणेशदेवज्ञविरेचितायां विवाहवृंदावनेटीकायां विवाहदीपिकायां मासगोचरविचाराध्यायो दशमः १०
 अथ प्रातिस्विकं भावफलमुक्त्वा योगजमाह शालिनी चक्रस्य प्राचि अर्द्धे पश्चादर्द्धे क्रमेण क्रूरक्रूरैः कृत्वा चक्रमि

इति विवाहवृंदावने मासगोचरविचाराध्यायो दशमः १० अथ ग्रहयोगाध्यायः चक्रस्यार्धे प्राचि
 पश्चात्क्रमेण क्रूरक्रूरैश्चक्रमित्यामनेति अत्रोढायाः सुभ्रुवः स्वैरिणीत्वे भ्राम्यत्सु चैश्चक्रमि

नियोगमामनेति मुनयः एतदुक्तं भवति दशमभावभागानारभ्य चतुर्थभावभागपर्यंतं चक्रस्य पूर्वा ११ नैवृत्तिः १
 द्वे चतुर्थभावभागानारभ्य दशमभावभागपर्यंतं पश्चिमां द्वे तत्र चक्रस्य पूर्वार्धे यदा क्रूरग्रहाः पश्चिमां द्वे सौ स्यात्तदा
 चक्रं नाम योगः स्यादिति अस्य फलमाह अत्रेति अत्र योगोऽुढायाः यतिणीतायाः सुभ्रुवः सुष्टुभ्रुवौ यस्याः सा सुभ्रुः त
 स्यादिति तत्रैव नैवृत्तिः मनोवृत्तिः स्वैरिणीत्वे यौश्चल्यविषये चक्रवदुच्चैर्भा यति चतुर्थे स्वैरिणी प्रोक्ता पंचमं वध
 की स्मृतेति स्मृतिः चतुर्थे चतुर्थे पुरुषोपभोगे यौश्चल्यविषये तस्या मनोवृत्तिरिति तत्र चक्रवद्भूमतीत्यर्थः अयं

वि.र.
टी.
५७

सर्वग्रहकृतोयोगः द्रुतविलंबितानि तनुर्लम्बनिमीलनमष्टमे तत्रगतैः क्रमेण शुभाशुभैः लग्नस्थैः शुभैरष्टमस्थैः पापग्रहै
रित्यर्थः अयं ध्वज इति योगः इहास्मिन्योगे कृतो हृत्नावधुः सगुणलाभवती भवती कृतसुदृढनयस्याः सा तथा गुणैः सह व
र्तमानः सगुणः स चासौ लाभश्च सोऽस्यास्तीति सगुणलाभवती पुनः कथं भूतादंगितैः स्वच्छित्तैः हावभावादिभिः प्रियमनोयमनो
नुरवविभ्रमाप्रियस्य भर्तुर्मनः प्रियमनः तस्य यमनमाकर्षणं तत्रोत्पन्नः विभ्रमो विलासोऽयस्याः सा तथा विभ्रमो भ्रांतिहावयेरिति
विश्वः २ अरिवलानि चतानि केन्द्राणि च तेषां सखायस्ते तथा च चतुर्ध्वपिकेन्द्रेषु गतैः खलखेचरैः पापग्रहैः वापि नो मयोगोभा

अ.
११

तनुनिमीलनगैश्च शुभाशुभैर्ध्वज इतीह कृतो हृत्नावधुः सगुणलाभवती भवती गतैः प्रियमनोयमनो
नुरवविभ्रमा २ अरिवलकेन्द्रसरैः खलखेचरैर्भवति वापि रिहापितपुंस्करा युवतिरुद्भितकांतगृहा

वति इहास्मिन्योगे अर्पितपुंस्करा अर्पितो दत्तः पुंसेवराय करोययासा ॥ गृहे जनयितुः कुरुते कुरुतोत्सवान् ३ ॥
परिणीतेत्यर्थः युवतिः स्त्री उद्भितकांतगृहासती उद्भितेत्यन्तेकांतगृहं भर्तुर्गृहं ययासातथा जतयितुः पितुर्गृहे कुरुतोत्सवान्
कुरुते कुत्सितानि कृतानि कुरुतानि कुशलाः तेषां मुत्सवा आनंदाः ३ गगने दशमं तोयं चतुर्थं तोयं नवमं तोयं यथा तथस्थितैः शुभग्र
हैः शंखसंज्ञयोगे भृगुमुनिर्गदति असौ योगः अशमसुखं स्वलयति प्रतिवध्नाति निराकरानीत्यर्थः केन परिणयेन कासोपयोरुह
च सुखापयोरुहं कमलनदञ्च सुर्यासां तासु यातां सारूपां कथं भूतानां धनयशोनयशोभितानुश्रियां धनचयशश्च नयश्च तैः शो

राम.
५७

भनेसा धनयशोनयशोभिनी तनोर्वपुषः श्रीः कांतिः तनु श्रीर्धनादिशोभिनी तनु श्रीर्यासांतास्तथा ४ वसंतनिलका सकादशे
 कुजरवीसपत्नेशत्रौषधेरविजः शनिः विनेधनेविधुः तपसिनवमेशेषनभश्चराः कुजरविशनिचंद्रव्यतिरिक्ताश्चेत्युः तदा
 श्रीवत्सोनामयोगाः सषयोगः रूपेणरिक्तारूपरिक्तासौंदर्यहीना तामपि स्त्रियं सुखयतिकथं भूतासौ भाग्येति सौभाग्यस्य
 भोगः तस्य भरोभारः तस्य भंगिः रचनातयातरंगितानितरंगा जाताः येषु ज्ञानितरंगितानितानि अंगानियस्याः सा तथा ५ शालिः
 नीमूर्तीस्त्रये सौम्याः स्वांत्पराश्रयोर्द्वितीयद्वादशयोर्यथा तथा असौम्याः पापाः कार्मुकनामयोगं कुर्युः अस्मिन् योगे परिणीता कन्य

गगनतोयतयस्सुष्पुभैर्भृगुर्गदतिशंखमशंसवलयत्यसौ धनयशोनयशोभितनुश्रियां परिणयेनय
 योरुहचसुष्पा ४ सकादशे कुजरवीरविजः सपत्नेविनेविधुस्तपसिशेषनभश्चराश्चेत् श्रीवत्सर
 षसुखयत्यपिरूपरिक्तासौभाग्यभोगभरभंगितरंगिता गी ५ सौम्यामूर्ती स्वांत्पराश्रयोर् सौम्याः कुर्युर्योगं

कार्मुकं कन्यकास्मिन् हत्वा कांतं कांतवेषाविषाद्यैर्वेश्यारामं रमीति स्वरत्या ६ ॥ ९९ काकांतवेषासनीवे
 श्यारामं रमीति अतिशयेन रमतइति रं रमीति यदोलुकवेष्याः रमयंतीति वेश्यारामः वेश्योपभोगीतमप्येषा अतिशयेन र
 मयतीति कया स्वरत्या निजोपभोगकौशलेन किं कृत्वा विषाद्यैः विषशस्त्रोद्धधनादिभिः कांतं भर्तारहत्वा ६ सूनौ पंचमेषु
 क्रः दुश्चिक्वेतृतीये सांगिराः सगुरुः गौररश्मिश्चंद्रस्तदांगताभ्युद्गमश्चेत्यात् अंगनाया अभ्युद्गमोभ्युदयः विवाहइति।

वि. चं
 टी.
 ५८
 य

यावत् यद्वा अंगनाभ्युद्गमः कन्यालम्बनदायं आनन्दो नामयोगः तेन योगेन सुन्दरी सांद्रसौख्यासांद्रनिविडं सौख्यं यस्याः
 सातथावशयोः पितृभर्तृवंशयोरा नंदं विस्तृणाति विस्तारयति रिजंतर्भावः ७ युष्यिताग्राणि ३ व्ययोद्वाद् शरिपुः षष्ठं
 हिवुकं चतुर्थं सषुवक्रो भौमः शुक्रः प्रसिद्धः शुमणिसुतः शनिः रुभिः क्रमशः स्थितेः एष कुठारो नाम योगः स्यात् इहा
 स्मिन्कुठारयोगे परिणीता विटपटले भंडसमूहे विहरति क्रीडते कथं भूता संहतो मारितः स्ववंशो यया सा तथा पटव
 स्त्रांचले लेखितः अभिसारो यस्याः सा तथा असंशमति सारिणीत्यर्थः कांनार्थिनी नुयायाति संकेतं साभिसारिकेति
 सूनौ शुक्रः सांगिरागौररश्मिर्दुश्चिके स्यादंगनाभ्युद्गमश्चेत् आनंदो यं सुन्दरी सांद्रसौख्यातेनानंदं वं
 शयोर्विस्तृणाति ७ व्ययिपु हिवुकेषु वक्रशुक्रशुमणिसुतैः क्रमशः कुठार एषः इह विहरति संह
 तस्ववंशा विटपटले पटले खिताभिसारा ८ रविकविरविजं दुभिः क्रमेण व्ययधनषपिनधनेषु कूर्मै
 अभिधानात् यद्वा अभिचारेति पाठः अभिचारो व्यभिचारो तत्पाठे व्यभिचारिणीत्यर्थः ८ रविः सूर्यः कविः शु
 क्रः रविजः शनिरिदं श्रद्धः रुभिर्गृहेः व्ययोद्वाद् शं धनं द्वितीयं षट्षष्ठं निधनमष्टमं सषुयथाक्रमं स्थितेः एषः कूर्मो
 नाम योगः इहा स्मिन्योगे विहितः कृतः करग्रहो यस्याः सा तथा परेः शतानि गृहाणि भ्रमति शतेभ्यः पराणि परः शता
 नि पारस्करादित्वात्सुद् यद्वा परः शब्दो निपात इति भोजराजः शतेभ्यो धिकानीत्यर्थः कया हेतुभूतया भुजिष्य

अ.
११राम.
५८

नयादोषत्वेन भुजिष्यायाभावो भुजिष्यता त्वत्तल्लोर्गणवचनस्येति पुंवद्भावः नियोज्यकिंकरप्रेष्यभुजिष्यपरिचारका इत्यमरः ९
 भवः स कादशपरिभवः षष्ठं विक्रमस्तृतीयं रुभिः स्थानैः शुभणिः सूर्यः महीसुतो भौमः सूर्यस्यापत्यं सौरिः शनिः तैर्यथाक्रमं सनाथैः
 युक्तः कृत्वा दलेंदुर्ध्वं चंद्रो नामयोगः परिणामतिपरियाकं प्राप्नोति किकरिष्यन् इंदुमुख्याश्चंद्रवदनायाः स्त्रियः कुलयुगलोद्
 निधूर्यतां विधास्यन् करिष्यन् कुलयुगलं पितृकुलं भर्तृकुलं चेति तस्योद्गतिरुद्धरणं भुवं वहतीत्यर्थः औपच्छद सिके १० व्य

इह विहितकरगृहागृहाणि भ्रमति भुजिष्यतया परः शतानि ९ भवपरिभवविक्रमैः क्रमेण शुभ
 णि महीसुतसौरिभिः सनाथैः परिणामति दलेंदुर्ध्वं चंद्रमुख्याः कुलयुगलोद्गतिधूर्यतां विधास्यन् १०
 व्ययनिधनतनूषु मंदचंद्रा रुणकिरणैर्मुसलं जगुर्मुनी द्राः इह वृष्णि कुलान्तके कुमारी कुलमारी नच

योद्वा दशनिधनमष्टमंतनुर्लेगं स्त्रियां मूर्तिस्तनूस्तनुरित्यमरः तेषु यथाक्रमं मंदः शनिः चंद्रः प्रसिद्धः कापिकार्यसिद्धिः ११
 दः अरुणकिरणः सूर्यः तैः स्थितैः कृत्वा मुसलं तेनामयोगं मुनी द्राजगुः इह स्मिन् वृष्णि कुलान्तके योगेः वृष्णयोयादवाः तेषां
 कुलंतस्यांतकं संहारकं मुशलमित्यर्थः क्रीडद्विर्योदवैः शांजजठरे यदेषु ते मुसलं तेन मुसलेन यादवा विनष्टा इति भागवतः
 तादौ प्रसिद्धे अस्मिन् मुसले योगे कुमारी कुलनाशिनी भवति नच कापिकार्यसिद्धिर्भवति केवलकुलनाशिन्येवेत्यर्थः
 ॥ ११ ॥ पुष्यिताग्रंतनुर्लेगं नवनवमं भवस कादशं तेषु गतैः यथाक्रमं बुधः प्रसिद्धः विबुधार्चितो गुरुः यंगुः शनिः रुभिः

वि. हं.
दी
५९

कृत्यागजोनामयोगः स्यात् इहास्मिन्योगेयुवतिः स्त्री अहंकृताहंकारं प्राप्तासतीकृतानिष्पादिताश्च ते अर्थोऽर्थान्वितर
तिददति वा इत्यथवायुवतिः देवतदेवतत्परास्यात् देवतानि च देवं च देवतदेवानि ते सुतत्परादेवाचेनरताभाग्यरताचेत्य
र्थः भाग्यवतीति यावत् १२ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवदेवज्ञसुतगणेशविरचितायां विवाहचंदावनदी
कायां विवाहदीपिकायां ग्रहयोगाध्याय सकादशः ११ पूर्वमरिषराक्रमेत्यादिनासाधारण्येन ग्रहफलान्युक्तानि अ
धुना प्रतिस्थानेनानि सविशेषाण्याह तत्रादौ लग्नस्थग्रहाणां फलानि शिखरिणीमूर्तौ लग्ने स्थितो जीवः सृगदशं स्त्रि

अ.
११

तनुनवभवगैः क्रमेण योगोबुधविवुधार्चितपंगुभिर्गजः स्यात् इह युवतिरहंकृताकृतार्थान्वितरति
देवतदेवतत्परावा १२ इति विवाहचंदावनेग्रहयोगाध्याय सकादशः ११ अथ ग्रहाणां भावकुंड
लिकाध्यायः चिरंजीवां जीवः कविरविरलानंगसुभगांशशंकोर्वीपुत्रौ यमयुवतिपार्श्वप्रणयिनी

यंचिरंजीवांसृजतिचिरंजीवतीति चिरंजीवाचिरमित्यव्ययं विभक्तिप्रतिरूपकं कविः शुक्रः अचिरलानंगसुभगांसृज
ति अचिरलो निविडश्चासौ अनंगश्च अनंगो मदनः तेन सुभगासौ भाग्यवती शशंकश्चंद्र उर्वीपुत्रो भौमसौ यमयुवति
पार्श्वप्रणयिनी सृजतः यमस्य युवतिः तस्याः पार्श्वसामीप्यं तत्र प्रणयः प्रीतिरस्ति अस्याः सा तथा तां यमलोकका
क्षिणीमित्यर्थः बुधो भर्तुः भक्तसृजतिश्च निरपि अशीलादुच्छशीलानयोमूर्तिः सूर्यः शिखरिणिः शस्त्रप्रसिद्धते

राम-
५९

आदिर्येषां तानि शिखि शस्त्रादीनि तेभ्यो निधनं यस्याः सा तथा तां १ अथ धनभावस्य पृथ्वीवृत्तं धने द्वितीयभावे स्थि-
ताः सितसितां शुजीवेंदुजाः नितान्तधनिनीं जनयन्ति सितः शुक्रः सितं शुश्रूहः जीवो गुरुः इंदु जो बुधः नितान्तः धनं
तदस्य स्याः सा तथा धरानंदनो भौमः रुजा दहनदस्युभिर्विधुरितां जनयन्ति रुजारोगः दायं चैव हलताना मिति दायं
दहनो ग्निर्दस्य वश्चोराः सर्पादयो वा विधुरा विद्युक्तो भार्गवो हौना तस्या भावो विधुरता वैधव्यं पुंस्त्वं पूर्ववत् अर्का
त्मजः शनिः सुतेषु पुत्रेष्वपि विषये मितं पंचां मलिनमूर्तिं जनयति मितं पचतीति मितं पचा कृपणामितं न खं शिखि

बुधो भर्तुर्भक्तां मृगदृशमशीलां शनिरपि त्रयी मूर्ति मूर्तेः सृजति शिखि शस्त्रादीनि धने १ नितान्तं
तधनिनीं धने सितसितां शुजीवेंदुजारुजा दहनदस्युभिर्विधुरितां धरानंदनः स्युः तेष्वपि मि-
तं पंचां मलिनमूर्तिं मर्कात्मजः स्त्रियं सहजदुर्भगां जनयति द्युतीनां पतिः २ ११ त्वानुम् मलिन

मूर्तिर्यस्याः सा तथा द्युतीनां पतिः सूर्यः सहजदुर्भगां जनयति सहजातं सहजं स्वाभाविकं दुर्भगं अदैवं यस्याः सा तथा
यद्वा सहजे सोदरविषये दुर्भगो यस्याः सा तथा २ अथ तृतीयस्येद्वत विलंबितं सहजे तृतीयभावे दून शनीरविश-
नीवधूं सधना धनसहितां कुरुतः सचिवः शक्रसचिवो बृहस्पतिः तनुधनो करोति तेनुरुशं धनं यस्याः सा तथा श-
शीचंद्रः सुभगां सुषुभगां भोग्यं यस्याः सा तथा कुजसोमजौ भौमबुधौ सुकृतिनी कुरुतः सुकृतं पुण्यं तदस्य स्याः सा

वि. चं.
ही.
६०

तथा देवरिपूयनीः शुक्राः देवरिदेवरेनयति प्रापयति देवरगामिनीत्यर्थः देवानोरियवो दैत्याः तानुपनयते सौ देवरिपूयनीः
दैत्यगुरुः देव इति क्रकारात् स मौतु देव देवरावित्यभिधानात् ३ अथ चतुर्थस्य प्रहर्षिणी सुरेव चतुर्थभावे रविः दारि
द्र्यसृजति अरवनी सुतो भौमः वरागव्याघाते वरांग शिरः तस्य व्याघातो भगः गुरुभृगुजेंदुजाः प्रभुत्वं सृजति गुरुः
वृहस्पतिः भृगुजः शुक्रः इंद्रजोबुधः प्रभुत्वं स्वामित्वं अश्वश्चंद्रमाः वाल्ये वाल्ये प्रियवियुतिं भर्तुं वियोमं शनिः
स्तनोभः शून्यत्वं स्तनयो रंभः स्तनोभः स्तन्यदुग्धं तस्य शून्यत्वं अमावे सृजति कासां सुवासिनीनां पांठागनानां चि

अ.
१२

इनशनी सहजे सधना वधूतनुधना सचिवः सुभगां शशी सुकृतिनीं कुरुतः कुजसोमजौ न
यति देवरिदेवरिपूयनिः ३ दारिद्र्यरविरवनी सुतो वरागव्याघातं गुरुभृगुजेंदुजाः प्रभुत्वं वाल्ये
अः प्रियवियुतिं शनिं स्तनोभः शून्यत्वं सृजति सुरे सुवासिनीनां ४ सत्युत्रामसुरसुरेज्यसोमपु ॐ
नारिरविरसुतं प्रजादिजेद्रः शोकातीमवनि सुतः सुतस्य रेनिः संताने सतत रुजं सजेत्कुमारी
रंटीतु सुवासिनीत्यमरः ४ अथ पंचमस्य प्रहर्षिणी असुराश्च सुराश्च असुरसुराः तेषामिज्यो शुक्रगुरुसोमपुत्रोबुधः
रतेषु तस्याः पंचमभावस्थिताः कुमरी सत्युत्रां सजेयुः कुर्युः रविः पुत्रारिं सजेत् पुत्राणामरिः पुत्रघातिनी हि जेंद्र
श्चंद्रो सुतप्रजां सुतेभ्यो न्या असुतासा प्रजायस्याः सा तथा कन्या प्रसूः अवनिसुतो भौमः शोकाती शोकेन कृतापी

राम.
६०

द्वितां रोनिः इनस्यापत्यं रोनिः संताने संतति विषये सतत रुजं सततं नित्यं रुकुरोगो यस्य सा तथा तां सृजेत् ५ अथष
 षेष्टेष्टीवृत्तं वैरिगः षष्ठभावगः विधुः चारुभुवाचारवोभुवोयासांताः तासां स्त्रीणां निधनं व्यनक्ति प्रकटयति ददा
 तीत्यर्थः इंदुजोबुधः परभयं शत्रुभयं भानुमानुमानवोरश्मयः सत्यस्यासौ तथा सूर्यः जयंकुजोभौमः कुशलं स
 मश्रकाद्भवतीत्यर्थः भूः शानिर्विगतवैरतां विगतं वैरयस्याः सा विगतवैरातस्याभावो विगतवैरता प्राग्वत्पुस्त
 उशनाश्रुक्तः सहचरेण मंत्रासमं सार्द्धं रिपुत्वशत्रुत्वं सहचरतीति सहचरः वचसां पतिर्वृद्धस्यतिः भर्तारिं अजा

विधुर्निधनमिंदुजः परभयं जयं भानुमानुजः कुशलमर्कभूर्विगतवैरतां वैरगः रिपुत्वमुशनासहं
 सहचरेण चारुभुवा व्यनक्ति वचसां पतिः पतिमजातशत्रुश्रुतिं देवुधोवेध्यामिंदुः परिचितस
 पत्नीपरिभवांगलद्वर्गः परनरतां दानवगुरुः अवीरामस्तेको गुरुरमरसेवाव्यसनिनीं विवा

तशत्रुश्रुतिं व्यनक्ति शत्रूणां श्रुतिः श्रवणं अजाताशत्रुश्रुतिं हे माहेयः स्त्रियमतिस्जस्को जनयति ७ ॥
 यस्य सौ तथा शत्रुरिति श्रवणमपि नास्तीत्यर्थः इदं अथ सप्तमेशिस्वरिणी विवाहे विवाहकाले अस्ते सप्तमभावे स्थि
 तो बुधः स्त्रियं वेध्यां जनयति इंदुश्चंद्रः परिचितसपत्नीपरिभवो सपत्न्याः संवेधीपरिभवः पराभवः सपत्नीपरिभवः
 परिचितः परिवृद्धः सपत्नीपरिभवो यस्य सा तथा पंगुः शनिः गलद्वर्गं गलंतं श्रवंतः गर्भायस्याः सा तथा दान

वि. चं. वगुरुः शुक्रः परनरतां परपुरुषगामिनीं अर्कः सूर्यः अत्रीरां नास्ति वीरो भर्ता यस्याः सा तथा गुरुः अमरसेवा व्यसनिनीं अम
 टी. रसेवायां व्यसनं विद्यते यस्याः सा तथा माहेयो भौमः अतिरजस्कां जनयति अतिशयितं रजो यस्याः सा तथा प्रदरव्याधियुक्ता
 ६१ मित्यर्थः ७ अथाष्टमे मालिनी मृत्युवेषमनि अष्टमभावे सितसितकिरणे ज्याः दुहिणगृहसुखीनास्तीणां मरणाय भवति
 सितशुक्रः सितकिरणश्चंद्रः इज्योगुरुः दुहिणो ब्रह्मा तस्य गृहं पद्मं तद्दत्तसुखं यासां तस्य सूर्यसौरी रविशनी अन
 वरतसुखायुः संपदे भवतः सुखं च आयुश्च संपच्च सुखायुः संपत् द्वे द्वे कत्वक्रीवत्वं च अनवरतमखंडं तंच तत्सु
 सितसितकिरणे ज्यामृत्युवेषमन्यनवरतसुखायुः संपदे सूर्यसौरी भवति पतिशरीरदोहकदोहिणे यो दुहि
 णगृहसुखीनां यस्मिन् सोऽपि जन्मा ८ शशिसुतगुरुशुक्राः सांद्रसौभाग्यलीलां सरलहसितकांतस्वांतके
 स्वायुः संपत्तस्मै रोहिण्या अपत्यं रोहिणे यो बुधः पतिशरीरदोहकतस्यात् पत्युः शरीरं तस्य दोहः अप ॥ लंकुमारी ॥
 घातः तं करोतीति तथा सोऽपि जन्मा भौमः यस्मिन् रोहिण्या ध्ये भवेत् ८ अथ नवमे मालिनी तस्य सितवमभावे शशिसुतगुरुशु
 क्रः कुमारी सांद्रसौभाग्यलीलां सरलहसितकांतस्वांतके लंकुर्वेति शशिसुतो बुधः गुरुशुक्रौ प्रसिद्धौ सांद्रं निविडं चत
 त्सौभाग्यं च तस्य लीला यस्याः सा तथा सरलं नज्जतच्च तद्दत्तं च तत्तथा कांतस्य भर्तुः स्वांतमनः कांतस्वांतं सरलहसिते
 न कांतस्वांतके लिः कीडा यस्य संबन्धेन सा तथा रविः रविसुतवक्राः कै न वा कांतशीलां कुर्वन्ति रविः सूर्यः रविसुतः शनिः

अ.
१२राम.
६९

वक्रोभोमः कैतवं कपटनेन आक्रांतं युक्तं शीलं यस्याः सा तथा तु हिनरश्मिश्चंद्रः स्त्री सवित्रीं करोति सूते सा सवित्री स्त्रीणां
सवित्री कन्या प्रसूः ९ अथ दशमे मालिनी व्योम्नि दशमभावे शनिः कन्यकां अनियमशौचां रचयति करोति नियमेन रहितं शौ
चं यस्याः सा तथा शुचि त्वहीनामित्यर्थः विधुश्चंद्र अन्यकार्यैः परकर्मभिः अतिविधुरांगीं रचयति अतिशयितं विधुराणि विक
लानि अंगानि यस्याः सा तथा वक्रोभोमः शाकिनीं डाकिनीं सुदृढदेवताविशेषः शाकिनीं वशाकिनीं मांसभक्षिकेत्यर्थः रविः सूर्य
उग्रं अशीलां कोविदो बुधः कर्मणः ज्ञां कर्मणां सुतकर्म विशेषः तज्ज्ञानातीति तथा आर्यश्चक्रौ गुरुश्चक्रौ अविकृतसुक्र

रविरविसुतवक्राः कैतवाक्रांतशीलांतपसितुहिनरश्मिः स्त्री सवित्रीं करोति ९ शनिरनियमशौचां कन्यकां
मन्यकार्ये विधुरतिविधुरांगीं शाकिनीं व्योम्नि वक्रः रचयति रविरुग्रं कोविदः कर्मणा ज्ञामविकृत सुकृतश्री
मालिनीं मार्यश्चक्रौ १० एकादशे दशशतं शुमुखाः सुखानिरत्नावरद्रविणभोगभरोन्मुखानि ॥ ६ ॥

त श्रीमालिनीं रचयतः सुकृतं च श्रीश्च सुकृतप्रियौ पुण्यलक्ष्यो अविकृते पूर्णे च ते सुकृतप्रियौ च ताभ्यां मासु ते शोभते
सा तथा अत्र मालिनीति छंदसोपि नाम सूचितं १० वसंततिलकादीर्घादृग्लोचनयासां तास्तासां स्त्रीणां पाणिग्र
हे एकादशे स्थाने दशशतं शुमुखा दशशतानि अंशवः किरणायस्यासौ तथा समुखमादियेषां ते सूर्यादयो ग्रहेन्द्राः
रत्नावरद्रविणभोगभरोन्मुखानि सुखानि ददति रत्नानि च अंशराणि च द्रविणं च तेषां भोगः तस्याभरोभारः तस्मादुन्मु

वि. दुं. रवानिउदितानि अथश्लोकावशेषेति अत्रैवग्रहाणांभावफलेषुवलप्राशस्त्यमाह सर्वेपीति सर्वेपिग्रहाअवला- अ-
 टी. स्थानादिवलहीनाः संतः सर्वभवनेषुलग्नादिसर्वभावेष्वपिकिचिच्छुभमशुभंवानंदद्युःअर्थोदेतत्फलमुक्तं तन्स- १२
 ६२ वलानामेवेति ११ अथव्ययैरुच्चिरावृत्तं व्ययैर्द्वादशे स्थिताः शुभाः बुध गुरुशुक्राः स्त्रियं सद्ययकर्षितां रचयंति कु-
 र्वेति संश्रया सौव्ययश्च तेन कर्षितां कुशत्वं प्राप्तां शनिः सुरारुचिं सुरायां रुचिर्यस्याः सातथा दुष्टा विधायं स्यास्तां विधु-
 श्चंद्रः दुर्विधां विधानं विधादुर्विधां दुष्टकर्म कुजो भौमः अदक्षिणा वयवरुजं अदक्षिणाश्चासाववयवश्च तस्यरुग्रा-
 पाणिग्रहे ददति दीर्घदशां गृहेन्द्राः सर्वेपि सर्वभवनेष्ववलान किंचित् ११ व्ययै शुभाः सद्ययकर्षितां
 शनिः सुरारुचिं रचयति दुर्विधां विधुश्च अदक्षिणा वयवरुजं कुजो रविर्विरूपयत्यतिरुचिरामपि
 स्त्रियं १२ इति मुनिजनमतमतनुवितकं प्रतिगृहचरखेचरोद्युददकं परि विगणय्य विशेषमशेषं
 गोयस्याः सातथा चामांगव्याधितां रविरतिरुचिरा अति सुंदरामपि स्त्रियं ॥ कलमिदमशेषमनुस्मिन्नेरं १३
 विरूपयति विरूपां करोति रुचिरेति छंदसोपि नाम १२ अथैषां भावफलानां प्राशस्त्यमाह इत्यनंतरोक्तं इदं
 लग्नादिभावस्थितग्रहाणां फलमशेषं समस्तमनुस्मिन्नेरं भवेत् न उद्दिता अनुस्मिता रेखा येन तत्तथा अत्यक्तमया
 दं यथावद्भवतीत्यर्थः कथं भूतं मुनिजनमतं मुनिजनानां समतं अतनुः पृथुः वितर्कयस्यतत्तथा यद्यप्युक्तानां रथमे

राम-
 ६२

वदृश्यते तथापि ग्रहवलादिविचारवशाद्गृहवितर्कमित्यर्थः पुनः कथं भूतं प्रतिगृहेति गृहं गृहं प्रति प्रतिगृहं प्रति
 गृहं चरति ते प्रतिगृहचराः ते च ते खचराश्च तेभ्य उदेति उद्भवतीति प्रतिगृहचरखचरोद्यन् संउदकः उत्तरकाली
 ने शुभाशुभफलं यस्मिन् तत्र तथा किं कृत्वा अप्रशेषं परि विगणाय्य प्रागुक्तसमस्तविशेषवलावलरूपं विचार्य
 त्यर्थः ११ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसोवन्तरात्मजगणेशविरचिताया विवाहवृंदावनटीकायां
 विवाहदीपिकायां ग्रहाणां भावकुंडलिकाध्यायोद्वादशः १२ ॥ अथोक्तभावफलानां व्यवहारार्थमुपसंहा

इति विवाहवृंदावने ग्रहाणां भावकुंडलिकाध्यायोद्वादशः १२ अहग्रहयोगादिवलावलाध्यायः
 षट्त्रयांशेष्वशुभाः शुभायनिधनं द्यूनां त्यवर्ज्य परे न्यायार्थेषु शशीमृतौ शनिरवीभगायतत्रापरै

रादिकंतथान्यदं पि शुभाशुभयोगादिकं वलादिकं च निरूपयन् ग्रहवलाध्यायमारभ्यते तत्रादौ भावफलोप
 संहारादि शादौ लविक्रीडितं षट्षष्टं त्रयस्तृतीयं आयं सकादशं सष्वशुभाः पापग्रहाः शुभाय भवन्ति शेषे
 ष्वशुभायनिधनं मष्टमद्युनससमे अंत्यं द्वादशं सतानि वज्रयित्वा न्येषु नवसुस्थानेषु परे सोम्यग्रहावधं गुरुशु
 क्राः शुभाय भवन्ति शेषेषु निधनद्यूनां त्येषु अशुभाय शशीचंद्रः न्यायार्थेषु तृतीयेकादशद्वितीयेषु शुभाय भ
 वन्ति शेषेष्वशुभाय तत्राष्टमे सर्वेषां विशेषमाह मृताविति मृतौ अष्टमेशनिरवीशुभाय भवतः नन्वशुभाय अ

वि. चं. अरवेरुपलक्षणाद्वाहुरप्यष्टमशुभः तत्त्वरूपांतरं केतुश्चराहुफलस्परचेरतिदेशोक्तेः तत्राष्टमे स्थाने परेन्ये चंद्रभौमवधगः
 टी. रु. शुक्राभंगाय भवन्ति लग्नभंगकर्त्तार इत्यर्थः अन्यानपि लग्नभंगानाह कूरद्युनेति शशितनूकूरद्युनवृत्तान्विते भंगाय भव
 ६३ तः द्युनवृत्तमावृत्तं ययोस्ते द्युनवृत्ते द्युनवृत्ते अन्विते च द्युनवृत्तान्विते कूरराद्युनवृत्तान्विते तेनथा चंद्रस्य लग्नस्य वा सप्तमं
 कूरक्रांतं भवेत् यद्वा चंद्रो लग्नं वा कूरान्वितं भवेत् तदा लग्नभंगः स्यादित्यर्थः अस्मै सप्तमेलनाद्वा चंद्राद्वा सितज्ञौ शुक्रबुधौ
 वा सौमिभंगाय लग्ने विधुश्चंद्रः भंगाय हि विषये सोमसिताधियाः भंगायस्यः सोमश्चंद्रः सितः शुक्रः अधियाः स्वामिनः लग्ना

अ.
१३

कूरद्युनवृत्तान्वितेशशितनू अस्मै सितज्ञौ विधुर्लग्ने सोमसिताधियाद्विषसितः सेंदुर्विनष्टोऽप्यः १॥

अतूर्यकायकेन्द्रगः सुहृत्स्वसौम्यवर्गयुक् सुहृच्छुभेक्षितः शुभः शशीमयूरवमांसलः २॥ ६॥

शद्रेष्काणानां अत्र षष्ठं लग्नादेव ननु चंद्रान् सोमग्रहणान् सितः शुक्रः सेंदुः सचंद्रः भंगाय शुक्रयुक्तं चंद्रद्वयार्थः अंश
 योनचांशाधीशो विनष्टोऽस्तंगतो भंगाय स्यात् १. अथ सप्तमदशमचंद्रस्य विशेषमाह ममाणिकानुर्ये चतुर्थे कायो लग्नता
 भ्यामन्यानि अतूर्यकायानि तानि चतानि केन्द्राणि च तत्र गतः सप्तमदशमग्रहद्वयार्थः शशी शुभः स्यात् कथं भूतः सुहृदित्यादि
 सुहृच्चरवश्च सौम्यश्च तेषां वर्गः तेन पुनर्कीर्तितया सुहृद्द्वर्गः स्ववर्गः सौम्यवर्गगोवेत्यर्थः सुहृच्च शुभश्च ताभ्यामीक्षि
 तः सुहृद्दृष्टः शुभदृष्टश्चेति बहुमांसमस्त्यसौमांसलः सिध्नादिभ्यश्चेति मन्वर्था योलः मयूरवैः किरणैर्मांसलः रश्मि

राम.
६३

भिः पुष्ट इत्यर्थः सप्तमदशमोपचंद्रयवविधः शुभः स्यादिति भावः अत्रापि अकायकोणकेंद्रेति यावः तत्र अकायकोणकेंद्राणि
चतुर्थसप्तमदशमनवमपंचमानि तथा च शोनकः त्रिकोणसप्तमांशव्ययोपगोविलग्नतोहि मद्युतिः शुभर्षगः शुभेक्षितश्च।
शोभन इति अत्र व्ययस्योपि गृहीतः सत्तु नारदेन महादोषेषु यदितोऽतो सौम्यकृतात्यक्तः २ अथ शुभयोगानाह मास्तिनीतव
यात इति प्रत्येकं संवध्यते शशितनयोवधः सितः शुक्रस्ताभ्यामनुगताभ्यां क्रमेण नंदमद्वयोर्गोस्तुः बुधेन लग्नगतेन नंदः शुक्रे
रा भद्र इति उभाभ्यां लग्नगताभ्यां जय इति योगः जीवे गुरो तनुयाते जीव इति योगः असुरसुराणां गुरु शुक्रगुरुताभ्यां तनुया

शशितनयसिताभ्यां नंदमद्वयुभाभ्यां जय इति तनुयाते जीव इत्येष जीवे असुरसुरगुरुभ्यां स्या
वरोद्भज्यशुक्रैर्विजय इति विशुक्रं ते च जीमूतमाहुः ३ इति शुभफलयोगाः सप्तसप्तर्षिमुख्यैर्मुनिभिरभि

ताभ्यां स्थावर इति योगः सप्तशुक्रैः बुधगुरुशुक्रैस्तनुयाते विजय इति योगः तमेव योगं विशुक्रं हितास्ते जन्मयात्रास्वपिस्युः
शुक्रवर्जिते बुधगुरुभ्यां लग्नगताभ्यामित्यर्थः जीमूतं नाम योगमाहुर्मुनयः ३ अथेषां फलमाह मास्तिनी इति सप्तशुभफलयोगाः
सप्तर्षिमुख्यैर्मुनींद्रिभिर्हितास्ते योगाः जन्मयात्रास्वपिस्युः न केवलं विवाहे किंतु जन्मकाले यात्राकाले च शुभफलदा इत्यर्थः त
त्किं शुभफल इत्याह भजतीति रुभिर्योगैर्युवतिः भूपसोमंतिनी त्वं भजति भूपस्य सीमंतिनी तस्याभावस्तथा नारी सीमंतिनी च
धूरित्यमरः राजपत्नी भवतीत्ययमर्थः अस्मिन् शुभफले ग्रहयुतिवलयो गादुत्तराधर्यस्यात् ग्रहाणां युतियोगः तत्र वलयोः

वि. ६४
 सवलत्वंतस्मान् उत्तरं च अधरं च उत्तराधरेतयोर्भावः उत्तराधर्ये योगकर्तृग्राहणं वलवशाच्छुभफलस्याधिकं न्यूनत्वं
 च कल्प्यमिति भावः ५ अथाशुभयोगानाह मालिनीतनोर्गृहं तनुगृहं तेन युनक्तीति तनुगृहं युक् तस्मिन् लग्नगतेन
 न्यर्थः सतत्प्रत्येकं संवध्यते दिनकररुधिराभ्यां लग्नगताभ्यां क्रमेण व्यालपातालवक्रौ योगौ सः रविणा लग्नगतेन
 व्यालोभो मेनपातालवत्क्रदतिरविपुत्रेश्नौ लग्नगते स्य इति योगः संहिके ये राहौ लग्नगते तमस्कमिनियोगः केतौ लग्नग
 ते अंतक इति योगः एवं पंचतेषु योगेषु पंचकजाक्षीनारीशोकव्यसननिधनताभिः तप्यते कर्मकर्तृरूपं निधनताभिरितिकरणं
 भजति युवतिरेभिर्भूयसीमंतिनीत्वं ग्रहयुतिवलयो गादुत्तराधर्यमस्मिन् ५ दिनकररुधिराभ्यां व्यालपाता
 लवक्रौ स्य इति रविपुत्रे संहिके ये तमस्कं तनुगृहयुजिके तावंतकस्तेषु शोकव्यसननिधनताभिस्तप्य
 यद्वा कर्मणिरूपं तदनिधनताभिरितिकर्तृसतत्प्रत्येकं फलं ५ अथान्यदृष्टयोगद्वयमाह मा ॥ तैपंकजाक्षी ५
 लिनीतनुर्लग्नं तु हि न मरीचिश्चंद्रः तयोर्लग्नचंद्रयोः चरगृहगतयोश्च रराशिस्थितयोः आधारे ससमी अंगनाखेटः
 शुक्रः तस्य दृष्टौ सत्यां चरराशिस्थौ लग्नचंद्रौ शुक्रेणादृष्टावित्यर्थः चेद्यापिनो गृहा अविदिशि स्थिताः संजो वलिनः
 स्युः तदा कुमार्याः कांतयुग्मं भर्तृद्वयं स्यात् सतदुक्तं भवति जातके प्राच्यादिषु जीवबुधावित्यादिना दिग्बलान्यासेन
 तं प्राच्यां भवति चतुर्थमुदीच्यां सप्तमं प्रतीच्यां दशमं दक्षिणा इति शिष्टान्येष्टौ तन्मध्यवर्तिषु च तस्य विदिषु भ
 र्य २

अ.
९३राम.
६४

वंति कौणगनादि विविदिगित्युच्यते तस्या अन्या अविदिक्सादि गोच प्राच्यादि कान्तस्यां स्थिताः यायिनो ग्रहाः लग्ने चतुर्थे
 सममेद शमे चैत्यर्थः यातुं शीलं येषां ते यायिनः स्थानं शीलं येषां ते स्थापिनस्तस्य च पौराः उभयविलक्षण आक्रंदः तेव
 राहेणोक्ताः रविराक्रंदो मध्ये पौरः पूर्वे परे स्थितो यायी पौरा बुधगुरु रविजा निन्यं शीतां मुराक्रंदः केतुकुजराहस्य
 कायापिन इति अययोगः शोनकनस्यष्टमुक्तः लग्ने दचररांशे केद्रस्था यायिनो यदा वलिनः योषिदहसं दृष्ट्वा पति
 द्वयंगच्छते नारीति अथ द्वितीययोगमाह युग्म इदा विनियुग्मे समराशौ स्थिते इदो चंद्रे अभ्युभदशपापदृष्टमुपेते
 ननु तुहिनमरी च्योरंगनारवेदहृष्टो चरगृहगतयोः स्यात्कांतयुग्मं कुमार्याः अविदिशि वलिनश्चेद्यायि
 नो युग्म इदा वभ्युभदशमुपेते कन्यका न्वन्यकाम्या ई नरः प्रियो नीरजलो च नाना नरग्रहैरुत्कटकांतिवी
 प्राप्ते पापग्रहदृष्ट्यर्थः तदा कन्यका अन्यकाम्या स्यात् काम्यतेतत्काम्यं अन्यस्य काम्यं यस्याः सा तथा परपुरुषकां सि
 णीत्यर्थः तथा च शोनकः क्रूरग्रहसंहृष्टे समर्पणे शशिनि भजति पतिमन्य स्त्रीणामन्य च गते सौम्ये दृष्टे शुभं भवतीति ई अ
 थग्रहविशेषेण फलवशान् फलान्तराण्यह उपजाति कानरग्रहैः पुरुषग्रहैः उत्कटकांतिवीर्यैः कानिश्चवीर्ये च उत्कटकां
 तिवीर्ये येषां ते तथा अनिशयित प्रकाशे रतिवले रित्यर्थः तदा नीरजलो च नाना स्त्रीणां नरो भर्ता प्रियः स्यात् नारीन भोगैः स्त्री
 ग्रहैर्वलशालिभिः बलेन शालंते शोभंते न च लशालिनः तदा नारी नृणां चित्तहरा प्रिया स्यात्कैः स्वभोगैः निजभोग कौशलैः

वि. वं. पुरुषस्य नारी प्रियास्यादित्यर्थः बुधसूर्यसुतौ नपुंसकार्ष्यौ शशि शुक्रौ युवती नराश्च शेषा इति स्त्री ग्रहद्वित्वे सति नारी न भो
 दो. गेरिति बहुत्वकथमुपपद्यते उच्यते शौनकीयेऽपि योषि द्रुहेरिति बहुत्वमस्ति अतोऽस्य पूज्यार्थे न्यादित्यादि गतिश्चिन्त्या किंच ७
 ६५ वैतालीयसु सुदृग्यासाताः सुदृशः तासां स्त्रीणां पतिः अस्तपतिः सप्तमाधीशः स्यात् विरोचनः सूर्यः श्वशुरः मदग्रहः शुक्रस्तस्य
 श्वशुरस्य प्रमदां स्त्रीश्च शूरित्यर्थः अमीपत्यादयः स्वचराः अवलानिर्वलाः बलिनः सबलाः क्रमात्सुदृशां स्त्रीणां नैषु यत्यादि
 च शुभशुभं दिशंति ददति किंच ८ वैतालीयं करग्रहे पाणिग्रहसमये शशिसूर्यसुतावनीसुतैः चंद्रशनिभौ मेः यथात
 नारीनृणां चित्रहरास्वभोगैर्नारी न भोगैर्वलशालिभिरु ७ यतिरस्तपतिर्विरोचनः श्वशुरस्तत्प्रम
 दामदग्रहः अवला बलिनो दिशं त्यमी सुदृशां तेषु शुभं शुभे क्रमात् ८ शशिसूर्यसुतावनीसुतै
 ररिनीचास्तगतैः करग्रहे अपितन्वधिपेन तप्यते निरपत्यानियतं नितं विनी ९ ॥ ७ ॥
 यावस्थितैररिनीचास्तगतैः तैः अरिः शत्रुगृहं नीचगृहं अस्तमस्तमयः नत्रगतैः अपिः समुच्चये तन्वधिपेनापि अरिः
 नीचास्तगतेन एवं योगे नितं विनी स्त्री निरपत्या अयत्परहिता सती नियतं निश्चितं तप्यते तापं प्राप्नोति अत्र सप्तम
 भवने निर्वले सतीति प्रसेसकं तथा च शौनकः लग्नपतौ रिपु भवने नीचे चारवि सुतारजनी करैः बलरहिते च दूने
 स्त्रीणां न भवंत्यपत्यानि अथ शास्त्रविरुद्धं किंचिच्छ्लोके स्तिनदुपहसति ९ उपजातिका तृतीयस्य कवेः शुक्रस्य

अ.
९३राम.
६५

रेखाशुभाय भवेत् लग्नस्य ग्रहवलावलोकने गणनार्थं प्रतिग्रहमेकैकारेखाक्रियत इति ज्योतिर्विदां संप्रदायः तत्र तृतीयः शु-
 क्रः शुभ इति कृत्वा रेखाक्रियत इत्येकारेतिः नभस्योदशमस्योभौमः लग्नं नभनक्ति लग्नं भंगकर्त्तुं नभवेदित्यन्यारीतिः त-
 द्द्वये द्वादेशे सौरिः शनिरपिलग्नं भन क्तीति तृतीयारीतिः इयं रीतिः यद्वा तिर्जनेषु कुतस्त्या जागर्ति तरा इयं रीतिः सर्वथा
 निर्मूलालोकेषु कस्मादेतोर्जाता अतिप्रसिद्धा स्तीति अस्यानकुत्रापि मूलदृश्यत इत्यर्थः कु नोजाता कुतस्त्या अतिशयि-
 ता जागर्तीति जागर्ति तरा आख्याता तत्रापि आम्चतदं नमव्ययं १० अथ जामित्रदोषस्य भंगमाह वैतालियं उश-
 कवेस्तृतीयस्य शुभाय रेखा लग्नं नभस्यो नभनक्ति भौमः तद्द्वये सौरिः पीतिरीतिर्जनेषु जागर्ति न-
 रां कुतस्त्या १० उशना गुरुर्दिनं दनः शशिजामित्रगयापतापहन् नवपंचमकेंद्रमित्रभू प्रणयीयुष्ट-
 नाशुक्रः गुरुर्वहस्यतिः इंदु नंदनो बुधः अयमेकोपि शशिजामित्रगयापतापहन्त्यात् शशिनः ॥ दशाविधुं स्पृशन्
 जामित्रं तत्र गच्छतीति तथा सचासौ पापश्च तस्य तापः अशुभं तं हरतीति तथा चंद्रान्समपापस्य दोषहर्ता भवती-
 त्यर्थः कथं भूतः नवपंचमेति नवपंचानां पूरणेन नवपंचमेते च केंद्राणि च नवपंचमकेंद्रं तच्च तन्मित्रं भूतं न प्रणयोरु-
 स्यात् सौ तथा नवपंचमकेंद्रगतः सन्मित्रगृहस्थित इत्यर्थः अपि च पुष्टदशाविधुं स्पृशन् पूर्णदृष्ट्या चंद्रं पश्यन्ति-
 त्यर्थः अत्र केंद्रसमाविरहिते ज्ञेये अशुभत्वात् तथा चोक्तं हरिजिह्वस चंद्रान्समक्रूरदोषक्षय रुदमरपूज्यः

वि. ६६ सोमपुत्रः सितो वा उदयहस्तिक धर्मव्योम पुत्रालयस्यो यदि च सकलहृदया लोकयेच्छीतरश्मिमिति ११ तत्रपरिपूर्णा।
 जामित्रदोषे अभंगत्वमाह वैतालीयं यदि हिमरश्मि नवांशकाच्च दृश्यते नवांशकात्त्वलखेदः शरसायकांशके
 पंचपंचाशत्तमेन नवांशे भवति अयमुपसर्गद्वयः दोषाद्वयः निविडेः परिपूर्णैरयमन्यगुरौर्नहन्यते चेज्जामि
 त्रगोपियापः यदि षड्जातरे भवति तदायं दोषः केनापि गुरौ न न भज्यत इत्यर्थः १२ अथैषां योगानां विचारगम्यत्वम
 स्तीत्याह वैतालीयं केपिकेचनशरीरधारिणः संपूर्णा प्रत्यक्षदृश्यमाना योगानिः फलाः स्युः किं वत् शिखिद
 हिमरश्मि नवांशकात्त्वलोयदिरखेदः शरसायकांशके अयमन्यगुरौर्नहन्यते निविडैरप्युपस
 र्गद्वयः १२ मोघाः शिखिदग्धवीजवद्योगाः केपिशरीरधारिणः दृढगूढ फलोदयाः परे पर्याकी
 ग्धवीजवत् शिखिनावह्निनादग्धं यद्दीजंत दृढं यथा वह्निदग्धं वीजं प्रत्यक्षसंपूर्णा ॥ राहुनाशराशिवत् १३ ॥
 वयवमपि कार्यसमंत भवेत्तद्वत्केचिद्योगाः संपूर्णाः प्रत्यक्षदृश्यमाना अपि मोघाः स्युरित्यर्थः निर्वलानां ग्रहाणां संपूर्णा अ
 पियोगाः मोघाः स्युरिति भावः परे केचन योगाः दृढगूढ फलोदयाः सतः दृढगूढः आकृन्तः फलोदयः फलप्राप्तये वातेत
 या किं वत् पर्याकी राहुनाशराशिवत् पर्याकीः आर्कीराः आकृन्त आसौ राहुनाशराशिवत् यथा पर्याकृन्तवन्तिः
 प्रत्यक्षमदृश्यमानोपि स्वकार्यसमो स्येव तथा केचन योगा अपीत्यर्थः सवलानां ग्रहाणां अल्पयोगोपि परिपूर्णफल

अ.
१३राम.
६६

स्यात्तदित्यर्थः १३ एवंविधविचारवतोदैवज्ञस्यजगत्सु पूज्यत्वं स्यादित्याह वैतालीयं सदैववित्सतोविदुषां अवतंसतो
 प्राप्नोति अवतंसः कर्णपूरः तस्यभावस्तथा सनामधिवंद्यः किमुतान्येषामिति सकः यदित्युक्तप्रकारेण प्रतिकूलका
 रकग्रह भावांशनिवेशदृष्टिभिः कृत्वा तन्वादिफलेषु दत्तदृक् प्रतिकूलदुष्टं कुर्वन्ति ते प्रतिकूलकारकाः ते च ते ग्राहा
 श्च भावांशं श्च प्रतिकूलकारकग्रह भावांशस्तेषां निवेशः स्थानं तत्र दृश्यः ताभिः तन्वादीनां फलानि ते सुदत्ता
 दृग्येन सतथा दुष्टकारका ये ग्रहा भावांश्च अंशाश्च तेषां यानि स्थानानि ते सुदृष्टिं दत्वा तन्वादिफलेषु च दृष्टिद
 इति यः प्रतिकूलकारकग्रह भावांशनिवेशदृष्टिभिः तन्वादिफलेषु दत्तदृक् स प्राप्नोत्यवतंसतां
 सतां १४ इति विवाहचंदावनं ग्रहयोगादिवलावलाध्यायस्त्रयोदशः १३ अथ मिश्राध्यायः उल्लि
 ख्यसामुद्रिकलक्षणानिवारः कुमारीं च गुणयान्निमित्तैः एवं कुमारीवरमप्युदको न ह्येकधारनिरधो
 त्वा तद्वलावलं विचार्य यदादिष्टं तदन्यथा तस्यादिति कृत्वा सदैववित्सतो वां च स्यादित्यर्थः १४ इति श्री «रिधीरेः १
 सकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचंदावनदीकायां विवाहदीपिकायां ग्रहयो
 गादिवलावलाध्यायस्त्रयोदशः १३ अथ स्त्रीपुंसयोः सामुद्रिकलक्षणपूर्वकौमिश्राध्याय आरभ्यते तत्रादौ तन्कारणा
 माह उपजातिकावरः कुमारीं च गुणयान् कैर्निमित्तैः यल्लिङ्गिवालकेत्यादिनावश्यमाणैः किं कृत्वा सामुद्रिकलक्षणा

वि. चं निउल्लिख्यप्रकटीकृत्यसमुद्रेण प्रणीतानि सामुद्रिकाणि तानि लक्षणानि सामुद्रिकलक्षणानि सामुद्रिकानि स्त्रीपुंसयोः शुभा
 ६७ शुभलक्षणानां मुख्यप्रवर्तकः समुद्रस्य यथा व्याकरणस्य पाणिनिः छंदसश्च पिंगलः अतस्तानि सामुद्रिकलक्षणानि तु च
 ते कुमारीयोः सामुद्रिकलक्षणैः प्रप्रकाले निमित्तादिभिश्च शुभं ज्ञात्वा तां वरयेदित्यर्थः एवं वरमपि कुमारी वरयेत् वरस्यापि शु
 भं ज्ञात्वा तं वरं कुमारी वृणुयादित्यर्थः एवं चेन्न हि प्रागुक्तेन फलसंदर्भेण किमित्याशंकायामाह उदकं इति हियस्मात्कारणा
 उदकं उत्तरकालीनं फलं धीरेर्गर्गादिभिरेकधा सकप्रकारं अरनिश्चितं न निरधारि न निधीरितं भावि फलमनेनैव प्रका
 रैराज्ञेयमिति न निश्चितमिति भावः १ तदेव सम्यं च माह इन्द्रवज्रा एवं स्वप्नादिक फलाद्या फलमार्गः विविधो
 स्वप्ने निमित्तं शकुनाः स्वकर्मशरीरमांगंतुकमद्भुतानि दोषाभिचारग्रहचारकालकाम्यानि चैवं विवि
 नेकप्रकारेस्ति स्वप्ने निद्राविशेषजं ज्ञानं ननु स्यान्निद्राशयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यभिधाने ॥ ५ ॥ फलाध्वार
 निद्रास्वप्नयोर्भेदोस्ति सत्यं तथाप्यत्रानरविशेषाद्देहोत्पन्नं वचनं गहनं न तत्राहिजागृतिस्वप्नसुषुप्तिरुरीया इत्यव
 स्था चतुष्टययोगशास्त्रे प्रसिद्धं तत्र जगतः प्रसिद्धा मनसो निरिन्द्रियप्रदेशावस्थानं निद्रासाहचर्यं स्वप्नः सुषु
 प्तिरिति त्रयं तदुक्तं करणजं ज्ञानमस्ति सास्वप्न इत्युच्यते यन्न तु सतन्नास्ति सा सुषुप्तिः सतन्निद्रयं सर्वजनानुभव
 सिद्धं तिस्रभ्योपिलक्षणानां तुरीया सा च योगिनामेव स्वप्नावस्थायामज्ञानं ज्ञानमपि स्वप्नशब्देनोपचर्यते यथा

अ.
१४राम.
६७

श्रीमद्भागवते स्वप्नोनिद्रोनुगोयथेति नैषधकाव्येयिनसानिशित्वप्रगतं ददर्शनमिति अतस्तस्मिन् स्थणमाहुर्नैष्यायि
 काः योगजधर्माननुगृहीतस्य मनसो निरिन्द्रियप्रदेशावस्थानं निद्रा तत्र दुष्टान्तःकरणजं ज्ञानं स्वप्ने इति स्वप्नमत्र स्व
 प्रशब्देन निद्राविशेषजं ज्ञानमुच्यते तस्मात्फलादेशः अयमेकमागः निमित्तानि सुतदुर्वचैनादीनि शकुनाः पूर्ण
 कुंभादयः स्य कर्मनिजप्राचीनकर्मविषाकः शरीरे सामुद्रिकलक्षणदि आगंतुकं भविष्यत्सूचकं जातकादि अहु
 तानि उत्पन्नाः दिव्यभौमांतरिक्षाः दोषावातपित्तश्लेष्मादयः स्वाभोचिकाः शरीरस्थास्तेषामभिचारः प्रचारः स्वरविधा
 नादिग्रहचारागोचरवक्रमार्गास्तौ दयादयः कालसंबन्धमासलग्नादिः काम्यकांक्षितं रेहिकं पुरुषचेषादिन

प्राक्कर्मबीजं सलिलानलोर्वी संस्कारवत्कर्मविधीयमानं शोषाय पोषाय च तस्य तस्मात्सदा सदा चा
 याच शौनकः तिथिकरणास्ते निशाकरविलग्नपरिकल्पनामयं गर्गः पाणिग्रहणेषु फलं वदन्ति ॥ रवतां नहानिः ३
 यवनावसिष्ठश्च ग्रहराशिगोचरभवं जातकं विहितं च देवतः प्राह शकुनरुतज्ञाः शकुनैर्निमित्तकुशलानि मित्रैश्च क
 र्मसमुत्पन्नान्ये कुलदेशस्त्रीस्वभावमपरेतुदं न्यन्यमुनयः कालविशेषादिशेषफलमिति सर्वस्वप्रादिः फलमार्गानां
 विधोस्ति अतो वरवध्वोः सामुद्रिकलक्षणस्वस्थारिष्टादिकमप्यस्माभिरप्युच्यत इति भावः तथा चाहुः जातकनिमि
 त्तशुद्धां शुभलक्षणस्थितां कुलोद्भूतां वरयेन्मुनसौख्यार्थी यवीयसीं कन्यकामिति यवीयसीं न्यूनां वयसा प्रमाराणतश्च

वि. वं. एवं फलमार्गेष्वनेकेषु सत्सु तत्समाधानमाह उपजातिका सतत्प्रागेव व्याख्यातप्रार्थयपूर्वजन्मनियदुपार्जितंसदसत्कर्मत
 दी. त्प्राक्कर्मैत्युच्यते न देवदेवै यदेहिकं कर्म तत्प्रयत्नः पौरुषं चोच्यते यत्प्राक्कर्म तस्य शोभाय स्यापयोषापयुक्ते च अधुना
 ६८ वि धीयमानं क्रियमाणं कर्म भवतीत्यन्वयः किवत्तवीजं सलिलानलो वी संस्कारवत् सलिलं जलमनु लो ग्निः उर्वी भू
 मिः आसां संस्कारः तद्वत्तथा सद्दी जं सद्भिः सलिलादि संस्कारैः संस्कृतं सुदुर्लभं तच्च अन्यथा सीयते तद्वत्स प्राक्कर्म
 ऐहिकेन सत्प्रयत्नेन वर्द्धते अन्यथा सीयते इति तस्मात्कारणान्सदाचारवतां शु निस्मृत्यादिषु यः विहितः सदाचारस्त
 द्दत्तां पुरुषाणां सदा कदाचिदपिन हानिः स्यात् अशुभमपि कर्म फलं सत्प्रयत्नेन निवार्यत इत्यादिकं प्रपञ्चितं प्राक्कर्म
 फलेद्यदि प्राक्तनमेव तत्किं कृष्याद्युपायेषु परः प्रयत्नः श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणां निषेधविध्यात्मके
 स्मात्स्वप्रनिमित्तशकुनसामुद्रिकलक्षणादयोपि प्रयत्नलक्षणा आवश्यं विलोकनी ॥ कर्मणि किं निषण्णा ४॥
 या इति सिद्धं सत्तदस्माभिः सप्रयत्नं प्रयत्नमेव निरूपितं अथ केचित्प्राक्कर्मैव फलनीति मन्यमानास्तन्मतं निरस्यति
 विपरीतारव्यानकी प्राग्भवप्राक्तनं कर्म यदि प्राक्तनं कर्मैव फलेत् ननु प्रयत्नेस्तदा कृषिवारिज्यादिषु पायेषु आगम
 प्रकारेषु परः प्रयत्नः किं कथमेतेषु कृष्यादिषु प्रयत्नः कर्तव्यः यदवश्यं भावितव्यं त्वेवेति कृत्वा सर्वजनेन कृष्यादि
 पुनः प्रवर्तितव्यं सच प्रवर्तते अतः प्रत्यक्षं विरुद्धं तदित्यर्थः न केवलं प्रत्यक्षं विरुद्धं किंच आगमविरुद्धमपि

अ. १४

राम. ६८

न्याह श्रुतिरिति नृणां निषेधविध्यात्मको निषेधविधिरूपे कर्मणि श्रुतिः स्मृतिश्च किं निषण्णा कथं प्रवृत्ता आत्मानं सत
 तंगोपायेत्यादि श्रुतिः नृसमासेन नृकूपमवेक्षेत न वाहभ्यां नदीतरे न संश्रवमभ्यापयेतेत्यादि आश्रयायनादिकल्या
 नां श्रीकामः पुष्टिकामो वाग्रहयज्ञं समाचरेदित्यादियाज्ञवत्कादिस्मृतीनां चिकित्सादिशास्त्रस्य च वैयर्थ्यं प्रसंगः
 स्यादित्यर्थः सतदपि सप्रपञ्चं प्रथममेव निरूपितं अतो यदुक्तं तत्सम्यक् अथ प्रकृते तत्र तावत्स्वस्थारिण्य
 ह श्लोकसप्तकेन ४ उपजाति का अमुवरनवृणीरन्नित्युत्तरेण सर्वत्र संवधः अमुकयः विधोः क्वाया कल

क्वायां विधोर्न ध्रुवमृषमाला मालो कयेद्यो न च मातृ चक्रं खंडं पदं यस्य च कर्दमादौ कफश्च
 तौ मज्जति चोचुवी ५ उरः पुरः शुष्यनियस्य चाद्रं न माति ति स्त्री गुलयश्च वक्त्रे ॥ ॥

कंन आलो कयेन च ध्रुवं न सत्रमालां न सत्रमंडलं न च मातृ चक्रमालो कयेत्मा न संज्ञाः ताव विशेषास्तारा चक्रं
 मंडलं यस्य च कर्दमादौ खंडं पदं भवति कर्दमधूलिप्रभृतिषु सप्तपदस्य प्रतिरूपं खंडं भवतीत्यर्थः यस्य कफः
 श्लेष्मा उदके च्युतः निस्पृतः स न अं वुचुवी मज्जति अं वुचुवतीत्युचुवी जलमा कष्यवुडतीत्यर्थः ५ यस्य
 च उरः उरस्थल उदकं च दनादिना आद्रं क्लिन्नं सदन्यस्माच्छरीरस्थानात् पुरः पूर्वमेव शुष्यति शुष्कं भव
 तियस्य च वक्त्रे मुखे के निशो गुह्ये विहाय मध्यमास्ति स्त्री गुलयः परस्परकुक्षि संलग्नाः न माति न समावि

वि. ६९ शंतिभयिः वार्थेयस्यवाउदकेनस्नानस्यसू र्धनिमस्तके धूमवस्त्री धूमशिरवास्यात् यस्यवासू र्धनिफलधान्यादि
 नारिक्तमुखः रिक्तचक्षुः खगः यस्मिन्नीलीयते निविशति ६ यश्चागुल्यादिना आकीर्णकर्णः आचनकर्णरंधः स
 न अंतर्वर्तिनस्वाभाविकं घोषनश्रुणुयात् यो वा सुभुक्तोपि अतिशयितं भुक्तोपि धृतिं नृसिन्धने अतिभुक्तः सन्नपि
 नृसिन्धनप्राप्नोतीत्यर्थः यश्च सुश्रीरप्यकस्मात्सुतरां निश्रीर्भवति यश्च निश्रीरप्यकस्मात्सुतरासुश्रीर्भवति अयिः ॥
 स्नानस्यसू र्धन्यपि धूमवस्त्री निलीयते रिक्तमुखः खगो वा ६ नाकीर्णकर्णः श्रुणुयाच्च घोषनो वा सुभुक्तो
 पि धृतिं न धत्ते निश्रीरकस्मात्सुतरां च सुश्रीः रुशः स्थवीयानपि योप्यकस्मात् ७ अतीव नृकुं बहुचा
 न्यहेतो रतीतसात्म्यः सदसत्प्रवृत्तौ अप्यंगुलिक्रान्तविलोचनांतोनमेचकं चांद्रकमीक्षतेयः ८ ॥
 वार्थेनिर्गताश्रीः शोभायस्यासौ तथा यश्च रुशोप्यकस्मात्स्थवीयान् भवति यश्च स्थवीयान् कस्मात् रुशो भवति अ
 तिशयितस्थूलः स्थवीयान् स्थूलदूरेति स्थवादेशः ७ यश्च अहेतोः ज्वरादिहेतुं विना अतीव अतिशयितं नृकुं स
 त्म्यं अतिभक्षयेति यश्च अस्मकोदिव्याध्यादिहेतुं विना अतीव बहुभूरि अत्रियश्च सदसः प्रवृत्तौ विषये अतीतसा
 त्म्यः सच्च अस्मच्च सदसतीतप्रवृत्तिः तस्यां अतीतं त्यक्तं सात्म्यं स्वाभाविकं येन सतथायः स्वभावेन सत्प्रवृत्तिः सन्
 सचेदसत्प्रवृत्तिरित्यर्थः अपि वार्थेयो वा अंगुलिक्रान्तविलोचनांतः सन् चंद्रकमेचकं नेक्षते अंगुलीभिः क्रान्तौ आ

अ.
१४राम.
६९

क्रमिन्तोलोचनान्तौनेत्रप्रांतौयेनसतथा मेचकवर्णो मयूरपत्रनिभः चंद्रकंखद्योत इवद्योतमानंस्वानुभवसिद्धं ८ मध्येलला
 दस्येतिमध्येललाटं पारेमध्येषष्ठ्यावेत्यव्ययीभावः मणिवंधं धारयतीतिमणिवंधधारी योललाटमध्येमणिवंधं धत्वाअ
 ल्यिकांकुशांकलावीनपश्यति तलहस्ताधस्तसंधिर्मणिवंधः तदधोहस्तभागः कलावीस्त्रीरांकरभूषणस्थानंयश्च
 अहेतुकंअकारणंशवगंधिगात्रः शवस्यगंधद्वगंधोयेषांतानिशवगंधीनिता निगात्राणियस्यासौतथा योवासर्व
 त्रसीमनितमूर्धजः सीमंताः संजातायेषांतेसीमंतिताः तेमूर्धजाः केशयस्यासौतथा सीमंतः स्त्रीरांललाटादूर्ध्वंके
 मध्येललाटंमणिवंधधारीनचा ल्यिकांयश्यनियः कलावी अहेतुकंयः शवगंधिगात्रः सर्वत्रसी
 मंनितमूर्धजोवा ९ अपिद्वारदोमनखः शरीरात्सद्यः स्रवद्वा मविलोचनोवा निरीक्षतेसत्त्वममानुषंवावि
 शवे शविशेषः प्रसिद्धः ९ अपिर्वीर्येयोवाशरीरात्सद्यः स्रंतिगलंतिरोमाणि १० स्तनोसानयनश्रुतिर्वी १०
 नखानिचयस्यासौतथायोवाअमानुषंमानुषादन्यसत्त्वंप्राणिंनपिशाचादिकं निरीक्षितोयोवाविस्त्रस्तनासानयनश्रुतिः
 नासानासिकानयनेनेत्रे श्रुतीकौर्विस्त्रस्ताः शिथिलीभूताः नासानयनश्रुतयोयस्यासौतथा १० इंद्रवज्रायोवास्वप्नमध्ये
 खरादौगर्दभादौयानेः धिक्कृतः आरुद्धोदक्षिरास्यादिशि आक्षिप्यमाराः प्रेर्यमाराः सन्जागर्तिप्रबुध्यतिअमुंवरं
 आर्याज्ञानारः कुमार्याः प्रदानायनचरणीरन् तत्रकारणमाहनेदिष्टेतिनेदिष्टः अनिसमीपः दिष्टातः प्रत्ययोयस्या

वि. वृ. टी. ७०
 सौतथा अतिशयन अंतिकः नेदिष्टः अंतिक वाढयोर्नेदसा धाविति नेददेशः दिष्टान्तः प्रत्ययान्त्यय इत्यमरः आसन्नमृत्युं
 सवरे वचरेयु रित्यर्थः अर्थो देवं विधातुं मार्गं वरोपि ११ अथ ह्यायाल सरो नारिष्टानमाह इंद्रवज्जानि श्वलः स्थिरः नेत्र
 योः पातो यस्यासौ तथा यः निश्चल दृष्टिः सन् सरो स्वस्य ह्यायां निरीक्ष्यततः सरामंतरि संपश्यन् तथा स्वकाये स्वदेहं शु
 भ्राभस ह्यायं न पश्येत् स नश्येत्ता शं प्राप्नोति शुभ्राणि शुभ्रमेधाः नैः समाना ह्यायं यस्यासौ तथा समानस्य सा देशः
 दृष्ट्वा स्मिन् स्वकाये विकृतौ दृष्ट्वा यो सत्यां विकारः स्यात् तस्यो गस्य विकारो दृष्ट्वा स्तदंगस्य तथा विकारः स्यादित्यर्थः १२
 आक्षिप्य माणो दिशि दक्षिणस्यां जागर्तियाने धिक्कृतः खरादौ नेदिष्ट दिष्टान्तममुक्तुं मार्गं नार्यः प्रदानाय
 वरं वृणीरन् ११ ह्यायां निरीक्ष्य सरामंतरि संपश्यन् यो निश्चल नेत्रपातः शुभ्राभस ह्यायं मिह स्वकायं
 पश्येत् स नश्येद्विकृतौ विकारः १२ प्रदक्षिणावर्तं शरीरं रोमा वृषस्वनः फेनिल मूत्रपातः ॥ ६ ॥
 अथ श्लोकत्रयेण पुरुषलक्षणमाह उयजानिका प्रदक्षिणं सव्यमावर्तः परिभ्रमो ये धांता नि प्रदक्षिणावर्तमिता
 नि शरीरं रोमाणि यस्यासौ तथा वृषस्वस्वन इव स्वनः शब्दीयस्यासौ तथा फेनो ह्नि यस्मिन् सौ फेनिल फेनादि
 लब्धेति वृलच् फेनिलः मूत्रस्य पातो यस्यासौ तथा न अत्यल्पः अतिलघुः पाष्णि र्यस्यासौ तथा नाकादित्वा न्नलो
 पः पाष्णिर्गुल्फयो रधः प्रदेशः तद्गंथी घुदिके गुल्फौ पुमान् पाष्णि रधस्तयो रित्यभिधानात् मनसा गभीरो

अ. १४

राम. ७०

गंभीरः प्रकृत्यादिभ्यश्चेति तृतीया निमगंभीरं गंभीरमित्यमरः धीरानिः संदेहा उन्नता वर्धमाना आरंभेषु कार्यारंभेषु रुचिः
 प्रीतिर्यस्यासौ तथा प्रशस्तं यशस्त्यस्यासौ यशस्वी प्रशंसायां मत्वर्थे विनिः १३ आख्यान कीर्दृष्टेनेत्रे स्निग्धाः
 सस्नेहाः ईशरो च त्वक् च नरवाश्च दंताश्च केशाश्च यस्यासौ तथा युवामध्यमवयस्कः सुष्ठु वा सोयस्यासौ तथा अमा-
 लिनवस्त्रः परिवीता अतिसदृता च घाशरीरे गितं यस्यासौ तथा व्यत्र संवरणे स्त्रियाः सुखमिव सुखयस्यासौ स्त्री मु-
 रवः न च स्त्री मुरवः नितरां प्रभायस्यासौ निप्रभः शान्ता मूर्तिर्यस्यासौ तथा अतिकृष्णोऽक्षणा तारको वा न भवति इक्षणा
 नान्यस्य पाष्णिर्मानसा गभीरो धीरो न्न तारं भरु चिर्यथाः स्त्री १३ स्निग्धेऽक्षणा त्वद्धुस्वदंत केशो युवासु-
 वासाः परिवीत चेष्टः न स्त्री मुखो निःप्रभश्चातमूर्तिर्न चाति कृष्णोऽक्षणा तारको वा १४ औचित्य चारीश्च
 चिरिगितज्ञो विशालहस्ताननबाहुवक्त्राः ॥ १५ पोर्नेत्रयोस्तारकेर्दृष्टा तारके अतिकृष्णोर्दृष्टा तारके य-
 स्यासौ तथा १४ उपजातिका उचित योग्यं तस्य भावः औचित्यं तच्चरति आचरतीति तथा शुचिरनिर्दिष्टः चारु इंगितं प-
 रस्य चेष्टितं तज्ज्ञानातीति तथा विशालं विस्तीर्णं हस्तौ च आननं बाहु च वक्त्रश्च यस्यासौ तथा मुख्यलक्षणा न्याह सर्व-
 योतिः सर्वोपि रभिः सर्वलक्षणेः संपन्नोपिनरः सत्त्वाकृतिमानकुलीनः नरोगी स्यात् सत्त्वस्य आकृतियस्यासौ तथा सा-
 त्विकमरुतिरित्यर्थः कुलीनो विरव्या तसत्कुलप्रसूतः नरोगी अव्याधितः किमर्थं कन्याप्रदानाय १५ सवंबरलक्ष-

वि. हं. टी. ७१
 णान्युक्तावधूलक्षणान्याह स्रग्धराश्मश्रुभिः श्यामौश्मश्रुश्यामौतौ उन्नतौ उच्चौ ओद्यौयस्याः सातथा नासिको
 दरेनिडीपकरीचचरणौचकरचरणपृथुकरणयस्याः सातथा पृथुहस्तापृथुचरणाचेनिरुसाणि अस्मिन्धा
 निअग्राणियेषांतेरुसाग्राहस्यारुसाग्राकेशायस्याः सातथाअत्रडीमविकल्पान्नीपशुचेर्भावः शौचेनिःशौचशौ
 चहीनारोमाणिसनियेषुतानिरोमशोनिरोमादेः शङ्कतिमनुवर्त्यशः रोमशानिअगानियस्याः सातथा अगगा
 चेनिडीप कृशालघुः कुटिलावक्राचरती अस्थिराक्रेराउग्रासच्छासकयदाउपधिः हृद्रकैतवद्व्यमरः स
 सर्वोपिसत्वाकृतिमान्कुलीनः कन्याप्रदानायवरोनरोगी १५ श्मश्रुश्यामोन्नतोरीपृथुकरचरणा
 ह्रस्वरुग्राग्रकेशानिः शौचारोमशङ्गीकृशकुटिलचलक्रूरसच्छद्गदृष्टिः वामावर्ताविशालोन्नतवि
 कटनदङ्गललाटास्पृशती नौवीमंत्यागुलिभ्यामनियतवैडुभुगेहिनीदेहिनीरुक् १६ ॥ ६ ॥
 वंविधादृष्टिर्यस्याः साकृशकुटिलचलक्रूरसच्छद्गदृष्टिः वामाअप्रदक्षिणा आवर्तारोमायस्याः सातथा विकटंवि
 सदृशंनदतः नृत्यतः ते विकटनदंतीतेभ्रुवौयस्मिनतद्विकटनदङ्गुलिभ्यामनियतवैडुभुगेहिनीदेहिनीरुक् १७ ॥
 ललाटयस्याः सातथा वहुचत्वावन्नीप विशालोन्नतललाटा विकटनदङ्गुलिभ्यामनियतवैडुभुगेहिनीदेहिनीरुक् १८ ॥
 छिकोपकनिष्ठिकाभ्यांउर्वीभूमिनस्पृशती अर्थाच्चरणास्ययस्याश्चरणागतकनिष्ठिकेभूमिनस्पृशतद्व्यमरः

अ. १४

राम. ७१

अनियतमसंख्यातं बहुभूरिभुनक्ति अनियतबहुभुक्त्वं विधागेहिनीगृहिणीं देहिनीरुक्स्यात् देहोस्ति यस्याः
 सा देहिनी स्त्रीरूपजा चोपताप इत्यमरः सा स्त्रीमूर्तिमानरोगसवेत्यर्थः १६ उपजातिः यानितं विनीस्त्रीस्फिग्लला
 दोदरलं विनीसाक्रमेण कांतकांतानुजनातहं त्रीस्यात् स्त्रियांस्फिजो कदिप्रोथावित्यमरः स्फिजोचललादच
 उदरं चनेलं वनेसातथादीर्घस्फिक् दीर्घललादादीर्घादरीत्यर्थः कांतश्च कांतानुजनातो चनेनथाकांतो भ
 त्ती कांतानुजो भर्तृ कनीयान् कांततातः श्वशुरस्तेषां क्रमेण नाशयतीति यास्वल्पनितं वगृह्यासापतिद्रुह्या
 यास्फिग्ललादोदरलं विनीसास्यात्कांतकांतानुजनातहं त्री नितं विनीस्वल्पनितं वगृह्याद्रुह्यात्
 नितं दीर्घगलाकुलघ्नी १७ निःस्वातिह्रस्वाधमनौपुं धीप्रायेरा नत्रापिपृथुः प्रचंडाकपोलकूपाह
 त् विरोधयति पश्चान्नितं वः स्त्रीकस्या इत्यमरः गुह्यं योनिः सितेप्यशीलाकूर्मोदरीदुःखदरीदुरात्मा १८॥
 स्वल्पनितं वास्वल्पगृह्याचेति यादीर्घगलासाकुलघ्नी भर्तृ कुलनाशिनी १७ उपजातिः यास्त्री धमनौ शिरायां अति
 ह्रस्वा अतिकृशा सा पुं धीनिः स्वानिधनाभव नित्यस्या अतिकृशाः शिरा इत्यर्थः नाडीनु धमनिः शिरेत्यमरः दा
 राः स्यान्नुकुटु विनीपुं धीन्यमरः तत्रतस्यां धमनौ या अतिपृथुः सा प्रचंडा अन्तुग्रास्यात्तयस्याः शिरा अति
 स्थूला इत्यर्थः याह सितेहास्ये सति कपोलकूपाकपोलयोर्गंडयोः कूपौ गतौ यस्याः सातथासा अशीलादुरा

वि. वृ. टी. ७२ चारा भवति या कुर्मोदरी कुर्मोदरी सद्दशजठरासादुःखदरीदुरात्मा भवति दुःखस्य दरीवदरीदुःखदरीदुःखगुहादुरात्मादुष्ट। अ. १४
 स्वभावाद्वाचुर्भाभ्यामन्यतरस्यामिति डाय १८ संवत्सरे च ध्वोः सर्वशरीरलक्षणमुक्त्वा विशिष्टं हस्तचरणगतेरेखां ल
 क्षणमाह श्लोकः ससकेन द्वे वज्रा अंगुष्ठतले हस्तांगुष्ठतले हस्तांगुष्ठमूलाधः स्थिता भीरेखाभिः विपुला ल्यिकाभिः
 क्रमेण पुंस्त्री प्रसूतिर्विद्यायावन्त्यो विपुलरेखास्तावन्तः पुत्रायावन्त्यः कशास्तावन्त्यः कन्याद्वयर्थः अमूभिः रेखाभिः अ
 छिन्नभिन्नाभिः अछिन्नाभिः अभिन्नाभिश्च अस्याः पुंस्त्री प्रसूतेः आयुरायुष्यं अखंडं परिपूर्णं वाच्यं तदन्याभिस्तद्वि
 रेखाभिरंगुष्ठतले गनानां पुंस्त्री प्रसूतिर्विपुला ल्यिकाभिः अछिन्नभिन्नाभिरखंडमायुः खंडं तद
 न्याभिरमूमिरस्याः १९ सकानिर्यक्तजर्जनीयातिरेखा तर्जन्यंगुष्ठांतराले तदन्या ते ह्ये स्यातामायुरे
 श्वर्यरेखेतत्सौंदर्यं सुंदरत्वं तयोः स्यात् २० ॥ १९ परीताभिः छिन्नभिन्नाभिः खंडमल्पमायुर्वाच्यं तामुरेखा
 सुयायारेखा अछिन्ना भिन्ना तदप्यत्यं पूर्णायुः या छिन्नभिन्ना तदल्पमायुरित्यर्थः १९ शालिनी सकारे स्वातर्जनीं प्रदेशि
 नीं प्रतिनिर्यग्याति तदन्या रेखा तर्जन्यंगुष्ठयो रंतराले स्थिता हे क्रमेण आयुरे श्वर्यरेखे स्यातां प्रथमा आयुष्यरेखा द्विती
 या रे श्वर्यरेखेत्यर्थः तयो रेखयोः सौंदर्यं सति अरुक्षगंभीरेति वक्ष्यमाणं सौंदर्यं सति तयोः आयुरे श्वर्यरेखयोः सुंदरत्वं। राम. ७२
 चारुत्वस्यात् २० उपजातिः या रेखा मूलान्यापि मूलानि गेता सत्ये श्वर्यरेखायाः शिखरं अग्रं तेन सार्द्धं युनक्ति योर्गं प्राप्नो

निसापितृवंशरेखा भवति तादृशः पितृवंशो ज्ञेय इत्यर्थः सारेखा नीरं ध्रुवं धानिः किं ध्रुवं धरे हिता च गृहं धनाय भव
ति गृहं गृहिणी तस्या वं धन मति श्रीतिः सा च रेखा वहीयसी अति शयेन बहुला वहीयसी वंशविवर्धनाय भवति प्रि
यस्थिरत्यादिना बहुलस्य वंशदेशः २१ उपजातिः जीवितरेखा आयुष्यरेखा कनिष्ठिका जीवितयोर्मध्ये करभ
प्रदेशे स्थिताः मिथः परस्परं कान्तकलत्ररेखाः स्युः पुरुषहस्ते तावन्त्यस्तस्य भार्याः स्त्रीहस्ते तावन्त्यस्तस्याः कान्ता इ
त्यर्थः मणिबंधादा कनिष्ठे करस्य करभो वहिरित्यमरः परे उर्वरिते अस्मिन्करभे स्थिताः सांमातुरवर्गस्य रेखाः अ

रोश्चर्यरेखा शिखरेणामूलाद्युनक्तियासौ पितृवंशरेखा नीरं ध्रुवं धा गृहं धनाय वहीयसी वंश
विवर्धनाय २१ कनिष्ठिका जीवितरेखायोः स्यान्मध्यमिथः कान्तकलत्ररेखाः अपत्यरीत्या करभे

पत्यरीत्या ज्ञेयाः संमातुरपत्यानि सांमातुराः सोदराः मातुरुत्तराः ॥ रस्मिन्मवंति सांमातुरवर्गरेखाः २२ ॥
संभद्रपूर्वाया इत्यणु उच्चैः यथा गुष्ठतले पुत्राः कन्याश्च लक्षितास्तेषामायुष्यं तद्वत्स्मिन् जीवितरेखाया अर्धः स्थिते क
रभे भ्रातरो भगिन्यश्चेत यामायुश्च लक्षणीयमिति भावः २२ अनामिकाया मूले तस्य विमूषणमिव विमूषणो यो रेखा
नित्यनपुंसकत्वात् स्त्रीविशेषणत्वे पिक्वीवत्त्वं अनामिकामूले कर्ध्वस्थिते इत्यर्थः सारेखा पुण्यस्य रेखा कथं भू
ता तद्वासि हेतुः तस्य पुण्यस्य अवाप्तिः प्राप्तिः तस्य हेतुः नित्यपुस्त्रिगत्वात् स्त्रीविशेषणोऽपि पुस्त्रिगत्वं तस्यास्य

वि. हे. पुण्यप्राप्तिरस्तीत्यर्थः निर्गतासीमायस्यासौ निःसीमः सीमंतः संजातो यस्मिन्निति सीमंतिनः पंचशाखायस्यासौ
 टी. पंचशाखः पाणिः निःसीमः सीमंतिनः पंचशाखाययासा तथा सा ऊर्ध्वरेखा कस्य राज्यं न करोति अपि तु सर्व
 ७३ स्यादपि राज्यं करोतीत्यर्थः पंचशाखः शयः पाणिरित्यमरः ययोर्ध्वरेखा द्विधा कृतमिव पाणितले भवति सा
 वश्यं राज्यं प्रदेत्यर्थः २३ इत्यादीनां सर्वा सामुपि शुभाणामेखाणां साधारणेन प्रतिशयितत्वं माह विपरीता
 रव्यान्की अरुः साः स्तिग्धाः गभीरानिम्ना मनोहराः सुंदराः अतः अभ्यन्तरे मधुपिंगलाः न च प्रतिवन्द्यः
 अनामिका मूलविभूषणं या पुण्यस्य रेखा तदवाप्तिहेतुः निःसीमसीमंतिनः पंचशाखा करोर्ध्वरे
 खान करोति राज्यं २३ अरुहगंभीरमनोहराभीरेखा भिरंतर्मधुपिंगलाभिः न चानिबद्धीभिर
 वामेष्वंगेषु पुंस्त्रीफलयोः स्फुटत्वं २४ सरोजश्रीवृक्षध्वजगजनिमित्तं भक्तलक्षणं जादृशं
 अनितिसंकीर्णः स तादृशाभिरुक्ताभीरेखाभिः पुंस्त्रीफलयोः स्फुटत्वं २४ अंकुशकुलिशभृंगारगिरिभिः
 त्वं शुभफलाधिक्यं स्यात् केषु अवामवामेषु अंगेषु युरुषस्य दक्षिणहस्तचरणादिषु स्त्रियावामेष्वित्यर्थः
 २४॥ अथ करे चरणावाराज्यचिन्हा न्याह शिखरिणी सरोजकमलश्रीवृक्षो विल्ववृक्षः ध्वजः केतुर्गजो
 हस्तीति निर्मित्यः स्तभकलशौ प्रसिद्धौ स्तम्भकमाला आदर्शो मुकुरः कृत्रमातपत्रं अंकुशः प्रसिद्धः कुलिशः

अ- १४

राम- ७३

शंवज्जंभृगारः कर्कः गिरिः पर्वतः रथः प्रसिद्धः अश्वस्तुरगः श्रीवत्सो विष्णुवत्ससिरोम्यामदक्षिणावर्तः नदुपचारा
त्यदक्षिणावर्तमानं गृह्यते व्यजनं नालं यवाधान्यविशेषः यूयोयज्ञस्तभः प्रभृतिभिरित्यादिभिश्चिन्तैः पदपाणिप्र
णयिभिः चरणगतैः पाणिगतैर्वानराः पुरुषाः नार्यः स्त्रियः राज्यं दधति धारयन्ति समित्तं सारोराज्यमाप्तिरित्य
र्थः २५ अथमुरव्यलक्षणा न्याहरथोद्धतं यदि वचनं भाषणं अर्चनं पूजनं स्यात् मनोहरमित्यर्थः मनमानं सं
नतं पृथुलं नाल्यविषये मनः प्रवृत्तिरित्यर्थः वयुः शरीरदृशानेत्राणां निर्विशेषसुखदं निर्विशेषं अधिकं सु

रथाश्च श्रीवत्सल्यजनयवयुषप्रभृतिभिर्नरानार्योराज्यं दध्नियदपाराप्रणयिभिः २५ अ
र्चितं वचनमुन्नतं मुनानिर्विशेषसुरवद्वप्रदेशं अस्ति चेदद्य पराङ्मुखीमनिर्लक्षरोः किम
परैर्नृपोपिता २६ वरस्य कन्यावरणे वरेण्यो दुर्गे वयोदक्षिरा चैष्टिते श्रु ॥ १८ ॥

मतिर्बुद्धिः अथपराङ्मुखीयानकान्परावृत्तानदाचरुपोवितांपुरुषाणां स्त्रीणांवापरैर्लक्षणाः किं सयुचतुर्थः
लक्षणासुसन्तु अन्येषां शुभलक्षणां किं मयि न प्रयोजनमिति भावः इति सामुद्रिकलक्षणाणि २६ अथानि
मित्तानि तत्रवरणाकालेष्विच्छित्तमाह उपजातिः वरस्य कन्यावरणासमयेदावरः कन्यावरीतुमिच्छति
तस्मिन्कालेयः कश्चन पुल्लिङ्गः पक्षीदक्षिणाच्छितः दक्षिणांगे कंडूयनकंपनादिभिश्चैष्ठितो भवति सवरः

क्षितांकन्यावरोचयेत्कन्यापिवरमित्युक्तं २९ तत्रकन्यावरणानसत्राणिकुलधर्मानतिक्रमरां चाह उपजातिः श्रुतिः प्र
 वराः त्रिपूर्वाः पूर्वोभितयवसवो धनिष्ठावन्तिः कृतिकामित्रो नृगधा विश्वेजतराया दान् अनिलः स्वाती रघुन सत्रेषु
 कुमार्यावरणस्यात् अथकुलधर्मः यत् आर्याः दृढतमाः स्वकुलोक्तं स्वकुलपरंपरागतं आचरेयुः तच्चैतसापिनावम
 न्येत तस्यावज्ञामनसापिनकार्या किंपुनः साक्षात् अतस्तो कुलधर्मा अवश्यं कर्तव्या इत्यर्थः तत्राप्यागमविरुद्धाः
 नकार्या देशाचाराः कुलाचारा ये तु विध्यविरोधिन इति स्मरणान् ३० अथवेदिकानिर्माणतत्प्रभृतीनां काले च

निर्यातारजकादिवेश्मसुकरेकृत्वा तमभ्यर्चितं यां वाचं शृणुयुस्तदर्थं सदृशीं सिद्धिं किलोप
 श्रुतौ २९ श्रुतिनियुक्तं वसुवह्निमित्रविश्वानिलसर्ववरणं कुमार्याः तच्चावमन्येत न चैतसापि
 पदाचरेयुः स्वकुलोक्तं मार्याः ३० वेदिकां विरचयेद्यथा तथास्यादियं प्रविशतश्च दक्षिणो

हरथोद्धता ३ वेदिकां तथा रचयेत् तथा कथं यथा इयं वेदिका गृहं प्रविशतः पुरुषस्य दक्षिणो भागे भवति तस्याः लक्षा
 राभूषणादिकं नारदादिभिरुक्तं ज्ञेयं इत्यादीनां विवाहकृत्यानां मारं भकालमाह सूरि रिति जनाश्रयो मंडपः मंडयो
 रस्त्री जनाश्रय इत्यमरः यवोक्षिर्यवायः अंकुराय रामि नियावत् तत्प्रकारः शौनकस्मृत्यादिषूक्तः वरां कालोक्त
 प्रसिद्धाः अपूपविशेषाः यद्वा वरां कारंगवल्यादयः सतदुपलक्षणेन दलनकंडनवारकादिगृह्यते सतानि

वि. रं. अग्रतः पूर्वलग्नदिनमारभ्य षण्णवषष्टतृतीयनवमेषु दिवसेषु नस्यः पश्चादपि तदुद्घासनादिकं च ज्ञेयं केचि
 टी. तुनवमदिनं शुभमाहुः देशाचारतो व्यवस्था ३१ अथेन्द्राणी पूजनादिकमाह युवतिभिः सुवासिनीभिः सहितास
 ७५ युवतिः कन्यका उक्त विधिवत् सुभगामथेन्द्रपत्नीं घटकारम्होसुलक्षणा वयवामित्या दिनाशौनकाद्युक्तवि
 धिना पुलोमोजातायुलोमजा इन्द्राणी तस्याः पूजनं समाचरेत् अथमातृकादिपूजां प्रतिनीतिमातरोदिवि
 धादेव्योमानुष्यश्चेति तत्र देव्यो गौरी पद्मेत्यादयो ब्राह्मी माहेश्वरीत्यादयश्च मानुष्यः मातृमातामस्यादयश्च नुवि
 स्फुर्जनाश्रययवोसिवर्शिकाः षण्णवत्रिदिवसेषु नाग्रतः ३१ कन्यकोक्त विधिवत्पुलोमजापूज
 नं सयुवतिः समाचरेत् प्रतिचाशुभमविघ्नमातरोमानुष्यज्ञकुलकर्मशान्तयेत् ३२ इति विवाह
 शान्तिमनोक्ताः तासां यज्ञः पूजादिकं कुलकर्मशान्तयः कुलोक्ताचारवशतो यः चेदावनेमिश्राध्यायश्चतुर्दशः १४
 शान्तयः कुलदेवताराधनादयः तां विघ्नमातरः तनुविस्तारे निविघ्ननिष्पादिताः अशुभं प्रतिमाशयन्ति चः समु
 चयेयुलोमजापूजनं च अशुभं हन्तीत्यर्थः अतः शचीमातृकापूजादिकमवश्यं कर्तव्यमिति भावः ३२ इति श्री
 सकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेश चिरचिंतायां विवाहचुंदावनदीकायां विवाहदीपिका
 यामिश्राध्यायश्चतुर्दशः १४ अथवधूवरप्रश्नाध्याय आरभ्यते तत्रादौ वधूप्रश्नमाह वसंततिलका अस्मा

अ.
१४राम.
७५

कमस्याः कन्यायान्नाभोभविष्यति न वेत्यस्मिन् प्रश्नकाले यत्नं न स्माल्लग्न्याद्यदिकर्मयसूनुसहजस्मरगः दशमैकादश
 पंचमत्तनीयसममोसृगांकश्चंद्रो जीवेन गुरुणा हृष्टदास्त्री पुंससंगमयिता स्यात् स्त्री पुंसेति चतुरादित्वात्साधुः
 तयोः संगमं समागमं करोतीति स्त्री पुंससंगमयिता कन्यालाभं करोतीत्यर्थः अयं योगः कन्यायावरलाभप्रश्ने पित्रा
 विशेषात् योगांतरमाह स्वर्षाणीति शुक्रशशिभ्यां हृष्टानियुतानि वा स्वर्षाणि लग्नं गतानि स्वराशयश्च द्रुशुक्रराश
 यः कर्कि तुलौ वृषभाः कन्यालब्धे कन्यालाभाय भवंति योगांतरमाह य धूगृहृति वधुसंज्ञाः समराशयो वृषका

अथ वधूवरप्रश्नाध्यायः कर्मयसूनुसहजस्मरगोसृगांकः स्त्री पुंससंगमयिता यदि जीव हृष्टः
 स्वर्षाणि शुक्रशशि हृष्टयुतानि कन्यालब्धौ वधूगृहृत्कारानवांशकावा १ युग्मसौ गोशशिसि
 तौ द्विपदांगनां शस्यातां तदा सिपिपुनौ तनुमौ समारौ ॥ ११ ॥ कीदादय स्तेषां गृहाणि हृकारावा नवांशकावा

लग्नगताः शुक्रशशि हृष्टयुताः कन्यालब्धे भवंति १ योगांतरमाह युग्मासौ गोसमराशि स्थितौ शशिसितौ द्विपदांगनां
 ये स्थितौ द्विपदश्चासावेगनां शश्च सच कन्यां शयव तत्र स्थितौ तनुं लग्नं दृष्टमारौ पश्यतौ तदा तौ तदा सिपिपुनौ तनुः तस्याः
 कन्याया आसितस्याः पिपुनौ सूचकौ कन्यालाभसूचका वित्यर्थः अत्र बलिना विनिर्णयनं कीये विशेषोक्तिर्योगांतर
 माह नारीति उदितमुदयं प्रास लग्नगतमित्यर्थः उदितं नारीन वांशस्त्री नवांशं वृषकादि कंशशिसितावीक्षमा

वि. द. १६
 रीतदासिपिपुनाविन्यनुदतिः योगानरमाह स्वचराइतिपरेपिपुक्रशनेश्वरव्यतिरिक्ताअपिरवचरास्त्रैराक्षेगाःसमा-
 राशिरस्थिताःस्त्रीणामिमानिस्त्रीणानिस्त्रीपुंसाभ्यांनज्ज्ञयावितिनञ् विलसंतःस्निग्धाःउज्ज्वलाःप्रकाशमानाःवीर्य-
 भाजःसबलाःउदितंनारीनवांशमीसमाराणाःकन्याप्राप्तिस्त्वचकाइत्यनुदतिः२ अथकन्यायावरोपलक्षिप्रश्नमाह स-
 वमनेनस्वस्त्रीणि शुक्रशशीत्यादिविधिनानराःपुरुषानितंविनीनांस्त्रीणांमुपनमंतिसमागच्छंतिलब्धाभवन्तीतियावत्।
 कैःनरदृकाणानवांशदृग्भिःपुंस्वेचरैःनराविषमराशयोमेषमिथुनादयस्तेचनेदकारानवांशाश्च नरदेःकाराणःनर-
 नारीनवांशमुदितंस्वचराःपरेपिस्त्रैराक्षेगाविलसदुज्ज्वलवीर्यभाजः२ सवमननरदृकाणानवां-
 शदृग्भिःपुंस्वेचरैरुपनमंतिनिनंविनीनां यल्लिंगिवालकयश्चप्रभृतींगितस्यान्यश्चसरोतदु-
 नवांशाइति तान्युच्यंतिनेनरदृकाणानवांशदृग्भिःतैपुंस्वेचरैःपुरुषग्रहैरविभौमगुरुभिःसत॥ तथैववधूवर-
 दुक्तंभवतिस्त्रीग्रहोक्लिशशिशितोयत्रशिशिता वृत्तीतत्रपुंग्रहाग्राह्याःयत्रस्त्रीदृकास्तत्रनरदृकाःयत्रस्त्री-
 नवांशस्तत्रनरनवांशःयत्रस्त्रीराशस्तत्रनराशिरिति सवमनेनविधिनाउक्तयोगैरेवकन्यायावरोपलक्षिजेयेतिअ-
 थनिमित्तानियल्लिंगीति प्रश्नसरोप्रश्नकालेलिंगिनःकापालिकाःवालकाःप्रसिद्धाःपशवःकागवृषपतुरगादयः
 प्रभृतिग्रहरादिषुकोन्मत्तादीनांग्रहरातेषांयद्विगितं चेष्टितंनह धूवरस्यनथैवभवतिउरित्यव्ययनिश्चये तिष्ठ्य।

अ. १५

राम. ७६

प्रश्नोदयादमृतरोचिषिषणमृतिस्थे मूर्तौ चतत्रमदनस्य शिन्नावनेये तन्वस्तयोरशुभसंगतयोच
रस्यन्नाशः क्रमाद्भुसुमही मुनिसंमितेन्दे ४ जामित्रगोविधुसितौविधवामसाध्वी सौरिः ॥

तोः अयं पाय हय कृतस्तनो यो योगः स सुयोगो युक्तमाह सुमही सुनि संमिते देवरस्य माशः स्यात् प्रथमे योगे अ
ष्टमे वर्षे द्वितीये एक वर्षे तृतीये सप्तमे वर्षे इत्यर्थः ४ जामित्रगोसप्तमस्थे विधुसितौ चंद्रसुक्रौ च धू विधवां क
रुतः सौरिः शनिः कुजौ भौमः जामित्रगः असाध्वी दुराचारां करोति शौनकीये तु शनिर्मृतप्रजां भौमो मरणयुता
मिति तथापि फले दुष्टमेव महाश्वा सोऽज्यश्च महज्यः असुराणां महज्यः सुक्रः बुधः प्रसिद्धः तौ जामित्रगौ ध
नाढ्या कुरुतः वपुषि लग्ने स्थितौ दीर्घायुषं कुरुतः प्रसूतौ पचमे स्थितौ सुप्रसवां शुभसंततिं कुरुतः कुत्रचि

वि. वं ७७ सुरमहे ज्येति पाठः तदसत् यत् आह शौनकः यदि एककलग्नस्थो भृगु सौम्यौ जीविनीं कुरुतः पंचमसंस्थो पुत्रान्
 टी. जा मित्रगतो विधुलं धनमिति अस्मिन् वधुवरप्रश्नकाले स्त्री जातकोक्तमखिलं शुभाशुभं चित्यं ५ सवकन्यावरोप
 लब्धिमुत्क्रान्तत्वाभे सति दलनकंडनादि विवाहकृत्येषु शुभकालमाह द्रुतविलंबितं दलनकंडनादिषु सकलक
 र्मसु शुभतिथिवारफलानि नक्षत्रादिफलानि परैरन्यैः पदे पदे विरचितानि पदे पदे इति लौकिकाभिप्रायेणातं अ
 त्यक्त्येषु अपि पृथक्फलानि विशेषाभावेऽप्युक्तानीत्यर्थः तानि पृथक्फलानीति कारणादस्माभिर्नोचिरे नोक्ता
 कुजो सुरमहे ज्यवुधौ धनाढ्यादीर्घायुषं वयुषिसुप्रसवां प्रसूतौ स्त्री जातकोक्तमखिलं रविलुचिं
 त्यमत्र ५ भतिथिवारफलानि पदे पदे विरचितानि परैरिति नोचिरे ॥९॥ निकेचित्यरोक्षामावेयि भूत
 मात्रे लिट्मिच्छंति तथा च मुग्धबोधे भवद्भूतभवेषु क्वादयस्त्रयस्त्रिंश इति अतस्त्ववरादादिप्रयोगाः होरावरा
 ह मिहिरोरुचिरांचकारेति उदयनस्यापि व्योतेनेकिरणावलीमिति इतीति कथं ह्रियस्मान्कारणात्तदुपक्रमस्ते
 षां सकलकर्मणां दलनकंडनादीनां उपक्रमः आरंभः सविवाहमे विवाहनक्षत्रे सवशुभे दिने स्यात् शुभे व्य
 तिपातविस्पादि महोदोषरहितेषु नवत्रिदिवसेषु नाग्रत इति निषिद्धादन्यदिने च तथा च श्रीपतिः विवाह
 कृत्यं निखिलं विवाहमे विलोकयेन्नात्र वलं हि मद्युतः न च त्रिषष्टोपि चवारकः शुभ इति ६ अथ निजकृतस्यावि

अ.
१५राम.
७७

वाहपटलस्यपूर्वेभ्योवैशिष्ट्यमाह वसंतनिलका प्रायोवाहुल्येनविवाहपटलंविवाहफलसमूहः नयेनतर्केणच
लनानिनसहतेहेत्वादिनाचालयितुंनशक्यतेआगमसिद्धत्वादितिभावःअत्रविशेषणद्वारेणादृष्टोतःतदेति तदेन
दीनहेलवमानःप्रशिथिलमूलोयस्तं व स्तृणस्तं वः तेनोपमीयतेतत्रथायथातदस्थोलवमानस्तृणस्तं वोनवालना
सहतेचालितेत्वधःयतनमेवतद्द्विवाहपटलमपीत्यर्थःअतद्गृहमयोक्तेचंदावनेनास्तिपटलसन्मतिश्रीःसता
विदुषामतिःबुद्धिःतस्याःश्रीःसंपद्रमतासुखेनक्रीडता अत्रहेतुःकथंभूतेपरमतेतिपरमामतानितदेवातप

सकलकर्मसुयस्तदुपक्रमःसहि विवाहभसवशुभेदिने ई प्रायोविवाहपटलंतदलंवमानस्तं
वोपमंनसहतेनयचालनानिचंदावनेपरमतातपपीड्यमानचंदावनेनुरमतामिहसन्मतिश्रीः

॥७॥ इतिविवाहचंदावनेवधूवरप्रश्नाध्यायःपंचदशः १५ ॥

॥७॥ उच्यंतेनपीड्यमानास्तेषांचंदंतदव
तिप्रीणायतीतथाअयंभावःयथाकश्चनआतपेपीड्यमानोवनेगत्वासुखेनरमतेतद्वत्परमतेःपीड्यमानोस्मि
नूचंदावनेसुखेनरमतामिति अथांतेप्रीप्रयोगःसमाप्त्यलंकारेयथात्रग्रंथारंभे७ इतिश्रीसकलागमाचा
येचयेप्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेशबिरचितायंविवाहचंदावनेदीकायांवधूवरप्रश्नाध्यायःपंचदशः१५
अथस्ववंशवरीनपूर्वकंग्रंथालंकारमाह उपजातिःभरद्वाजश्चासौमहर्षिश्चतस्यवंशेभरद्वाजगोत्रेवि

वि. दं. श्रावतंसे श्रावतंसः कर्णपूरः विश्वस्य अवनंस इवावनंसः तस्मिन् विश्ववंचदित्यर्थः जनार्दनो नामा भूत कथं भूतः अ.
 दी. श्रुतीनि श्रुतीनां वेदानां तत्त्वयाथाथ्यं तद्देतीति तथा औदीच्या औदीच्या जातीयजनाः तस्मिन् देशे ज्ञाने योने कवि १६
 ७८ धाः प्रसिद्धाः तेषां चारित्र्यप्रचारस्तस्यापथोः मार्गस्तं प्रवर्तयतीति तथा औदीच्या चारमार्गप्रवर्तक इत्यर्थः अने
 न स्वधर्मोपासक इति सूचिनं याज्ञिकेषु चक्रवर्ती वचक्रवर्ती श्रेष्ठतम इत्यर्थः १ तस्य जनार्दनस्य द्वितीयः सू
 नुः श्रियादित्य इत्यस्ति स्म आसीत् इति अनेन सूर्यनामेत्याह क इव श्रियादीत्या आदित्य इव तस्य श्रियादित्य
 अथ विवाहं दंदावने स्ववंशवर्णनं अभूद्भरद्वाजमहर्षिवंशे विश्रावतंसे श्रुतितत्त्ववेदी औदी
 च्यचारित्र्यप्रवर्ती जनार्दनो याज्ञिकचक्रवर्ती १ अस्ति श्रियादित्य इति स्मृतस्य सूनु श्रिया
 दित्य इति द्वितीयः त्रिस्कंधपारंगतरंगमल्लस्तदात्मजो राणाग इत्युदीर्ये २ ॥ ॥ ॥
 स्य आत्मजः उदीर्ये राणाग इत्यासीत् उदीर्ये ते तदुदीर्यं कथनीयं तस्मिन् नाम्नीति यावत् राणागनामेत्यर्थः कथं भूतः त्रिस्कं
 धेति त्रिस्कंधाः होरागणितसंहितारव्याः तेषां पारंगता अशेषज्ञानारः तेषां रंगे युद्धभूमौ मल्ल इव मल्लः मल्लो वाहुयु
 द्धकुशलः त्रिस्कंधज्योतिः शास्त्रविदां पराभवक इत्यर्थः २ वसंततिलका अस्य देवस्य राणागस्य सुतः श्रीके
 शवः सुकविः शोभनकविरस्मिन् दंदावने सुतपः श्रिये मुनिगवीनि वहंडुदोहमुनयो गाव इव मुनिगव्यः उपमि

अ.
१६राम.
७८

नव्यायेति तत्पुरुषः गोरतद्वितलुकीति तच्च दित्वा तद्दीप्तासां निवहः समूहस्तदुदोहदुग्धवान् किमर्थं अध्ययनाध्वनी
नव्यूहान् अर्थपयः प्रवाहेः प्रतर्पयितुं अध्ययनस्य अध्याध्ययनाध्वान् मलगामिन इत्यध्ययनाध्वनीनाः अध्यय
नमार्गे ज्ञानशीलाः अध्वनो यत्वा वित्यलंगामीत्यर्थे स्वः आत्मा ध्वनौ रेवति अनः प्रकृति त्वनेषां व्यूहाः समूहाः तान् व्य
र्थपय इव अर्थपयः तस्य प्रवाहाभोगाः तैः सुसुतपोयेषां ते सुतपसः सुपुण्याः तैः श्रीयते सेव्यते तत्रैव अत्रायं शेषः
सुतपोनिः सेव्यमाने वने अध्वगमने नरिवन्नात्ययः प्रवाहे स्तर्पयितुं गावा दुहन्ते तद्वात्सु पुण्यैः सेव्यमाने स्मिन् वदावने

श्रीकेशवः सुकविरध्ययनाध्वनी नव्यूहान् प्रतर्पयितुं मर्थपयः प्रवाहेः दैवज्ञरागागसुतः सु
तपः अये स्मिन् वदावने मुनिगवीनि वहे दुदोह ३ अवहृदृष्टि धियः कियदप्यदः पदः पदग

नास्मिन् ग्रंथे अन्यग्रंथाध्यनेन स्विन्नानर्थप्रवाहे स्तर्पयितुं मुनयो मया दुग्धा इति तद्वच्च भीरमधीरभिरस्यते
नेभ्यः सारं संगृहीतमित्यर्थः ३ अतस्तत्सु तेभ्यस्वरोचयिष्यति कथमज्ञेभ्य इत्याशंकायामाह द्रुत विलंबितं नवह
दृष्टं ययासा अवहृदृष्टासा धीर्यस्यासौ अवहृदृष्टधीः तस्य अत्यदृष्टास्तस्य अदः सतदपि किं यत् किं परिमाणम
स्यति कियत् विशिष्टगुणमप्येतत्तस्य न किं चिदिति भावः अधीरबुद्धिः अभिरस्यते अभिरामं प्राप्स्यति अत्र विशे
षद्वाराहेतुः पदे नियतैः गभीरं गभीरपदं अतिमंदबुद्धिस्तु अर्थं जानातु न वा पदं गभीरत्वादेवाह्लादपिष्यती

वि. वृ. न्यर्थः विशदशास्त्रधियां नुतुर्विशेषे विशदश्रुत्यधिकाशास्त्रे धीर्ये धाते तथा तेषां नुतुर्दमेकवारमेव श्रुतिगतं कर्णप्राप्तं
 टी. सतरसनासु जिह्वासु विवृत्यते विवृद्धिप्राप्त्यतिगोप्यरसनागतं सद्यस्य कस्यापि नोच्यते इदं कर्णपथगतं सतरसनासु
 ७९ विवृत्यत इति रुच्यति शयोक्तिः उक्तं हि भर्तृहरिणा अज्ञः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषज्ञः ज्ञानलवदुर्विद
 गंधग्रस्त्रापितं नरे नरे जयति इति ४ इति ग्रंथालंकारः ॥ अग्रग्रंथे कृतं युक्तिममला व्याख्याय सम्यक्तत्तत्तत्कृत्रा
 पिमहद्दिरोधिकुहचिद्वर्थवृथे वोच्छ्रितं सद्युत्पातुनिरस्य सारमुदितं तत्सम्यक्तां सज्जनास्तद्विश्वासवतां प्रतीतिः
 विषदशास्त्रधियां त्विदमेकदा श्रुतिगतं रसनासु विवृत्यति ४ ध्रुवानुगाधामृगमूलरेवतीकरं म
 घास्वानिरदूषणोगराः रवेरमीनामकरादिषड्गुहोकरग्रहे मंगलकृन्मृगीदृशां ॥ १ ॥ ॥ ॥
 रिह नस्यान्तं निरासं विना १ पश्चात्सागरपूर्ववर्तिनदगेग्रामे ननं द्यादिमेरं भायुगरसालशोर्षनिचुलकाया वित्तानेव सत्ता
 नाशास्त्रकला कलायचतुरः श्रीकेशवस्यात्मजश्रीकायुक्तिमतांगरोशविवेधो वृंदावनस्याकरोत् २ रसनगमजु
 १४७६ तुल्येशाक आनंदवर्षे विवृतिमकृतशस्ता दीपिकारव्यागणेशः यदिह लिखितमल्पानल्पकवासदोषतद
 निविमलधीभिः शोधयित्वा न्यर्थयेतान् ३ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेशदेवज्ञविरचि
 तायां विवाहवृंदावनटीकायां विवाहदीपिकायां स्ववंशवर्णनः षोडशोऽध्यायः १६ विवाहाप्यदं वृंदावनव्याख्यायके

अ.
१७

राम.
७९

तत्कृतां लम्बसुद्धिचगणेशो व्याचिकीर्षति १ तत्रादौ विहितनक्षत्रादिकमाह ध्रुवादिः करान्तोयमेकादशनक्षत्रात्मको ग
 राश्च दृष्ट्या वक्ष्यमाणपापवेधादिदोषरहितस्तदा मृगीदृशो रूपाणां करग्रहे मंगलकृत्यात् २ अथ श्लोकत्रयेणान
 क्षत्रेषु हिमाह कुरेणपापग्रहेण उज्जितं त्यक्तभनक्षत्रेण शुभं स्यात् तदाप्यन्तेन करग्रहेण आप्यप्राप्यभोग्यं आ
 द्युक्तच अथ लताव्यति कुजोभोमः अर्किः शनिः भानुः रविः स्वर्भानुः राहुः तेभ्यः सुकाशाक्लमेण व्यष्टा कवि
 शतृतीयमष्टममद्वादशं विंशं च सत्रिविधादुतं त्रिविधैर्दिव्यभौमांत रिक्षे रदुनैरुत्पातैः सहितं च द्विः शशिभोग
 क्रूरो जितं द्विः शशिभोगतोर्वाकृतदाप्यमाद्यं च शुभं न भं स्यात् व्यष्टा कविंशं च कुजार्किभानुः स्वर्भा
 नुतः सत्रिविधादुतं च २ वैसाहगं श्रुत्य समासिसाग्रं संक्रांतिसाम्यं खलवेधवच्च स्वाशश्रमोभा
 न्वभिरोपुनर्मूर्ध्वैरमृहाराणं त्रिभिरुत्तरैः स्यात् ३ ॥ ९ ॥ तोर्वाकृतं शुभं स्यादिति प्रत्येकं संवध्यते द्विवारं द्विः स
 भिर्दोषैस्त्यक्तमपि नक्षत्रं द्विधा चंद्रभोगादर्वाकृतं शुभं द्वितीये चंद्रभोगे शुभं देभवतीत्यर्थः न शुभमित्यप्येव नुवर्तनी
 यम् २ अथ चंडायुधोदिवैवैधुतः सासाध्यः हृहषणाः गंगेडः शूलः व्यव्यतीयातः तेषां समासिरवसानं तत्र साग्रं स
 शेषयत् येषां यागावामं तेवर्तमानमित्यर्थः यच्च संक्रांतिसाम्यं क्रान्तिसाम्यं चंद्रार्कयोस्तं न सहितं यस्मिन् सत्रे महा
 पात इत्यर्थः यच्च खलवेधवत् पापग्रहवेधयुक्तं न मेव वेधमाह स्वाशेति संवेधः स्वाशः दैराद्यक्षरैरुपलक्षित

वि. रं न सत्राणां क्रमेण ह्योर्होयोर्मिथः स्यात् सयथा स्वास्वाती शशततारका अनयोर्मिथो वेधः स्वातिस्थेन ग्रहेण शशततारका अ-
 टी. विद्वा शशततारका स्थेन स्वातीति एवमुत्तरत्रापि अत्रावराः समधा अनयोर्मिथो वेधः भभरणी अजु अनुराधा अनयोर्मि- १७
 ८० थो विधः अभि अभिजित् रोरोहिणी अनयोर्मिथो वेधः पुनः पुनर्वसुः मूर्धन्यं अनयोर्मिथो वेधः रे मृहाणा वेधः क्रमेण वि-
 भिरुतरेः स्यात् रेवसुत्तरा फल्गुन्योः मृगशिरा षाढ्योः हस्तोत्तरा भाद्रपदयो रित्यर्थः ३ अत्रैका र्गलादिकमाह अशुभा-
 न्देषु दुष्टनामयोगेषु सत्सु इंदुतः इंदुन सत्रात् अर्कः सूर्यः साभिजितिसमेकः स भवति तदा एकार्गलोक्ति सतदुक्तं
 एकार्गलः साभिजितौ तु तोर्कः समेक्षितो योगेष्वशुभाह्वयेषु चतुर्दशं चंद्रममर्कं धिष्यया द्वितीय
 मुक्तोद्हनस्य शुद्धिः ४ षट्त्रयायेष्वशुभाः शुभाय निधनं द्यूनां त्यज्य परे व्यायार्थेषु शशी मृतीश
 भवति व्याघातशूलपरिघव्यतिपातविष्कुंभगंडांतिगंडवज्रवै धृताः अशुभनामयोगाः नितमः सूर्याः परे भंगदाः
 सष्वन्यतमे योगे सति चंद्रन सत्रमारभ्य अभिजिता सह अर्कं न सत्रं गणयित्वा यदि युग्मा संख्या भवति तदैका र्गलः
 स्यात् तद्वनं शुभमित्यनुवृत्तिः अथ संध्योदितं अर्कं धिष्यया चतुर्दशमिंदुमं चंद्रन सत्रं च अशुद्धमशुभं स्यात् इति
 र्ये उद्हनस्यैव विवाहनसत्रस्य शुद्धिरुक्ता ४ अथ लग्नशुद्धिमाह षट्पञ्चनयस्त्रुतीयं आयसकादशं सष्व
 शुभाः पापग्रहाः शुभाय भवति शेषेष्वशुभाये निधनमष्टमं द्यूनां ससमं अंत्यद्वादशं सतानि वर्जयित्वा अन्येषु न

 राम.
८०

वसुस्थानेषु परे सौम्यग्रहावधगुरुशुक्राः शुभायस्यः शेषेषु निधनद्युनांत्येष्वशुभाय शशीचंद्ररुद्रायाथेषु तृतीयेकादश
 द्वितीयेषु शुभाय भवेत् शेषेष्वशुभाय तत्राष्टमे सर्वेषां विशेषमाह मृताविति मृतावष्टमेशानितमः सूर्याः शुभायस्य
 नन्वशुभाय च त्रराहुग्रहराणां तत्स्वरूपांतरं केतुश्च परे अन्ये चंद्रभौमवधगुरुशुक्राः सृता स्थिता भंगदाः लग्नभंगाय
 स्युः अन्यान्तपिलग्नभंगानाह क्रूरद्युनेति शशितनू क्रूरद्युनवृत्तान्विते भंगाय भवतः द्युनवृत्तमावृत्तं योस्ते द्युन
 वृत्ते ते च ते अन्विते च द्युनवृत्तान्विते क्रमेण द्युनवृत्तान्विते तथा लग्नस्य चंद्रस्य वा स समं क्रूरान्वितं भवेत् यद्वा
 क्रूरद्युनवृत्तान्विते शशितनू अस्ते सितज्ञौ विधुर्लगे सोमसिद्धाधिपाद्विषितः सेंदुर्विनष्टौ शपः ५
 अंशाः षड्विंशति वा द्रव्यस्तदधिपे लग्नाशयो द्वादशद्विषष्टासु न लग्नमस्तलवपतत्समाभ्यां तथा
 चंद्रो लग्नं वा क्रूरान्वितं भवेत्तदा लग्नभंगः स्यादित्यर्थः अस्ते सममे लग्नाच्चंद्राद्वसितज्ञौ शुक्रो बुधो वा सोपि भंगाय
 लग्ने विधुश्चंद्रो भंगाय द्विषष्टे सोमसुताधिपाः भंगायस्यः सोमश्चंद्रः सितः शुक्रः अधिपाः स्वामिनः लग्नाशद्वे
 ष्काराणां अत्र षष्ठं लग्नादेवन चंद्रात् सोमग्रहरात् सितः शुक्रः सेंदुः सचंद्रः भंगाय शुक्रयुक्तश्चंद्र इति भावः
 अंशपोनवांशाधीशो विनष्टौ संगतः भंगाय स्यात् ५ अथ नवांशशुद्धादिकमाह अंशालग्ननवांशाः षड्विंशति वा
 द्रव्यः कन्यामिथुनधनुस्तुलाः शुभाः तस्य नवांशस्याधिपे स्वामिनि लग्ननवांशयो लग्ना नवांशा द्वादशद्विषष्टि

वि. ८९ अष्टासु द्वादशदिनीयत्तीयाष्टमेषु स्थिते सति लग्नं कार्यं अस्तलग्नपे अस्तांशाधिपेन तस्य समाभ्यां लग्नादंशाच्च समाभ्या
 मकाशान्थातद्द्वादशदिन्याष्टसु स्थिते सति लग्नं कार्यं एषु स्थाने तस्य दृष्टिर्नास्तीत्यभिप्रायः अथान्ये महादोषाः गंडांते
 स्थिति त्रिविधेषु गंडांतेषु शूलवैधनवरीयसामित्युक्तेषु वैधनौ सप्तविंशयोगे च संक्रांतेः सकाशाद्भयतः पूर्वपश्चा
 च्चयामद्वयेषां दशघटीषु च यामार्धमर्धयामः शास्त्रान्तरोक्तः व्यतिपातः सप्तदशयोगः विष्टिर्भेदास समं करणं कुलिकः दि
 द्यूनामनवदित्यादिनोक्तः तस्मिन् ऊनाधिके मासि सयमासेधिः मासे चेति ऊनाधिके हि दिनस्ये दिनद्वौ चेति लग्नं
 गंडांतेषु च वैधनौ भयतः संक्रांतियामद्वये यामार्धव्यतिपातविष्टिकुलिके मासे हि चोनाधिके ६
 जन्मद्वौ जन्मलग्नानि धनविधने अष्टमद्वादशाभ्यां लग्ने तत्स्वामितस्थे रपिवपुषि रवौ सद्गुहांशे
 कार्यमिति प्रत्येकं संबंधः ६ अथाष्टमलग्नादिदोषानाह जन्मद्वौ जन्मलग्नाच्च अष्टमद्वादशाभ्यां लग्ने ॥ अतस्तः
 स्थिताभ्यां क्रमेणानि धनविधनेस्तः जन्मराशौ जन्मलग्नाद्वाष्टमे राशौ लग्नगते सति निधने द्वादशे विधनं स्यादित्यर्थः नत्वा
 मिततस्थेः तयोराष्टमद्वादशराश्योः स्वामिनौ तत्स्वामिनौ तयोराष्टमद्वादशराश्योः स्थितान्स्थानैः स्वगैरपिवपुषि लग्ने
 स्थितैः क्रमेणानि धनविधनेस्तः अष्टमस्थानाधीशेष्टमस्थे वाग्रहे लग्नगते सति निधनं द्वादशस्थानाधीशे द्वादशस्थे
 वाग्रहे लग्नगते सति विधनं तस्यादित्यर्थः नद्गुहांशेः तेषां ग्रहाणां या निगृह्णाति तेषां मंशानवांशास्तैश्च वपुषि गतेः ॥

अ.
१७राम.
८९

तेनि धनविधनतेक्रमेणस्तः अष्टमराशेरष्टमस्थग्रहस्यराशेर्वाचनवांशोलग्नगतेसतिनिधनेद्वादशराशेर्द्वादशस्थग्रहः
 स्यराशेर्वाचनवांशोलग्नगतेविधनतास्यादित्यर्थः अस्तेशारे अंशादस्तसमंतस्येशः स्वासीनेत्यारिः शत्रुस्तस्यनवां
 शोलग्नगतेसतिव्यसनस्यात् अथमेलकः असुभयंइति रुद्रायमेइत्यादिना नारीनरनक्षत्रयोर्नाडीवेधेसति असुभयंम
 ररास्यात् षडष्टसेत्रे शानास्त्रीनराशयोर्मिश्रः षडष्टकराश्याधिपाना असुरव्यवैरेसति असुभयंस्यात् त्रियुग्मीत्यादि
 नादनुजनरगणोराष्ट्रसमनुष्यगणोच असुभयंस्यात् अर्कजीवेदशुद्धौ च गोचरमार्गोरादपत्योः सूर्यगुरुचंद्राणां
 अस्तेशारेर्नवांशेव्यसनमसुभयंनाडिवेधे षडष्टसेत्रे शानामसरव्येदनुजनरगणोर्वाक्यजीवेद
 शुद्धौ ७ वेदाद्भाष्ययदयं किलनार्मदीभातद्वंगुलं द्रुसतिपुष्पतियोजनेनयाम्योत्तरेपथिहता
 वलालाभेसतिमररास्यादित्यर्थः ७ सवलंग्नाश ११ दशनागदिभिर्हतापुनर्दहनहृच्चरखंडकानि ८॥
 शुद्धिज्ञात्वा तस्मात्कालज्ञानार्थं पलभाचरोदयादीनाहवेदाश्चत्वार्यंगुलानिद्भाष्ययोष्टचत्वारिंशद्वंगुलानिद्वयंकि
 लसर्वत्रनर्मदातीरेपलभास्यात् तस्माद्याम्योत्तरेपथिगुक्तयोजनेनव्यंगुलयेस्याः पलभायाः द्रुसतिपुष्पतिचस्वदे
 शनर्मदयोयाम्योत्तरोत्तरेयावंतियोजनानीतनुल्यव्यंगुलैः सानामदीपलभा ४।४८ याम्यदेशे रहिता उत्तरे सहितास्वदे
 शपलभा भवेदित्यर्थः सात्रिविधादशनागदिभिर्हता अत्यापुनः अतिमातुदहनहृच्चि ३ हृताचरखंडकानिस्तुः अथो

वि. वं. कृष्णगतयोचनयः शेषाः प्रसिद्धाः सतेन योलं कोदयाः स्युः तैश्चरखंडैः कैस्त्रिभिर्क्रमेण हीनाः विलोमविहिता उत्क्रम
 टी. स्थाः विलोमैश्चरखंडैः क्रमेण सहिताः सवमेषादीनां षण्णां जाताः ते पुनर्व्यस्ताः सवद्वादशस्वदे शोदयजाविना
 ८२ ड्यः स्युः ९ अथ संक्रान्तेरकं ज्ञानमाह अत्यष्टिः सप्तदशधूर्जदयोरुद्राः मूर्च्छासकविंशतिः अथोः पंचकामां कुशाः
 नखाः शेषाः गुणाहराश्च प्रसिद्धाः लग्नेष्ट्वारां लग्नकालपर्यंतं संक्रान्तिमारभ्य द्वादशान् धनुषः धनुः संक्रान्तिमा
 रभ्य वेदिभिर्द्वादशगुणैर्यथाप्राप्तैः नामैरानिहत्य तिथ्यादिभिर्द्वादशभिर्विभजेत् फलं लिप्ताः मीनादिषु कन्याताः
 लं कोदया भुजगभानि नवां कदस्त्रावन्ति हि कृष्णगतयश्चरखंडैः स्वैः हीना विलोमविहिताः सहि
 ता विलोमैर्व्यस्ताः पुनस्वविषयोदयजाविना ड्यः ९ वेदात्यष्टिगुणाग्निधूर्जदिगजत्र्यत्यष्टिहृग्विश्वा
 भूमूर्च्छाभिर्धनुषानिहत्य विभजेत् लग्नेष्ट्वारां स्त्रिभिः मीनादिष्वधनं तु लोदिष्वधनं लिप्तास्फुटो भास्व
 सुगतेर्के अधनं तु लादिकं तु भां तासु धनं कृत्वा स्फुटो भास्वरः स्यात् सतदुक्तं भवति संक्रमवशादर्कराशी नूत्नात्वा संक्र
 ममारभ्य द्वादशदिनपर्यंतं वेदादिदिवसास्तदधोशाः स्युः तदिवसाः पृथक् धनुरारभ्य यथाक्रमप्राप्तं न गुणैकं न सगुण्य
 यथाप्राप्तं हरेण विभज्य कलादियल्लब्धं तत्र स्मिन्नरवौ मीनादिषु सप्तसु गते क्रान्तु लादियं च सुगते धनं कार्यं सदृष्ट
 दिने स्फुटः सूर्यः स्यादिति १० अथ कालज्ञानस्य शार्थं ११ अथ कालालग्नज्ञानमाह रवभौम्यकालमुदयः सह द्वाद

अ.
१७राम.
८२

घटीपलेभ्यस्त्यक्त्वा भोग्यं तदग्नौ दयां श्रुत्य क्तेत्यर्थः तदुद्धृतानि तदुर्वरितानि यानि पलानि तानि त्रिंशद्दशितानि अगलि
 तोदयेन भाजितानि भागादियं खल्वनदजादिगृहशेखरितं तनुर्लग्नं स्यात् शेखरो मुकुटः शेखरो जातो स्मिन् तच्छे
 खरितं अजादिगृहेः शेखरितं अजादिगृहशेखरितं मूर्धनि मेवादि राशिसहितमित्यर्थः १२ अथ षड्गोहोरादिक
 साह कलानां द्विशती नवांशमानं स्यात् दशशान्यूर्वांशो द्विशतगुणलग्नकलाः स्युरिति भावः तस्मान्न लग्नान् षड्
 रात्रौ भानुर्भा र्धयुक्ता यनांशस्तन्वर्कांशाः स्वोदयघ्नाः पृथक् त्रिंशद्भक्ता भुक्त भोग्याः पलादिस्ता
 दृक्कालो मध्यगस्वोदयात् ११ भोग्यं रवेः समयमिष्ट घटीपलेभ्यस्त्यक्त्वा दयेः सह फलानि =
 तदुद्धृतानि त्रिंशद्दशान्यगलितोदयभाजितानि भागाद्यजादिगृहशेखरितं तनुः स्यात् १२ नवांश
 मानो द्विशती कलानां सूर्यो नलग्नस्य शरदुभागे वारादिहोरा विगता शरद्वे षड्गोचिन्ता तु विनायनांशः
 वर्गोचिन्ता अयनांशो विना स्यात् षड्गोचिन्तायां अयनांशान् देया इत्यर्थः षड्गोचिन्ता इति अथ होरा वारादीति वारा
 देवार्मारभ्य विगता होरा स्यात् कस्मिन् सति सूर्यो नलग्नस्य शरदुभागे शरद्वे सति सूर्यो नलग्नस्य शानां यच्च
 दशशेषेष्विहितेष्वेकत्वात् वारमारभ्य वारक्रमेण गणयित्वा गता होरा स्यात् तत्परस्य वर्तमाना स्यादित्यर्थः १३
 अथ होरायाः प्रकारान्तरार्थं देशान्तरचरे आह अचंति रुज्जयिनी साम् अरेखोपलक्षणे तस्याः सकाशात् पूर्वपरपू

किं च वै पश्चिमे वा स्वदेशपर्यंतं यानि योजनानि तानि स्वपादहीनानि स्वचतुर्थी शो नितानि देशांतरयोः पलानि स्युः तानि क्रमे
 टी- राक्रान्ता नृरोक्तः पूर्वक्रान्ता संज्ञानि पश्चिमे धनसंज्ञानीत्यर्थः अथ चरार्धमिति त्रिंशद्युमानांतरमर्धितं चरार्धस्य
 ५३ त- अथात्र हटिकोत्तमकमतः षष्ठिगुणं पलानि स्युरिति अथ चारमेवृत्तिमाह नराधदेशांतरयुग्वियोगोकार्यो
 यास्पगोले योगोत्तरगोलवियोग इत्यर्थः योगे सति तत्रत्यपदैः रव्युदयात्परापूर्ववियोगे पश्चादनंतरदिनवारक
 र्जुः दिनाधीशस्य प्रवृत्तिः स्यात् वारप्रवृत्तिरित्यावत् इयं वारप्रवृत्तिः अर्कोदयादूर्ध्वमधश्च ताभिः इत्यादिगो
 अवन्ति पूर्वापरयोजनानि स्वपादहीनानि क्रान्ता नृरोक्तः पलानि देशांतरयोश्चरार्धत्रिंशद्यु
 मानांतरमर्धितं स्यात् १४ द्विघ्नेष्टनाडीशरलब्धितो वास्युः कालहोरादिनयप्रवेशात् ॥ ॥
 लवासनयासंहितावचनैश्च क्वचिद्दिरुध्यते अतोत्रेत्यंगनिश्चिन्तनीया ग्रंथाकारस्तु अवन्त्याः पश्चिमदेशे आसीत् अ
 तस्तेन स्वदेशाभिप्रायेणोदमुक्तं तथाप्युत्तरगोले देशांतरयलेभ्यो ल्यचरार्धसति वियोगे पश्चादन्यथा न्वभवति
 तत्र वियोगेऽपि पूर्वमिति द्वेष्टव्यं स्वव्यभिचारः परिहर्तव्यः १४ अथ प्रकारांतरा कालहोरा माह दिनप्रवेशा
 द्विघ्नेष्टनाडीशरलब्धिताः कालहोरास्युः वारप्रवेशमारस्य द्वेष्ट घटिकादिघ्नाः शरभक्ताः लब्धकालहोराः स्यु
 रित्यर्थः ताः शरघ्नाः प्राग्वद्गणयेत् नद्यथा तत्प्रमारां निर्वययव वारादिनो गणायित्वा गतानां लहोरा स्यात्

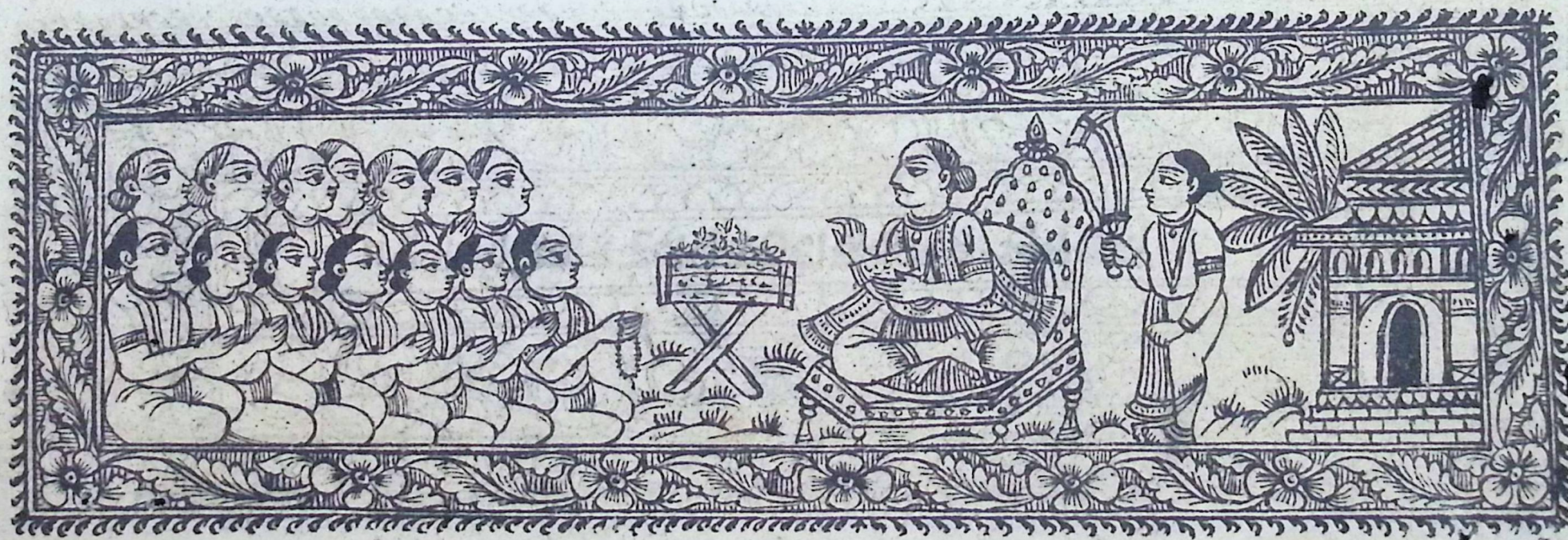
अ-
१७राम-
५३

त्यरस्यवर्तमानादित्यर्थः सर्वप्रकारद्वयेनापिकूरायापहोरापिअनिंद्याअदुष्टास्यात् कस्मिन्सति लग्नसुभवेदवर्गेसतिशु
भा वेदाश्चत्वारोवर्गायस्मिस्ततथा सौम्यवर्गाधिकत्वेसतीतिभावःअथषडुर्गानाह राशेशःराश्यंशःराशिभुक्ताःभक्ताःराशिभुक्ताः
भक्ताःराशीनसंत्यज्य अंशाग्राह्यादित्यर्थःतेचतुर्षुस्थानेषुक्रमेणराशिभूगुरोःसृणः११।१।३।२।हतास्तिथ्यभ्रभूदिकूशरैः।
१५।१०।१०।५ भक्ताअभ्रभूवोदशशेषाःसिद्धाःसन्धानिभा धादयोवर्गःस्युःभाधहोरादकारोद्रेष्काराःनंददिनक
द्वागोनवाशद्वादशांशौ सवचत्वारोवर्गाः यस्यगृहस्ययद्गृहंततस्यैवअयमेकोगृहारव्यःअथत्रिंशांशःत्रिंशांशोइति।
प्राग्बच्चरघ्रागणयेदनिंद्याकूरापिलग्नसुभवेदवर्गे १५ राश्यंशःशशिभूगुरोःसृणहतास्तिथ्यभ्रभू
दिकूशरैर्भक्ताभा धदकारानंददिनकद्वागारुह्यस्ययत् त्रिंशांशःशनिःसौम्यजीवरविजस्माजन्मनो
व्युत्क्रमादोजर्षेषशरेषुसप्तमरुतःपंचेतिषडुर्गिकाः१६ महोदयेसायनसूर्यभोग्यंसषड्भुक्तंचयुतंसुमान
समराशौ सितादीनांपंचादयस्त्रिंशांशःस्युःत्रिंशतःपूरणास्त्रिंशाःतेचतेअंशाश्चत्रिंशांशःतद्यथासमराशौ आद्याःपंचभा
गाःशुक्रस्यततःसप्तबुधस्येत्यादि ओजर्षे बुविषमराशिषुव्युत्क्रमात् भागानामधियतीनांचतद्यथा आद्याःपंचभोग्य
स्यततःपंचशनेरित्यादि इतीयंषडुर्गिकास्यात् षण्णांवर्गीणांसमाहारः षडुर्गीसैवषडुर्गिका १६ अथग्रहगणितोक्तम
पिद्युमानानयनंसुगमोत्पादसायनसूर्यस्ययत्याग्यद्भोग्यंसायनसूर्यस्यस षडस्ययच्चभुक्तंततमध्योदयेतदंतर्वति।

वि. वं. सुमध्योदयेषु युक्तं मानं स्यात् अर्थो लंकारः इतीयं विलग्नस्य विवाहलग्नस्य शुद्धिः शिशुवो धनाय वालाचवो धाय श्री
 टी. केशवार्के रास्मृता संक्षिप्य कथिता १७ इति श्रीसंकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावन्सरात्मजगणेशदेवज्ञविरचिता के
 ८४ शवार्के दितालग्नस्युद्देर्विचुतिः समासा अत्र समूलाग्रथं संख्या १७५ पादो न द्विशतो समस्तग्रथं संख्या ३३७५ हाय
 नार्कलवतुल्यमायनतद्युतोरसयुता युतिर्भवेत् सापि सागरयुतोद्गुपोदुकंतन्निनेत्रलवणवपक्षकः पक्षः सपक्षो यदि वा
 इति स्मृतं यं शिशुवो धनाय श्रीकेशवार्के राविलग्नशुद्धिः १७॥ इति विवाहचंद्रावने लग्नशुद्धिः सप्तदशो
 सरः स्यात्तदीयरासांशसमस्तिथिः स्यात् यच्चाखिलैक्यं कुपमाहंतं तन्नेदादिकं मङ्गकवत्सराः स्युः तं ॥ अध्यायः १७ समाप्तः ॥
 दयनतिथिपक्षास्तुल्यतायां नितस्मिन्गुरुवरचरणा आलंबरोलंबकक्षः गणकवरगणेशप्रोक्तटीकामशेषामखि
 लदखिलसारैर्मौलिनीं वाग्विशेषैः ॥ मीः अधीक भाद्रपदकक्ष ३० आमावस्यामूर्विचासरे संवत् १९४७ शुभम्

अ. १७

राम. ८४

॥ इति श्री विवाह चंदा वनसटीक समाप्तः शुभमस्तु ॥